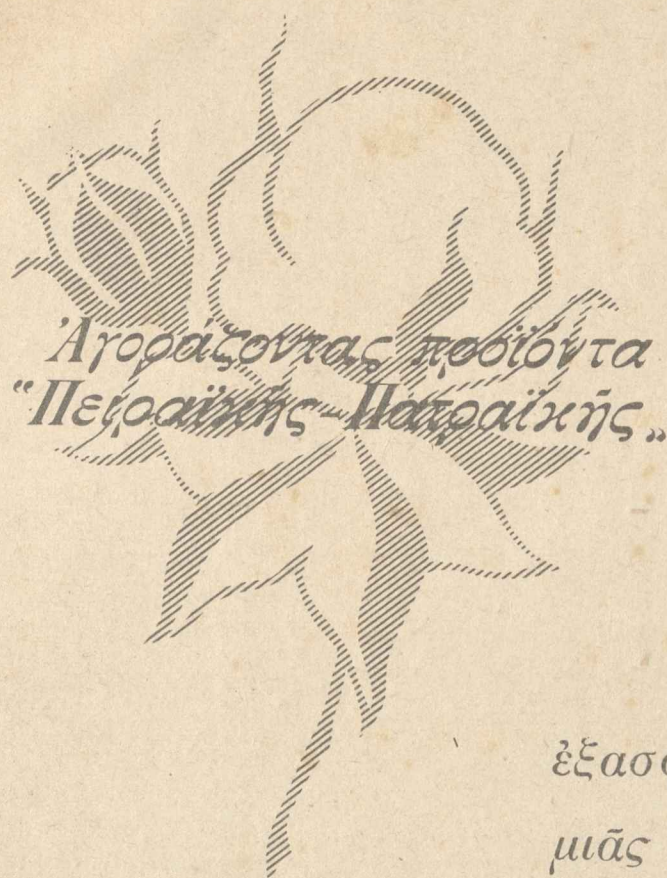

76 σελίδες

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΟΛΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ: ΜΟΔΑ, ΟΜΟΡΦΙΑ, ΠΛΕΚΤΑ, ΚΕΝΤΗΜΑ. ΝΟΜΙΚΥΡΙΟ ΜΑΤΕΙΡΙΚΟ ΚΑΛΕΣΟΝΑΤΟ

έξασφαλίζετε την εγγύησι
μιας τελείως συγχρονισμένης
βιομηχανίας.

Με ό,τι βάζει ο νοῦς σέ βαμβακερά υφάσματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιμουρεύει!

Αυτό τό σήμα αποτελεί εγγύησιν,
ὅτι αγοράζετε γνήσιον ὑφασμα
"ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ,"

ΑΔΕΛ Π-6

Έτος 10ον • 18 Μαρτίου — 31 Μαρτίου 1959

Αριθμός τεύχους 239 • Τιμή δραχμαί 6

ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μεγάλη δεκαπενδήμερη εικονογραφημένη επιδεώρησις

Ίδιοκτησία - Διεθνήσεις :

Ευάγγ. Χ. Τερζόπουλος

Γραφεία Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34 • Αριθ. τηλεφ. 614.047

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΟΔΑ

Οι ανοιξιάτικες κολεξιόν	Σελ.	32
Κρίστιαν Ντιόρ	»	33
Ζαν Παπού	»	34
Πιερ Γκαρντέν	»	36
Νίνα Ρίτσι	»	38
Ταγιέρ	»	40
Ταγιέρ και ντέ πιές	»	42
Μαντό και ανσάμπλ	»	44
Φορέματα	»	46

ΟΜΟΡΦΙΑ

Δέν έχετε δικαίωμα νά γεράσετε	»	14
8 τρόποι γιά ν' αδυνατίσετε	»	22

ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Ανοιξιάτικα πλεκτά	»	16
Ανοιξιάτικο ξεσηκωμά του σπιτιού	»	20
Τά καινούργια έμαγιέ σκευή της κουζίνας	»	50
Κέντημα άπλικασιόν	»	54
Ανοιξι στό τραπέζι σας	»	58
Στολίστε τό σπίτι σας με λουλούδια	»	60

ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ

Οι γυναίκες μεταξύ μας	»	5
Ό,τι θέλει ή γυναίκα	»	6
Ο κόσμος της όθονης	»	8
Ένας άνδρας μονολογεί	»	8
Διαβάσαμε γιά σας	»	14
Θεατρικά παρασκήνια	»	15
Περνάτε ευχάριστα την ώρα σας	»	29
Η σελίδα των παιδιών	»	67
Οι γιατροί μας σας άπαντούν	»	68
Ο διακοσμητής μας στό σπίτι σας	»	72

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Έμινε (έλληνικό διήγημα)	»	10
Τό μυστικό των 7 κοριτσιών (μυθ.)	»	27
Η Μαγεμένη γή (μυθ.)	»	47
Η έπιστροφή της Μπιανκας (διηγ.)	»	53
Τά φύλλα της καστανιάς (διηγ.)	»	64
Τό φυλαχτό (παιδ. διηγ.)	»	66

ΠΟΙΚΙΛΑ

Νοῦρ - Βάνου: μιá Έλληνίδα σουλτάνα	»	4
Τό μυστήριο των άποδημητικών πουλιών	»	9
Πάυλος και Βιργινία	»	12
Καρλόττα Κορνταί	»	21
Έλάτε μαζί μας στό μουσειό Μπενάκη	»	23
Μακρυά άπ' αυτούς τους τύπους	»	31
Αρμονικές αναλογίες	»	52
Οι κόρες του ήλιου φορούν ψηλό καπέλο	»	56
Κάρυ Γκράντ	»	70

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικού:	Έξωτερικού:
Δρ.	ΔΟΛΛΑΡΙΑ ... 8.50
ΣΤΗΣ. (26 τεύχ.)	ΛΙΡΑΙ ΑΓΓΛ. ... 3.00
ΕΞΑΜ. (13 τεύχ.)	ΓΑΛ. ΦΡΑΓΚ. ... 2.900
ΤΡΙΜ. (6 τεύχ.)	ΒΕΛΓ. ΦΡ. 410

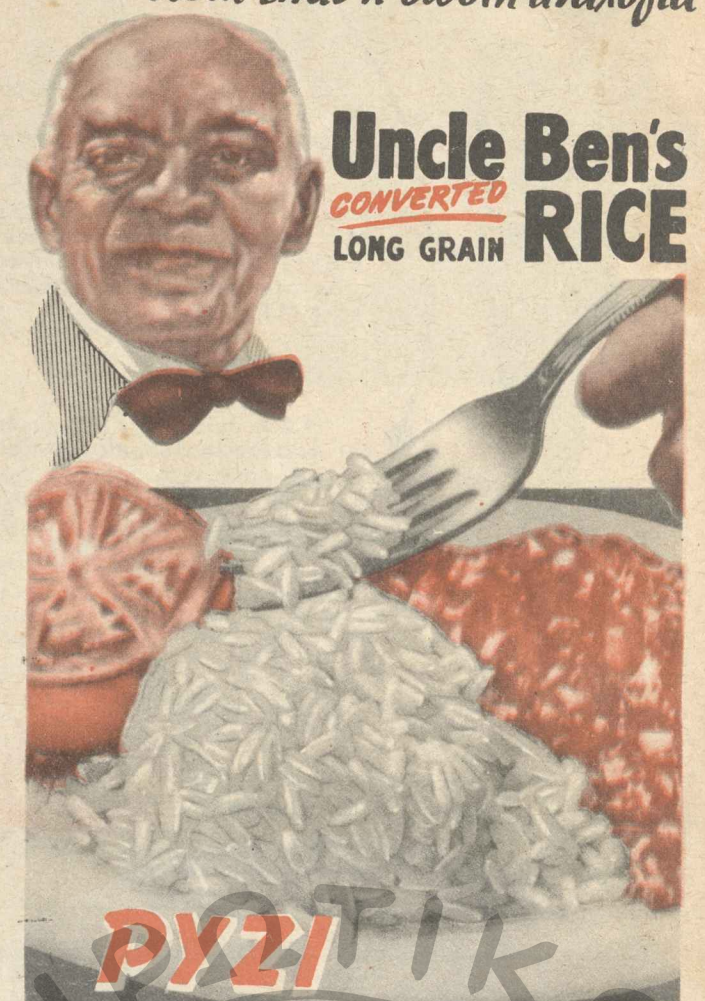
Τά έμβάσματα δέον νά άποστέλλωνται πρὸς Ε. Τερζόπουλον, Πανεπιστημίου 34, περιοδικόν «Γυναίκα», διά ταχυδρομικής ή τραπεζικής έπιταγής.

Τό έξώφυλλό μας

Ήραιότατο ανοιξιάτικο ντέ πιές σέ φλου-γραμμή. Η φόρμα είναι φαρδιά με άτσάκιστες πιέτες. Τό ζακετάκι είναι κοντό με μανίκι φούσκα τρούα-κάο. Κουμπιά άπό τό ίδιο υφασμα.

3 ΝΕΡΟ 1 ΡΥΖΙ

Αυτή είναι ή δωδετή αναλογία

ΜΠΑΡΜΠΑ-ΜΠΕΝ
ΔΙΠΛΑΣΙΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ

Θέλει πολύ βράσιμο

Τότε γίνεται νόστιμο, τότε βλέπετε
τη διαφορά σέ γεύση και άπόδοση
Τό ρύζι ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ φτουράει
πολύ, σας δίδει περισσότερα πιάτα άπό
κάθε άλλο,

Άρα είναι φθηνότερο!

ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΓΗΗΣΙΟ ΡΥΖΙ ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ
Ζητάτε τό σέ πακέττα ή χύμα με πεταλάκια

"ΟΛΥΜΠΙΑ", ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ
ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 1 • ΤΗΛ. 34.720 • 25.700
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23 - ΤΗΛ. 532.774
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32 - ΤΗΛ. 527.896

Μοντέρνα παπούτσια

“Ένα νέο που θ’ αναστατώσει τις γυναίκες! Παρελήθησαν και πωλούνται μόνο στο «PORZELAN» τα περιήρημα σε όλο τον κόσμο σεβδής «PICASSO» σε ποσελάνη πολυτελείας. Τα σεβδής «PICASSO» τείον, πάστας, καφέ σε όνειρωδι πάλ ντεκόρ. Κάθε φλυτζάνι κι’ ένα χρώμα: σάζ, μού, κίτρινο, ρόζ, κόκκινο, μαύρο, δερμαμόν. Τιμή τὰ ξεη τεμάχια όχι 380 αλλά μόνο 150 δραχμές! Στο «PORZELAN» ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΕΤΕ ΒΙΤΡΙΝΑ, «PORZELAN» BAVARIA, Άνθιμόν Γαζή 9 (Φαίνεται από τη Σταθιόν στο αγάλμα του Κολοκοτρώνη)! Έπισκεφθήτε μας και δέν θα χάσετε.

Πολλές φορές μᾶς τυχαίνει να αγοράσουμε ένα ωραίο τραπέζι-μάντλο ή κουρτινάκι νάυλον καὶ πρὶν προλάβουμε καλὰ - καλὰ νὰ τὸ χαρούμε τὸ σχέδιό του... μᾶς ἐγκαταλείπει! Αὐτὸ συμβαίνει διότι δὲν εἶναι ἀνεζίτλο ὅλα τὰ ἐμπριμέ νάυλον. Ἡ εἰδικὴ μελάνη γιὰ τὴν ἐκτύπωσίν τους στοιχίζει ἀκριβὰ καὶ πολλοὶ τὴν νοθεύουν. Μιὰ δοκιμὴ πού μπορεί νὰ κἀν κανεὶς γιὰ νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ πόσον ἓνα ἐμπριμέ νάυλον εἶναι ἀνεζίτλο, εἶναι ἡ ἐξής: Μὲ ἓνα στεγνὸ κουρελάκι τρίψετε μὲ λίγη δύναμις τὸ τυπώμα. Ἐάν δὲν εἶναι ἀνεζίτλο θὰ ἐξαφανισθῇ ἡ θὰ ἐξωραισθῇ. Γιὰ περισσότερη σιγουριά ὅμως, φροντίστε τὸ νάυλον πού θὰ αγοράσετε νὰ εἶναι ΒΙΝΥΛΕΞ. Ὅλα τὰ νάυλον ΒΙΝΥΛΕΞ φέρουν ταινίες γιὰ τὴν στήριξη τοῦ ἐργοστασίου. Ἀπεδιδόθησαν ἐπὶ σεῖρα ἐτῶν ὅτι εἶναι ἀπὸ πάσης πλευρᾶς τὰ καλύτερα. Πωλοῦνται βέβαια σὲ ὅλα τὰ καλὰ καταστήματα καὶ χονδρικοὺς στὸ Πρατήριον, πού βρίσκεται τὴν ὁδὸ Περικλέους ἀριθμὸς 27-22, τηλέφωνο 27-522.

Είναι ασφαλώς πολύ μεγάλος ό ρόλος που παίζουν τὰ μαχαιρο-
πήρουνα σ' ένα τραπέζι. Αλήθεια
έχετε προσέξει τὸ πόσο όμορφαί-
νι ένα τραπέζι όσο όπλο κι' αν
είναι ένα καλό σερβίσιτο μαχαι-
ροπήρουν; Μά θα κόμω πῆτε πὼς
τὸ έχετε προσέξει, αλλά πῶς καλὰ
μαχαιροπήρουνα στοιχίζουν ακρι-
βά, ίσως αὐτὸ νὰ συνέβαινε ὡς
χθές, προτὺ τὰ γνωστὰ κατα-
στήματα Ζούλοβιτς, Εὐαγγελι-
στρίας 12 καὶ Περικλέους 10, κυ-
κλοφοροῦσαν μιὰ νέα σειρά ἀπὸ
μαχαιροπήρουνα, πὺ ταϊριάζουν
τόσο σ' ένα πρόχειρο ἄλλα καὶ σ'
ένα καλὸ τραπέζι, καὶ πὺ στοι-
χίζουν μόνο 9 δραχμὲς τὸ κομμά-
τι, ἢ μαχαίρι εἶναι ἡ κουτάλι ἢ
πτηρὺνι. Ἐξαιρεσι γίνεται γιὰ τῖς
ἀναγνώστριες τοῦ περιοδικοῦ πὺ
θα τ' ἀγοράσουν μόνο με 7 δρα-
χμὲς. Τὸ σχῆμα τοῦς εἶναι πολὺ
καλὸ καθὼς καὶ ἡ ποιότης τοῦς,
γιατὶ εἶναι ἀνοξείδωτα καὶ τελείως
ἀμετάβλητα. Τὰ μα-
χαίρια εἶναι πολὺ κοφτερά, χωρὶς νὰ ὑπάρχει φόβος ἂν πο-
τε χρειαστῇ νὰ τροχισθοῦν ὀρχήσουν νὰ ξεφτοῦν, λόγω
τῆς τελείας κατασκευῆς τοῦς. Ἐτοι ἡ ἐγγύσις γιὰ τὴ
διάρκειά τοῦς — ὅπως καταλαβαίνετε — εἶναι ἀπείριστος.

Υστερα από έκτακταμένες έρευνες σχετικά με την εγχρωπή τηλεόραση στα τηλεοπτικά δίκτυα, ο Μάξ Φάκτορ, αυθεντία στα ζητήματα της καλλοσύνης, στο Χόλλυγουντ, δημιούργησε ένα νέο είδος ρευστού μακιγιάζ που για πρώτη φορά δόθηκε τώρα στο γυναικείο κοινό. Το ώριμοιες Χαί-Φι, από το Χαί-Φιντέλιου, που χαρακτηρίζει τους δίσκους κι' έχει εξελανθάνει «Υψηλής πιστότητας». Κι' αυτό γιατί κάνει για το χρώμα, ότι η υψηλή πιστότητα κάνει για τον ήχο. Δίνει καταπληκτική ζωντάνια σε κάθε τόνο του δέρματος και αναπαράγει όλες τις διαβαθμίσεις των φυσικών χρωμάτων του προσώπου και του δέρματος, όπως κανένα άλλο μακιγιάζ δεν έχει κάνει ποτέ έως τώρα.

ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ - ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΙΟ

HOOVERMATIC

ΣΕ 4 ΛΕΠΤΑ ΕΧΕΤΕ ΡΟΥΧΑ
ΚΑΘΑΡΑ ΕΤΟΙΜΑ ΓΙΑ ΣΙ-
ΔΕΡΩΜΑ.

Βράζει τὸ νερό - Ἀδειάζει
αὐτομάτως.

Ρυθμίζει αὐτομάτως τὴν δι-
άρκεια τοῦ πλυσίματος.

Ξευγάζει, στεγνώνει γρηγο-
ρώτερα στὸ ψυγοκεντρικὸ
στεγνωντήριο χωρὶς νὰ τσα-
κίζει τὰ ρούχα ἢ νὰ κό-
βη τὰ κουμπιά.

Και τὰ δύο εἶναι τέλεια γιατί εἶναι
HOOVER

ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ

Σταματούν αυτόματως
μετά το πλύσιμο.
Ρυθμιζόμενη διάρκεια
πλυσίματος.
Πλατύτερο αυτόρρυθμι-
ζόμενο σπιτήριο.
Βράζουν το νερό.
Ψεφιδίζουν αυτόματα.
Πλένουν γρηγορότερα -
Καθαρώτερα - Ήπαιώ-
τερα.

Β. & Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.
ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 - ΤΗΛ. 26.747 - 32.010

Βελλαφόρμ

κρέμα κτενίσματος

VELLA

Δίδει φυσική γυαλάδα
στα μαλλιά χωρίς να
τα λιπαίνει και να τα κοκκλώνει.

ΠΡΟΤΟΝ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ WELLA
Ζητήσατε δείγμα δωρεάν παρά της Αντιπροσωπείας, Νίκης & Ξενοφώντος 14

COLD CREAM
Lada

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΔΕΡΜΑΤ. ΙΑΤΡΟΥ Γ. ΛΑΔΑ

- Κρέμα για τα ξηρά και ευαίσθητα δέρματα
- Τρέφει και ξεκουράζει το δέρμα
- Καταπραΰνει τους έρεθισμούς του.

Ἡ ἰδανική ὁμορφιὰ τῶν ἀστέρων
μπορεῖ νὰ γίνῃ δική σας ὅταν μετα-
χειρίσθε τὰ θαυμάσια καλλυντικά
CALIFORNIA πού διατίθενται στὸ
ἴνστιτούτο HOLLYWOOD. Ἐκτός ἀπὸ
τὴν κατάλληλη πεπιποίησι τοῦ προ-
σώπου σας στὸ ἴδιο ἴνστιτούτο ἐ-
φαρμόζετε ἐνὰ νέο βιολογικὸ σύστη-
μα πού σας ἐξοικονομεῖ μέσα σὲ 20
λεπτά τὴν ὁμορφίαν σας. Ἡ μέθοδος
αὕτη ἐξεκρίνισε ρυτίδες πανάθετα.
Ἰνστιτούτον Αἰσθητικῆς HOLLY-
WOOD πλατεῖα Καπνικαρέας 8.

Μέσα στη στοά του κινηματογράφου Παλλάς υπάρχει το κατάστημα καλλυντικών της κυρίας Άννας Γεωργιουσάτου. Εκεί θα βρείτε μία θαυμάσια ποικιλία αρωμάτων και καλλυντικών των καλύτερων ευρωπαϊκών και αμερικανικών εργοστασίων. Και κάτι που δεν θα βρείτε πουθενά αλλού! Το μοντέρνο
σε όλους τους νέους χρωματισμούς, το άσπρο ριμέλ
MASCARA - MA-
TIC και το θαυμάσιο DEMAQUILLA-
GE ASPRO για βαθύ καθαρίσμα.

Ονειρευθήκατε ποτέ να άποκτησετε ένα όραφο γυνίνο παλτό, μία έτολή ή μία μοντέρνα κάτα για τίς έπισημες εμφανίσεις σας. Πραγματοποίηστε τώρα τό όνείρο σας. Έπίσκεψθήτε τό κατάστημα γυναικινών τίς Βούλας Μητάκος, Περικλέους 21, έντός τίς στοάς. Η κυρία Μητάκος πωλεί την χειμωνιάτικη συλλογή της με έκπτωση 40% για μέ εύκολες πληρωμές. Είναι μία πραγματική ευκαιρία να άποκτησετε κάτι όραφο κά φθίνα κάνουντος την έκλογή σας.

Είναι πιά γεγονός· ὅτι γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ καεὶς στὴ ζωὴ του χρειάζεται νὰ ἔχῃ ἐφόδια. Ἐνὰ τέτοιο ἐφόδιο εἶναι καὶ ἡ φοίτησις στὴν επαγγελματικὴ σχολὴ Κομνηνῶν, τοῦ Πέτρου Ἀμαρανῶν, ὁδὸς Χαρ. Τρικούπη 20, τηλ. 612-588. Στὴ σχολὴ διδάσκουν πεπαιραγμένοι καθηγηταὶ ἄνωτ. Σχολῶν καὶ ἡ φοίτησις εἶναι ἐξέμνηος. Ἡ σχολὴ εἶναι ἀνεργασμένη ἀπὸ τὸ κράτος καὶ οἱ μαθητὲς ποὺ θάβουιν ἀπὸ τὴν ἐξαιρετικὴ αὐτὴ σχολὴ εἶναι τελεία κατπαιγμένοι στὰ μαθητὰ τῆς δουλείας τοῦ.

Το ηλεκτρικό μας αλ MASPO θα σας βοηθήσει να αποκτήσετε ένα ωραίο πρόσωπο και ένα λεπτό σωματάκι. Έξασφίγει ιδιότελα τις ρυτίδες του προσώπου σας και προλαμβάνει το πέπμο των μαλλιών σας και εξασφίγει τους ποροκοφάλους. Σας συνιστάμε να την αγοράσετε διότι τη χρησιμοποιούν όλες οι ευρωπαίες. Θεραπεύει την κοιλιοσταρκία, κυτταρίτιδα και παχυσαρκία. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ, ΖΩΖΩΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, 68ος Καροαγεωργη-Σερβίας 7 (έντος στοάς) Σύνταγμα

MASPO

A black and white portrait of a middle-aged man with a mustache, smiling and looking slightly to the right. He is wearing a dark suit jacket, a white shirt, and a dark tie. The background is dark and out of focus.

JOHN SNAGGE του 'Αγγλικού
'Ινστιτούτου τῆς Ραδιοφωνίας
Γδ 'Ινστιτούτου LINGUAPHONE ἐ-
φρόντισε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πολὺτι-
μη σύνεργασίαν του στὴν ἡχογράφη-
σι τῆς νέας σειρᾶς ἀγγλικῶν.
Ζητήσατέ μας τὸ εἰδικὸ 'Ε-
πεξηγηματικὸ μας Τεύχος ἀρ. 3,
'Ινστιτούτου LINGUAPHONE Ἀθῆ-
ναι: Πανεπιστημίου 10, Θεσσαλονί-
κη: ὁδὸς Κοινητῶν αἰθουσ. 19.

Τὰ γάντια είναι από τα απαραίτητα αξεσουάρ που συμπληρώνουν την κομψή σας εμφάνιση. Στο μεγάλο εργοστάσιο γαντοποιίας 'Ιωνάνω Τσενέγλου, 'Αγίου Μάρκου και Χρυσόσπηλιωτίσσης 7, θα βρείτε τα ωραιότερα γάντια γυναικείας, ανδρικά και παιδικά. 'Επίσης μπορείτε να εξυπηρετηθείτε στο ειδικόν τμήμα παραγωγών και επιδιωθόμενων. Ζητήστε από τα καλύτερα καταστήματα γάντια **ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΤΣΕΝΟΓΛΟΥ**.

Η σύγχρονη γυναίκα δίνει πολλή προσοχή στη διατήρηση του στήθους της. Ένα καλοφτιαγμένο στήθος γυμλάει το σώμα, δίνει νεότερη και υγιή εμφάνιση. Το ινστιτούτο Tania, Βουκουρεστίαν, 20 διοργανώνει τα τελευταία έτη εκπαιδευτικά μέσα για την εξόπλωση και τη διατήρηση ενός αρμονικού στήθους. Με την κατάλληλη περιποίηση και το κατάλληλο ηλεκτρικό μασάζ θα σας βοηθήσει να δείξετε μια ζηλευτή φέρμα στο στήθος σας. Μην αφήσετε το χρόνο που περνά να καταστρέψει την ομορφιά του προσώπου και του σώματος σας. Το Ινστιτούτο Tania σας παρέχει όλα τα μέσα για να μένετε πάντα νέα και όμορφη. Ινστιτούτον Tania, οδός Βουκουρεστίαν αριθμός 27, τηλέφωνο 617-453.

Ἑλληνικοὶ θρύλοι

ΠΙΣΩ από τὸ χωριὸ πού τὸ
λένε Ποδούρασι τῆς Λάκκας
Σουλίου, κοντὰ στοὺς πα-
λαιοὺς μολοὺς τῆς Τσιροπολῆς, εἶ-
ναι μιὰ μικρὴ ἀλλὰ θαυραί-
λιμη, πού κανένας δὲν μπορεῖ
μὴ μῆσα σ' αὐτὴν γιὰ ἔχει
«μάστι», κι' ὅποιοι τολμήσῃ νὰ
μῆτῃ τὸν ρουφαίει. Γι' αὐτὸ λένε,
πὼς παλαιά, ἤτανε μεγάλο χωριὸ
πού τὸ λέγανε Βαλτίδια καὶ
βούλιαζε γιὰτὶ τὸ ὠρίστηκε ὁ
Θεός.

Σ' αυτό τὸ χωριό, τὰ Βαλσιό-
τα, ζούσανε δυὸ ἀδερφάδες, ἡ
μία πλούσια καὶ ἡ ἄλλη φτωχή,
γί' εἶχανε καθέ μιὰ τους κί' ἀπὸ
δυὸ παιδιά. Ἡ φτωχὴ δούλεψε
στὴν πλούσια καὶ ζούσε αὐτὴ καὶ
τὰ παιδιά της, μὲ τὰ πλύματα
τοῦ σκαφιδιού. Ὅ, τι περισέσσε
τοῦ σκαφιδι' ποὺ ζύμωνε, τόκανε
πῆττα, τόψηνε καὶ τὸ πρῶγανε. Τὰ
παῖδιά της πλούσιας ποὺ πρῶγαν
εἰς πάντα καθαροὺ ψωμί καὶ πλού-
σια φαγητὰ καὶ εἶχανε ὅλα τὰ
καλὰ τους, ἤτανε ἀδυνατημένα
καὶ κακοτυχημένα καὶ τῆς φτω-
χιάς ὅλο μεγαλῶνανε καὶ δυνα-
μώνανε. Γί' αὐτὸ ποὺ γινότανε, ἡ
πλούσια φθονοῦσε τὴν ἀδελφὴ
της καὶ τὴ ρώτησε, πῶς γίνεται πὶ
δικὰ της παῖδιά ποὺ καλοτρῶνε
νῦνα ἀρωστοφαρικά, καὶ κείνης
ποὺ δὲν ἔχουνε νὰ φᾶνε νῦνα ζω-
γὰ καὶ γερὰ. Καὶ σὰν ἐμῶθε,
πῶς τὰ τρέφει ἀπὸ τὰ πλύματα
τοῦ σκαφιδιού, τὴν μπόδιζε νὰ τὸ
ἐξανακώπῃ. Ἡ καμμένη ἡ φτωχιά
ἔμεινε τρεῖς μέρες νηστική γιὰτὶ
καὶ κανένας ἄλλος στὸ χωριὸ δὲν
τῆς ἔδινε τίποτα γιὰ νὰ φάγῃ με-
ζὶ μὲ τὰ μικρά της, γί' αὐτὸ πῆ-
γαν τὰ περῶνους ἀπ' τὴν πεινὸν

Τελευταία για να ξεπεράσουμε την πείνα τους πήρε αβουόνα και την έπλεσε σαν καρβέλι και την έβαλε στη φωτιά να ψηθεί. Κι που γινότανε αυτά, να σου κ'ι έρχεται ένας άγγελος Κυρίου και παρουσιάζεται σ' αυτή τη φτωχιά γυναίκα σαν άνθρωπος, και της γυρνεύει ένα κομμάτι ψωμί. Τότες η όστυχτη γυναίκα αναγκάστηκε να το πη πως δεν είχε ψωμί και πως κείνο που ψηνει στη φωτιά, είναι αβουόνα.

— Δὲν πειράζει, τῆς λέγει κείνος, ὅπως μοῦ ἀπ' αὐτοῦ ποὺ εἶ-
χεις. Ἡ γυναῖκα πῆγες τὸ θάνα-
το ἀπ' τῆ φωτιά καὶ θλίπει αὐ-
τὸς πᾶς ἡ σθουρία εἶχε γίνῃ ψα-
μὶ ὁλοκαθαρό. Καθίστανε τὸ λοι-
πὸν νὰ θάνε ἔτσι πεινασμένοι ποὺ
ἦταν μέρες τώρα. Ἐπ' αὐτοὺς στὰ
φαγὶ τῆς λέγει θανά ὁ ἄγγελος.

— Σύρε νά μου φέρης καί λίγο κρασί απ' τὸ βαρέλι σου.

Ἡ γυναίκα πού εἶδε αὐτὸ πού ἔγινε προτίηται μὲ τὸ ψωμί, δὲν τοῦ ἀντιμίλησε νὰ τοῦ πῇ πῶς δὲν ἔχει ἀκόμη κρασί, μοναχὰ ἔτρεξε εὐθεῖα στὸ βαρέλι τῆς τὸ ἄδειο κι' ἀληθινὰ τὸ δῆκε γεμάτο κρασί.

— Πάρε τούτο το ψωμί και τὸ κοσσί και νὰ γῆς ἀμέσως μὲ τὰ παιδιά σου ἀπὸ τὰ σπύρακα τοῦ χωριοῦ. Γιατί, ἴ, ἐστειλε ὁ Μεγαλάρδωνας νὰ τὸ ἐξολοθρεῖν, νὰ τὸ δουλεύει καὶ νὰ ἀνὰ κανὲν λῆιν. Ἢ γυναικα σὰν τ' ἀκούσε αὐτὰ ἔοριξε κ' ἀπὸ τὸ φόβο της ἄρχισε τὰ κλάματα. Τὸς εἶπε ὁμος ὁ ἀγγελος νὰ μὴν κλαίῃ, ἀλλὰ νὰ παρῇ τὰ παιδιά της καὶ νὰ φύγῃ σπῆ, στήλιμ, κ' ὅ,τι κ' ἀν' ἀκούσῃ πίσω της σὰν φύγῃ, νὰ μὴ γυρίσῃ νὰ κυττάξῃ. Κεῖν ὁμος ἴ, ὅσα κ' ἀν' τὴς ἔκανε ἡ ἀδελφὴ της, τὴν πονοῦσε καὶ γύρισε τὸ μούτρο της νὰ φανθεῖ κ' αὐτὴ νὰ γλυτώσῃ. Ἀλλὰ γι' αὐτὴ τὴν παρακοὴ της μαρμάρωσε εὐθὺς μὲ τὰ παιδιά της καὶ βρισκεται ἔτσι λίγο παραπάνω ἀπὸ τὴ λῆμν.

Βασίλης Ι. Ιατ.

LENNÉ

Ἐμινὲ εἶπεν ἀδιάφορη. — Ἐγὼ δὲν τὸν κοίταξα ποτές!...» Σὲ λίγες μέρες τὰ δυὸ κορίτσια ἦρθαν σπίτι μὲ τὴ μητέρα τους. Τί ὁμορφες πού ἦτανε, σκεπασμένες μὲ τὸ ζάρι! Μέναν στὸ σπίτι εἶχαν σηκώσει τὸ

γιαμασκάει όταν ήρθε ο Γιώργος, δέ-
χτηκε στο σαλόνι, παρά αφού του έ-
δωσε την άδεια η μαμά, που ρώτη-
σε την 'Αϊσέ χανούμ. Ο αδερφός
μου φάνηκε πολύ ευγενικός στα δύο
κορίτσια. Ή Νιμετ γελούσε με τα
λόγια του, ή 'Εμινε μιλούσε σπάνια
και μόνο του κοίταζε, την ώρα που έ-
κείνος έβλεπτε άλλοι. Πριν φύγουν,
ο Γιώργος τους έκοψε λουλούδια α-
πό τον κήπο μας. Από την ημέρα
εκείνη ο αδερφός μου δλο με ρωτού-
σε για το σπρίτ της 'Αϊσέ χανούμ.
Πώς περνούτε την ώρα τους, γιατί
θγαίνουν τόσο σπάνια έξω, λίστι
για κείνον η Νιμετ. Το περπεργό ει-
ναί, πως κι η Νιμετ με ρωτούσε συ-
χνά για το Γιώργο. Μόνον η 'Εμινε
ακούει και δεν μιλούε τίποτα.

“Ένα πρωί είδα τὸ μπαμπά τους γιὰ πρώτη φορά. Ήταν τυφλὸς καὶ δὲν ἔδωσαν ποτέ ἀπὸ τὴν κάμαρά του. Πότε πότε ἐρχόντανε δυὸ φίλοι του καὶ τοῦ κρατοῦσαν συντροφιά, στὸ ἰδιαίτερο μέρος τοῦ σπιτιοῦ, ποὺ τοὶ λέγανε σελαμλίκ. Ἐνὰς ὑπὲρ-της τοὺς ἔδινε νὰ πιοῦνε σερμπέτια.”

καὶ τὰ φανε ὄλκισιζατο. Ἦν ἡμερα
 πού τὸν εἰδασ,στριζότανε στὸ μπρά-
 στο τῆς Ἐμίνε, καὶ τὸν δὸνησσε στὸ
 περιδολί. Ἕνας γέρος, ψιλός, μὲ
 κάσπατρο μαλλιὰ καὶ γένια. Φορού-
 σεν ἓνα ἀσπρο μακρὸ ποκάμισο κι
 ἡ φυσιογνωμιὰ του ἦτανε πικραμένη.
 Εἶχε τυλῶθει ἀπὸ κατάρραχ, γὰ
 ποτές δὲν ἔβλεπε νὰ κάνει ἐγγείρηση
 «Κισμέτ!» ἔλεγε. Στὸ πλάι του ἡ
 Ἐμίνε, μὲ μιὰ ρούπα κίτρινη στὸν ἀ-
 ρχαῖο χιτώνας, μὲ τίς δυὸ μαύρες
 πλεξίδες στους ὤμους, ἴδια Ἀντιγί-
 ον του δὸνησσε τὸν Οἰδίποδα. Δὲν
 ἐξέρωγατί, πάντα τὴ ζοῖ τοῦ ἀν-

γοντικού αυτού σπυτίου την παρομοίαν
ζα με την ζών των αρχαίων. Η -ε-ος
των γυναικών, να μην τίς δύναι την
ορα που παρουσιάζονταν ξένοι, να
θυμίζει η Ναυσικά, ύστερα τα κεντή-
ματά τους, ο σεβασμός πούχανε για
κάθε γέρο, το τραπέζι τους, τα τρα-
γοῦδια τους άκόμα. Η Νιμέτ έπαιξε
οὔτι κι η Έμινε τραγουδούσε πρὸν
αἰσθηματικά σαρκία, κάποια τρα-
γοῦδια που μοιάζανε με θῆον. Πολ-
λες φορές μέσα στὶς βάρκα τους το
βορσί, καθίσματα πλάι στὸ Σουκρη,

ἀκούσα τὸ σιγαλὸν τραγούδι τῆς τῷ
τούρκικῳ καὶ μοῦ φαινότανε πῶς ἔ-
τσι θὰ κλαίγανε οἱ ἀδερφεῖς τοῦ Φα-
έθοντα, σὰ γυρεύανε τὸ νεκρὸ κορ-
μὶ τοῦ ἀδερφοῦ τους, στὰ ἑλληνικὰ
ἀκρογιάλια.

Στις δεκαπέντε, του Αύγουστου, μόλις γύρισα από την εκκλησία, η Νιμφέ με ρώτησε:—Τί γιορτή ένετι σήμερα;—Τής Παναγίας, «Η Άϊσε χανομί έβαλε τη Φατμέ κι έκοψε λουλουδια και μου τάδωσε λεγοντας,»—Νά τα δώσεις στη μάνα σου, κουζούμ, να τα δάσει στην Παναγία!..» Τη ώρα που έβουξα, η Νιμφέ μου φερε δυο μεγάλα γουρφαφά!—Κι αυτά από μένα, μοστέ, Γύρισκα κι είδα την Έμινε. Με κοιτάξε περιλυτή και δέ μούδωκε τίποτα εκείνη. Ή μαμά ευχαριστήθηκε με τα λουλούδια. Ο Γάιωνος πής με τα μισογύα

—Μή καπνίξω, τούτπε, δὲν κάνει νὰ μπούνι στὴν εἰκόνα, σὰν τὰ μῦρ-
γεις. — Αὐτὰ τὰ δυὸ μοῦ τᾶδεκεν
τὴ Νιμέτ, εἶπα ἐγὼ καὶ τὰ χεῖράς του.
Ὁ Γιώργος τὰ πῆρε στὰ ξεχώρια του
καὶ τὰ μύρισε. — Πωτά! ἔχεσα!;
φώναξε. Μὰ δὲν πειράζει, ἔχετε τό-
σα γιὰ τὴν Παναγιά! Τὸ ἀπόγευμα
τὴ Νιμέτ μοῦτπε. — Ὁ Γιώργος φο-
ροῦσε τὰ γαρουφαλὰ μου. Γιατὶ δὲν
τάβαλες στὴν Παναγιά; — Τὰ πῆρε
καὶ τὰ μύρισε πρὶν τὰ βάλωμε...»

ΣΥΛΒΙΟΣ: Ψευδώνυμο του Ἀνδρ. Π. Παπαδόπουλου, Συμμετοχή λογοτεχνιών που καλλιέργησε με άγαστη και επιτυχία τη συμφωνιστική λαϊκή ήθρογραφία. Ἐξέδωσε τις συλλογές διηγημάτων «Ματωμένα τριαντάφυλλα» (1920), «Τὰ Μαγιά» (1930), «Κισμιέτ» (1946), «Ὁ Γεροχώρος κι' ἄλλα παιδικὰ διηγήματα» (1947) καὶ διάφορες κωμωδίες καὶ χρονογραφηματα. Διακρίθηκε σὺν ἄλλοις ἐπὶ τοῦ ὅτι ἐκράνη ἐπιθεωρήσεις μαζί με τὸν Κορακάκη. Ἦρθε στὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴ Μικρασιατικὴ κατὰστροφὴ. Γεννήθηκε στὴ Σύμυ (1889) καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα (1949).

Νιμὲ γέλασε κι ἔγινε κατακόκκινη, ἡ Ἐρινὸς ποὺ φάνηκε πὺν χλωμὴ καὶ πὺν λυπημένη. Ἐπειδὴ ἐπλησίαζε ὁ καιρὸς ποὺ θάβευε τὸν ὁ Γιώργος, πήγχε καὶ φωτογραφίθηκε καὶ μὰς ἔβρεχν τὶς φωτογραφίες του.—Μὰ γιὰ τί σ' ἔβαλε τόσο μεγαλοχλίκο; εἶπεν ἡ ἑτέρα. Θάλεγε κανεὶς πὸς ἥσουν λυπημένος τὴν ὥρα πὺν σὲ τραβούσε. Ἐγὼ τὸν βρῆκα πολὺ ὁμορφ. Τοῦ ζήτησα μιὰ γιὰ τὴν κάμαρά μου καὶ ποὺ φάνηκε περιεργό, τί εὐκόλα πὺν μοὺ τὴν ἔδωσε. Ἐγὼ τὴν πήρα καὶ ἔτρεξα γιὰ τὴν δείξω στοὺς φίλους μου, μὲ μιὰ χαρά. Ἡ Ἀϊσὲ χανοῦμ εἶπε.—Μασταλά! Μασταλά! Ἡ Νιμὲ

την άρπαξε στο περιβόλι και γελούσε, ή 'Εμινε έριξε μία ματιά και δεν την άγγιξε. Την ώρα που έφευγα, ή Νιμέτ μούπε μυστικά. —Χάρισε μου την. Έσύ θάχεις κι άλλες σπíti σου...» Και γιά να μέ πείσιε, μούδωκε και δεύτερο κομάτι κανταΐφι. «Υστερα μέ έσφιξε και μέ φίλησε. Τό βράδυ τόπα στο τραπέζι. Ό αδερφός μου έγινε κατακόκκινος, ή μαμά βίωσε θύμωση.

Κάθε βραδινό, την ώρα που βασι-
λην ο ήλιος, κολυμπούσαμε στο
μπάνιο της 'Αϊσας γαλονίς. Τα κορί-
τσια μέσα, ενώ κι ο Σουκρης στ'
οιχείο. Το πρωί πάλι πηγαίναμε πε-
ρίπατο με τ' αμάξι του ως το Κά-
στρο. Πολλές φορές συναντήσαμε το
Γιάρσο στο δρόμο με τ' αλόγο του,
να γυρίζει από προνίες εκδρομής.
Μού έκαναν εντύπωση, πως η Νιμέτ
τον χειριζόταν πάντα με μία γρηγο-
ρά ματία, ολο γέλιο. Η Έλινα κατέ-
θεσε το γασμάκι της. Η Έλινα κατέ-
κεφάλε. Ούτε με τις αιδάδες έκανε τε-
ρεσι. Η Νιμέτ έχασε τη φωτογρά-
φία του Γιάρσο από το συσταίσι.
Μού έπετε μυστικά πολύ λυπη-
μένη. Πρώτη φορά που την είδα τόσο
μεγαλοχολία. Το ίδιο βράδι ο αδερ-
φός μου που έβρισκε μίαν άλλη, που
τίσας είχε γουάινε κατι γαλλικά. Δε

θα έχω χαρά την χαρά της, σάν τὰ δίδασκε. Μου ἔδωκε μιά κάρτα μὲ λουλούδια, ἀπὸς ἔγραψε μερικά λόγια κι ἐκεῖνη. Στὴν πόρτα εἶδα τὴν Ἑμινε. Τὴ χλωμὴ πού μου ἄνθηκε τὴν ἡμέρα ἐκείνη. Ἀπὸ τὴ χαρά μου ἔδωκα τὴν κάρτα, στὸ Ἰωάννη τὸ βράδι τὸ τραπέζι. Ἡ μαμά φαίνεται, πὼς δὲν εὐχαριστήθηκε διόλου. Ἐκεῖνος δὲ θυμάμαι τὴ εἰπε, "Γιὰ τὴ κλειστήκανε στὸ σαλόνι κι οὐδὲ τους καὶ μίλουσαν πολλὴν ὥρα.

Σε λίγες μέρες πέρασε μια βδομάδα μου. «Η μάχη ήταν κλοπή και φοβισμένη», ο Γιώργος ακιλιτσός. Κατ' ευχήν που δεν τόξερα εγώ και δεν έπρεπε να το μάσω τότε. «Από τις ομιλίες καταλάβα πως έτοιμαζαν το Γιώργο να φύγει χωριότερα στο Παρίσι. Ένα βράδι ήρθε κι ο θεός στο σπίτι. Έκινη τη θραύση μ' έστειλαν να κληρωθώ χωρίς ναρκωτικά. Αποφασισόκει να φύγει ο Γιώργος σε τρεις μέρες, την Τετάρτη, με το μεγάλο γαλλικό πλοίο. Η μάχη μουχε πει, «Ότι κι αν σου δώσουν από το σπίτι της. Αϊσέ κανονί, να το φέρες πρώτα σε μένα, τ' ακούς. Καλά!»...» Τη

ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ ὁ Γιώργος μού
 ἔβγακε ἕνα κλειστό φάκελο ροῦ νὰ
 τὸ δώσω στὴ Νιμὲτ, κρυσθὰ ἀπὸ τὴν
 μητέρα. Τὴ βρῆκα στὸ περιβόλι μω-
 νητῆρ καὶ τὴς ταβώκα. Τὸ διαβάσα-
 ῶρες. Σὰν ἔβγαινα, εἶδα πῶς ἀπὸ
 τὸ ἀγρίοκλημα τὴν Ἑμῖνὲ, νὰ γλυ-
 στρά σὰν ὁμορφὸ φάντασμα θλιμέ-
 νης σουλτανούτσουλα. Στὴ μαμά δὲν
 εἶπα τίποτα ἐκείνη τὴ μέρα. Ὁ Γί-
 ὄργος μὲχε τάζει ἕνα ποδόπλατο ἀπὸ
 τὸ Παρίσι. Τὴν Τετάρτῃ πρωῒ, κατε-
 βήκαμε ὅλοι στὴ Σμύρνη, γιὰ νὰ
 μπαρκάσουμε τὸ ἀδερφὸ μου. Ἦταν
 πολὺ λυπημένος, σὰν ἔβγαινε ἀπὸ τὸ
 σπίτι. Κοίταξα, τὴ βίλλα. Καίσεις.
 Καίσεις. Μόνο πῶς ἀπὸ τὰ καφασί-
 οὗ παραθύρου τὴν Ἑμῖνὲ μού φά-
 νηκε, πὼς εἶδα κάποιοι ἴσκιρ. Γυ-
 ρισαμε στὴς τέσσερις τὸ ἀπογευμα-
 νὸς τὸ Γιώργω. Ἡ μαμά ἐκλαίγει.
 Εἶπε μόνο στὴ θεία μου:—Τὸν λυ-
 πάμα, νὰ ἔπρεπε νὰ φύγει. Τώρα
 ἡσυχασα...» Δὲν κατάλαβα τίποτα.
 Ἐτρέφα νὰ παῖξω μὲ τὸ Σουκρη-
 τὸ. Τὸς βρῆκα ἔτσιμους γιὰ τὸ μπάνιο.
 Πήγαμε ὅλοι μαζί. Ἐγὼ κι ὁ Σου-

κήρ πέταμε έξω. Είδα τη μαμά στο μπαλκόνι με τη θεία μου, να καρτερούν το μεγάλο βατόρι που θα περνούσε μπροστά, εκεί στο βάθος τη θάλασσα, για να βγεί από τον κάτο της Σμύρνης. Όποια στα κορίτσια. Ή Νιχέτ δεν πήγε να γδυθεί. Κάθεσαι στον εσωστό του μπαλκονιού και κοιτάς τον ήλιο που θα στείλει. Ή Ένιμινε δούλε με ένα κόκκινο κοστούμι, να κοινοποιήσει έξω μαζί μας. Πρώτη φορά που πηγαίνω να δω τη θάλασσα, που πηγαίνω μέσα στη θάλασσα. Ο ήλιος βασιλεύοντας ορίζει τα κύματα. Λες κι η θάλασσα ήταν υπακούει σε πολλές μεριές... Νάτο το βατόρι που παίρνει το Γιώργο μας, αφάνεια, κι έβγαλα το χέρι μου από τη θάλασσα για σινιόλο. Ήτανε τόσο μακριά! Φώναξαε όμως με τον Σουκέρ! Γιώργο... Γιώργο!

Ἡ Ἑμιὴ κολλημένη τὰρ καὶ
 ἔδανονε στα βάθρα. Τα ναῦρα μαλ-
 αλίᾳ τῆς ἐξουχίας ἀπὸ τῆς κοκκί-
 νουσκας καὶ σκέταζαν τοὺς αἰῶνας
 τῆς Θεοῦσας τῆς φαντασίης, ἀνὰ δὲν
 μπορούσαν. Γυρίσανε στὴ σκάλῃ
 νὰ ξεκουραστοῦμε. Ἀπὸ τὸ μεγάλο
 βάθος δὲ φαίνονταν πὰς παρὰ ἑνὸς
 μαύρου κεντῆς. Ὁ πλοῦς χάριξε
 στὰ κηρύττα κ' ἡ Ἑμιὴ βλο καὶ βαθί-
 α, πύγανε, σὰ νὰ κυνηγοῦσε τὸν ψύ-
 λιο, τὸ βάθος, ἕνα ὄντο, ποὺ τὸ
 παίρνουν τὰ κηρύττα. Ἡ Νημέτ φωνά-
 ξε τραγουπνέ. —Ἑμιή! Ἑμιή! —
 Κ'! ὅλας μαζὶ φωνάζουν. Ἑμιή... —
 Ἑμιή! Ἡ Ἑμιὴ δὲ φαίνοντ... πιά-
 κι ὁ οὐρανὸς σκοτεινιάζει. Ἡ Νημέτ
 κ' ὁ Σουκρὶ ἀρχίζουν τὰ κηρύττα.
 —Έστρεφον ὁ ἄνις κ' ἡ φαντί, ἡ να-
 ῖα, ἡ ἄλῃς χυοῦ. Ἐστέλλαν βάρ-
 κες. Ἡ Ἑμιὴ δὲ βρόνχει τὴ βροδί-
 ἀ κέλνι. Τρεῖς μέρες ὑπερτα, δύο λα-
 ζοὶ καίθεδον τὴν ἑσπέραν πνιγμένην
 σὺν σπῆτ' τῆς. Ἐπῆταν πὰς βρόνχει
 μετὰ σὺν χρυσὸ χαλμῇ, ποῦρε κρε-
 μασμένο σὺν λαίμῃ τῇ, τὴ φωτο-
 γραφίᾳ ἑνὸς γκισοῦρη. Τὴν ἴδια βρο-
 δὶά φύγαγε ἀπὸ τὸ χωρίο.

«Παῦλος και Βιργινία»! Πόσες ρομαντικές κι' εύαισθητες καρδιές δεν έχουν συγκινηθεί, πάσα ώραία μάτια δεν έχουν δακρύσει διαβάζοντας τὸ βιβλίο αὐτό, πὺ περιγράφει μιὰ υπέρροχη ἀγάπη; "Ὁμως ὁ Παῦλος κι' ἡ Βιργινία ἔζησαν ἀληθινά; Τὸ ρομάντισο τῆς ἀγάπης τοὺς ἦταν κάτι πραγματικὸ ἢ ἐπινόησι τοῦ συγγραφέα του, τοῦ Μπερναντέν ντε Σαιν-Πιέρ; Ναι, ἦταν ἀληθινὸ, ὅπως θὰ δοῦμε.

Ὁ Ἰωάννης Μπραβι-
τακι θεῖος τῆς πριγκί-
πισσας Λουμπούρσκα

Ὁ Ζάκ - Ἀνρί σπούδασε μηχανικός. Τελειώνοντας τὶς σπουδὲς τοῦ πήγε στη Μάλτα, ἐναντίον τῆς ὁποίας εἶχαν ἐπιτεθῇ οἱ Τούρκοι, καὶ δυὸ χρόνια ἀργότερα τὸν βλέπουμε στὴ Ρωσία. Βασίλευε τότε ἐκεῖ ἡ Αἰκατερίνη Β' καὶ ἡ Ρωσία ἦταν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη γι' τῆς ἐπαγγελίας γιὰ πολλοὺς δικτοὺς, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρο νὰ ἔχουν ἐκκαμπτὴ σποινδελικὴ στήλη καὶ ὅσο τὸ δυνατόν πὺ λίγη συνειδησι. Ὁ Μπερναντέν ντε Σαιν-Πιέρ ὅμως δὲν εἶχε κανένα ἀπὸ τὰ δυὸ αὐτὰ προσόντα. "Ἐτσι δὲν κατάρθωσε νὰ μείνι πολὺν καιρὸ, ἔφυγε γιὰ τὴν Πολωνία καὶ ἐγκαταστάθηκε στὴ Βαρσοβία. Τὸ μικρὸ κοριτσάκι τοῦ Γκλόγκοβ πάλι, ἀνῆκε σὲ μιὰ πριγκιπικὴ οἰκογένεια. Ὁ πατέρας τῆς Ἰωάννης Λουμπούρσκι πέθανε νέος καὶ τὴ μικρὴ Μαρία τὴν ἀνάθρεψε ἡ μητέρα τῆς, γυναικὴ μορφωμένη, ἔξυπνη, θεληματικὴ κι' ἐνδιαφερόμενη ζωρὰ γιὰ τὴν πολιτικὴ. Τὰ προσόντα αὐτὰ τὰ κληρονόμησε ἀργότερα ἡ κόρη τῆς. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἀλλοῦσε, ἡ πολιτικὴ ἦταν πολὺ τῆς μόδας γιὰ τὶς Πολωνίδες. Ἐξ ἄλλου, ἡ πριγκίπισσα ἦταν ἀδελφὴ τοῦ μεγάλου Πολωνοῦ ἀταμάνου Ἰωάννου Κλημεντιού Μπραβιτάκι, ἐνὸς ἀπὸ τοὺς πὺ ἰσχυροὺς καὶ πὺ πλούσιους ἀρχόντες τῆς χώρας του καὶ ἀρχηγὸ τοῦ γαλλοφιλοῦ κόμματος στὴν Πολωνία.

Ὁ Μπραβιτάκι εἶχε ἓνα μεγαλοπρεπὲς πύργο στὸ Μπιαλυστόκ, ἓνα εἶδος μικρὸν Βερσαλλίων μετὴν αὐτὴν τοῦ, τὴ φρουρὰ του καὶ τὰ στρατεύματά του. Ἐκεῖ δίνονταν δεξιώσεις, συγκεντρωνόταν ὅλος ὁ καλὸς κόσμος. Ἀν ἡ μικρὴ πριγκίπισσα ἔλαβε τὴν κοσμικὴ ἀνατροφή τῆς στὸν πύργο τοῦ θεῖου τῆς, εἶχε γιὰ τὴν ἄλλη μὲρῳσὶ τῆς Γαλλίδες δασκάλες. Ἡ υπτέρα τῆς πὺ εὑρίσκε ὅτι ἡ κόρη τῆς δὲν ἦταν πολὺ ὁμορφὴ, τὴν ἤθελε νὰ εἶναι τουλάχιστον μορφωμένη καὶ ἔξυπνη. Καὶ πράγματι, ἡ νεαρὴ πριγκίπισσα ἔγινε ἀργότερα μιὰ ἀπὸ τὶς πὺ ἐξυπνες γυναῖκες τῆς ἐποχῆς τῆς.

Ἡ μητέρα τῆς ὅμως γελιόταν πιστεύοντας ὅτι ἡ κόρη τῆς ἦταν ἀσχημὴ. Ἡ Μαρία Λουμπούρσκα δὲν ἦταν ψηλὴ, ἀλλὰ ἦταν καλοσχημὴ, εἶχε τὰ ὀραιότερα χέρια τοῦ κόσμου καὶ θαυμάσια πόδια. Τὸ πρόσωπό τῆς, χωρὶς νὰ εἶναι ἀπόλυτα ὀραίο, ἦταν γοητευτικὸ καὶ ἐκφραστικὸ. Παρὰ τὴ ζωρητότητα τῆς ἦταν κατὰ βάθος σοδορὴ κι' ἐπιθυμητικὴ.

Κατὰ τὸν 18ο αἰῶνα πάντρευν τὰ κορίτσια νωρίς. Ἐτσι, ἡ υπτέρα τῆς Μαρίας δὲν ἐνωίωσε καμμιὰ ἐκπληξί, ὅταν τῆς ζήτησαν τὸ χέρι τῆς κόρης τῆς πὺ ἦταν μονάχα δεκάεξη χρονών. Ἀλλοῦσε, ὁ γαμπρὸς ἦταν περίφημος: ὁ πριγκίπας Ματθαῖος Ρατζιβίλ, βοεόδοξ τοῦ Βίλνο, τὴν εἶχε ζητήσει γιὰ τὸ γιὺ τοῦ, τὸ νεαρὸ Κάρολο Ρατζιβίλ, ἓνα ἀπὸ τοὺς πλουσιωτέρους ἀρχόντες τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Λιθουανίας.

Ὁ γάμος ἔγινε τὸ 1753. Ἦταν μιὰ μεγαλόπρεπη τελετὴ, στὴν ὁποία παρευρέθηκαν οἱ μεγαλύτερες οἰκογένειες τῆς Πολωνίας. Ἐπικολούθησαν συμπόσια, κανονιοβολισμοί, χοροί, πυροτεχνήματα...

Μά, ἀλλοίμονο! Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ κιόλας τὸ νεαρὸ ἀνδρόγυνο δὲν τὰ πῆγαινε καλὰ. Ἡ Μαρία εἰδείνε ὅλη τὴν καλὴ θέλησι, ἀλλὰ ὁ Κάρολος ἦταν ἀνυπόφορος. Ἐτῖνε διαρκῶς μετὺς φίλους του, ζοῦσε σὲ κρατῖπλη, ἀπουσίαζε συχνὰ ἀπὸ τὸ σπίτι του. Ὅταν ὅμως γύριζε ἦταν ἀκόμα χειρότερα. Μόλις ὁ πύργος κοιμόταν, ἀκούγον τύμπανα καὶ σάλπιγγες, καὶ ἀκολουθοῦσε ἓνας τρομερὸς θόρυβος, ἀκολουθούμενος μετὴν κινήσεις στρατιωτικῶν μονάδων καὶ πυροβολισμῶν. Ὁ πριγκίπας Κάρολος ἀναπαρίστανε ἐπίθεσι κατὰ τοῦ πύργου καὶ ἀμυνά του! Ἀλλὰ φορὰ πάλι ἀκολουθοῦσαν γλῆντια συνοδευόμενα ἀπὸ τουφεκιὲς καὶ κανονιοβολισμοὺς.

Ἡ καυμένη ἡ πριγκίπισσα ἦταν φυσικὰ ἀδύνατο νὰ συνήθισι ἓνα τέτοιο ἐξάλλο σύζυγο. Ἐτσι, γύρισε στὴ μητέρα τῆς καὶ δὲν ἀργήσε νὰ πετυχε ἀκέρως τὸ γάμου τῆς. Φυσικὰ ἔμενε τώρα πια στὸ Μπιαλυστόκ.

Ἐκεῖ ἀνακατεύεται σὲ ὅλες τὶς πολιτικὲς ἱντριγκες. Αὐτοὶ πὺ τὴν συναναστρέφονται θαυμάζουν τὴν ἐξυπνάδα τῆς, ἀλλὰ φοδοῦνται τὸ σαρκασμὸ καὶ τὴν εἰρωνεία τῆς, πὺ εἶχε ἀποκτήσει ὑπτερα ἀπὸ τὶς δυστυχίες τοῦ ἀτυχοῦ γάμου τῆς.

Ἐνας μεγάλος ἔρωτας

Μιὰ μέρα ἔφτασε στὸ Μπιαλυστόκ ἓνας καινούργιος Γάλλος διπλωμάτης, ὁ Μισέλ Ντυράν ντε Ντιστρόφ. Ἀνθρώπος τοῦ κόσμου, ἔξυπνος, πνευματώδης, θαυμάσιος ὁμιλητῆς ὁ Ντυράν ντε Ντιστρόφ, ἔφερε ν' ἀρέσει σὲ γυναῖκες καὶ σὲ ἄνδρες. Στὴν μιὰ ὅμως γυναῖκα ἀρέσει περισσότερο: στὴν πριγκίπισσα Μαρία Ρατζιβίλ. Γι' αὐτὴν εἶναι ἡ πρώτη τῆς ἀγάπη, ἡ πρώτη τῆς εὐτυχία. Ὁ χαρακτήρας τοῦ, πὺ ἔμοιαζαν ἀρκετὰ, ταίριαζαν θαυμασίως. Μὰ ἂν τὸ ρομάντισο τοὺς ἔγινε γνωστὸ, σὲ κανέναν δὲν τὸ ἐμπιστεύθηκαν οἱ ἴδιοι. Βάστηξε ὅλο τὸ διάστημα πὺ μείνι στὴν Πολωνία ὁ Ντυράν ντε Ντιστρόφ.

Ἐπτερόν ὅταν χωρίστηκαν; Ἀλληλογραφοῦσαν ὑπτερα; Κανεὶς δὲν θὰ τὸ μάθι ποτέ. Τὸ γαλλοπολωνικὸ εἰδύλλιο τοῦ Μπιαλυστόκ θὰ κρατήσῃ γιὰ πάντα τὸ μυστικὸ καὶ τὸ μυστηριῶδες.

Στὸ ἀναμεταξύ ἡ Μαρία μετοίκησε στὴ Βαρσοβία, ὅπου ἀγόρασε ἓνα μικρὸ μέγαρο στὴν ὁδὸ Πιγιάρσκα. Ἦταν ὁ αἰῶνας τῶν σαλονιῶν καὶ ἡ νεαρὴ πριγκίπισσα δίνει δεξιώσεις ὅπου παρευρίσκονται οἱ πὺ σημαντικὲς προσωπικότητες τῆς Βαρσοβίας.

Κι' ἓνα βράδυ, ὁ πρεσβευτῆς τῆς Αὐστρίας στὴν Πολωνία τῆς παρουσιάζει τὸ μέγαρο τῆς ὁδὸ Πιγιάρσκα ἓνα γοητευτικὸ νεαρὸ ἄνδρα, λίγο μελαγχολικὸ καὶ τὸν συνιστὰ ὡς τὸν ἱππὸττ Ζάκ - Ἀνρί Μπερναντέν ντε Σαιν - Πιέρ.

Ὁ Παῦλος συνανοῦσε, ἐπὶ τέλους, τὴ Βιργινία του...

Μιὰ πλατεία τῆς Βαρσοβίας κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα. Ἐνα θαυμάσιο ἔργο τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

ΜΠΕΡΝΑΝΤΕΝ ΝΤΕ ΣΑΙΝ ΠΙΕΡ

Καὶ πάλι ὁ ἔρωτας...

Στὴν ἀρχὴ ὁ Ζάκ - Ἀνρί εὑρίσκε τρομερὰ πληκτικὴ καὶ ἀνιερὴ τὴ Βαρσοβία καὶ ἤθελε νὰ φύγῃ γιὰ τὴ Φινλανδία. «Εἰμαι θλιμμένος καὶ τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ διασκεδάσῃ τὴ θλίψι μου», γράφει σ' ἓνα φίλο του.

Καὶ, ἔσφηνικά, ὅλα ἀλλάζουν. Ἡ Βαρσοβία εἶναι ἡ ὀρειότερη πόλι τοῦ κόσμου, ἡ Πολωνία ἡ πὺ γλυκερὰ χώρα τῆς γῆς. Περιττὸ νὰ πῇ στὴ Φινλανδία ἡ ὅπου ἀλλοῦ: ὁ γῆινος παράδεισος εἶναι κατὰ τὴν εἰρήνην τῆς. Περιττὸ νὰ πῇ στὴ Φινλανδία ἡ ὅπου ἀλλοῦ: ὁ γῆινος παράδεισος εἶναι κατὰ τὴν εἰρήνην τῆς. Περιττὸ νὰ πῇ στὴ Φινλανδία ἡ ὅπου ἀλλοῦ: ὁ γῆινος παράδεισος εἶναι κατὰ τὴν εἰρήνην τῆς.

Μιὰ βραδυά, πὺ πέρασε στὴν ὁδὸ Πιγιάρσκα ἦταν ἀρκετὴ. Ἦταν κάτι τὸ κεραυνόδοιο: Ὁ Ζάκ - Ἀνρί ἐρωτεύθηκε παρὰφορὰ τῆς Μαρίας καὶ ἔλαχε καθεὶ θλίψι, καθεὶ πλῆξι.

Ὁ ἱππότης ἄρεσε πολὺ στὶς γυναῖκες τῆς Βαρσοβίας καὶ φυσικὰ καὶ στὴ πριγκίπισσα Μαρία Ρατζιβίλ (εἶχε διατηρήσει τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός τῆς). Ἡ ψυχρὴ τώρα πια αὐτὴ γυναῖκα, πὺ ἀσχολεῖτο μετὴν πολιτικὴ, ὑπέστη ξαφνικὰ τὴ γοητεία τοῦ νέου πὺ τόσο ὀραία ἦξερε νὰ μιλά γιὰ ἔρωτα.

Ὅλο καὶ πὺ ἐρωτευόμενος, ὁ Μπερναντέν ντε Σαιν Πιέρ ἔρχεται καθεὶ βράδυ στὶς συγκεντρώσεις τοῦ μεγάρου τῆς ὁδὸ Πιγιάρσκα. Ἡ πριγκίπισσα εἶχε, ὅπως ὅλες οἱ μεγάλες γυναῖκες τῆς ἐποχῆς τῆς, μιὰ μικρὴ ἐπαυλὴ κοντὰ στὸν πύργο τῆς τοῦ Βιάζοβνο, λίγο πὺ ἐξω ἀπὸ τὴν Βαρσοβία. Μιὰ μέρα ὠργάνωσε μιὰ ἐκδρομὴ γιὰ τὸ Βιάζοβνο, ὅπου ἦρε ἓνα πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου. Μαζὶ μ' αὐτοὺς καὶ ὁ Μπερναντέν ντε Σαιν - Πιέρ. Ἡ ἐπαυλὴ περιβαλλόταν ἀπὸ ἓνα ὑπέρροχο κῆπο, γεμάτον ἀνθὰ καὶ πουλιὰ. Ὁ νέος πὺ περιπλανιόταν ἀνάμεσα στὰ δένδρα, βρέθηκε στὴν ὄχθι ἐνὸς ρυακιοῦ καὶ σταθήκε ἐκεῖ ὀνειροπολῶντας τὴν πριγκίπισσα καὶ τὸν ἔρωτά του.

Καὶ νὰ πὺ τὸ ἀντικείμενο τῶν ὀνειρῶν του ἐμφανίζεται μπροστὰ του. Στὴν ἀρχὴ σιωποῦν καὶ οἱ δυὸ τους. Ὑστερα, ἀμήχανη ἡ πριγκίπισσα λέει κάτι γιὰ τὰ σύννεφα καὶ τὴ θύελλα πὺ πλῆσιάζει. Ὁ Ζάκ - Ἀνρί τῆς προσ-

Παῦλος καὶ Βιργινία

φέρει τὸ μπράτσο του καὶ διευθύνονται πρὸς τὸ σπίτι.

Στὸ ἀναμεταξύ ὅμως ξεσπᾷ ἡ θύελλα. Βροχεὶ καταρρακτώδης, βροντῆς, ἀστραπῆς... Πρέχει νὰ καταφύγουν κάπου. Καὶ καταφεύγουν σ' ἓνα περὶπτερο πὺ βρισκόταν ἐκεῖ κοντὰ. Κι' ἐκεῖ ὁ ἐρωτευόμενος ἱππότης βλέπει νὰ πραγματοποιηθῇ πια τὸ ὄνειρό του καὶ πιστεύει πια ὅτι ἡ εὐτυχία του θὰ εἶναι αἰῶνια.

Πράγματι, ἡ εὐτυχία του δατήθηκε γιὰ λίγο διάστημα. Ὁ Ζάκ - Ἀνρί παίρνει μέρος στὴν κοσμικὴ ζωὴ τῆς ἀνώτερης κοινωνίας τῆς Βαρσοβίας, ἀλλὰ τὶς καλύτερες του στιγμὲς τὶς περνᾷ πια στὸ μέγαρο τῆς ὁδὸ Πιγιάρσκα. Ἐκεῖ τώρα μερικὲς φορὲς τὴν ἐντυπώνει, ὅτι ἡ πριγκίπισσα γίνεται πὺ ψυχρὴ, πὺ μακρινή. Παρηγοριετὰ ὅμως γιὰτὶ σκέφτεται ὅτι αὐτὴ πρέπει νὰ τῆρησὶ τὰ προσήματα καὶ νὰ ὑπολογίσῃ καὶ τὴν κοινὴ γνῶμη, ἀλλὰ μαῦρα προαισθήματα τὸν βασανίζουν.

Καὶ δὲν ἀργοῦν νὰ θυοῦν ἀληθινὰ. Ἡ πριγκίπισσα, πὺ ἐνδιαφερόταν ἐξαιρετικὰ γιὰ τὴν ἀξιοπρέπειά τῆς, ἔκρινε ὅτι τὸ εἰδύλλιο εἶχε κρατήσῃ ἀρκετὰ καὶ ὅτι ἦταν καιρὸς νὰ διακόψουν τὶς σχέσεις τους. Φυσικὰ, ἐνέργησε μετὴν ἐξαιρετικὴ διακριτικότητα, γιὰ νὰ μὴ θίξῃ τὸν ἐγωισμὸ τοῦ ἀτυχοῦ ἱππότη.

Ἐνα βράδυ, τὸ ἔξηγησε μελαγχολικὰ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν τρυφερότητα ὅτι οἱ ὀραίες ἡμέρες πέρασαν καὶ ὅτι ὅλη ἡ οἰκογένειά τῆς καὶ ἰδιαίτερη ἡ μητέρα τῆς, τῆς κάνουν δυσάρεστες παρατηρήσεις. Κάνει ἐκκλήσι στὴν ἀρετὴ τοῦ ἐραστοῦ τῆς γιὰ νὰ μείνι πιστὸς στὸν ἔρωτά του. Τῆς ζητὰ νὰ φύγουν, νὰ ζήσουν κά-
τω ἀπὸ ἄλλους οὐρανοὺς, μιὰ φτωχικὴ καλύ-
βα θὰ εἶναι ἀρκετὴ γιὰ τὴν εὐτυχία τους. Καὶ
φυσικὰ χύνει ποτάμια τὰ δάκρυα.

Στὸ τέλος ὅμως ὑποχωρεῖ στὴ λογικὴ τῆς πριγκίπισσας. Δέχεται νὰ φύγῃ καὶ νὰ συναντηθοῦν στὸ Παρίσι, ὅπου σὲ λίγο θὰ πῆγαινε καὶ ἡ Μαρία.

Θλιβερὴ ἐπάνοδος

Φτάνοντας στὴ Βιέννη, ὁ ἱππότης σταματᾷ ἐκεῖ περιμένοντας τὸ πρῶτο γράμμα τῆς πολυαγαπημένης του. Ἀν πιστέψουμε τὸν πρῶτο διογρὰφο τοῦ Μπερναντέν ντε Σαιν Πιέρ, τὸ γράμμα αὐτὸ ἦταν ὑπέρροχο καὶ γεμάτο τρυφερότητα, ἔτσι πὺ ὁ ἱππότης μας ἔλασε τὸ μυαλὸ του κι' ἀντὶ νὰ συνεχίσῃ τὸ ταξίδι τοῦ ἐπαφελήθηκε τῆς ευκαιρίας πὺ μιὰ ἄμαξα τοῦ βασιλῆα τῆς Πολωνίας ξαναγύριζε στὴ Βαρσοβία γιὰ νὰ ξαναγυρίσῃ κι' ἐκεῖνος στὶς δόχες τοῦ Βιστούλα.

Φτάνοντας στὴ Βαρσοβία ἔτρεξε στὸ μέγαρο τῆς ὁδὸ Πιγιάρσκα. Εἶδε ἐκεῖ φωταῖες καὶ κόσμο πολὺ. Διηγόταν μιὰ δεξιὴ γιὰ τοὺς ἔξυπνες πρεσβεύτας. Ὁ Ζάκ - Ἀνρί ἔστειλε ἓνα γράμμα μετὰ τὸν ὑπὸπρῆτὴ ἀλλὰ μὴ παῖνοντες ἀπάντησι μὴτῆς μέσα καὶ ἄρχισε νὰ γυρί-
ζῃ τὰ σαλόνια ἀναζητῶντας τὴν πριγκίπισσα. Τὴ βρῆκε, τέλος, ἀλλ' αὐτὴ δὲν εἶχε οὔτε τὸν καιρὸ, οὔτε τὴ δυνατότητα νὰ ἀσχοληθῇ μ' αὐτόν.

Ἐνα βλέμμα ἀποδοκιμασίας, πὺ τὸ διῶρ-
θωσε ἀμέσως ἓνα χαμόγελο, ὑπῆρξε ὅλη ἡ ἀπάντησι τῆς. Ὁ ἀτυχος ἐρωτευόμενος ὅμως ἦταν πεισματάρης. Ἐπῆρμε νὰ τελειώσῃ ὁ χορὸς, ἔφυγε κι' αὐτὸς μ' ὅλο τὸν ἄλλο κόσμιο, ἀλλὰ σὲ λίγο γλῆστρησε κρυφὰ ἀπὸ μιὰ μυστικὴ πόρτα κι' ἔφτασε ὡς τὸ δωματῖο τῆς πριγκί-
πισσας.

Αὐτὴ, πὺ βρισκόταν κιόλας μ' ἓνα κομψὸ ντῆς ἀμυγίγι, τὸν δέχθηκε φιλικῶτα, ἀλλὰ ἀντὶ νὰ τοῦ μιλήσῃ γι' ἀγάπη, τοῦ ἔδωσε συμ-
βουλὲς λογικὲς.

Θλιμμένος καὶ κουρασμένος ὁ Ζάκ - Ἀνρί

πῆγε νὰ κοιμηθῇ στὸ παλινὸ σπῖτι πὺ ἔμενε ἄλλοτε στὴν ἀγαπημένην του Βαρσοβία.

Τὴν ἄλλη μέρα — ἦταν ἓνα ὀραίο ἀνοιξιᾶ-
τικο πρῶι — τὸν ἐξυπνεσε ἓνα γράμμα τῆς πριγκίπισσας. Γράμμα φιλικὸ καὶ λογικὸ. Ἡ φίλη του τοῦ ἔγραφε ὅτι ἓνας φρόνιμος καὶ γενναῖος ἄνδρας δὲν σκοτίζεται ἐξ αἰτίας ἐνὸς ἀ-
τυχου ἔρωτα, ὅτι τὸ ἀληθινὸ θάρρος πὺ ἀξί-
ζει τὴν ἐκτίμησι εἶναι τὸ νὰ ξερῇ κανεὶς νὰ νικᾷ τὸ πάθος του καὶ νὰ φροντίζῃ νὰ θριαμ-
βεύῃ ἡ φρόνησι κι' ὅτι ὁ ἱππότης ἔπρεπε νὰ
ξαναγυρίσῃ στὴ Γαλλία καὶ νὰ σκεφθῇ σοδο-
ρὰ τὴν καριέρα του. Τέλος, τὸν πληροφοροῦσε ὅτι θὰ ἔσυνε γιὰ τὸ κῆμα τῆς υπτέρας τῆς καὶ δὲν θὰ τοῦ ἔγραφε παρὰ μόνο ὅταν θὰ μπορούσε ν' ἀπευθύνῃ τὰ γράμμάτα τῆς στὸ Παρίσι.

Φαίνεται πῶς ὁ ἐρωτευόμενος ἱππότης λιπο-
θύμισε διαβάζοντας τὸ γράμμα αὐτό. Μόλις, ὅμως, συνῆρθε ἔτρεξε στὴν ὁδὸ Πιγιάρσκα, ὅ-
που διαπίστωσε ὅτι τὸ γράμμα τοῦ ἔλεγε τὴν ἀλήθεια.

Χωρὶς τότε νὰ χαμογελάσῃ, ἐγκατέλειψε τὴ Βαρσοβία γιὰ νὰ μὴ ξαναγυρίσῃ ποτὲ πια ἐκεῖ.

Σταμάτησε γιὰ λίγο στὴ Δρέσδη, ὅπου συναντήσε πολλοὺς γνωρίμους του. Ἐδῶ εἶχε ἓνα σύντομο δεσμὸ μετὰ μιὰ πολὺ ὁμορφὴ γυναῖκα, ἐρωμένη ἐνὸς πλούσιου ἐμπόρου τῆς Δρέδης. Ὑστερα πῆγε στὸ Βερολῖνο. Ἦθελε νὰ ὑπὲρ-
ρετῇ στὸν προσωρὸν στρατὸ κι' ἂν ἦταν δυ-
νατὸ στὴ Βαρμία. Γιὰτὶ ἡ Βαρμία, ἀρχαία πο-
λωνικὴ ἐπαρχία, ἦταν κοντὰ τὴν Βαρσοβία. Ἀλλὰ ἡ αὐτὴ τοῦ Βερολίνου δὲν τὸ ἄρεσε καὶ προτίμησε νὰ γυρίσῃ στὴ Γαλλία.

Στὸ Παρίσι δὲν ὑπῆρχαν γράμματα τῆς πριγκίπισσας, ἀλλὰ θλιβερὲς εἰδησεις γιὰ τὴν οἰκογένειά του. Ὁ πατέρας του εἶχε πεθάνει, ἡ ἀδελφὴ του εἶχε κλειστὴ στὸ μοναστήρι, τὰ ἄλλα ἀδελφὰ του εἶχαν φύγει γιὰ τὶς Ἰνδίες. Εἶναι μοναχὸς καὶ θλιμμένος καὶ πλῆγνι. Τότε ἀρχίζει νὰ γράφῃ ἔργα... γιὰ τὴν Πολωνία.

Τὰ ἔργα του αὐτὰ δειγνύουν ὅτι πολὺ λίγο ἤξερε τὴ χώρα αὐτὴ, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀνώτερη κοινωνία τῆς Βαρσοβίας. Τὰ παίρνει ὅμως στὰ σοδορὰ καὶ τὰ φέρνει σ' ἓνα πὺ ἦξερε τὴν Πολωνία καλύτερα ἀπ' αὐτόν, κάποιον διπλω-
μάτη, πὺ ὀνομαζόταν Ντυράν ντε Ντιστρόφ! ... Κι' ἀλήθεια, ἡ ζωὴ εἶναι μερικὲς φορὲς ὁ
μεγαλύτερος μυθιστοριογράφος τοῦ κόσμου.

Ἐτσι, δυὸ ἔραστές τῆς ἴδης γυναῖκες συ-
νανοῦνται χωρὶς κανεὶς τους νὰ μάθι ποῖ ὀ-
λο ἔπαιε στὴ ζωὴ τῆς ὁ καθένας τους. Γιὰτὶ ὁ Ντυράν ντε Ντιστρόφ ἦταν τύπος διακρι-
κὸς κι' ὅπως εἶδαμε ὁ μεγάλος ἔρωτάς του ἔ-
κανε ἐχέμυθο καὶ τὸν Ζάκ - Ἀνρί. Ἀλλοῦσε, οἱ κύριοι αὐτοὶ τῆς διπλωματίας δὲν πῆραν καὶ
πολὺ στὰ σοδορὰ τὸν ἀτυχὸ ἱππότη, πὺ μάλ-
λον στενοχωρία τοὺς προκαλέσει.

Κουρασμένος, τέλος, νὰ περιμένῃ τὴν πρι-
γκίπισσά του, ὁ Μπερναντέν ντε Σαιν Πιέρ ἔ-
φυγε γιὰ τὴ Μαδαγασκάρη, ὅπου πῆρε τὴ θέσι
μηχανικοῦ, ὀνειρευόμενος νὰ κἀνῃ μιὰ εὐτυχι-
σμένη ἀποικία.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησι τοῦ ἱππότης ἦρ-
θε πρᾶγματι στὸ Παρίσι. Ἐκεῖ νὰ τὸν βρῇ; Κανεὶς δὲν θὰ τὸ μάθι ποτέ. Δὲν εἶναι ὅμως πολὺν καιρὸ στὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα, γιὰτὶ ἡ θύελλα εἶχε ξεσπάσει στὴν Πολωνία, ἐναν-
τίον τῶν Ρώσων.

Οἱ Πολωνοὶ ἐμάχονταν ἀπεγνωσμένα, ἀλλὰ
σκέφτηκαν νὰ ζητήσουν τὴ βοήθεια τῶν μεγάλων
δυνάμεων. Γι' αὐτὸ διέλασαν μερικὲς γυ-
ναῖκες γιὰ νὰ τῆς εἰσέλουν προσβειρες. Ἦταν
καὶ οἱ τρεῖς νέες, ὀραίες καὶ ἔξυπνες. Ἡ πρι-
γκίπισσα Θεοφίλη Σαπιέγα στὸ Παρίσι, ἡ πυρ-
γοδέσποινα Μπρόζοβσκα στὴ Δρέσδη καὶ ἡ
πριγκίπισσα Μαρία Ρατζιβίλ στὴ Βιέννη. Ἡ
τελευταία αὐτὴ πρεσβεία ἦταν ἴσως ἡ πὺ δύ-
σκολη, γιὰτὶ ὁ γέρο - Κάουντις, πρωθυπουργὸς
τῆς Αὐστρίας, ἦταν σποτὶ ἀλειπτό.

Ἡ πριγκίπισσα προσπαθεῖ νάρθῃ σὲ ἐπαφὴ
μετὴν αὐτοκράτειρα Μαρία Θηρεσία καὶ ταυ-
τόχρονα νὰ πετύχῃ τὴν ὑποστήριξί τοῦ πρεσ-
βευτοῦ τῆς Γαλλίας στὴ Βιέννη. Δυστυχῶς ὁ
τελευταῖος αὐτὸς μόλις εἶχε φύγει κι' ὁ διαδο-
χὸς του δὲν εἶχε ἐρθῇ ἀκόμα. Ἐτοῦσε τέλος
καὶ ἦταν... ὁ Φρανσουά - Μισέλ Ντυράν ντε
Ντιστρόφ!

Τὶ ἔγινε κατὰ τὴ συνάντησί τους; Οὔτε ὁ
ἓνας οὔτε ἡ ἄλλη ἔκαναν λόγο σὲ κανέναν πο-
τέ γι' αὐτό. Ἡ σδυμένη ὀραία εἶχε ξαναῶ-
φει; Κανεὶς δὲν τὸ ἔμαθε ποτέ. Θὰ μπορούσε
με ὅμως νὰ τὸ ὑποθέσουμε. Γιὰ τὴν πριγκί-
πισσα Μαρία, ὁ Ντυράν ντε Ντιστρόφ ἦταν ἡ πρῶ-
τὴ ἀγάπη τῆς, ἡ μεγάλὴ ἀγάπη τῆς ζωῆς τῆς.
Ποῖος ἔφερε ἂν δὲν θέλησε νὰ ζῇσι στὸν ἔρω-
τα αὐτόν τὴν αὐταπάτη ὅτι ζοῦσε μετὴν ἄ-
τυχον Μπερναντέν ντε Σαιν Πιέρ.

Ὅτι καὶ ἂν συνέβη, γεγονὸς εἶναι ὅτι ὁ
ντε Ντιστρόφ δοθήθηκε στὴν πολιτικὴ τὴν πρι-
γκίπισσα. Καὶ ὅταν τελείωσε ἡ ἀποστολὴ τῆς,

ἡ Μαρία γύρισε στὴν Πολωνία καὶ ξανάρχισε
τὴ ζωὴ τῆς μεγάλης κυρίας στὴ Βαρσοβία καὶ
στὸ Βιάζοβνο. Δίνει δεξιώσεις πὺ καὶ πὺ,
ἀλλὰ τώρα τὸ μεγάλο τῆς πάθος εἶναι ἡ κη-
πουρικὴ καὶ ἡ ἀνθοκομία.

«Παῦλος καὶ Βιργινία»

Στὸ διάστημα αὐτό, ὁ ἱππότης Ζάκ -

Διαβάσαμε για Σας!...

BIBLIA

«ΑΠΑΝΤΑ»: Γρ. Ξενοπούλου: (Τόμος πρώτος: Τρία μυθιστορήματα και η αυτοβιογραφία).

Τρία από τα ωραιότερα και δημοφιλέστερα μυθιστορήματα του Ξενοπούλου και μια αυτοβιογραφία του γραμμένη και αυτή σε γοητευτικό αφήγημα, περιλαμβάνει ο πρώτος τόμος των «Απάντων» του Ζακυνθίου πεζογράφου που εκκλροφόρησε τελευταία από τον εκδοτικό οίκο Μπρη.

Η «Μαργαρίτα Στέφαν» είναι το πρώτο μυθιστορήμα αυτής της σειράς, μια δραματική ήθογραφία με πλαίσιο την παλιά Ζάκυνθο που τόσο γραφικά, με συγκίνηση και χιούμορ την παρουσιάζει ο Ξενοπούλος. Μια τρυφερή αγάπη, τής να περάσει απ' όλες τις δοκιμασίες, να αντιπαλέψει με τις κοινωνικές προλήψεις της εποχής, και να βρει στο τέλος τη δικαίωσή της.

Βαθύτερο σε περιεχόμενο και πιο άρτια γραμμένο είναι το δεύτερο μυθιστορήμα της σειράς, η «Μητριά», που έχει κυκλοφορήσει και στ' αγγλικά με αξιοσημείωτη επιτυχία. Ερωτικό είναι το στοιχείο που αποτέλεσε τη βάση και αυτό το μυθιστορήματος, όπως άλλωστε και των περισσότερων έργων του Ξενοπούλου. Η «Μητριά» είναι μια νέα και όμορφη γυναίκα, η «Ερμίνια», που οι περιστάσεις τη φέρνουν στην ανάγκη να παντρευτεί τον πατέρα του νέου που παράσχει την ανάπαυ. Απ' τη στιγμή αυτή η αγάπη τους θα πνιγί στη σιωπή γιατί «έτσι πρέπει».

Όμως το εξολογώτερο μυθιστορήμα του πρώτου τόμου, αυτό που μας μεταβιβάζει άκρως άκαμψη τις συγκινήσεις του, είναι η «Στέλλα Βιολάν» που ανόητος ο Ξενοπούλος την έκανε και θεατρικό έργο.

Είναι μια παράφορη ερωτική ιστορία που φθάνει ως το θάνατο. Η βασική ηρωίδα αγαπάει ένα νέο που ο αυστηρός πατέρας της δεν θέλει για σύμπροσθέν της. Η Στέλλα, πιστεύοντας στην ομορφιά και στο νόημα της μεγάλης αγάπης που αγιγίζει τους ούσανους, καυτοφυλάκίζεται στον δωματίο της όπου πεθαίνει όταν μάθει ότι εκείνος που πολύ αγάπησε πρόδωσε τον άδολο έρωτά της...

Ο πρώτος τόμος των «Απάντων» μας δίνει την ευκαιρία να χαρούμε πάλι την έσπια ασηνή του Ξενοπούλου και τις σπάνιες όψεις του ύφους του που δεν έχει καθόλου ξεπερασθεί... Τα μυθιστορήματά του εξακολουθούν να διατηρούν τη φρεσκάδα και τη δροσιά τους, όπως τότε που πρωτογράφησαν.

«ΤΑ ΣΟΝΝΕΤΑ»: Γουίλιαμ Σαίξπηρ (Μετάφρ. Θ. Ρούσσου).

Το 1609 εκκλροφόρησαν για πρώτη φορά τα σοννέτα του Σαίξπηρ, στο Λονδίνο με την πρωταρχία ενός τυπογράφου που έπεσαν στα χέρια του τα χειρόγραφα του μεγάλου ποιητή. Η δεύτερή τους έκδοσι έγινε το 1640 κι' από τότε τα θαυμάσια αυτά ποιήματα που αποκαλύπτουν μίαν άλλη πτυχή της μεγαλόφυας του κορυφαίου τραγικού όλων των αίωνων, εκκλροφόρησαν σε αλληπαλλήλες εκδόσεις, μεταφράστηκαν στις περισσότερες γλώσσες του κόσμου και σκρπτισαν τη βαθιά συγκίνηση και τον άφραστο λυρισμό τους σε έκδοσιμια αναγνωστών.

Ο κ. Θεόδ. Ρούσσος που τα παρουσίωσε όλα στη γλώσσα μας σε μια πρόσφατη καλάσθητη έκδοσι, ανέλαβε μέγα έργο. Το αποτέλεσμα είναι ένα νοητικό, κυρίως γιατί για πρώτη φορά, παρουσιάζονται συγκεντρωμένα σε έναν τόμο τα εξαισία αυτά σοννέτα που οι Σαίξπηριστές τα τοποθετούν κοντά στ' αξιολογώτερα έργα του μεγάλου δημιουργού. Τα περισσότερα από αυτά είναι ερωτικά, όμως το πάθος τους εκφράζεται σε υψηλής επιπνεύσεως στίχους που δονούνται από λυρισμό.

Η στήλη μας δεν συστήνει συνήθως ποιητικά βιβλία που έχουν περιωρισμένο αναγνωστικό ενδιαφέρον. Όμως οι αναγνωστές μας που αγαπούν την ποίηση και δεν μπορούν να διαβάσουν τα αξιοσημείωτα σοννέτα του Σαίξπηρ στο πρωτότυπο, θα βρουν στο βιβλίο του Ρούσσου μια πιστή έμμετρη απόδοσι φιλοτεχνημένη με πολλή ευσημειότητα και πολύ μόχθο.

Ο διβλιόφιλος

ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΤΗΣ ΩΡΙΜΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Δέν έχετε τὸ δικαίωμα νὰ γεράσετε!...

Η ζωή αρχίζει στα σαράντα!... μάς δεδαιώνει ένας διάσημος συγγραφέας. Να είναι άραγε αυτό μια ψευτική παρηγοριά ή είναι πραγματικότητα; Το σαστότερο θα ήταν: η ζωή μπορεί να αρχίσει στα σαράντα. Στην ηλικία αυτή η γυναίκα βρίσκεται στο αποκορύφωμα της δραστηριότητάς της και στην άκμή της πνευματικής και ψυχικής ώριμότητάς της. Στην ίδια ηλικία μπορεί να κάνει μια ανασκόπηση του παρελθόντος της, ξέρι ν' απολαύσει με μέτρο το παρόν και να διατηρήσει ακαμίες τις δυνάμεις της χωρίς να πάρει τον κατήφορο και να παραδοθεί στα γεράματα που δυστυχώς δεν είναι και τόσο ευχάριστα στη γυναίκα.

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Έδώ και πενήντα χρόνια, ή ηλικία των σαράντα χρόνων για γυναίκα εθεωρείτο το τελευταίο όριο για την παραίτηση από κάθε τι που είχε σχέση με τα νεύατα. Μια γυναίκα που δεν είχε παιδί ως τα 25 χρόνια της, έμπαινε στην κατηγορία των «ηλικιωμένων» πιά. Μόλις πενούσαν τα τριάντα οι γυναίκες μας αποκτούσαν τη σοβαρότητα των αρχαίων δεσποινίδων, φορούσαν σκούρα χρώματα, δήλωναν ότι έζησαν πιά τη ζωή τους, περάσαν τα νεύατά τους. Εύτυχες, σήμερα δεν γίνεται τέτοιο πράγμα! Οι δυνατότητες να μείνουμε νέες κατά τα τελευταία πενήντα χρόνια αυτής της ηλικίας να παρατείνουμε τη νεότητά μας κατά δεκαπέντε τουλάχιστο χρόνια.

ΕΝΑΣ ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ

Η σύγχρονη γυναίκα μπορεί πιά να μη φαίνεται γρηνή. Έχει όλα τα μέσα γι' αυτό. Και αν τα εφαρμόσει τότε ασφαλώς θα διακριθ στον επαγγελματικό, τον κοινωνικό και τον ιδιωτικό τομέα παρά την ηλικία της. Πρόπει να ακολουθήσει ένα πρόγραμμα ζωής, ένα πρόγραμμα εκ δέκα σημείων, για να μεταχειρισθούμε τη σύγχρονη πολιτική έκφρασι.

1. Μια πιο ζεστή, πιο προσαρμοσμένη αντίληψη της ζωής.
2. Η αποφυγή κάθε είδους υπερχωρίας.
3. Η διατήρηση του αποθέματος των δυνάμεων.
4. Ο αναγκαίος ύπνος για τη διατήρηση της ομορφιάς σας.
5. Ιδιαίτερη τήρηση των κανόνων της υγιεινής.
6. Η έξυπνη και κατάλληλη περιποίηση της ομορφιάς.
7. Το σίγουρο, σύμφωνα με τη μόδα, γούστο.
8. Η αποφυγή από τα διάφορα διεγερτικά: οινόπνευμα, νικοτίνη, καφέ, τσάι, κακάο.
9. Η διατήρηση υγιούς του σώματος μ' ένα φυσικό, μετρημένο τρόπο ζωής. Και,
10. Μια κατάλληλη διαιτητική.

ΕΝΑ ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΙΤΗΣ

Τέσσερα βασικά σημεία πρέπει να προσέξουμε: τη λειτουργία της πέψης, τη φυσιολογική πίεσι του αίματος, τις φυσιολογικές κενώσεις και την καλή λειτουργία των αδένων. Και για να

Θεατρικά Παρασκήνια

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΟΝΑΣ ΡΟΖΙΤΑΣ

ΣΤΟ «ΒΑΣΙΛΙΚΟ» παίζεται ή «Δόνα Ροζίτα» του Λόρκα, ένα έργο που ή κεντρική ηρωίδα του είναι μια Ισπανίδα, που ο άρραβωνιαστικός της φεύγει για την Αμερική. Έκείνη τον περιμένει να γυρίσει με μόνη παρηγοριά τα γράματά του, που τα φυλάει σαν κόρη οφθαλμού. Και τελικά, τα νεύατά της φεύγουν, μένει γεροντοκόρη, μαραινεται.

Το ρόλο της Δόνας Ροζίτας υποδύεται ή Άννα Συνοδινού. Και το ρόλο των... έπιστολών του ξενητεμένου άρραβωνιαστικού, παίζουν τα γράμματα του συζύγου της, του Γιώργου Μαρινάκη, που της έστειλε κατά καιρούς, από τον καιρό της πρώτης αγάπης τους, πριν άρραβωνιαστούν, έως σήμερα, και που ή διαλεχτή πρωταγωνίστρια τα φυλάει σαν κόρη οφθαλμού.

Μια από τις πιο φημισμένες πρωταγωνίστριες για την οποία λέγεται ότι τώρα τελευταία εθετείζαν πολύ, όταν δόση ραντεβού με τον επιχειρηματία του θεάτρου της και με κανένα συγγραφέα για ανάγνωσι έργου κάνει τα εξής:

Φθάνει τουλάχιστο μισή ώρα, μετά την ώρα του ραντεβού. Κάνει την πολύ κουρασμένη. Κάνει τη βαστική και λέει: «Εγώ θα μείνω έως τη μία... Μετά θα φύγω γιατί έχω ραντεβού με τον κομμωτή μου».

Αλλά, όπως λένε οι κακές γλώσσες, αυτή ή διασύντη της είναι πρόφασι, για να μην υποχρεωθεί να ακούσει ολόκληρο ένα έργο που δεν της άρεσε ή που δεν δρθηκε κατάλληλο γι' αυτήν τον κεντρικό γυναικείο ρόλο. Όταν το έργο—και ο ρόλος—της άρεσι, ξεχνάει το ραντεβού και καθέται ως το τέλος.

Συνέθη τις τελευταίες ημέρες: Ο γνωστός κωμικός πρωταγωνιστής Αποστόλος Αβδής, συναντήθηκε στο ραδιοφωνικό σταθμό με ένα συνάδελφό του. Καθώς κουβεντιάζαν έκαναν στον Αβδή εντύπωση τα μαλλιά του συνάδελφου του.

Μωρέ, με τι τα λούζεις κι' είναι έτσι ώρα; τον ρώτησε. «Α, δεν ξέρεις; Με τάδε!»

Και τότε έπτε ένα γνωστό και πολυδιαφημισμένο άπορρητικό, που το χρησιμοποιούν οι νοικοκυρές σε

πολυποικίλες χρήσεις.

Ωραία. Θα το δοκιμάσω.

Αλλά, έχασε να ρωτήσει πόσο πρέπει να χρησιμοποιήσει. Και όταν ήρθε ή ώρα να λουστή στο σπίτι του, αρπάζει μια χούφτα απ' αυτό και τρίβει το κεφάλι του. Ρίχνει μετά νερό και βλέπει να γίνεται σαπουνιάδα δέκα πόντους. Ξαναρίχνει νερό, αλλά ή σαπουνιάδα, αντί να ξεπλυθεί, γίνεται πιο πολλή. Ξαναρίχνει νερό, το ίδιο. Έπι μισή ώρα συνεχώς, το κεφάλι του έβγαζε άφρους.

—Είδα κι' έπαθα να εξαφανίσω τους άφρους, διηγείται ο έκλεκτος καλλιτέχνης. Μετά, ρώτησα τον συνάδελφό μου πόσο βάει και διεπίστωσα ότι εγώ είχα χρησιμοποιήσει δέκα φορές περισσότερο.

ΤΑ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΑ ΤΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗ

Ο μακαρίτης ο Θεόφραστος Σακελλαρίδης, ο γνωστότατος συνθέτης που οι όπερές του παίζονται πάντα με μεγάλη επιτυχία, είχε τη μανία να κάνει διαρκώς λογοπαίγνια, που έκαναν το γύρο των παρασκηνίων. Ίδου ένα από τα πιο περίφωνα:

Κάποτε τον συνάντησε στο δρόμο ένας επιχειρηματίας και του λέει: —Ξέρεις που μένει ο τάδε τεχνίτης θεάτρου; Έχω μια δική μεθούριο και τον θέλω μάρτυρα. Αν δεν έρθη, καθήκη.

—Ούτως ή άλλως θα καθής, του απάντα ο Σακελλαρίδης. —Γιατί;

—Γιατί, αν έρθη στη δική, θα αποδειχθ ψευδομάρτυρας.

—Μα αφού θα πη την αλήθεια, πώς θα βγη ψευδομάρτυρας! —Όσες αλήθειες και αν πη, α-

φού ψευδίζει, θα αποδειχθ πώς είναι... ψευδός μάρτυς!*

Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΚΑΛΟ ΓΡΑΦΕΙ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Η κόρη της Καλής Καλό, γράφει ποιήματα. Είναι 13 ετών, πηγαίνει στην πρώτη γυμνασιού, ρομαντική, όνειροπλή. Όνομάζεται Γιούλα Μαμαλάκη και φοιτά στο Άρσάκειο Πατρών.

Ο ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Έδώ και μερικά χρόνια, τότε που το Έθνικό Θέατρο έπαιζε στο «Δημοτικό» Πειραιώς, έπρόκειτο να παρακολουθήσει την παράσταση και ο τότε δήμαρχος Πειραιώς και νυν ύπουργός κ. Γ. Ανδριανόπουλος. Τού έτυχε, όμως, κάποια δουλειά στη δημαρχία και άργησε—μόλις πρόφθασε να πάη στην αρχή της δεύτερας πράξεως.

Στο δεύτερο διάλειμμα ανέθηκε στα παρασκήνια να συγχαρή τους ηθοποιούς. —Να με συγχαρήτε που άργησα, τους λέει. Ξέρετε αυτά έχει το δημαρχιακό αξίωμα. Δεν είσαι κύριος του έαυτού σου... Μπορεί να παρουνισαθί κάτι έκτακτο και... —Ξέρω, ξέρω!, του αποκρίθηκε ένας από τους πρωταγωνιστές. Ξέρω από δημαρχιλίκια...

—Έχετε κανένα συγγενή δήμαρχο; —Οχι, αλλά... έχω παίξει πολλές φορές το ρόλο του δημάρχου στη σκηνή!

Φάνης Κλεάνθης

δὰ εἶσθε ἢ πιὸ ὁμορφῇ

* με ΚΡΑΓΙΟΝ ΖΙΝΝΙΑ

* καὶ ΜΕΪΚ-ΑΠ ΖΙΝΝΙΑ

Zinnia

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ.

Τὸ πιὸ εὐχάριστο καὶ ὠφέλιμο ρόφημα. Ἀνωτέρας ποιότητος, τελείας παρασκευῆς.

ΕΒΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α. Ε.

‘Η μοντέρνα γραμμή στα πλεκτά τήν “Ανοιξι!...”

1. ΤΟ ΑΣΠΡΟ ΖΑΚΕΤΑΚΙ

ΥΛΙΚΑ: 400 γραμ. μαλλί καλής ποιότητας 4κλωνο άσπρο, 2 πής κορδέλα γκρό μαύρη, δελόνες Νο 2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσεϋ=1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη. Λάστιχο 1+1π=1π καλή 1π ανάποδη. Φανταίτζι πλέξι=1η δελόνα=1 ζετέ, 1π απλεκτός ανάποδη 2π καλή περάστε τον απλεκτό πάνω από τους καλούς. 2η δελόνα: ανάποδη.

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στις δελόνες σας 120π

άκρες κάθε 2η δελόνα από 7π (5 φορές). Τους υπόλοιπους κλείστε σε 1 φορά.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλτε στις δελόνες σας 65π και πλέξτε όπως και για την πλάτη, προσθέτοντας, φυσικά, από 1π μόνο προς τη μεριά της πλαγινής ραφής.

Όταν φθάσετε στο σημείο της μασχάλης θα κλείσετε 13π και κατόπιν από 1π (5 φορές). Πλέξτε κατόπιν 57 δελόνες για τη μασχάλη και στο σημείο αυτό σχηματίστε το πάρσιμο του λαιμού, κλείνοντας προς αυτή τη μεριά 12π και κατόπιν κάθε 2η δελόνα από 1π (8 φο-

ρές). Κατόπιν σχηματίστε το στρογγύλεμα, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα 8π και 1π μετά, έως ότου σας μείνουν 40π, όποτε θα κλείνετε από 1π σε κάθε δελόνα έως ότου σας μείνουν 8π, τους οποίους και θα κλείσετε σε 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια ελαφρά από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ρε- λιάστε την άκρη του με την κορδέ- λα ράβοντας την άκρη της στο μέ- ρος με κρυφές δελονιές. Γυρίστε

λογίστε οι πόντοι σας να διαιρούν- ται ακριβώς με 4 επί πλέον τους πόντους για την ούγιά. 1η και 3η δελόνα: 1π ανάποδη, *3π καλή, 1π ανάποδη. Συνεχίστε από * και τελει- άστε με 2π καλή. 2η και 6η δελόνα: πλέξτε τους πόντους όπως τους βρι- σκετε, 4η δελόνα: 2π μαζί ανάποδη, * 1 ζετέ (= βάλτε κλωστή στη δε- λόνα σας), 1π καλή, 1 ζετέ, 3π μα- ζι ανάποδη. Συνεχίστε από * και τελειώστε με 1 ζετέ, 1π καλή, 5η και 7η δελόνα: 2π καλή, * 1π α- νάποδη 3π καλή. Συνεχίστε από * και τελειώστε με 1π καλή. 8η δελόνα: 1π καλή, 1 ζετέ * 3π μαζί ανάποδη, 1 ζετέ, 1π καλή, 1 ζετέ. Συνεχίστε από * και τελειώστε με 2π μαζί α- νάποδη.

και πλέξτε 10 δελόνες ζέρσεϋ, κα- τόπιν πλέξτε 1 δελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού για την κόχη του στριψώματος και κατόπιν πάλι 10 δελόνες ζέρσεϋ. Συνεχίστε με τη φανταίτζι πλέξι προσθέτοντας και στις 2 άκρες κάθε 2 έκατ. από 1π (8 φορές). Αφού πλέξετε 110 δελόνες εν όλω με τη φανταίτζι πλέ- ξι, σχηματίστε τις μασχάλες, κλεί- νοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δε- λόνα από 8π και 1π (5 φορές). Πλέξτε κατόπιν 78 δελόνες για τη μασχάλη και κατόπιν σχηματίστε τους ώμους, κλείνοντας και στις 2

ρές). Όταν θα έχετε πλέξει 80 δε- λόνες εν όλω στη μασχάλη, θα σχη- ματίσετε τον ώμο, κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η δελόνα από 7π (5 φορές).

Πλέξτε και το άλλο μπροστινό αντίκρουτά.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλτε στις δελόνες σας 90π και πλέξτε ζέρσεϋ στην αρχή και τη φαν- ταιτζι πλέξι κατόπιν όπως και στην πλάτη. Και στις 2 άκρες του μανι- κίου θα προσθέσετε κάθε 3 δελόνες

στο κάτω μέρος της ζακέτας και των μανικιών το στρίψωμα.

2. ΤΟ ΖΑΚΕΤΑΚΙ ΜΕ ΤΟ ΓΙΑΚΑ

ΥΛΙΚΑ: 400 γραμ. μαλλί καλής ποιότητας 2κλωνο, που θα το βάλε- τε διπλό σε χρώμα κτυπητό. Βελό- νες Νο 2 και 2½, 5 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρ- σεϋ=1 δελόνα καλή, 1 δελόνα α- νάποδη. Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π ανάποδη. Φανταίτζι πλέξι=υπο-

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στις δελόνες Νο 2, 130π και πλέξτε 18 δελόνες λάστιχο 1+ 1π. Συνεχίστε με τις δελόνες Νο 2½ πλέκοντας την φανταίτζι πλέξι, επί 140 δελόνες. Στο σημείο αυτό σχη- ματίστε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες 8π και κατόπιν κά- θε 2η δελόνα από 1π (5 φορές). Πλέξτε για τη μασχάλη 78 δελόνες και κατόπιν σχηματίστε τους ώμους, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 7π (5 φορές) τους με-

Μοντέρνα γραμμή στα πλεκτά την άνοιξη!

σαίους πόντους θα κλείσετε σε 1 φορά.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλτε στις λεπτές βελόνες 85π και πλέξτε λάστιχο πρώτα και κατόπιν φανταζή πλέξι με τις βελόνες Νο 2½ όπως και στην πλάτη. Όταν φθάσετε στο σημείο της μασχάλης θα κλείσετε προς αυτή τη μεριά 13π και κατόπιν κάθε 2η βελόνα από 1π (5 φορές).

Αφού πλέξετε από τη μασχάλη 55 βελόνες θα σχηματίσετε το παρόμοιο του λαιμού κλείνοντας προς αυτή τη μεριά 20π και κατόπιν κάθε 2η βελόνα από 1π (12 φορές).

Όταν θα έχετε πλέξει από τη μασχάλη 80 βελόνες εν όλω θα σχηματίσετε τον ώμο κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 7π (5 φορές).

Πλέξτε και το άλλο μπροστινό με τον ίδιο τρόπο αλλά αντικρουστά. Στο δεξί μπροστινό θα σχηματίσετε 5 κουμπότρυπες αρκετά μέσα από την άκρη που θα γυρίση.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλτε στις λεπτές βελόνες 80π και πλέξτε 40 βελόνες λάστιχο 1+1π. Συνέχιστε με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας τη φανταζή πλέξι.

Και στις 2 άκρες του πλεκτού θα προσθέσετε κάθε 10η βελόνα από 1π έως ότου πλέξετε 150 βελόνες με την φανταζή πλέξι. Στο σημείο αυτό θα σχηματίσετε το στρουγγύλεμα κλείνοντας και στις 2 άκρες από 8π και κατόπιν κάθε 2η βελόνα από 1π, έως ότου μείνουν 40π. Κατόπιν θα κλείνετε από 1π σε κάθε βελόνα και όταν θα σάς μείνουν 8π θα τους κλείσετε σε 1 φορά.

Πλέξτε και το άλλο μανίκι όμοιο.

ΓΙΑΚΑΣ

Βάλτε στις βελόνες Νο 2, 140π και πλέξτε λάστιχο 1+1π επί 60 βελόνες.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Σιδερώστε τα κομμάτια του πλεκτού από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγιένες ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Γυρίστε ένα στρίψωμα εμπρός. Ράψτε το γιακά.

3. ΜΙΑ ΡΙΓΕ ΜΑΡΙΝΙΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 300 γραμ. μαλλί 2κλωνο καλής ποιότητας σε χρώματα άσπρο, θαλασσί και μπλέ. Βελόνες Νο 2.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Ριγέ ζέρσευ = θα πλέκετε ζέρσευ εναλλάσσοντας 4 βελόνες μπλέ, 4 βελόνες άσπρο, 4 βελόνες θαλασσί, 4 άσπρο, 4 θαλασσί, 4 άσπρο, 4 θαλασσί και 4 άσπρο.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. θα πλέξετε 34π επί 50 βελόνες.

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στις βελόνες σας 166π και πλέξτε ζέρσευ ριγέ. Και στις 2 άκρες του πλεκτού θα προσθέσετε κάθε 4 εκατ. από 1π (7 φορές). Το πρώτο άνοιγμα θα κάνετε όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 8 εκατ. Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 40 εκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 3π (2 φορές), 2π (2 φορές), 1π (7

φορές) και κάθε 4η βελόνα από 1π (3 φορές).

Όταν θα έχετε πλέξει 51 εκατ. το όλον προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 1½ εκατ. από 1π (2 φορές).

Σε γενικό μήκος 55 εκατ. σχηματίστε τους ώμους, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 4π (4 φορές) και 3π (8 φορές).

Ταυτοχρόνως όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 50 εκατ. θα σχηματίσετε το παρόμοιο του λαιμού, κλείνοντας τους μεσαίους 20π. Πλέξτε τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά ενώ θα κλείνετε και προς το ντεκολτέ κάθε 2η βελόνα από 3π (3 φορές), 2π (3 φορές) και 1π (7 φορές).

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλτε στις βελόνες σας 176π και πλέξτε ριγέ ζέρσευ, όπως και για την πλάτη. Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 40 εκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 4π, 3π, 2π, (4 φορές) και 1π (6 φορές).

Σε γενικό μήκος 51 εκατ. θα προσθέσετε κάθε 6η βελόνα από 1π (2 φορές) και όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 55 εκατ. θα σχηματίσετε τους ώμους κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 4π (3 φορές) και 3π (10 φορές).

Ταυτοχρόνως όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 49 εκατ. θα σχηματίσετε το παρόμοιο του λαιμού κλείνοντας τους μεσαίους 20π. Πλέξτε τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά κλείνοντας προς τη μεριά του ντεκολτέ κάθε 2η βελόνα από 3π (3 φορές), 2π (3 φορές) και 1π (10 φορές).

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλτε στις βελόνες σας 90π και πλέξτε ριγέ ζέρσευ. Και στις 2 άκρες του μανικιού θα προσθέσετε κάθε 1 εκατ. περίπου από 1π (10 φορές) και όταν το μανίκι θα έχει 15 εκατ. γενικό μήκος θα σχηματίσετε το στρουγγύλεμα, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 4π (2 φορές), 3π (2 φορές), 2π (4 φορές), 1π (8 φορές), και όλους τους υπόλοιπους.

Πλέξτε και το άλλο μανίκι άκριδώς όμοιο.

ΓΙΑΚΑΣ

Βάλτε στις βελόνες σας (ή σε μία στρουγγύλη βελόνα εάν δεν θέλετε ραφή) 200π (ή όσους αντιστοιχούν γύρω - γύρω στο λαιμό) και πλέξτε μια λωρίδα ριγέ ζέρσευ που να έχει φάρδος 14 εκατ.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγιένες ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Διπλώστε στη μέση τη λωρίδα του γιακά και ράψτε τη όπως φαίνεται στη φωτογραφία. Γυρίστε ένα στρίψωμα από το κάτω μέρος της μπλούζας καθώς επίσης και των μανικιών.

4. ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΑΝΣΑΜΠΛ

ΖΑΚΕΤΑ

ΥΛΙΚΑ: 400 γραμ. μαλλί καλής ποιότητας 2κλωνο άσπρο (διπλό θα το βάλετε) και 50 γραμ. μαλλί της

ίδιας ποιότητας σε χρώμα σκούρο. Βελόνες Νο 2½, 5 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη.

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στις βελόνες σας 130π και αφού πλέξετε 3 εκατ. ζέρσευ, πλέξτε 1 βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού και κατόπιν πάλι ζέρσευ. Συνέχιστε ίσια έως ότου έχετε γενικό μήκος 33 εκατ. Στο σημείο αυτό θα σχηματίσετε, το ρεγκλάν, κλείνοντας και στις 2 άκρες από 1π: κάθε 2η βελόνα (4 φορές), * 1 φορά κάθε 4η και 1 φορά κάθε 2η βελόνα * (4 φορές) και * 1 φορά κάθε 4η και 2 φορές κάθε 2η βελόνα * (6 φορές). Κατόπιν κλείστε κάθε 2η βελόνα από 1π έως ότου το πλεκτό έχει μήκος 24 εκατ. οπότε θα κλείσετε και τους υπόλοιπους πόντους σε 1 φορά για το λαιμό.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλτε στις βελόνες σας 70π και πλέξτε όπως και για την πλάτη, έως ότου έχετε γενικό μήκος 6,5 εκατ. στο σημείο αυτό θα προσθέσετε 20π για τη μίστρα. Συνέχιστε έως ότου έχετε γενικό μήκος 33 εκατ. οπότε θα σχηματίσετε το ρεγκλάν κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 2π, 1π (6 φορές) και κατόπιν από 1π * 1 φορά κάθε 4η βελόνα και 1 φορά κάθε 2η βελόνα * (3 φορές) και * 1 φορά κάθε 4η και 2 φορές κάθε 2η βελόνα * (5 φορές). Κατόπιν κλείστε κάθε 2η βελόνα από 1π έως ότου έχετε γενικό μήκος 62 εκατ.

Ταυτοχρόνως όταν θα έχετε γενικό μήκος 48 εκατ. θα προσθέσετε προς την άκρη της μίστρας κάθε 4η βελόνα από 1π έως ότου έχετε γενικό μήκος 62 εκατ.

Όταν το πλεκτό σας θα έχει μήκος 55 εκ. θα χωρίσετε τους πόντους της μίστρας και θα τους αφήσετε να περιμένουν. Προς τη μεριά του ντεκολτέ θα κλείνετε κάθε 2η βελόνα από 5π, 4π, 3π, 2π και 1π (6 φορές).

Θα συνεχίσετε έως ότου έχετε γενικό μήκος 62 εκατ.

Πάρτε τώρα τους πόντους της μίστρας που είχατε αφήσει να περιμένουν και πλέξτε κλείνοντας προς το μέσον κάθε 2η βελόνα 5π, 4π, 3π, 2π και 1π (6 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους κλείστε σε 1 φορά.

Πλέξτε και το δεξί μπροστινό αντικρουστά, σχηματίζοντας επί πλέον 5 διπλές κουμπότρυπες σε κανονικές αποστάσεις. Το πρώτο ζευγάρι θα σχηματίσετε όταν το πλεκτό σας είναι 9 εκατ. κλείνοντας τους 5π που είναι μετά τους ακρινούς 10π και την άλλη αφού πλέξετε τους επόμενους 10π.

Στην επόμενη βελόνα θα προσθέσετε τους πόντους που εκλείσατε.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλτε στις βελόνες σας 90π και πλέξτε με το σκούρο μαλλί 8 βελόνες λάστιχο 1+1π, 2 βελόνες ζέρσευ άσπρο, 2 βελόνες ζέρσευ σκούρο και κατόπιν συνέχεια ζέρσευ άσπρο.

Και στις 2 άκρες του μανικιού θα προσθέσετε κάθε 1,5 εκατ. από 1π (8 φορές). Όταν το μανίκι θα έχει γενικό μήκος 15 εκατ. θα σχηματίσετε το ρεγκλάν, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από * 1 φορά 2π, 1 φορά 1π * (3 φορές) και 1π (10 φορές). Κατόπιν κλείστε από 1π * 1 φορά κάθε 2η βελόνα και 1 φορά κάθε 4η βελόνα * (7 φορές) κάθε 4η βελόνα (11 φορές) και κάθε 6η βελόνα (5 φορές). Κατόπιν κλείστε μόνον δεξιά κάθε 2η βελόνα από 4π και 2π (3 φορές).

Πλέξτε και το αριστερό μανίκι αντικρουστά.

ΓΙΑΚΑΣ

Βάλτε στις βελόνες σας 32π και πλέξτε ζέρσευ προσθέτοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 8π (5 φορές). Πλέξτε τώρα 18 εκατ. ίσια και κατόπιν κλείστε και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 8π (5 φορές) και τους υπόλοιπους σε 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγιένες ραφές και τις ραφές των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Γυρίστε τη μίστρα. Διπλώστε στα δύο το γιακά και ενώστε τον κρυφό. Γυρίστε στο κάτω μέρος το στρίψωμα. Σηκώστε γύρω - γύρω όλους τους πόντους με σκούρο μαλλί. Πλέξτε άλλη μία βελόνα σκούρα, κατόπιν 2 βελόνες άσπρες και 8 βελόνες σκούρο λάστιχο 1+1π. Σιδερώστε το λαιμό στο άνοιγμα. Κάντε φετόνι γύρω στις κουμπότρυπες. Ράψτε τα κουμπιά.

ΤΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμ. μαλλί 2κλωνο καλής ποιότητας σκούρο και 150 γραμ. μαλλί της ίδιας ποιότητας άσπρο. Βελόνες Νο 2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Ζέρσευ ριγέ = θα πλέξετε ζέρσευ εναλλάσσοντας 8 βελόνες μαύρο, 2 βελόνες άσπρο, 2 βελόνες μαύρο και 12 βελόνες άσπρο.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλτε στις βελόνες σας 141π και πλέξτε ριγέ ζέρσευ, προσθέτοντας και στις 2 άκρες κάθε 30η βελόνα από 1π (3 φορές). Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 39 εκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 3π (2 φορές), 2π (3 φορές) και 1π (7 φορές). Κατόπιν προσθέστε κάθε 2η βελόνα από 1π (5 φορές).

Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 17 εκατ. θα σχηματίσετε τους ώμους κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 2π (10 φορές), 3π (8 φορές) και 4π. Όταν θα υπολείπεται τα 6 τελευταία κλείσματα σχηματίστε το ντεκολτέ κλείνοντας τους μεσαίους 18π. Πλέξτε το κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά, κλείνοντας προς τη μεριά του ντεκολτέ κάθε 2η βελόνα από 6π (2 φορές), 4π (2 φορές).

ΠΛΑΤΗ

Βάλτε στις βελόνες σας 141π και πλέξτε ριγέ ζέρσευ προσθέτοντας και στις 2 άκρες κάθε 30η βελόνα από 1π (3 φορές).

Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 39 εκατ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες κλείνοντας στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 3π (2 φορές), 2π (3 φορές) και 1π (7 φορές). Κατόπιν προσθέστε κάθε 2η βελόνα από 1π (5 φορές). Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 17 εκατ. θα σχηματίσετε τους ώμους, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 2π (10 φορές), 3π (8 φορές) και 4π.

Σε γενικό μήκος 58 εκατ. θα σχηματίσετε το ντεκολτέ, κλείνοντας τους μεσαίους 18π. Πλέξτε το κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά, κλείνοντας προς τη μεριά του ντεκολτέ κάθε 2η βελόνα από 6π (2 φορές), 4π (2 φορές).

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγιένες ραφές και τις ραφές των ώμων. Γυρίστε στο ντεκολτέ ένα στρίψωματάκι καθώς και στο κάτω μέρος στο πουλόβερ.

X. K.

ΔΙΑΛΕΞΑΜΕ ΓΙΑ ΣΑΣ

TRICOSA

Σ' ένα σωρό εκπλήξεις μας έχει καλοσυνήθισει η στήλη αυτή. Διαλέξαμε, λοιπόν, σήμερα για σας τις ανοιξιάτικες, ευχάριστες και χαρούμενες εκπλήξεις σχετικά με το αγαπημένο σας πλεκτομάγαλο, την Τρικοζά, στη στοά της οδού Έρμου 6, δυο βήματα από το Σύνταγμα.

Και μία που ανυπομονείτε, σάς λέμε άμεσα την πρώτη εκπλήξη: "Όσες από σας είναι φοιτήτριες ή υπάλληλοι, ή έχουν πατέρα ή σύζυγο υπάλληλο (είτε δημόσιο, είτε ιδιωτικό), ή συνταξιούχο και γενικά είναι μισθοσυντηρητές, ή ανήκουν σε οικογένεια μισθοσυντηρητή, να σημειώσουν κάτι που τους ενδιαφέρει ιδιαίτερα. Η Τρικοζά αποφάσισε να τους κάνει έκπτωση δέκα τα εκατό (10%) από τις κανονικές της τιμές για ό,τι πλεκτό αγοράσουν τόσο οι ίδιες όσο και οι οικογένειές τους.

Αναγγέλλουμε με ιδιαίτερη χαρά την πολιτισμένη αυτή χειρονομία της Τρικοζά. Η κ. Δέσποινα καλώς, ιδιοκτήτρια της Τρικοζά, απαντώντας σε σχετική ερώτησή μας, έδηλωσε: «Προσπάθησα με την απόφαση αυτή, να ανταποδώσω στη μοχθούσα μερίδα της ελληνικής μας οικογένειας, ένα μέρος από την τόσο εγκάρδια υποδοχή που όλες τις γωνιές της Ελλάδας μας και του κόσμου όλου, επιφυλάξαν στην Τρικοζά μας. Έλπίζω — και θα το δείξει ο χρόνος — ότι ανταποκρίθηκα στις προσδοκίες όλων των καλών μου φίλων, που με την ευκαιρία αυτή σάς παρακαλώ να τους ευχαριστήσετε και να τους διαβιβάσετε δη μου την αγάπη». Το κάνουν ευχαρίστως και προχωρούμε στην δεύτερη μας εκπλήξη. Αλήθεια, πόσον καιρό έχουμε να σάς πούμε για το τμήμα ευκαιριών της Τρικοζά, που στεγάζεται τώρα στον επάνω όροφο του τόσο συμπαθητικού αυτού μαγαζιού: "Από πέρας που πρωτοεμφανίστηκε αγαπήθηκε τόσο πολύ, ώστε έφτασε οργανωμένη με ξεχωριστά ιδιαίτερα φροντίδα. Πλουτίστηκε και συνεχώς πλουτίζεται με τα πιο καταπληκτικά φτηνά πλεκτά που μπορείτε να φαντασθήτε. "Όχι με σαβούρες, προς Θεού. Αλλά με τα γνωστά, φροντισμένα πλεκτά Τρικοζά, που όπως είναι άσπρα, χωρίς ελαττώματα και δόλωμα, γίνονται κυριολεκτικά ανάρπαστα. Προορίζονται τα πλεκτά αυτά του τμήματος ευκαιριών για ένα πιο πρόχειρο ντύσιμο, για μέσα στο σπίτι, για κάτω από τη ρούπα, για την καθημερινή δουλειά, στο γραφείο και στο μαγαζί, κάτω από την ποδιά, και είναι πραγματικά ευεργετικά. Θα δρήςτε εκεί όπου σιγήσετε κάτι που θα σάς ενθουσιάσει, και που δεν θα δρήςτε πουθενά άλλο.

Και μία που ο λόγος περί εκπλήξεων... αλλά δεν μας μένει άλλος χώρος σήμερα. Στο έρχομενο τεύχος μας θα σάς έχουμε μία μεγάλη — μεγάλη εκπλήξη. Θα τη διαλέξουμε ειδικά για σας.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ...

Το ποδήλατο ονομάστηκε έτσι εδώ και μισό αιώνα από τον μεταφραστή των «Αθλίων» Ιω. Σκυλίτη και πως πιο μπροστά λεγόταν στην Ελλάδα δίτροχο και τρίτροχο.

Ο πρώτος πρωθυπουργός της Ελλάδας ήτο ο Α. Μεταξάς (3 Σεπτεμβρίου 1843 π. ημ.) και δεύτερος ο Α. Μαυροκορδάτος (6 Αυγούστου 1844 π. ημ.).

...ότι οι τάπητες ήταν γνωστοί στους Ασσύριους από το 1700 περίπου προ Χριστού.

...το κρασί από σταφύλι είναι το πρώτο ποτό με αλκοόλ που παρασκευάστηκε στη γη.

ΜΕΛΙ ή θιό ύγιεινή τροφή!

Περιέχει την μεγαλύτερα άφθονία βιταμινών

ΒΙΤΑΜΙΝΗ Β
(Ινοσιτόλη)

Ενισχύει την ήπατική δραστηριότητα και ενδείκνυται κατά των ηπατικών παθήσεων.

ΒΙΤΑΜΙΝΗ Β₁
(Θειαμίνη - Ανευρίνη)

Η παρουσία της προστατεύει τον οργανισμό από πλήθος ασθενειών.

ΒΙΤΑΜΙΝΗ Β₂
(Αδερίνη ή Πυριδοξίνη)

Αναζωογονεί τα κύτταρα. Ενδείκνυται κατά της κοπώσεως και άρτηριοσκληρώσεως.

ΒΙΤΑΜΙΝΗ W
(Παντοθενικόν οξύ)

Επιδρά εις την ανάπτυξιν του πνεύματος και της μακροβιότητος.

ΒΙΤΑΜΙΝΗ Α

Αναπτύσσει τον σχηματισμόν του σκελετού εις την παιδικήν ηλικίαν.

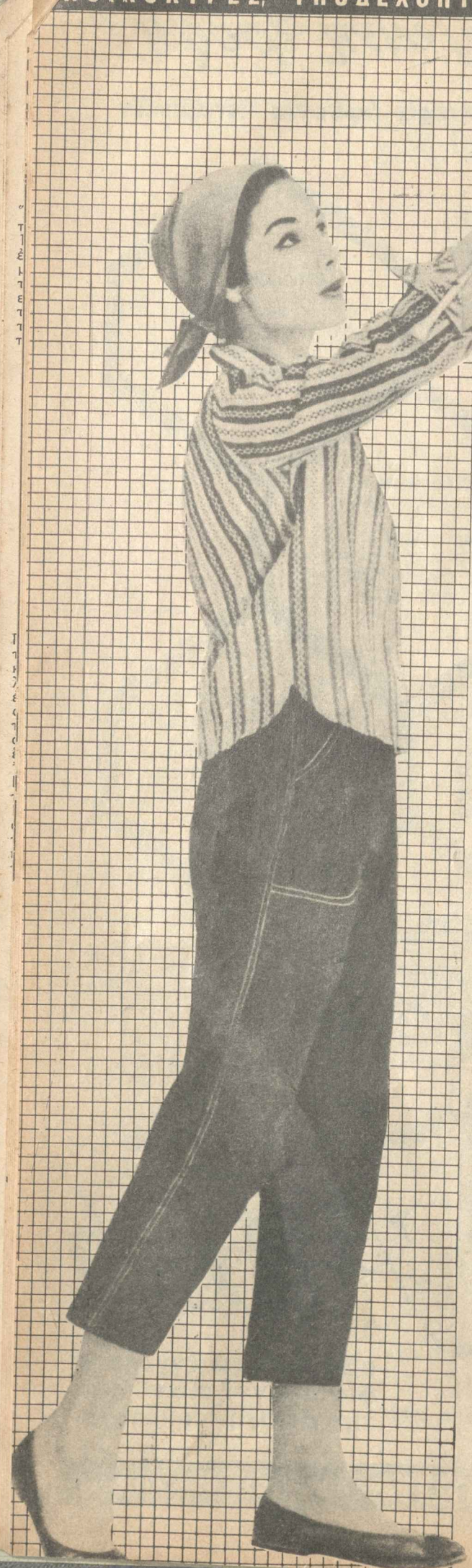
ΤΟ ΜΕΛΙ ΜΑΡΚΑΣ

Αθική

σας παρέχει εγγύησιν διὰ τὸ γνήσιον καὶ τὴν ἀρίστην ποιότητα

Γνωμῆν

ΑΦΟΙ Γ. ΠΙΤΤΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 35 - ΑΘΗΝΑΙ

'Ανοιξιάτικο ξεσθήκωμα του σπιτιού!...

Η ΑΝΟΙΞΙ φθάνει όπου νά-
ναι. Μαζί με τις τόσες
σκοτούρες για την άνα-
νέωσι της γκαρνταρόμ-
πας, έχουμε και το γενικό ξε-
σθήκωμα του σπιτιού μας. 'Η
έποχή αυτή είναι η πιο κα-
τάλληλη για να επισκευάσου-
με, να δώσουμε, να καθαρί-
σουμε και να φρεσκάρουμε το
σπίτι μας, γιατί οι μέρες με-
γαλώνουν και υπάρχουν άδρες
περισσότερες στη διάθεσί
μας. 'Επειτα, ο καιρός είναι
καλός και μπορούμε να εργα-
σθούμε με άνοιχτα παράθυ-
ρα.

Για να κερδίσουμε όμως
χρόνο, να αποφυγούμε κόπο
και να μπορέσουμε να διώ-
ξουμε το χειμώνα από το σπί-
τι μας, να του δώσουμε ψυή
άνοιξιότητα και χαρομένη,
μας χρειάζεται προπαντός κα-
λό πρόγραμμα.

Πριν απ' όλα χρειάζεται
να σημειώσουμε τί έχει χα-
λάσει, ποιά πράγμα μπορεί
να επισκευασθεί και ποιά θέ-
λει αλλαγή. 'Αν θα κάνουμε
άσπρισμα των υπνοδωματίων
ή αν θα τα δώσουμε με πλα-
στίνη (τη νέα μογιά που άν-
τέχει στο πλύσιμο). 'Ανάλο-
γα λοιπόν με το βαλάντιό
μας κανονίζουμε. 'Επειτα ση-
μειώνουμε τί μας χρειάζεται
για το καθαρίσμα του σπι-
τιού, εργαλεία και υλικά που
θα μας διευκολύνουν στο έρ-
γο μας: Βούρτσες, σκούπες,
ταβανόσκουπα, σφрма χονδρό
και παρκετίνη για το παρκε-
τάρισμα των πατωμάτων, σφρ-
μα ψιλό, ξεσκονόπανα, τριβάλ,
άπορρυπαντική σκόνη όπως εί-
ναι το «Ντάλ», το «Τάιντ»
κλπ., νέφτι, ναφθαλίνη, οινό-
πνευμα, βενζίνη, ύγρη άμμιω-
νία, άλκοιφή ή σόδα του φα-
γητού για τα άσμηνία αντι-
κείμενα, μπράσο για τα
μπρούτζινα. 'Υστερα καθορί-
ζουμε με πρόγραμμα από ποιά
γωνιά του σπιτιού θα άρχι-
σουμε και πού θα τελειώσου-
με. Το πιο σωστό είναι να
ξεσκονίσουμε ένα μόνο δωμά-
τιο κάθε μέρα. 'Αρχίζουμε ά-
πό το σαλόνι και την τραπε-
ζαρία και συνεχίζουμε το ξε-
σθήκωμα στα υπνοδωμάτια,
στο λουτρό, στο χάλ, στην
πρόχειρη τραπεζαρία και τε-
λευταία άφινουμε την κουζί-
να, το πλυταριό την άποθή-
κη.

Η πρώτη μας δουλειά όταν
μπούμε σε ένα δωμάτιο είναι
να σγκώσουμε το χαλί. Αυτό
το τυλίγουμε και το βάζουμε
κάπου, για να μη μας πιάνει
τόπο, ώσπου να φθάση η ώρα
που ή θα το καθαρίσουμε μό-
νες μας ή θα το στείλουμε ξε-
σω. 'Επειτα αδειάζουμε τα

συρτάρια και ντουλάπια και
τα τακτοποιούμε. Σηκώνουμε
τα «μπιμπέλο», κατεβάζουμε
κάδρα και καθρέφτες και τα
βάζουμε σε μέρος ασφαλές.
Βγάζουμε από το δωμάτιο τα
έλαφρά έπιπλα και τραβάμε
στο κέντρο του δωματίου τα
βαρειά. 'Αρχίζουμε το ξεσκό-
νισμα του ταβανιού με μία
ταβανόσκουπα. Περνάμε το
ταβάνι έλαφρά, γιατί μπορεί
να γίνουν σημάδια. Βάζουμε
στην ταβανόσκουπα ένα κα-
θαρό μαλακό πανί που το άλ-
λάζουμε συχνά. Κατόπιν ξε-
σκονίζουμε τους τοίχους. 'Ε-
άν είναι «σαγρέ» δεν μπορού-
με να τους πλύνουμε, γιατί
και με νερό σκέτο λεκιάζουν.
Θα περιορισθούμε σε ένα
σκουπίσμα έλαφρό με καθα-
ρό και μαλακό πανί. 'Εάν εί-
ναι από πλαστίνη, τότε μπο-
ρούμε να τους πλύνουμε.

**ΟΙ ΠΟΡΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑ-
ΡΑΘΥΡΑ:** Γι' αυτά θα πρέ-
πει να έχουμε μια χαμηλή
σκάλα. Με ένα σκουπάκι στε-
γνό ξεσκονίζουμε τα έξωφυλ-
λα. Κατόπιν, με έλαφρή σα-
πουνάδα από άπορρυπαντική
σκόνη, πλένουμε τα παραθυρό-
φυλλα, τα ξεπλένουμε και τα
σκουπίζουμε άμέσως. Τρίβου-
με τα μάρμαρα των παραθύ-
ρων και πλένουμε τα «τάγια»
με νερό, άφου δάλουμε μέσα
λίγο ξύδι, άμμωνία ή οινόπνευ-
μα. 'Εάν έχουμε ειδικό δέγμα
ή δουλειά μας γίνεται εύκολα
και γρήγορα. Πριν όμως τα
πλύνουμε, πρέπει να τα ξε-
σκονίσουμε με ένα στεγνό πα-
νί και να αποφεύγουμε το πλύ-
σιμό τους όταν τα χτυπά ο ή-
λιος. Τις δαμμένες με ριπο-
λίνη πόρτες τις περνάμε με
ένα πανί ύγρο που ξεπλένου-
με σε νερό και άμμωνία (1
φλυτζάνι σαπιογού άμμωνία σε
10 φλυτζάνια νερό). Τις σκου-
πίζουμε με ένα στεγνό και
καθαρό πανί.

ΤΑ ΞΥΛΙΝΑ ΠΑΤΩΜΑΤΑ:
'Εάν δεν είναι πολύ λερωμέ-
να τα περνάμε με βενζίνη ή
με νέφτι. (Προσοχή στη φω-
τιά!). 'Εάν όμως είναι πολύ
λερωμένα τα τρίβουμε με χον-
τρό ειδικό σφрма για να βγά-
λουμε το κερί. Τα λινόλεουμ
και τους μουςαμάδες πλένου-
με με χλιαρή σαπουνάδα από
άπορρυπαντική σκόνη καλής
ποιότητας. Τα πλακάκια και
τα μωσαϊκά τα τρίβουμε με
βούτστα μόνο των σαπουνάδα
από σαπουνί πράσινο, ποτά-
σα ή τριβάλ και ζεστό νερό.
Τα ξεπλένουμε και τα στε-
γνώνουμε. Κατόπιν περνάμε
παρκετίνη στερεή, ύγρη ή σε
σκόνη και τα τρίβουμε με μάλ-
λινα καθαρά πανιά ή με την
παρκετέζα.

**ΤΑ ΑΣΗΜΝΙΑ ΑΝΤΙ-
ΚΕΙΜΕΝΑ:** Τα τρίβουμε με
ειδική άλκοιφή ή με ένα πανί
ύγρο που βουτάμε σε σόδα
του φαγητού. Τα κρυστάλλινα
αντικείμενα τα ξεσκονίζουμε
και τα καθαρίζουμε με ένα
πανί βουτηγμένο σε άσπρο οί-
νόπνευμα. Κατόπιν τα τρίβου-
με με μία καθαρή φανέλλα.
**ΚΑΘΕΡΦΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑ-
ΔΡΑ:** Καθαρίζουμε τους κα-
θρέφτες με ένα καθαρό πανί
βουτηγμένο σε καθαρό οινό-
πνευμα και τις χρυσωμένες
κορνίζες με ένα πανάκι βου-
τηγμένο σε άσπράδι αούγο δι-
αλυμένο με λίγο οινόπνευμα.
Τις κορνίζες από λουστραρί-
σμένο ξύλο τις περνάμε με ει-
δική άλκοιφή που χρησιμοποιο-
ύμε για το λουστράρισμα
των έπιπλων.

ΤΑ ΜΑΡΜΑΡΑ: Τα τρί-
βουμε με βούρτσα με καλή ά-
πορρυπαντική σκόνη και με
ζεστό νερό. 'Εάν είναι λεκιά-
σμένα, περνάμε τα μέρη που
έχουν λεκέδες με δευζένε και
τα ξεπλένουμε με νερό χλια-
ρό. 'Εάν είναι λεκιασμένα ά-
πό λίπος τα περνάμε με ένα
πανί βουτηγμένο σε λινέλαιο
και κατόπιν τα πλένουμε με
σαπουνάδα από άπορρυπαντι-
κή σκόνη και τα ξεπλένουμε.

Χ.Π

Η ΑΞΙΑΓΑΠΗΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Οι άξιαγάπητοι άνδρες, οι
άνδρες ή γυναίκες, μπορεί να
μην είναι άμορφοι ή έξυπνοι
άλλά ο κόσμος θέλει πάντα
να τους ξανασυναντήσει. Η ά-
ξιαγάπητη γυναίκα δεν είναι
θεόρατα σεμνοτυφη. Δεν προσ-
παθεί να δείξη όλη την άρα
πόσο ήθηκη είναι. 'Αλλά από
την άλλη μεριά δεν πίνει πά-
ρα πολύ, ούτε διηγείται άσε-
μνες ιστορίες. Κάνει πάντα έ-
τι της πη ή άνδρας που την
ένδιαφέρει όταν βρίσκονται έ-
ξω μαζί και άκούει προσεκτι-
κά ό,τι της λέει. Δεν τον ζα-
λίζει με το να του λήν πόσο
ένοχλητικός είναι ο προϊότα-
μένος της ή ότι ή άδελφή της
της παίρνει τις κάλτσες της.
Δεν άσχολεϊται μπροστά του
με την έμφανισή της.

Φαγωμένα νύχια, δρώμικα
γιακάδες και άχτένιστα μαλ-
λιά κάνουν τον άνδρα άνα-
τιπαθητικό. 'Αυτοί που δεν
φροντίζουν γι' αυτά τα πράγ-
ματα μόνο των ενού τους
μπορούν να κατηγορηθούν γι-
ατί δεν έχουν συμπάθειες με-
σα στον κύκλο τους. Μπορεί
τε να είστε κομψή κι' αν δεν
είστε άμορφη. Νά φοράτε φο-
ρέματα που σας πηγαίνουν,
και θα ήπτε πόσο καλή ενύ-
πτωσι θα κάνετε.

Καρλόττα Κορνταί

ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΑΠΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Η ΜΑΡΙΑ - ANNA Καρλόττα
Κορνταί ντ' 'Αρμόν είχε μέ-
σα της την ιερή φλόγα της
ανεξαρτησίας. Δεν έκανε πα-
ρά εκείνο που ήθελε. Δεν είχε ποτέ
αμφιβολίες και, όταν έπαιρνε μια
άπόφασι, δεν δέχονταν να της φέρουν
άντρρηση. Προικισμένη μ' ένεργητι-
κότητα, θα ήταν ικανή να διοικήση
ολόκληρο σύνταγμα και ώρισμένους
θα το διοικούσε καλά.

Η Καρλόττα Κορνταί καταγόταν
από μία πολύ παλιά οικογένεια ευ-
γενών, από τη Νορμανδία. Γεννήθηκε
στις 27 'Ιουλίου 1768. Σε ηλικία
14 ετών έχασε τη μητέρα της και
ο πατέρας της, που ήταν ένας αν-
θρωπος με νέες ιδέες, την έκλεισε
στο μοναστήρι της 'Αγίας Τριάδος
του Κάν για να μορφωθεί. Η 'Αννα-
Μαρία Καρλόττα όμως νοστάλησε
πολύ γρήγορα πίσω από τους ψη-
λούς τοίχους του μοναστηριού, την
έλευθερη φύση που είχε λικνίσει τα
παιδικά της χρόνια. 'Ηταν από κεί-
νες τις ψυχές, που τίποτα δεν τις
κάνει να υποχωρήσουν.

Τον 'Απρίλη του 1791, έκλεισε το
μοναστήρι και ή Μαρία - 'Αννα ένα-
ναγύρισε στο πατρικό της σπίτι,
στο Μενίλ - 'Ιμπέρ. Την έποχή εκεί-
νη, ένας περαστικός φοιτητής που
γοητεύθηκε απ' την άμορφιά της, τη
ζήτησε σε γάμο. 'Αυτός ο όρμητικός
νέος ήταν ο Φουαλντέ, που δυο
χρόνια άργότερα, ένορκος στο έπα-
ναστατικό δικαστήριο, ψήφισε, από
φόβο ή από πείσμα, την καταδίκη
σε θάνατο εκείνης που πίστεψε για
μια στιγμή ότι τον άγαπούσε.

Στην άρχή τίποτε, ούτε οι λαί-
κες έξεγέρσεις, ούτε ή κατάληψη
Βαστίλλης δεν άνησύνησαν τη νέα.
'Ενοτερνίσθηκε με ένθουσιασμό τις
άρχες της Γαλλικής 'Επανάστασης.
Γι' αυτήν, οι νέοι καιροί είχαν έρ-
θει και ή ισότητα, ή τόσο άγαπη-
τή, έολόγισε την καρδιά της. 'Οχι
για πολύ όμως!... Η άγρια χαρά
των επαναστατών, οι πολλές δολο-
φονίες που διαπράττονταν, την άπο-
γοήτευσαν και άποφάσισε να ξανα-
φύγη για το Κάν και να δουλέψη,
όπως νόμιζε εκείνη, για την έπικρά-
τησι της δημοκρατίας. Τότε άρχισε
τη μεγάλη μάχη που έμελλε να κα-
ταλήξη τόσο τραγικά για την Καρ-
λόττα Κορνταί.

Η επανάστασι και ο έμφύλιος
άγώνας συνεχιζόνταν, ξεφεύγοντας
κάθε μέρα και περισσότερο από την
άρχική τους γραμμή. Το αίμα έτρεχε
παντού, τα κεφάλια έπεφταν χωρίς
αίτια, ή άναρχία άρχισε να έπικρα-
τή στη χώρα. Βλέποντας τα μαρ-
τύρια που έπείβαλαν στον άδδα θείο
της και το άδελφό της και άλλα μέ-
λη της οικογενείας της να φεύγουν
στο έξωπρεκό για να σωθούν, ή
Μαρία - 'Αννα σκέφθηκε ξαφνικά ό-
τι κάτι έπρεπε να κάνει.

Και το μέρος της συγκεντρώθηκε
στον Μαρά, που με τον τίτλο του
«Φίλου του λαού» έχυνε άθρονο αί-
μα. 'Ο 'Ιωάννης - Παύλος Μαρά, έ-
νας από τους πρωταγωνιστές της
Γαλλικής 'Επανάστασης, διάκτωρ

της Ιατρικής, είχε σπουδάσει την έλ-
ληνική, τη λατινική και πολλές άλ-
λες εύρωπαϊκές γλώσσες, δημοσιεύ-
σε μελέτες του και ίδρυσε την έφη-
μερίδα ο «Φίλος του λαού», όπου έ-
γραφε σφοδρότατα άρθρα. 'Ακριβώς
τότε το Κάν έγινε ένας προμαχώνας
τών Γιρονδίνων εναντίον του «άπο-
τρώπαιου δεσπότης». Μα όλα αυ-
τά άπείχαν από την ιδεολογία της
δεσποινίδος ντ' 'Αρμόν...

'Αλλοτε ή Μαρία 'Αννα είχε δια-
βάσει με θαυμασμό τον «θάνατο του
Καίσαρος» του Βολταίρου και το
διβλίο αυτό την είχε βαθειά έπηρε-
άσει. Αυτό το στίλετο που τιμώρησε
τον τύραννο γύριζε διαρκώς μέσα
στο μυαλό της. Και αυτό σκέφθηκε
όταν, βλέποντας την άποτυχία του
στρατού των έβελοντών όπαδών του
όμοσπονδιακού συστήματος (ήταν
όλοι - όλοι δέκα έπτά) που έπρόκει-
το να βαδίση κατά τον Παρισίου,
άποφάσισε να ξανδωθή με το δικό
της χέρι τη ζωή σ' αυτή τη Γαλλία
που αίματοκυλιόταν. 'Εκανε τότε
όλα της τα χαρτιά εκτός από το
βαπτιστικό της που πήρε μαζί της,
κέντησε σε μία μεταξωτή ταινία που
βρέθηκε ύστερα πίσω από τον κα-
θρέφτη της, τη λακωνική αυτή φρά-
σι: «Νά το κάνω; Νά μη το κά-
νω;», έκανε μερικές άποχαριστιστι-
κές επισκέψεις, έγραψε στον πατέ-
ρα της ότι έφυγε για την 'Αγγλία,
μάζεψε τα ρούχα της μέσα σ' ένα
άντρησι, θα ήταν ικανή να διοικήση
ολόκληρο σύνταγμα και ώρισμένους
θα το διοικούσε καλά.

Μετά από ένα ταξίδι, σαράντα
πέντε ώρών, ή είκοσιπεντάχρονη αυ-

τή νέα κατέλυσε στο ξενοδοχείο
της «Προβιντάνς». 'Ορισμένες πα-
ραγγελίες που της είχαν αναθέσει
στο Κάν την άπορρόφησαν από την
πρώτη στιγμή που έφτασε. Το βρά-
δυ έμαθε ότι ο Μαρά, άρρωστος,
δεν έδινε πια από το σπύτι του.
Της ήταν λοιπόν αδύνατο να τον
σκοτώση —όπως ήλπιζε— την ώ-
ρα που θα συνεδρίαζε ή Συνέλευ-
σι. 'Αυτή που δεν ήταν πια από
τόρα κιόλας παρά ή Καρλόττα Κορ-
νταί τροποποίησε όλα τα σχέδια
της. Την άλλη μέρα το πρωί, 13
'Ιουλίου, πολύ νωρίς, πήγε κι' ά-
γόρασε ένα μαχαίρι του τραπεζιού
μέτριοι μεγέθους, με στενή λάμα,
λαθή από καφέ ξύλο και άσημένιο
κρίκο, που το έκρυψε άμέσως στο
στήθος της.

Πολύ εύκολα, έμαθε ότι ο Μα-
ρά έμενε στο ξενοδοχείο «Καόρ»
στην όδο Κορδελιέρων 30. Η Καρ-
λόττα πήγε εκεί με ή θυωράς δεν
τη άφησε να περάση. Πήγε δεύ-
τερη φορά, αλλά και τότε την
έμποδισαν να περάση την πόρτα
του Μαρά οι δυο άδελφές του έ-
λέους που έκαναν χρέη νοσοκόμων.
'Όταν γύρισε στο ξενοδοχείο της,
έγραψε στον Μαρά ότι έπρεπε να
τον δει έπειγόντως για να του άνα-
κοινώση σπουδία μυστικά. Τίποτε
δεν τη σταματούσε πια και το βρά-
δυ κατά τις έφτά, ξαναγύρισε στην
όδο Κορδελιέρων. Και πάλι ή Καρ-
λόττα προσέκρουσε στους σωματο-
φύλακες του Μαρά. 'Εκανε ώστόσο
τόσο θόρυβο που ο Μαρά που ή-
ταν στο λουτρό, ρώτησε να μάθη,
την αίτια αυτού του θορύβου και
είπε να την οδηγήσουν κοντά του.
'Ο Μαρά βρίσκόταν εκείνη τη στι-

γή μέσα στην μπανιέρα το
έγραψε πάνω σε μία σανίδα
χρησιμοποίησε για τραπεζί.
τοίχο ένας χάρτης με τους νομύ-
της Γαλλίας, δυο πιστόλια, κάτω
από τα όποια ήταν γραμμένη ή
λέξι «θάνατος». Η Καρλόττα μιλού-
σε για τους φίλους της Γιρονδίνους,
ο Μαρά σημείωνε τα όνόματα αυ-
τών των ταραξιών και τελείωνε με
τις λέξεις: «Πολύ καλά... Σε λί-
γες μέρες, θα τους στείλω στη λαι-
μητόμο...». Δεν πρόλαβε όμως να
τελειώση τη φράσι του. 'Αστρα-
πιαία, το μαχαίρι χώθηκε ως τη
λαθή μέσα στο στήθος του. 'Ακο-
λούθησε μία κραυγή που δεν ήταν
παρά ένας ρόγχος (γιατί ο θάνα-
τος ήταν άκραιόσιος) και ενώ οι ά-
δελφές του έέλουσε μετέφεραν το
σώμα σ' ένα κρεβάτι και ή θυω-
ράς ξεσθήκωσε τη γειτονία φωνάζον-
τας από τα παράθυρα, ο υπάλλη-
λος Λωράν Μπας, που περίμενε να
πάρη τα χειρόγραφα του Μαρά στο
τυπογραφείο, συνέλαβε την Καρλό-
ττα που μόλις πρόλαβε να βγί στον
προθάλαμο.

ΛΕΥΚΑ

ΕΙΔΩ

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ
ΣΥΛΛΟΓΗ
ΛΕΥΚΩΝ
ΕΙΔΩΝ

ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

'Εφάμιλλα των καλύτερων εύρωπαϊκών

ΑΦΟΙ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΕΡΜΟΥ 22

8

Ακίνδυνοι τρόποι για ν' αδυνατίσετε

ΜΟΛΙΣ μπόυμε στην άνοιξη αρχίζει κά-
θε παχουλή γυναίκα νά κάνει δίαιτα για-
τί σκέπτεται πώς γρήγορα θα έρθη ο
καιρός για τὰ ξεμανίκωτα και ντεκολτέ φορέ-
ματα. Ή διατήρησι της γραμμής δεν είναι μό-
νο ζήτημα αισθητικής. Όλο και περισσότερο
διαπιστώνεται τελευταία ότι οί αδύνατοι άνθρω-
ποι είναι και οί πιό υγιείς και ζώνε περισ-
σότερα χρόνια από τούς χονδρούς.

Ή παχυσαρκία, αίτια όλων τών κακών

Σ' όσους ξεπερνούν τὸ φυσιολογικό βάρος,
ὁ γιατρός συμβουλεύει νά φροντίσουν ν' αδυνα-
τίσουν. Τὸ λέει σ' όλες δσες λαχονιάζουν εὐ-
κολα: τὸ λίπος, κατακλύζοντας τούς ιστούς γύ-
ρω από τὴν καρδιά, προκαλεῖ καρδιακές προσ-
βολές. Τὸ λέει σ' όλες δσες ἔχουν πόνους: ἡ
αὐξηση τοῦ βάρους τοῦ σώματος, ζητώντας πε-
ρισσότερη προσπάθεια από τούς μύς και τὴς
αρθρώσεις, εὐνοεῖ τὴν αρθρίτιδα. Τὸ λέει σ' ὅ-
λες δσες κρυολογούν ἢ κουράζονται εὐκολά :
τὸ λίπος ἐλαττώνει τὴν αντίστασι τοῦ οργανι-
σμοῦ κι' ἀνοίγει τὴν πόρτα στὶς μολύνσεις και
τὴν ὑπερκόπωση.

Ἄν λοιπόν, ἔχετε ξεπεράσει τὸ φυσιολογικό
βάρος σας εἶναι ἀπαραίτητο νά φροντίσετε ν'
αδυνατίσετε. Ἄν ἔχετε μόνο τάσι νά παχύνετε,
πρέπει νά προσέχετε ν' ἀποφεύγετε τὶς πρῶ-
τες αὐτὲς ὁδούς, στὶς ὁποῖες δὲν δίνουμε ση-
μασία, ἀλλὰ και πού ἀποτελοῦν τὴν ἀρχὴ τῆς
παχυσαρκίας.

Τρεῖς κίνδυνοι

Σ' ὅλη αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι ὑπάρχουν τρεῖς κίν-
δυνοι: α) ἡ ἀγνῶσι πού μάς κάνει ν' ἀκολου-
θοῦμε μιά θεραπεία στὰ κουτουρού, ἀκόμα κι'
ἂν ταιριάξη στὸ εἶδος τῆς παχυσαρκίας μας.
Γιατὶ ὅπως θὰ δοῦμε παρακάτω, όλες οί παχυ-
σαρκίες δὲν εἶναι ἴδιες. Μιά ἀκατάλληλη θερα-
πεία ὄχι μόνο μπορεῖ νά μὴν ἔχῃ κανένα ἀπο-
τέλεσμα, ἀλλὰ νά ἐπιφέρῃ τὸ ἀκριδὸς ἀντίθε-
το. β) Ἡ βιασύνη, νά θέλουμε δηλαδὴ ν' αδυ-
νατίσουμε γρήγορα. Πρέπει ὅμως νά ξέροουμε,
πὼς ἓνα αδυνατίσμα πολὺ γρήγορο ἀποτελεῖ
πάντοτε ἓναν κίνδυνο. γ) Ἡ ἔλλειψι ὑπομονῆς,
πού εἶναι δυστυχῶς πολὺ συχνή. Ἀναριθμητες
εἶναι ἐκείνες πού ἐνὼ φαίνονται ἀποφασισμένες
ν' αδυνατίσουν, ὕστερα από μερικὲς ἐβδομάδες
κουράζονται, ἐνὼ σ' ἓνα χρόνον μέσα θὰ μπο-
ροῦσαν νά πετύχουν ἀποτελέσματα μόνιμα.

Υπάρχουν τρεῖς τύποι παχυσαρκίας

α) Ἡ πληθωρική παχυσαρκία, πού ἐντοπι-
ζεται κυρίως στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ σώματος
(ἐπάνω μέρος τῆς κοιλίας, ὄμοι, αἰχένας και
στήθος στὶς γυναῖκες). Ὁ πληθωρικός παχύ-
σαρκος εἶναι πολυφαγός και γενικά ἔχει καλὴ
πέψι. Δὲν παρδυσιάζει ἰδιαίτερες ταραχές, ἀλ-
λὰ κινδυνεύει ἀπὸ ὑπέρτασι (πίεσι). β) Ἡ γυ-
ναϊκοειδὴς παχυσαρκία ἐντοπίζεται, ἀντίθετα,
στὸ κάτω μέρος τοῦ σώματος (κοιλιά, γλου-
τοί), ἐνὼ τὸ ὑπόλοιπο παχαινεῖ ἀργότερα. Για-
τί ἡ παχυσαρκία τοῦ εἵδους αὐτοῦ ἔχει τὴν
τάσι ν' αὐξάνη. γ) Ἡ σπογγώδης παχυσαρκία

ἐμφανίζεται κυρίως στὸν κορμό, ἐνὼ πολλὲς φο-
ρὲς τὰ ἄλλα μέλη μένουν ἀδύνατα.

Ή ἀνάπαυσις, φάρμακο ὑπ' ἀριθ. 1

Κάθε κούρα για αδυνατίσμα ἀπατεῖ πρὶν ἂ-
πὸ ὅλα ἀνάπαυσι. Σὲ μερικὲς περιπτώσεις ἔ-
χουμε καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα μετὰ τὴν κού-
ρα τοῦ ὕπνου, πού χαλαρώνοντας ὁλόκληρον τὸν
ὀργανισμό τοῦ, ἐπιτρέπει νά ἐπανακτήσῃ τὴν
ισορροπία τοῦ. Ὅταν πρόκειται για ἑλαφρά
περίπτωση εἶναι ἀπαραίτητο νά περιορίσουμε
τὴν κούρασι, νά ἀποφεύγουμε κάθε σωματικὴ
και διανοητικὴ ὑπερκόπωση και νά αὐξήσουμε
τὶς ὥρες τοῦ ὕπνου.

Ή γυμναστική

Μὰ — θὰ ρωτήσετε — ἡ γυμναστικὴ δὲν
εἶναι ἀπαραίτητη για νά αδυνατίσῃ κανεὶς ;
Πράγματι, ἡ γυμναστικὴ και τὰ σπορ εἶναι ὡ-
φέλιμα στὶς πιό πολλὲς περιπτώσεις, ὄχι ὅμως
σὲ όλες (στὴ σπογγώδη π.χ. παχυσαρκία δὲν
ἐπιτρέπεται πολλὴ γυμναστικὴ). Ἐξ ἄλλου δὲν
πρέπει νά ξεχνᾶμε δυὸ βασικά σημεία: α) Ἡ
γυμναστικὴ δὲν συνιστᾶται στὴν ἀρχὴ μιάς
κούρας αδυνατίσματος. β) Ἡ γυμναστικὴ δὲν
προκαλεῖ αδυνατίσμα παρὰ μόνο ἔαν εἶναι
μέτρια.

Αὐστηρὴ δίαιτα

Ή κούρα αδυνατίσματος ἀπαιτεῖ, ὅπως εἶναι
ἐπιμένο ἀρκετὰ αὐστηρὴ δίαιτα. Για ὅσες ἀ-
γαποῦν τὴν καλοφαγία, ὁ περιορισμός τοῦ ἀ-
ριθμοῦ τών θερμίδων εἶναι ἀπαραίτητος. Μιά
ὀρθολογικὴ δίαιτα αδυνατίσματος δὲν πρέπει
νά πέφτῃ κάτω ἀπὸ τὰ δυὸ τρίτα τῆς κανονι-
κῆς διατροφῆς, πού εἶναι 35 θερμίδες κατὰ κι-
λὸ για μιά γυναίκα πού ἐργάζεται μέτρια.

Τὸ εἶδος τῆς τροφῆς ἔχει μεγάλη σπουδαιό-
τητα. Σ' όλες τὶς περιπτώσεις πρέπει νά πε-
ριορίσουμε τὶς τροφὲς πού «παχαίνουν»: σάλ-
τσες, λίπη, γλυκίσματα, ἀλλαντικά, ζυμαρικά
και νά τὰ ἀντικαταστήσουμε μετὰ τροφῆς, πού
«αδυνατίζουν»: πράσινα χορταρικά, φρούτα,
γάλα ἀποδουτυρωμένο, μέλι.

Στὴν περίπτωσι τῆς σπογγώδους παχυσαρ-
κίας, τὰ δύο κύρια εἶδη διατροφῆς πού εἶναι
τὰ πιό θλιβερά, εἶναι: α) τὰ ὑγρά πού ἔχουν
τάσι νά παραμένουν στοὺς ιστούς σὰν σὲ
σφουγγάρι και β) τὸ ἀλάτι πού εὐνοεῖ τὴ συγ-
κράτησι τών ὑγρῶν στοὺς ιστούς.

Τὰ ἀπισχναντικὰ φάρμακα

Υπάρχουν φάρμακα εἰδικὰ για κάθε περὶ-
πτωση παχυσαρκίας, πού προσφέρουν μεγάλες
ὕπηρεσις. Πρῶτα - πρῶτα οἱ ὀρμόνες. Ἀλλὰ
ἡ λήψι ὀρμονῶν για αδυνατίσμα, χωρὶς προη-
γουμένη ἐξέτασι και καθοδήγησι γιατροῦ εἶναι
ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνη. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο
μπορεῖ νά χρησιμοποιηθῇ τὸ ἰώδιο, πού, ἄλ-
λωστε, εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ συστατικά τῆς θυρο-
ειδικῆς ὀρμόνης. Σήμερα γίνεται κατὰ προτί-
μησι χρῆσι ἰωδιούχων λευκωμάτων, πού γίνον-

1. Η ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ
2. Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΔΙΑΙΤΑ
3. ΤΑ ΙΩΔΙΟΥΧΑ ΦΑΡΜΑΚΑ
4. ΤΟ ΜΑΣΑΖ
5. Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ
6. Η ΕΦΙΔΡΩΣΙΣ
7. Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ
8. ΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

ται καλύτερα ἀνεκτὰ ἀπὸ τὸν ὀργανισμό.

Ἀλλὰ ὡφέλιμα φάρμακα (πρὸ πάντων σὲ
περιπτώσεις σπογγώδους παχυσαρκίας), εἶναι
τὰ διουρητικά.

Τὸ μασάζ

Τὸ πρόβλημα τῆς ἀποτελεσματικότητος τοῦ
μασαζ στὸ αδυνατίσμα ἔδωσε ἀφορμὴ σὲ πολ-
λὲς διαφωνίες. Πράγματι, φαίνεται ἀναντίρρητο
ὅτι τὸ μασάζ προκαλεῖ αδυνατίσμα, ὑπὸ τὸν
ὅρο νά γίνεται ὀπως πρέπει. Ἐνα κακοεκετε-
σμένο μασάζ μπορεῖ νά φέρῃ ἀντίθετα ἀπὸ τὰ
ἀποτελέσματα πού ἐπιδιώκουμε.

Πρῶτη, λοιπόν, συμβουλή: ἂν θέλετε νά κά-
νετε μασάζ, ἀποταθῇτε σ' ἓναν ἐπαγγελματία
μασέρ. Ἀνάλογα μετὰ τὴν περίπτωσι εἶναι και
τὸ εἶδος τοῦ μασαζ. Στὴ γυναικοειδῇ παχυ-
σαρκία τὸ τυπικὸ μασάζ τών παχυσάρκων με-
ρῶν εἶναι ἀπαραίτητο. Στὴ σπογγώδη, τὸ μασάζ
πρέπει νά εἶναι ἑλαφρό, ἀλλοιῶς ὑπάρχει κίν-
δυνος ἀντιδράσεων πού θὰ ἐπιδεινώσουν τὴν πα-
χυσαρκία.

Ή ἐφίδρωσις

Ή τεχνητὴ ἐφίδρωσις εἶναι ἓνας ἀποτελεμα-
τικός τρόπος αδυνατίσματος, ἀλλὰ δὲν εἶναι
ἀπαλλαγμένη ἀπὸ κάποιους κινδύνους. Πράγ-
ματι, ἀπαιτεῖ προσπάθεια ἀπὸ τὴν καρδιά και
δὲν πρέπει νά γίνεται ἀπὸ ἄτομα πού δὲν ἔ-
χουν γερὴ καρδιά.

Υπάρχουν πολλοὶ τρόποι ἐφιδρώσεως. Ὁ
πιὸ συνηθισμένος εἶναι τὰ ἀτμόλουτρα. Τὰ φω-
τόλουτρα ἀντικαθιστοῦν τὴν ὑγρὴ θερμότητα
μετὰ τὴν ξηρὰ θερμότητα. Ἐχουν τὰ ἴδια πε-
ρίπου ἀποτελέσματα μετὰ τὰ πρῶτα.

Ὁ ἠλεκτρισμός

Ὁ ἠλεκτρισμός ὑπὸ διάφορες μορφές μπο-
ρεῖ νά χρησιμοποιηθῇ για τὸ αδυνατίσμα και
νά ἐφαρμοσθῇ σ' ὅλα τὰ εἶδη παχυσαρκίας
εἶναι, ὅμως, ἰδιαίτερα ἀποτελεσματικός στὴ
σπογγώδη παχυσαρκία, ὅπου προκαλεῖ μερικὲς
φορὲς ἀξίωσημείωσι ἐλάττωσι τοῦ ὄγκου. Για-
τί δὲν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι στὶς ὑποψήφιες
αδυνατίσματος ὁ ὄγκος ἔχει τὴν ἴδια και ἴσως
μεγαλύτερη σημασία ἀπὸ τὸ βάρος.

Τὰ ἐξωτερικὰ φάρμακα

Πολυάριθμα εἶναι τὰ προϊόντα πού ἐπιτρέ-
πουν τὸ αδυνατίσμα μετὰ μιά ἀπλὴ ἐξωτερικὴ το-
ποθέτησι. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ τοποθετοῦμε
στὸ δερμα ἓνα φάρμακο πού θ' ἀπορροφηθῇ ἀπ'
τούς πόρους και θὰ περάσῃ στὸν ὀργανισμό.

Τὰ προϊόντα αὐτὰ δίνουν συχνὰ καλὰ ἀπο-
τελέσματα. Εἶναι ὅμως προτιμότερο νά τὰ με-
ταχειρίζομαστε σὲ συνδυασμὸ μετὰ ἐσωτερικὰ
φάρμακα για νά ἔχουμε καλύτερο ἀποτέλεσμα.

Ἐνα ἀπὸ τὰ πιό ἀποτελεσματικὰ προϊόντα
γιά τὴ δουλειά εἶναι ἡ ἐπιθεσι στὸ δερμα
τοῦ ἀλασσίου πλαγκτοῦ, πού ἀποτελεῖται ἀπὸ
τὸ σύνολο τών στοιχειωδῶν ὀργανισμῶν πού ἐ-
πιπλέουν στὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας. Τὸ
πλαγκτόν, αὐτὸ βρίσκεται σὲ διάφορες κρέμες
σήμερα. Ἐπιταχύνει τὴν τήξι τών λιπῶν και
τονώνει τὸ δερμα.

ΓΥΝΑΙΚΑ καὶ Τέχνη

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙ Σ' ΕΝΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΝΑΟ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Τὸ πρῶτο πρωῒνό, πού θὰ ἔχετε ἐλεύθερο πηγαίνετε νά ἐπισκεφθῇτε τὸ Μου-
σεῖο Μπενάκη. Μὴ σὰς τρομάξῃ ἡ λέξι Μουσείο γιατί, ὅπως και μόνη σας
θὰ διαπιστώσετε, τὸ κομψότατο κτίριο τοῦ ἀρχιτέκτονα Ἀναστ. Μεταξά
στὴ λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας και Κουμπάρη, πού ἀπὸ οἰκογενειακὸ ἄ-
συλο μεταμορφώθηκε σὲ ναὸ τῆς τέχνης, διατηρεῖ ὅλη τὴν ἀνέσι, τὴ ζεστὴ
ἀτμόσφαιρα και τὴν θαλαπωρὴ τοῦ παλιοῦ ἀρχοντικοῦ, προσφέροντας στὸν
ἐπισκεπτὴ ὄχι τὴν ἀπλὴ συγκίνησι τῆς ἐπαφῆς μετὰ τὸ ξεχωριστό, ἀλλὰ τὴ
χαρὰ πού δίνει ἓνα ἀνοιχτόκαρδο, φιλόξενο σπιτικό, ὅπου σὲ καλαίσθητα
διευθετημένες διτρίνες ἐκτίθενται οἱ προσωπικὲς συλλογὲς τοῦ νοικοκύρη.

Κ

ΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ! Ὅχι μόνο ἔ-
να σημαντικό τμήμα τών καλλιτε-
χνικῶν θησαυρῶν τοῦ μουσεῖου ἀ-
νῆκε πρὶν στὴν ἀτομικὴ συλλογὴ
τοῦ Ἀντώνη Μπενάκη, πού τὴ συγ-
κέντρωσε κομμάτι - κομμάτι, δου-
λεύοντας τριανταπέντε ὁλόκληρα χρόνια ἀλλὰ
στὸν ἴδιο ὀφείλεται και ἡ γενικὴ κατάταξι τών
συλλογῶν και ἡ παρουσίαι τών πραγμάτων
στοὺς χώρους τοῦ μουσεῖου, πού ἐκεῖνος πάλι
εἶχε τὴν ἰδέα νά ἱδρύσῃ, ἀλλάζοντας μετὰ πολλὴ
φροντίδα τὴ μορφή και τὴν ἐσωτερικὴ διαρρύ-
θμισι τοῦ πατρογονικοῦ σπιτιοῦ τοῦ. Ἐτσι τὸ
μουσεῖο Μπενάκη φέρνει τὴ σφραγίδα τῆς προσ-
πάθειας, τοῦ ἐνθουσιασμοῦ και τῆς ἀγάπης ἐ-
νὸς ἀνθρώπου γι' αὐτὸ και κάθε του γωνιά, κάθε
θε ἀντικείμενο μιλάει στὴν ψυχὴ τοῦ ἐπισκεπτῆ
μετὰ μιά γλώσσα ὁλοζώντανη και ὄχι μετὰ ἀπόκοσμα
ψιθυρίσματα, ὅπως γίνεται στὰ ἄλλα μουσεῖα.

Ἐνα ἄλλο σημαντικό πλεονέκτημα τοῦ μου-
σεῖου για τὸ μέσο ἐπισκεπτὴ εἶναι ὅτι δὲν πα-
ρουσιάζει συλλογὲς περιορισμένες ἀπὸ ἀποψε-
ως χρόνου, προελεύσεως και τεχνολογίας ἀλλὰ
ἀπλώνεται σὲ διάφορα θέματα πού ναὶ μὲν δὲν
τὰ ἀγκαλιάζει ἀπὸ πλευρὰς πλούτου ἢ τελειό-
τητος ἀλλὰ τὰ παρουσιάζει ἔτσι πού ὑπογραμ-
μίζεται ἡ σημασία τους. Γενικά, στὸ μουσεῖο ἐκ-
τίθενται ἀντικείμενα μουσουλμανικῆς, βυζαντινῆς
και χριστιανικῆς τέχνης—ὑφάσματα, κεντήματα,
κοσμήματα, ὅπλα κλπ.—ιστορικά κειμήλια και
ἐνθύμια τοῦ ἀγῶνος, συλλογὲς ἑλληνικῆς λαο-
γραφικῆς τέχνης, ἐκλεκτὰ προσφυγικὰ κειμήλια

τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τοῦ Πόντου και τῆς Θράκης,
ἔργα σινικῆς τέχνης κ. ἄ. πού μποροῦν νά χωρι-
σθοῦν σὲ τρεῖς μεγάλες περιοχές: Ἡ πρώτη πε-
ριοχὴ περιλαμβάνει τὴν ἑλληνικὴ τέχνη μετὰ πλου-
σιώτερα ἀντιπροσωπευτικὰ ἐκθέματα τῆς βυ-
ζαντινῆς, μεταβυζαντινῆς και νεώτερης ἑλληνικῆς
τέχνης. Ἡ δεύτερη περιοχὴ περιλαμβάνει τὴς
συλλογὲς μικροτεχνίας και οἰκοτεχνίας τῆς ἀ-
νατολικῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου και τῆς ἐνδο-
χώρας τῆς, τὴ μεγάλη συλλογὴ κινεζικῆς κερα-
μουργίας καθώς και τὰ ὑφάσματα και κεντήμα-
τα τῆς Ἀπω Ἀνατολῆς ἢ τῆς Ἀσιατικῆς Εὐρώ-
πης.

Καὶ τώρα ἂς δοῦμε ἀπὸ πιὸ κοντὰ μερικὰ ἐκ-
θέματα τοῦ μουσεῖου ἀφοῦ, ὅμως, προηγουμέ-
νως ἀναφερθοῦμε μετὰ δυὸ λόγια στὴν ἱστορία
τοῦ: Τὸ μουσεῖο Μπενάκη ἱδρύθηκε τὸ 1930 ἀ-
πὸ τὸν Ἀντώνιο Μπενάκη, πού διέθεσε ἐν συνε-
χείᾳ και τὰ ἀπαραίτητα κεφάλαια για τὴν λει-
τουργία και τὴν ἀνάπτυξι τοῦ. Ἐνα χρόνο ἀρ-
γότερα ἡ οἰκογένεια Μπενάκη χάρισε τὸ μου-
σεῖο, πού ὅπως εἶπαμε στεγασθηκε στὸ μέγαρο
τοῦ πατέρα τοῦ ἱδρυτοῦ, στὸ 1954, νά ἐργάζεται
μετὰ ἀπὸ αὐτὸ ὁ Ἀντώνιος Μπενάκης δὲν ἔπα-
ψε μέχρι τὸ θάνατό του, τὸ 1954, νά ἐργάζεται
για τὸ ἱδρυμα, πού εἶχε γίνοι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς
τοῦ. Μόνον ἡ προσωπικὴ συλλογὴ τοῦ, πού δώρη-
σε στὸ μουσεῖο ἀξίζει κάπου 500.000 λίρες ἐνὼ,
ἐκτός ἀπὸ τὸ ἀρχικὸ κεφάλαιο μετὰ τὸ ὁποῖο
προικοδότησε τὸ ἱδρυμα, ἄφησε μετὰ τὴ διαθήκη
τοῦ και ἓνα γενεαὸ κληροδότημα για τὴν καλὴ
συντήρησι τοῦ, μολονότι τὸ Κράτος ἐπιχορηγεῖ

ΠΟΔΟΓΥΡΟΣ. ΚΕΝΤΗΜΑ ΚΡΗΤΗΣ 18ΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

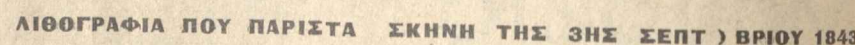
Τὸ Μουσεῖο Μπενάκη

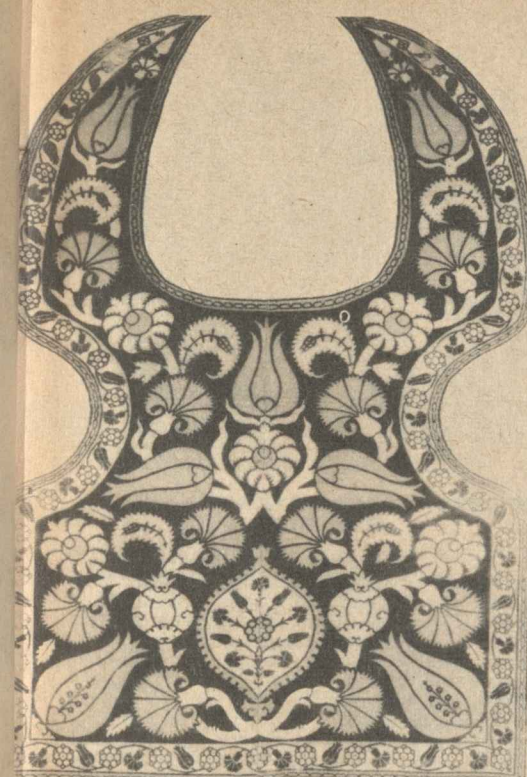
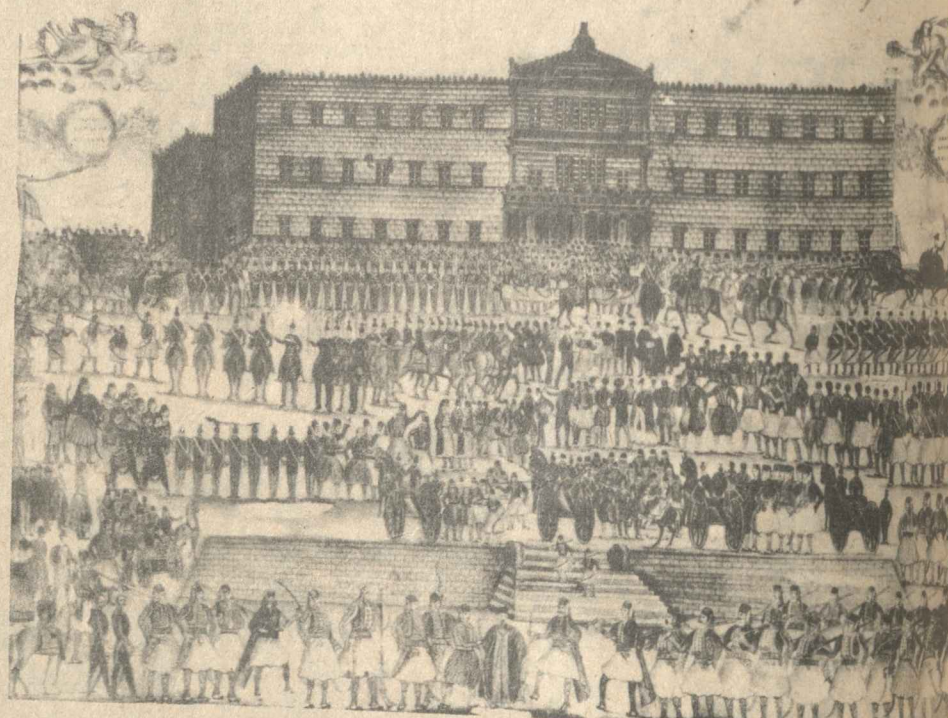
**« Η ΑΜΠΕΛΟΣ » .
ΕΙΚΩΝ ΛΕΟΥ ΜΟ
ΣΚΟΥ 17ΟΥ ΑΙΩ
ΝΟΣ**

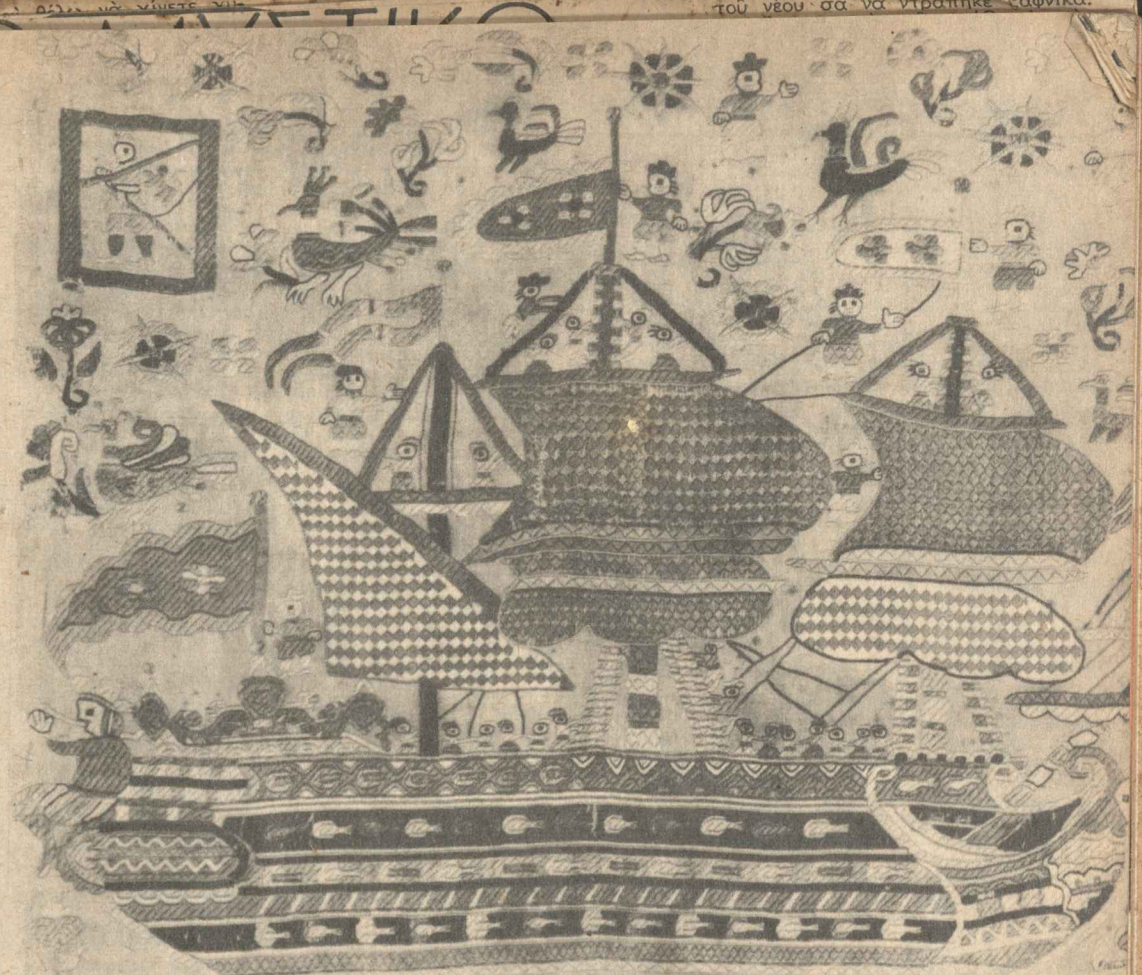
ΞΥΛΟΓΛΥΠΤΟΣ ΘΥΡΑ ΒΑΓΔΑΤΗΣ 9ΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

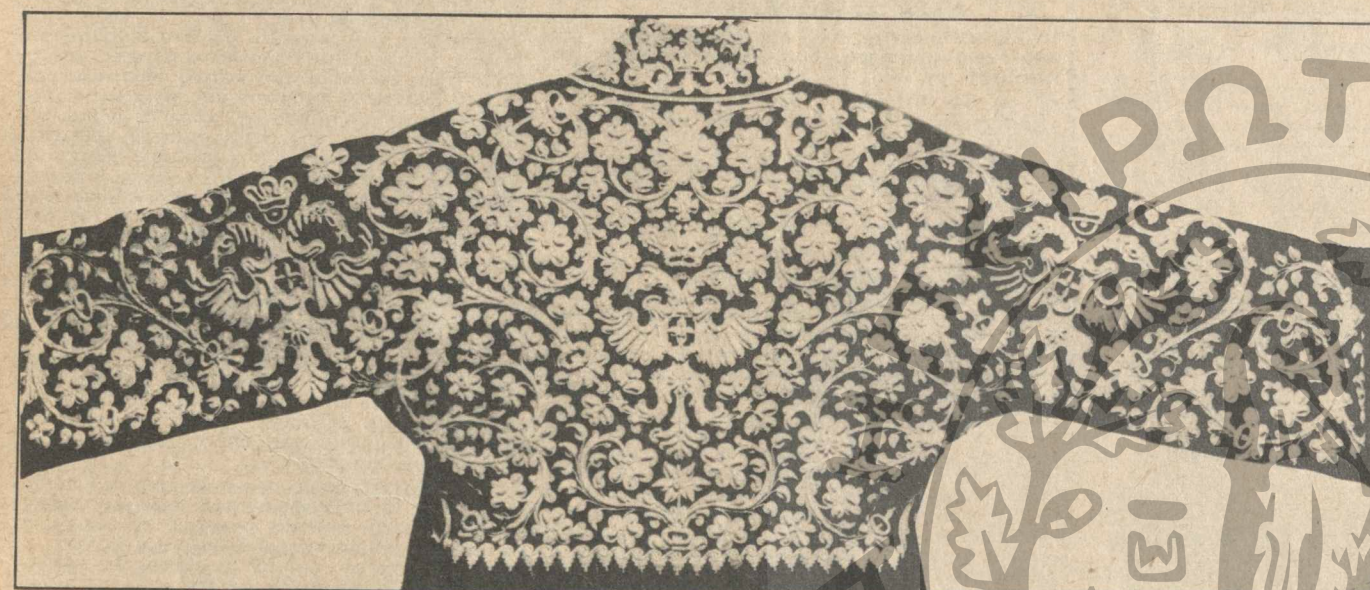
ΡΟΔΙΑΚΗ. ΚΕΡΑΜΟΥΡΓΙΑ 16ΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

ΣΕΛΑ ΚΕΝΤΗΜΕΝΗ ΣΕ ΒΕΛΟΥΔΟ,
ΠΡΟΥΣΗΣ, 17ΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΕΡΓΑΣΜΕΝΟ ΠΡΟΣΚΕΦΑΛΟ, ΚΕΝΤΗΜΑ ΣΚΥΡΟΥ. ΕΡΓΟ 17ΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

ΠΙΡΠΙΡΙ (ΕΠΕΝΔΥ-
ΤΗΣ) ΧΡΥΣΟΚΕΝ-
ΤΗΤΟΝ ΗΠΕΙΡΟΥ

ἀπὸ ἐτῶν τὸ Μουσεῖο γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῶν
τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων τοῦ ἐξόδων.

Καμία ουσία, όμως, δεν φαίνεται μεγάλη γι' αυτόν τον άνθρωπο που αγαπούσε την τέχνη σαν ένα μέσο για να προσφέρει χαρά στους άλλους ανθρώπους. Τον θυμίζαμε με συγκίνηση να μάς παίρνει από το χέρι—σχοληκαρούδια τότε—και να μάς τριγυρίζει, σαν να είμαστε δικά του παιδιά, από τη μία άδουσα στην άλλη, από τη μία βιτρίνα στην άλλη, να μάς αποκαλύπτει τους μαγικούς κόσμους που έκλειναν τα διαφόρα αντικείμενα, να μάς λύνει πρόβλημα όλης τις απορίες μας, να ένθουςνεται με τον ένθουςτισμό μας, να χαίρεται με τη χαρά μας, να υπερφανεύεται με την έκπληξή μας, σαν πρωταρχής συλλέκτης που γι' πρώτη φορά παρουσιάζει τους θησαυρούς του.

Ἔτσι χιλιάδες ἄνθρωποι χαίρονται κάθε χρό-

να τους ιστορικούς και καλλιτεχνικούς θησαυρούς του μουσείου, άνθρωποι κάθε ηλικίας, τάξεως και κοινωνικής καταγωγής: Μαθητές που βλέπουν να ζωγραφίζουν, να παίζουν μουσική, να μαγειρεύουν, να ταξιδεύουν, ξένου είδους, που με εκπλήξη τους ερχονται σε επαφή με τη νεοελληνική τέχνη, μελετούν, που βρίσκουν στοιχεία για τις έρευνές τους, εργατοί, άνθρωποι, που στέκονται με μάτια γεμάτα από ειλικρινή θαυμασμό, εμπρός στις συλλογές, κομψές κυρίες, που όντως απολαμβάνουν από τις διηγιές με τα θαυμάσια, ελληνικά κοσμήματα, νοικοκυρές, που ξεσηκώνουν...

Το αρχοντικό της «βασιλείας» Σοφίας είναι άνοιχτο για όλους, για όσους ξέρουν από τέχνη και για όσους διακρίνονται απλώς της μορφής, για όσους θέλουν να δουν και να μάθουν και για όσους θέλουν μόνο να δουν και να χαρούν. Είναι εύτυχημα δε το γεγονός ότι ο σημε-

πρινός διευθυντής του μουσείου κ. Μανώλης Χατζηδάκης κατώρρωσε να κρατήσει το ίδρυμα στο υψηλό εκείνο επίπεδο στο οποίο το είχε φθάσει ο Μπενάκης, με την ψυχική του ευγένεια και την άπειρατη αγάπη του για την Ελλάδα και την ελπίδα.

«Αλλά καιρός είναι να περάσουμε την πόρτα του Μουσείου». Ανεβαίνοντας τη σκάλα της εισόδου βρίσκομαστε στο ισόγειο, που περιλαμβάνει επτά αίθουσες. «Αρχίζουμε τον κύκλο από την αίθουσα με τα κεμάλια του Έθνικού Αγώνα του 1821, όπου εκτίθενται μεταξύ άλλων όπλα και προσωπικά αντικείμενα, άσχηματικά μετάλλια, πινάκες γνωστών ζωγράφων με προσωπογραφίες ή ιστορικά θέματα. Στα προσωπικά αντικείμενα περιλαμβάνονται το χοντρό κουπλόκι του μακρού τσιμπούκι του Μιαούλη, ή σφαγίδα και ή ταμπакeta του Κρητικού, τα φε-
1

ρητὸ γραφεῖο τοῦ λόρδου Βύρωνα, τὸ σκουφάκι
καὶ μερικὰ στολίδια τῆς Τερέζας Μακρῆ, τῆς
«Κόρης τῶν Ἀθηνῶν», τὸ πιστόλι καὶ τὸ γιγαταγά

νι τῶν Κρητικῶν ἡρώων Δασκαλογιάννη κ.ά. Σημαντικό μέρος τῆς συλλογῆς αποτελοῦν τὰ ἀσημοστολισμένα ὄπλα—δαμασκηνά σπαθιά, τρομπέτια, πιστόλια καὶ καρπούζια— πού μᾶς μιλοῦν γιὰ μιὰ δόξακηρ ῥωμική ἐποχή. Τὸ πνεῦμα τῆς ἰδίας ἐποχῆς, ἐξ ἄλλου, ἐκφράζουν καὶ τὰ ἔργα τέχνης τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης μὲ ἑλληνικά θέματα ὅπως οἱ πίνακες ζωγραφικῆς Γερμανῶν, Γάλλων, Ἰταλῶν, Ρώσων καὶ Ἀγγλῶν ζωγράφων καθὼς καὶ τὸ δικό μας Βρυζακή, χαριτίς τοῦ τοῦχου μὲ σκηνὲς ἀπὸ τὴν Ἑπαναστάσι, πιάτα μὲ ἑλληνικὲς καλλονές, ὅπως ἡ Αἰκατερίνη - Ρόζα Μπότοσαρ, πού μαρτυροῦν τὴν ἐπιρροή τοῦ Ἀγῶνος στὴν παγκόσμια συνειδητή. Διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα ἐξ ἄλλου, οὐ

πως ή λιθογραφία τής 3ης Σεπτεμβρίου 1843, έγγραφα, μετάλλια, έπιπλα αναφέρονται σέ ένα ώρ-σμένο γεγονός ή μία περίοδο.

«Η πιο συγκινητική συνάντηση, όμως, για τόν Έλληνα επισκέπτη στεγάζεται στη δεύτερη αίθουσα και δεν άνηκει στο Μουσείο αλλά στο Γαμείο Ανταλλάξιμων. Πρόκειται για τα εκπαιδευτικά αντικείμενα από την Μ. Ασία και την Ανατολική Θράκη—χρυσά άμφια, μίτρες και εγκόλπια με πολύτιμα πετρώδη, ευαγγέλια με βαρβαρική στήσοι—ιερὰ κατάλοιπα τού ελληνιστικού πολιτισμού που άνηθι στην Άγκυρα, την Άμίδα, την Τραπεζούντα, την Ανθριανούπολι.

Στην τρίτη αίθουσα ἐκτίθενται ἔργα τέχνης
βυζαντινῆς καὶ μεταβυζαντινῆς ἐποχῆς—εἰκόνες,
ἐκκλησιαστικὰ κεντήματα, καντήλες, σταυροί,
ἔργα μικροτεχνίας καὶ ἱστορημένοι κώδικες ---

κατασκευασμένα τὰ περισσότερα ἀπὸ λαϊκοὺς τεχνίτες μὲ θαυμαστὴ καλλιτεχνικὴ εὐαισθησία. Σχετικὰ ὁ κ. Χατηρδάκης, ὁ ὁποῖος δέχτηκε εὐγενικὰ νὰ μᾶς ξεναγήσῃ στὸ Μουσεῖο, μᾶς λέει μετὰ ἀλλὰ τὰ ἐξῆς:

--- Τα έργα της εκκλησιαστικής αυτής τέχνης τρέχουν από 1600—1800 αιώνα, με τη μεγάλη μαστοριά στην κατασκευή, με τη λεπτή καλαισθησία στο παρίσπασμα των άλλων είναι έργα λαϊκών τεχνιτών, που συνήθουν από γενιά σε γενιά παιδείας παραδόσεις. Η νεώτερη ελληνική λαϊκή τέχνη συνεχίζει τη μεσαιωνική και τουτο μπορούμε εύκολα να το διαπιστώσουμε στο Μουσείο Μπενάκη, όπου η μοναδική συλλογή της λαϊκής μας τέχνης αποτελεί το σπουδαιότερο τμήμα του. Η ανώνυμη ευσυνείνητο του λαού μας, με την άφελη φαντασία του και τη στήγουρη αίσθησι των χρωμάτων εκδηλώνεται εδώ τόσο στα έρ-

Το Μουσείο Μπενάκη

γα των απλών ανθρώπων, που σκαλίζουν τη ρόκα της καλής τους όσο και στα πιο περίτεχνα έργα της ασκηματοποιίας, της χρυσοκεντητικής, που στολίζει τις φορεσιές, της κεραμοποιίας, της δαντέλας και της μπιμπιλίας που είναι προϊόντα εργαστηρίου. Η μεγάλη συλλογή των κεντημάτων με τις εξαιρετικές χρωματιστές αρμονίες είναι μία απόκρυψη για τις τεχνικές και καλλιτεχνικές ικανότητες των κοριτσιών του 18ου και 19ου αιώνα και συνάμα για το μυθικό κόσμο που ζούσαν. Φθάνει να δει κανείς ένα γαμήλιο προσκέφαλο από τη Γιάννενα, όπου τους νεονύμφους και τον κομπάρσο τους περιτονοχίζονταν δέντρα με μαγικά πουλιά ή ένα κρητικό κέντημα με τη γοργόνα που κρατεί τη διχαλωτή της ουρά για να το καταλάβει. Και έπειτα η μεγάλη σειρά οι φορεσιές, γιορτινές οι περισσότερες, δείχνουν την ιδιότητα της κάθε περιοχής του ελληνισμού με τις δικές της παραδόσεις και τις αντιθέσεις στους νεωτερισμούς. Ο Άντωνιος Μπενάκης μόλις πρόσθεσε με τη συλλογή αυτή να σώσει τα πράγματα, που χάνονται πιά, κάθε μέρα, οριστικά.

Στην τετάρτη αίθουσα εκτίθενται υφάσματα από την Αίγυπτο, ελληνιστικά και κοπτικά καθώς και αντικείμενα ξύλινα, γυάλινα και μεταλλικά βυζαντινής και μουσουλμανικής τέχνης. Ιδιαίτερη εντύπωση στον επισκέπτη κάνουν δύο πολύ ωραίες νεκρικές προσωπογραφίες από το Φαγιούμ ζωγραφισμένες με κερι επάνω σε λινό. Στις άλλες προθήκες φιλοεξοικονομούνται κομμάτια από αγγεία μουσουλμανικής τέχνης από τη Μεσοποταμία και την Αίγυπτο του 9ου—14ου αιώνα, γυάλινα δοχεία διαφόρων εποχών, κισσοί της Σαμαρίας, της κεντρικής Ασίας και της Περσίας, η μεγάλη δίφυλλη ευλόγλυπτη πόρτα από τη Βαγδάτη με άθικτο διάκοσμο, πηλίνα ξύλινα και μεταλλικά μικρά αντικείμενα και παιχνίδια μουσουλμανικά και κοπτικά, χτένια αλεξανδρινά, μουσουλμανικά, γαλλικά και ισπανικά, χάλκινα σκεύη, κρηπτήρια, λεκάνες με άργυρη διακόσμηση, κοπτικά πουκάμισα κλπ.

Η πέμπτη αίθουσα περιέχει κυρίως έργα τουρκικής τέχνης—κιβώτια από ελεφαντοστό, χάλκινες λεκάνες, κρηπτήρια, πιτάκια, κανάτες και άλλα σκεύη κεραμοποιίας, βελούδα από την Προύσα κλπ.—ενώ στη δέσητη πλευρά του τμήματος έχει στηθεί μία δολοκλήρη αίθουσα υποδοχής από το Κάιρο του 17ου αιώνα, με δάπεδο σε τύπο ψηφιδωτού, αναδυστήριον και καταρράκτη.

Η έκτη αίθουσα (ΑΑ) στεγάζει φυλακτά και αναθήματα λαϊκής τέχνης, αντικείμενα από την άνω Αίγυπτο, χαρτί τοίχων με παράσταση έπεισοδίου από την πολιτορκία του Μεσολογγίου καθώς και ευλόγλυπτα μουσουλμανικής τέχνης.

Στην έβδομη τέλος αίθουσα (ΒΒ) εκτίθεται συλλογή έργων αρχαίας ελληνικής τέχνης.

Αναδιδόντας τη σκόλα για τον πρώτο δροφό που περιλαμβάνει έντεκα τμήματα βλέπουμε στον τοίχο έργα ζωγραφικής με νεοελληνικά θέματα. Στον πρώτο δροφό εκτίθενται γενικά είκονες μεταβυζαντινές και υφάσματα ελληνιστικής, κρητικής και μουσουλμανικής τέχνης, ενώ στην αίθουσα δύο νεανικά έργα του Δομήνικου Θεοτοκόπουλου, χρυσά κοσμήματα διαφό-

ΩΡΑΙΟΤΑΤΑ ΧΑΡΧΑΛΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ

ρών εποχών, έργα κεραμοποιίας της Έγγυς Ανατολής και κεντήματα από τα νησιά του Αιγαίου, της Κρήτης, της Κύπρου, της Έπτανήσου και της Ήπειρου, που δικαιώνουν απόλυτα την παράδοση της ελληνικής λαϊκής τέχνης. Στον ίδιο δροφό στεγάζεται επίσης και η αίθουσα του Γ. Ευμορφόπουλου που περιέχει ένα μέρος της μεγάλης και φημισμένης συλλογής έργων σινιτικής τέχνης του μεγάλου αυτού συλλέκτη.

Κατεβαίνοντας στο υπόγειο, μπροστά στα μάτια μας ξενοίγεται όλη η μαγεία της ελληνικής λαϊκής τέχνης που ξεπηδάει από κάθε φορεσιά, από κάθε κόσμημα και οικιακό σκεύος από τα πουκάμισα και τις κεντητές ποδιές, από τα στολίδια για τα μαλλιά, τις πόρτες, τα εγκόλπια, τους σταυρούς και τα περιδέρια, τις προσωπογραφίες, τις ρόκες και τα μουσικά όργανα, τα κοσμήματα του στήθους και τα τεπελίκια, τα κεντητά μανίκια, τα κεφαλοδέματα και τα σιγκούνια, τις ευλόγλυπτες κασέλες, τα πιτάκια και τα λαγύνια. Όλη η ζωτικότητα, η φαντασία, το κέφι, η έμφυτη καλαισθησία, η δημιουργική δύναμη της ελληνικής ψυχής προβάλλουν ανάγλυφα ανάμεσα από τις επανωτές βελονιές ενός κεντημάτος ή τα φιλοκαλισμένα σχήματα πάνω σε ένα ηπειρώτικο άσπρμένο σκουλαρίκι.

Ιδιαίτερα την προσοχή του επισκέπτη προκαλούν οι θαυμάσιες ελληνικές φορεσιές, σχετικά με την καλλιτεχνική και εθνική αξία των οποίων ο καθηγητής κ. Ι. Παναγιωτόπουλος έγραψε μεταξύ άλλων τα εξής δύο χρόνια μετά την ίδρυση του μουσείου, έπ' ευκαιρία της έκδοσής από αυτό, μιας σειράς ύδατογραφιών με θέμα τις εθνικές ένδυμασις.

«Ο Μπενάκης μάς δίνει εθνικές ένδυμασις από κάθε μεριά της ελληνικής γης. Από τα Δωδεκάνησα ίσαμε την Κρήτη και από το Ρουμλούσι της Μακεδονίας έως τα περικόρα της Αττικής. Ολόκληρη η ατελείωτη ποικιλία του έν-

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΟ:

Από 1 Ιανουαρίου — 28 Φεβρουαρίου: 9.30—14.

Από 1 Μαρτίου — 31 Δεκεμβρίου: 9.30—14.

Την Κυριακή το απόγευμα και την Τρίτη όλη την ημέρα μένει κλειστό.

Τη Δευτέρα η είσοδος είναι ελεύθερα.

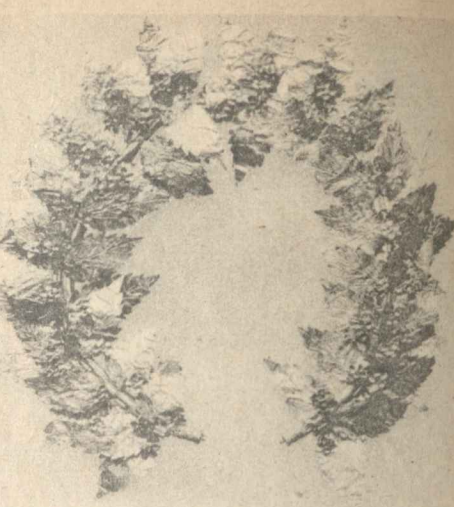
ΜΕΣΑ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ο επισκέπτης του Μουσείου μπορεί να χρησιμοποιήσει δύο συγκοινωνιακά μέσα:

α) Το λεωφορείο του Μαρασκειείου (άφητριά: 'Ομόνοια), στάσις πλατεία Κολωνακίου.

β) Τα λεωφορεία Άμπελοκήπων, στάσις: πλατεία Ρηγίλλης.

δύματος με την εξίσαια λεπτότητα, με τη χάρι και τον υπέροχο ρυθμό της υφαντουργίας του και της κρηπτικής του, περνάει σε λεπτοδουλεμένα και πιστότατα σχεδιασμάτα, που τα χαίρονται το μάτι και η καρδιά, χωρίς επιφύλαξη. Μία δολοκλήρη Έλλάδα αγώνων και αιμάτων, σκληδωμένη και λυτρωμένη, ανυπότακτη και ύπομονη, της σιωπηλής δουλειάς, του καθημερινού μόχθου και του άδολου γλεντιού, ο καμπύσιος και ο βουνίσσιος, ο νησιώτης και ο άνθρωπος της πολιτείας, το υπαίθριο και το σπιτι, το περγιάλι και η λαγκαδιά, το σύσκιό διάσελο κι η γυμνή πέτρα, που το φλογίζει ο άδυσωπτος ήλιος του καλοκαιριού, η χαρά του μικρονοικοκύρη και η άνεμελιά του τοσιπάνου, που κυττάει τον ούρανο με τη γαλήνη και τη μακαριότητα της μοναξιάς του, το πένθος και το είδυλλιο, η ντροπή της νύφης και το καμάρι του παλλακταριού, τα περασμένα του Έθνους που το ισοπεδώνει ολόενα και περισσότερο ο ομοιόμορφος πολιτισμός της εποχής, έμπνουν και συνταράσσονται στις ύδατογραφίες της σειράς αυτής, ανάμεσα στη βράκα του θαλασσινού, στη ποτανοτάληλα του βλάχου... Οι εθνικές ένδυμασις τόσο στην Έλλάδα όσο και σε πολλούς άλλους τόπους χάνουν μέρα με την ημέρα το έδαφός τους. Ο χωριάτης που έρχεται σε πυκνότερη και ουσιαστικότερη επικοινωνία με τον άνθρωπο της πολιτείας εκπολιτίζεται σιγά—σιγά, μετασχηματίζεται, μεταμορφώνεται... Υπάρχουν περιοχές στα βουνά και τους κάμπους, που μόνο οι παλιότεροι μένουν πιστοί στην πατροπαράδοτη φορεσιά. Σήμερα, αύριο, καθώς φεύγουν ένας—ένας από τον κόσμο τούτον, δεν θα μείνει πια η άγνη της και μερικά χαρακτηριστικά και πολυτίμητα προϊόντα της αξία να πλουτίσουν τις προθήκες των μουσείων ή να γεμίσουν τα παλιά σαντούκια με τη λυπημένη αντάμνηση του περασμένου των μεγαλείου... Μπροστά σε μία σει-

ΝΕΚΡΙΚΟ ΧΡΥΣΟ ΣΤΕΦΑΝΙ. 30Σ ΑΙΩΝ Π.Χ.

ρά ένδυμασιών ο προσεκτικός έρευνήτης μπορεί να σπουδάσει περίφημα και χωρίς κανένα άλλο βοήθημα και το πνεύμα και το χαρακτήρα μιας εποχής και μιας χώρας... η φουσταμάλλα που 1934 που θαυμάζουμε στις εθνικές γιορτές δεν είναι η φουσταμάλλα του 21. Της λέει η ψυχή του κλέφτη, το τραγούδι του λόγγου, το σκίνο και η στομηνάρωπετρα... Οι στοχασμοί αυτοί νομίζω, πως έξηγούν καθαρά την ανάγκη που υπάρχει να διασωθούν όχι μονάχα σε καλλιτεχνικά αντίγραφα μα και σε ολόκληρες σειρές πρωτοτύπων οι τοπικές ένδυμασις, όσες φορεθύνται από τα περασμένα χρόνια και όσες φοριούνται ακόμα στην Έλλάδα και δείχνουν ολόφανερα τη σημασία που έχει η μεγάλη προσπάθεια, που γίνεται στο Μουσείο Μπενάκη. Μία συστηματική σπουδή του ύφους των, της εξέλιξής τους, όπου παρουσιάζεται, της φόρμας τους, κάθε τους λεπτομέρεια ιστορική και αισθητική θα μπορούσε σε πολλά να μάς διαφωτίσει... Από την άλλη μεριά υπάρχουν τοπικές ελληνικές ένδυμασις, σαν τις ρουμιελιώτικες ή τις κρητικές, που θα μπορούσαν να δώσουν σπουδαία μοτίβματα καλαισθησίας και να δείξουν, πως η λεπτότητα των αισθημάτων, η ευγένεια, η άρχοντις, ο ανώτερος ψυχικός κόσμος, που έκδηλωναν στα δημοτικά τραγούδια και στις γιορτές των λαϊκών χορών, είναι άλλο τόσο φανεράς και σε κάθε άλλη έκδηλη του λαϊκού έθνους των νεότερων Έλλήνων. Σχήματα και πτυχώσεις, που αρμονίζονται με τη φυσική λεβεντιά, δημιουργίες που υπαίθριον, που άσυνεφάστου ούρανού, του γυμνού βουνού και της άνοιχτης θάλασσας, δεν είναι άπλετες λεπτομέρειες, χωρίς ιδιαίτερη σημασία. Ντότια στοιχεία και ίχνη εθνικών έπειδρασών έχουν τη δύναμη με την άφανη του παρυστατικότητα να έμπνουν και να ξαναπλάθουν μία δολοκλήρη ιστορία...

Άλλα αν το 1934 η ανάγκη της διατηρήσεως έστω και στις προθήκες ενός μουσείου, των εθνικών μας ένδυμασιών ήταν έπείγουσα, σήμερα, ύστερα από 25 χρόνια έπρροδόν, η ανάγκη αυτή έχει γίνει έπιτακτική. Γι' αυτό και μία από τις πιο σημαντικές προσφορές του Μουσείου στον τόπο μας είναι το Λεύκωμα Έθνικών Ένδυμασιών, που εξέδωσε, με άπεικονισεις 112 εθνικών ένδυμασιών και έπεξηγηματικό κείμενο της Α. Χατζήμηχάλη.

Και έτσι φθάσαμε στο τελευταίο τμήμα του μουσείου, τη βιβλιοθήκη, που περιέχει περίπου 13.000 τόμους βιβλίων ιστορίας και τέχνης μεσαιωνικού και νεωτέρου ελληνισμού καθώς και Μέσης Ανατολής και 60 χειρόγραφους κώδικες καθώς και 3000 περίπου ύδατογραφίες, σχέδια και τυπώματα (λithographies και χαλκογραφίες) με θέματα από την Έλλάδα. Το Μουσείο διαθέτει έξ άλλου και σημαντική συλλογή ιστορικών αρχείων. Μεγάλα τμήματα των αρχείων Μ. Σούτσου, Α. Μαυροκορδάτου, Α. Λούτου, του Άγωνα και μικρότερα ιδιωτικά αρχεία αγωνιστών και άλλων σημαντικών προσώπων.

Και τώρα που συμπληρώσαμε τον κύκλο δεν μένει παρά να σταθούμε μπροστά από την πόρτα του Μουσείου και να φέρουμε στη μνήμη μας τα τελευταία λόγια του Άντωνα Μπενάκη. «Επιθυμώ και μετά το θάνατό μου ακόμη να μείνη κάτι του εαυτού μου εις το Μουσείο, το οποίον με δόσαν ένθουςισμόν και άγάπη έδημιούργησα. Γι' αυτό παραγγέλλω να έντοιχιστη την καρδιά μου εις την είσοδον. Και να μείνη η καρδιά του Μπενάκη δεν χτυπάει πιά, αλλά άλλες άπειρες καρδιές εξακολουθούν να δονούνται από συγκίνηση, χωρίς στον παλμό της δικής του, που εδημιούργησε το ναό αυτόν της τέχνης».

Σ. Μαλτέζου

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ!...

Αισθηματικό μυθιστόρημα της ΛΟΥΤΣΙΑΝΑ ΠΕΒΕΡΕΛΙ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: Η Μαριάννα, μία κοπέλα άγνωστων γονέων, που έχει μεγαλώσει σε άρραβωνιστικό, άρραβωνιάζεται μ' ένα φτωχό υπάλληλο, τον Λουίτζι. Το ίδιο βράδυ, όμως, ζητά τη νέα ένας άγνωστος, ο οποίος μπροστά στον άρραβωνιαστικό της της λέει ότι όνομά της Πάολο Φαρίζι και πως ο άδελφός του Ανδρέας είχε βρεθεί νεκρός, πριν από έξι χρόνια, κοντά στο άφαντο νεκροτομείο που είχε μεγαλώσει η Μαριάννα. Έν συνεχεία ο Φαρίζι της δείχνει ένα γράμμα, που έχει ανακαλύψει προσφάτως. Με το γράμμα αυτό μια από τις έφτα θράνες, συμπαθήτριες της Μαριάννας, προσκαλούσε τον άδελφό του στον καίσιον του μοναστηριού, σ' ένα χωριό που ονομαζόταν Ραντεβού. Τό ραντεβού ήταν για την νύχτα που είχε βρεθεί νεκρός ο νέος. Η Μαριάννα, αναστατωμένη, παραδέχεται ότι το γράμμα το έγραψε αυτή για λογαριασμό όμως κάποιας άλλης την οποία άρνείται ν' αποκαλύψει. Ο Φαρίζι δεν την πιστεύει, αλλά και ο άρραβωνιαστικός της άρχίζει να την ύπερβεί. Η Μαριάννα προτείνει τότε στον Φαρίζι να βρουν τις άλλες κοπέλες και άσφαλώς κάποια από αυτές θα άποκαλύψει την αλήθεια. Ο Φαρίζι βέβαια και μαζί με τη Μαριάννα άρχίζουν την αναζήτηση των συμπαθητριών της. Πρώτη βρίσκουν την Κλάρα Έσπρίζο, μία δυστυχή κοπέλα που έρράται άπό άσπείρους και η οποία συνδέεται άσφαλώς με τις άλλες θράνες. Επιστρέφοντας ν' άποκατασταθεί, ο Φαρίζι τη ρωτάει ποιά σκότασε τον άδελφό του με αυτή, ύστερα από ύπόδειξη της Μαριάννας, άπαντά πως δεν ξέρει τίποτα. Γυρνώντας από την Κλάρα η Μαριάννα άντιμετωπίζει την ψυχρότητα του άρραβωνιαστικού της, ο οποίος καταφέρνει να τονίσει τη γατιά θγαίνει έξω με τον Φαρίζι. Κάτω έδω ο Λουίτζι έρωσε ένοχη τη Μαριάννα και ζητάει άφορμή να διακοπεί τις σχέσεις του μαζί της. Ο Φαρίζι, την άλλη μέρα παίρνει τη Μαριάννα για να βρουν μία άλλη συμπαθήτριά της, τη Βιόλλα Άννονατάτα. Της ζητούν άνάμεσα σε μία συντροφιά νεαρών ύπερβείων της Πλάτωνα Σπένια και καί μαθαίνουν πως η Βιόλλα ζει τώρα Νικίτα. Κανείς όμως από την παρέα της δεν την είδε κείνη την ημέρα.

Ο νεαρός που μιλούσε είχε ένα χρώμα γλωμώ, άσβεστο. Άν κι έκανε έξοτη έκει μένος, αυτός φορούσε μία μάλλινη σάρπα τυλιγμένη γύρω άπ' το λαιμό του. Άνάμεσα στα χατιά του ήταν ένα σταχαχοδοχείο γεμάτο άποτίσιγαρα. Διάβωλε, έόν τα κήπιους όλα αυτά, ρώτησε η Λέα. Θέλεις να καταστρέψεις τελείως αυτό το ύπόλοιπο του πνευμονίου που σου άπόμεινε; Τί σημασία έχει; Καλύτερα να πεθάνει κανείς νέος. Μήπως κατά τύχη είδες τη Νικίτα; ρώτησε έπί τέλους η Λέα, νέος προσπαθώσε να διαβάσει τα κογγορραμένα χειρόγραφα. Ναι, άπάντησε ο νέος. Ήταν έδώ σήμερα το πρωί. Στις έπτά. Μόλις άνοιξε το μπάρ. Δεν ήταν άκόμη κανείς έδώ, μονάχα ένώ και το γκαρόνι που σκούπιζε. Στις έπτά!, έπεε η Λέα. Παράενο. Και τί έκανε στις έπτά; Μά... τίποτα. Κάθισε, παράγγειλε καφέ κι ένα ψωμάκι. Άλλά αντί να φάη το ψωμάκι, έκανε με την ψίχα κάμποσα στρογγυλά άνωθωπάκια. Φαίνονταν άφρημενη.

— Δεν είπα τίποτα; — Μιλάει ποτέ η Νικίτα; Δεν έπιασε τίποτα. Πριν φύγει μονάχα με ρώτησε αν έφαγα και μου έδωσε χίλιες λιρέτες.

Η Λέα κύτταξε τη Μαριάννα. — Δεν μπορώ να καταλάβω τί την έπιασε, έπεε. Συνήθως κάνει μία ζωή πολύ κανονική. (Ύστερα ξαναγύρισε προς το νεαρό). Μήπως έχει κανένα στο μυαλό της; ρώτησε. Κανένα άντρα, έννοώ.

— Η Νικίτα; Τη φαντάζεσαι με κανένα άντρα στο πλάι της; Την είδες ποτέ με κανένα; Γιατί δεν πιάς να τη ζητήσεις στο άτελιέ;

— Πήγα την ημέρα που με διώξαν άπό την πανσιν, γιατί η Νικίτα ήταν η μόνη που μπορούσε να με βοηθήσει, αλλά δεν τη βρήκα. Βρήκα μονάχα τον Φράνκι. Ήταν σε κακή χάλια. Πολύ άρρωστος. Περίμενος πάνω στην μπράντα δογούσης και έκανε έμετο. Ένα θέαμα άδυστοκικό. Έπρεπε να είχε πιη πολύ, ή να είχε πάρει τίποτα χειρότερο. Δεν καταλάβαινε καν τί του έλεγα. Η Νικίτα δεν ήταν εκεί.

Η Λέα στράφηκε προς τη Μαριάννα και της έξηγησε:

— Η Νικίτα εργάζεται συνήθως στο άτελιέ του γλύπτη Φράνκι. Είχαν κανονίσει να πληρώσει ένα ποσό για μία γωνιά στο άτελιέ, αλλά μετά τα πληρώσε όλα αυτά, φυσικά. Το ένοικιο, το φως, το γκάκι. Του δίνει και να τρώη όταν εκείνος δεν έχει και τον βοηθά, του άνακατέινει τους γούσους, κάνει ένα σωρό δουλειές εκεί μέσα. Είναι δύο τρία χρόνια τώρα που άσχολεύεται μ' αυτόν τον προκομμένο. Μα άξίζει άτ' αλήθεια να δής τι φτιάχνει η Νικίτα. Άν είχε παιδιά θα μπορούσε να τα κρατά φρόνιμα σ' όλη τους τη ζωή, φτιάχνοντας τους τα πιο παράενα παιχνίδια.

— Σκεφθήτε τη Νικίτα με παιδιά, εξακολουθεί η Λέα. Θα τα έκανε με τις ντυμένες όπως φτιάχνει τις κούκλες, τα σκουλαρίκια, τους κύκλους. Έσσε φοβέρτα μαρά. Όλα όμως και συγχρόνως διαφορετικά μεταξύ τους.

— Ξαφικά η Λέα έβαλε τα γέλια. Γελούσε άκράττητα, λίγο άνυπτα. Σε λίγο μετέδωσε την εύθυμία της και στους άλλους.

Μόνο ο Φαρίζι και η Μαριάννα δεν γελούσαν. Μία παράενη άγανία βασάνιζε τη Μαριάννα. Ένοιωσε τελείως έξη μέσα σ' αυτό το περιβάλλον, της φαίνονταν πως βρισκόταν άνάμεσα σε τρελλούς. Δεν της άρεσε να μιλούν έτσι για τη Νικίτα. Φοβόταν. Δεν θα ήθελε πιά να την άναβή.

— Ποιό μένει ο γλύπτης; ρώτησε ο Φαρίζι.

— Ο Φράνκι; Στην όδο Καρότισε. Στο βάθος μιας αλής. Έχει μία μεγάλη ξύλινη πόρτα στο δρόμο που μοιάζει με πόρτα γκαράζ. Στο βάθος της αλής είναι το άτελιέ του. Πηγαίνετε να τη γυρέψετε εκεί.

— Έγώ όμως δεν έρχομαι, έπεε η Λέα. Προχθές όταν πήγα και βρή-

κα τον Φράνκι άρρωστο, αυτός άρχισε να με βρίζει και να λή πώς έγω κρατούσα τη Νικίτα μακριά του και δεν την άφαινα να ξαναγυρίση. Είναι τελίως τρελλός, σάς λέω. Άφού είχα πάει για να ζητήσω τη Νικίτα, εκείνος νομίζε πως του έπαίσα κωμωδία! Ένας άπαίσιος άνθρωπος. Δεν μπορώ να τον ύποφέρω. Μία φορά μ' έβαλε να ποζάρω δέκα φορές συνέχεια και ύστερα, αντί να με πληρώσει, ήθελε να με φιλήσει αντίαλλάγμα! Ευτυχώς, ήρθε η Νικίτα, και έσωσε την κατάστασι. Και έπιπλέον νομίζε ο βλάκας ότι είναι καμιά μεγαλοφυία. Βέβαια, είναι ο μόνος που το πιστεύει. Όύτε η Νικίτα το πιστεύει κι' άς τον ύπερασπίσει πάντα.

Ο Πάολο Φαρίζι στράφηκε προς τη Μαριάννα.

— Πάμε να τον ρωτήσουμε, έπεε. Άν την ήθε, έπεε η Λέα, πήε της ότι είμαι χωρίς σπιτί δυό μέρες τώρα και δεν μπορώ να φυλάω τα πράγματά της. Πήε της ότι έχω ανάγκη από λεπτά...

— Άν δεν έρχόμαστε να τη γυρέψουμε, συλλογίστηκε η Μαριάννα, κανείς δεν θα πρόσχε την άπουσία της. Μονάχα η Λέα, έπειδή της έχει την άναγνη.

Οι άλλοι, που στέκονταν μπροστά στο μπάρ, προσπαθούσαν να τους έμποδίσουν να φύγουν. Πρό πάντων η Όλγα, που παίνονταν να έχη βάλει στο μάτι τον Φαρίζι.

— Γιατί δεν έρχεστε μαζί μας; Θα ήθετε που θα βρούμε τη Νικίτα στού 'Οθέλλω. Τώρα εκεί σχεδόν πάντοτε. Έλάτε, έπείμεινε η Όλγα.

— Όχι, άπάντησε ο Φαρίζι συγκρατημένα.

— Η Όλγα τον έπιασε άκόμα, σαν να γνωρίζονταν από χρόνια. — Έλάτε, έπεε. Είναι έδώ κοντά. Ένα συμπαθητικό ρεσταρόν, κάτω από τις πέργολες. Συγγνώμη εκεί ένα σωρό άνθρωποι που κινηματογράφου. Θα βρήτε πολύ διασκεδαστικό το περιβάλλον του.

Ο Φαρίζι κύτταξε τη Μαριάννα. Φαίνονταν να βρίσκεται σε μεγάλη άμνηγνία.

— Η Όλγα ακολουθούσε το βλέμμα του και κύτταξε και αυτή τη Μαριάννα. Ύστερα έπεε:

— Λουσιάνο, ποιά σου θυμίζει αυτό το κορίτσι; Τη Λέα Παντοβάνη ή τη Μανιδά όταν ήταν νέα; Όρα! φυσιογνωμία για ρεαλιστικό φίλμ, δεν είναι έτσι; Κύτταξε τα μάτια της.

Το μικρόσωμο κορίτσι με τα κόκκινα μαλλιά, ρώτησε ξαφικά τη Μαριάννα:

— Ποιό έπες ότι είναι το πραγματικό όνομα της Νικίτα;

— Βιόλλα Άννονατάτα.

— Τί περίεργο όνομα! Κι' έμεις την περνούσαμε για δένη. Δεν είναι κόρη μιας Ρωσίδας;

— Δεν ξέρει τίνας είναι κόρη, άπάντησε η Μαριάννα, σχεδόν άποτομα.

— Καλότυχ αυτή!, άπάντησε η κοπέλα με τα κόκκινα μαλλιά. Θα ήταν μεγάλη τύχη για τους ανθρώ-

πους, αν έβγαιναν από τα λάχανα. Ο Πάολο Φαρίζι έπιασε το χέρι της Μαριάννας. Τα δάχτυλά του χάιδεσαν τα δικά της. Ήταν μία χειρονομία χαιδέυτική, τρυφερή και προστατευτική συγχρόνως. — Ήθελε να της έκφραση χίλια πράγματα, όπως αυτό: «Πόσο χυδαία θα σου φαίνονται τα λόγια αυτών των γυναικών. Ύπάρχουν άνθρωποι στον κόσμο που θα προτιμούσαν να μη έχουν δεσμούς, ούτε ύποχρεώσεις, ούτε αισθήματα. Και τό λένε σε σενα που άναζητάς άπελπισμένα, τόσα χρόνια, μία οικογένεια».

— Λοιπόν θα έρθετε; ρώτησε τον Φαρίζι η Όλγα. — Έσείς φαίνεστε πλούσιος. Άσφαλώς θα μάς προσφέρете το γλυκό.

— Θα πάμε πρώτα στο άτελιέ του Φράνκι, έπεε ο Φαρίζι. Άν δεν βρούμε εκεί τη Νικίτα, θα έρθουμε να σας συναντήσουμε.

Ο Φαρίζι τράβηξε τρυφερά τη Μαριάννα από το χέρι.

Πάμε, έπεε. Πάμε. Διέσχισαν σιωπηλά την όδο Μπαμπούνο. Η συντροφιά των νέων πίσω από τις πλάτες τους έξακολουθούσε να τους χαϊρεύε με φωνές και γέλια. Άκούσαν τη λίγο βραχνή φωνή της Όλγας, να λέη: — Σας περιμένουμε. Μην τό ξεχάσετε.

Έστρωσαν στην όδο Νίκης και πέρασαν μπροστά από το μουσική άκαδημία της Σάντα - Σελίλια. Άλλοι νέοι έδώ, κοπέλες, με τα μουσικά όργανα κάτω από τη μασχάλη, τα μαλλιά, που άνέμιαν στον άέρα. Είχαν, φαίνεται, μόλις τελειώσει το μάθημα, και μίλούσαν άκόμη για τον Μπάχ, τον Χέντελ, δίναν ραντεβού για το κονσέρτο της Κυριακής.

Πόσος κόσμος, σκεπτόταν η Μαριάννα. Πόσος κόσμος διαφορετικούς κατοικούσε σ' αυτή την πόλη.

Προχώρησαν άκόμη και μπήκαν τώρα σε μία παράδο, με πολλή σπιτία και σκεπτεία μαγαζιά. Ο δρόμος ήταν στενός, χωρίς πεζοδρόμιο, έμοιαζε μάλλον με έπαρχικό δρόμο, παρά με κεντρικό δρόμο της πρωτεύουσας.

— Νά το σιδεράδικο που μάς είπαν, μουρμούρισε ο Φαρίζι, το παλατιόκιό. Ύστερα η ταβέρνα. Νά, όπως είναι έδώ.

Μπροστά στη μεγάλη πόρτα, ήταν έγκαταλειμμένα μερικά κομμάτια μαρμαρό, με σκαλιστά άραβόου γήματα. Στη μέση της αλής ήταν μία τεράστια πέτρινη γυναίκα, χωρίς πόδια και χωρίς χέρια, μ' ένα ύπερτροφικό στήθος, πρασιτισμένο από την πολυκαρία.

Η Μαριάννα άγγιξε το μπράτσό του Φαρίζι.

Πάμε,, πάμε του ψιθύρισε. Είμαι άίγυρη ότι δεν θα είναι έδώ η Βιόλλα.

— Μπορεί να βρούμε εκείνον. Άφού δουλεύουν μαζί από χρόνια, μπορεί να ξέρη να μάς πη που βρίσκεται. Κάτι θα έσο περισσότερο άπ' αυτές τις άληθισες τις συντροφισές της, που άδιαφορού για τα πάντα, έπείμεινε εκείνος.

— Άκούστε, έπεε η Μαριάννα ζωγρά. Είμαι βέβαιη πως δεν χρυσιμπούμε αυτή το γράμμα μου. Είμαι σίγουρη πως δεν ήταν η Βιόλλα έρωτισμένη με τον άδελφό σας. Η Βιόλλα ήταν άνικηνη σ' άγαπήση. Αυτή άγαπούσε μονάχα τις μπαλαρίνες που έφτιαχνε από παπαρούνες και τους κύκλους από χρυσόχαρτο.

Ο Πάολο Φαρίζι στράφηκε και την κύτταξε σκεπτικώς. Ύστερα έπεε:

— Γιατί, Μαριάννα, την ύπερασπίσει με τόση θερμή; Στη φωνή του ύπηρε ένας τόνος ύποψιας. Η Μαριάννα όμως δεν του άπάντησε.

— Στη θέσι του κουδουνιού ύπηρε ένα σκαλιστό μπροστινό χέρι. Ο Φαρίζι το σήκωσε και τ' άφισε να ξαναπέση. Άκούστηκε ένας ήχος έξος, δυνατός σαν μία γερή γροθιά. Μία βραχνή φωνή, η φωνή μιας γυναίκας που έκλαψε, ρώτησε κουρασμένα:

— Ποιάς είναι;

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

— Ο Πάολο κύτταξε τη Μαριάννα.
— Είναι αυτή; ρώτησε σιγά.
— Η κοπέλλα κούνησε το κεφάλι αρνητικά.
— Δεν έχω ακούσει ποτέ μου τη Βιόλλα να κλαίει, απάντησε.
— Είναι άνοιχτά, είπε η κλασική-ρική φωνή.

— Ο Φαρίζι έστρωξε την πόρτα.
Το ευρύχωρο ατελιό φωτιζόταν από ένα διάχυτο πράσινο φως. Πάνω στα τζάμια χτυπούσαν τα κλαδιά των δένδρων του κήπου. Μέσα στο δωμάτιο ήταν σκοτισμένα αγάλματα, γύψοι, πηλίνα προπλάσματα και μασκες, σε μία απεριγγραπτή άκαταστασία.

Στο βάθος του ατελιό, στο πιο σκοτεινό σημείο της κάμαρας, ήταν ένας μακρύς πάγκος, σαν κι' αυτούς που βλέπεις κανείς στις τραπέζιες των μοναστηριών, φορτωμένος με μυριάδες αντικείμενα, κλωστές, δελόνες ύφασματα λογής - λογής, μικρά παράξενα αγάλματα, αντικείμενα κάθε είδους. Κατά μήκος του πάγκου υπήρχε κάτι σαν αχερό-στομάχι, σκεπασμένο με ριγωτό δέμα.

Πάνω σ' εκείνο το δέμα, καθόταν μία ξανθεία γυναίκα, με μακρυνά ίσια μαλλιά κι' ένα κόκκινο πουκαμιάκι. Έκλειγε, σήκωσε το κεφάλι της και κύτταξε χωρίς ενδιαφέρον τους δυο νεοφερμένους.

— Τι θέλετε; ρώτησε.
— Είναι εδώ ο γλύπτης Φράνκι; Έκείνη ξανάρχισε να κλαίει με λυγμούς και δεν απάντησε.
— Δεν είναι; επέμεινε ο Φαρίζι.
Το κορίτσι τον κύτταξε άναμμεσα από τα ύγρα της βλέφαρα.

— Είναι άρρωστος, είπε, Πθαίνει. Είναι στο νοσοκομείο. Τον πήραν από δω, άποψε.

Η Μαριάννα και ο Φαρίζι έξακολουθούσαν να στέκονται δουδοί μπροστά της, χωρίς να δρσκουν να πουν λέξη.

Η κοπέλλα ξανάρχισε να κλαίει, χωρίς να ενδιαφέρεται πιά για την παρουσία τους. Μίλουσε σχεδόν με τον εαυτό της.

— Δεν μπορούσα να τόν βλέπω σ' αυτή την κατάσταση. Ήταν άνω-τερο από τις δυνάμεις μου. Αυτός που ήταν πάντα τόσο ευθύμος, τόσο δέβαιος ότι θα ζή αιώνια... Δεν μπορούσα να τόν βλέπω πάνω σ' εκείνο το κρεβάτι του νοσοκομείου! Γι' αυτό ήρθα εδώ. Για να μη σκέπτοιμαι. Είμαστε τόσο ευτυχισμένοι... Τόσο ευτυχισμένοι...

— Ο Πάολο Φαρίζι ρώτησε:
— Μήπως ξέρετε πού βρίσκεται η Νικίτα; Η κοπέλλα που εργαζόταν μαζί του;

— Και πού να ξέρω, πού βρίσκεται αυτή η καταραμένη; Ξέσπα-σε η ξανθεία. Έξαφανίσθηκε. Τώρα ακριβώς πού τη χρειαζόμασ. Ήταν πάντα ανάμεσα στα πόδια μας και μάς ένοχλούσε όταν δεν τη θέλαμε και τώρα χάθηκε. Λες και άνοιξε η γη και την κατάπιε. Κι' ο Φράνκι τη ζητά. Θέλει να τη δει. Να τη δει με κάθε θυσία. Ήταν συνθησισμένος να τη νοιάζει κοντά του όταν ήταν άρρωστος.

— Τι έχει ο Φράνκι; ρώτησε ο Φαρίζι.
— Φαίνεται πως είναι έλκος. Σάμπως καταλαβαίνουν τίποτα οι γιατροί;

— Γιατί δεν δοκιμάζουν να τόν χειρουργήσουν;
— Έμένα ρωτάτε; Μά πως να τόν χειρουργήσουν τώρα πιά που είναι για θάνατο;

Και ξαφνικά σαν να επαναστατούσε μπροστά σε κάτι άδικο και τερατώδες, άρχισε να κλαίει, να χτυπιέται και να φωνάζει σπαρακτικά:
— Δεν πρέπει να τόν αφήσουν να

πεθάνη! Δεν πρέπει. Φράνκι, Φράνκι μου! Δεν πρέπει να μ' αφήσει. Δεν μπορείς να μ' αφήσεις!...
— Η Μαριάννα και ο Φαρίζι έξακολουθούσαν να την κυττάζουν δουδοί, αλλά δεν ήταν ικανοί να πουν ούτε μία λέξη, να κάνουν ούτε μία κίνηση οίκτου.

— Η κοπέλλα σγκώθηκε και άρχισε να περπατά έδω κι' έκει, σαν τρελή, χειρονομώντας και παραπλανώντας. Ήταν μία κοπέλλα ψηλή, με γεροδεμένο κορμί, ίσως το μοντέλο που χρησιμοποιούσε ο Φράνκι τελευταία, αν έκρινε κανείς από τα μισοτελειωμένα μαρμάρινα γυναικεία κορμιά, με τις τσιτισμένες καμπύλες.

— Η Μαριάννα είχε πλησιάζει στον πάγκο και κύτταζε τόν άπεράστο μικρόκοσμο της Νικίτας. Της φαινόταν πως την αναδύρισκε πάνω σ' εκείνες τις άστερες ή τραγικές φάτσες, ζωοφισμένες πάνω σε βότσαλα ή χαραγμένες σε ξύλα, στις φάτσες που αείωναν σαν παλιά γνώριμα πρόσωπα, της θλιβερής παιδικής της ηλικίας.

Κάποιος χτύπησε την πόρτα. Ή

κοπέλλα που έκλειγε σταμάτησε τους λυγμούς.
— Τουλάχιστο να ήταν αυτή η καταραμένη η Μογγόλα, είπε, θα μπορούσε να με βοηθήσει. Να κάνει κάτι.

— Η Μαριάννα στράφηκε απότομα. Δεν ήταν όμως η Νικίτα. Ήταν δυο άντρες με ασηνιό παρουσιαστικό. Πριν να πουν λέξη, η Μαριάννα κατάλαβε ότι ήταν αστυνομικοί κι' ένοιωσε ένα ρίγος να διατρέχει όλο το κορμί της.

— Ποιά είναι η κοπέλλα που ζούσε με τόν γλύπτη Γκλαούντιο Φράνκι; ρώτησε ο ένας από τους δυο, αφού κύτταξε πρώτα την ξανθεία κι' έπειτα τη Μαριάννα.
— Η ξανθεία κοπέλλα έπειτα από ένα λεπτό σιωπής, ξέσπασε:
— Πέθανε! φώναξε. Τό ξέρω πως πέθανε! Τό καταλαβαίνω! Πέστε μου, είναι αλήθεια...

— Οι άνδρες την κύτταξαν αδιάφορα. Δεν είπαν αν ο δυστυχισμένος ο Φράνκι πέθανε ή όχι, μονάχα αυτό που είχε μιλήσει προηγουμένως, επέμεινε:
— Λοιπόν έσεις είσατε που μένετε εδώ, μαζί του; Τό δνομά σας, παρακαλώ.

— Η κοπέλλα σταμάτησε να κλαίει και κύτταξε τους αστυνομικούς:
— Με λένε Σάντρα, είπε.
— Σάντρα. Και τό επιθέτο σας; Από πότη ζητε μαζί του σ' αυτό τό ατελιό;

— Έγώ... Έγώ... (Η Σάντρα σκουπίζε τα μάτια της, τρομοκρατημένη). Έγώ δεν ζω μαζί του, ε-π-τε. Είμαι φίλη του. Έρχομουν εδώ ποτέ ποτέ για να ποζάρω. Άλλά

δεν κοιμήθηκα ποτέ εδώ. Ήρθα τώρα γιατί ήμουν στενοχωρημένη, εξ αίτίας του Φράνκι που βρίσκεται στην κλινική.

— Σάντρα. Και τό επιθέτο; ξαναρώτησε ψυχρά ο αστυνομικός.
— Σάντρα Όμπιτάτι. Είμαι φίλη του Φράνκι. Αν του συνέβη κάτι, γιατί δεν μου τό λέτε αμέσως;

— Ο αστυνομικός στράφηκε προς τόν Πάολο Φαρίζι.
— Έσεις οι δυο ποιοί είσατε; Είσατε συγγενείς του γλύπτη; Τι θέλετε εδώ; ρώτησε.

— Η Μαριάννα είχε παραλάβει από τό φόβο της. Ο Φαρίζι όμως απάντησε με ήρεμιά:
— Είμαστε φίλοι του. Είχαμε έρθει να τόν δούμε.

— Τό δνομά σας, παρακαλώ και τό δνομά της κοπέλλας που είναι μαζί σας.
— Γιατί; ρώτησε ο Φαρίζι.
— Γιατί θέλω να ένοηθώ αν ακρίσεις. Ο γλύπτης Γκλαούντιο Φράνκι, δηλητηριώθηκε. Βρήκαν στο στομάχι του τόσο άρσενικο, πού θα μπορούσε να στείλει στόν άλλο κόσμο ένα βόδι.

— Η Μαριάννα στεκόταν άκίνητη, χωρίς σχεδόν ν' αναπνέει. Η ξανθεία κοπέλλα αντίθετος, άρχισε να τρέμει.
— Δηλητηριασμένος! μουρμούρισε. «Ύμωστε Θεέ! Τό ήξερα έγω. Ήταν αδύνατο ένας άντρας τόσο νερός σαν κι' αυτόν, να πεθάνει έτσι. Ο ένας από τους δυο αστυνομικούς χαμογέλασε ειρωνικά.

— Τό ξέρατε, έ; είπε. Τώρα όμως θα μάς εξηγήσετε πώς τό ξέρατε».

— Τό κορίτσι τρομοκρατήθηκε.
— Πώς; Μά έγω δεν έρω τίποτα. Πώς μπορώ να ξέρω ποιος έκανε κακό στόν Φράνκι μου; Έγώ πού τόν λατρεύω! Κι' αυτός με λατρείει. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό.
— Ο ένας από τους δυο αστυνομικούς έδωσε από τήν τσέπη του ένα φύλλο χαρτί, τού έριξε μία ματιά και ύστερα ρώτησε:
— Πώς ονομάζεστε, είπατε;

— Σάντρα Όμπιτάτι. Έργάζομαι ως μοντέλο. Έρχομουν εδώ καθημερινώς για να ποζάρω. Έγώ μάλιστα τώρα. Δεν ξέρω τίποτα απ' αυτή τήν ιστορία. Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Δεν έχουμε τσακωθή ποτέ έμεις οι δυο.

— Δεν είναι αυτό τό δνομα, είπε ο αστυνομικός. Ο άρρωστος ήταν διαρκώς να δη μία άλλη γυναίκα: Τίτα... Κάτι τέτοιο.

— Νικίτα, είπε η Σάντρα Όμπιτάτι. Η Μογγόλα. Αυτή η καταραμένη. Αυτή ναί, ζούσε εδώ. Μαζί του. Νά, πίσω από κείνο τό παραδάν, είναι τό κρεβάτι της. Τόν βοηθούσε, τού έκανε τήν υπηρεσία, λίγο απ' όλα.

— Η Μαριάννα αισθανόταν τις δυνάμεις της να τήν εγκαταλείπουν σιγά - σιγά. Φοβόταν πως δεν θα μπορούσε ν' άντέξει ως τό τέλος.
— Πού είναι αυτό τό κορίτσι πού έμενε εδώ; ρώτησε ο αστυνομικός.
— Δεν ξέρω. Έχει δυο μέρες να φωνή. Πήγα τό βράδυ στην πασιόν πού μένει.

— Πριν από ένα λεπτό μάς είπατε ότι μένει εδώ.
— Είπα πως ποτέ - ποτέ κοιμόταν εδώ, όταν άρρωστος. Άλλά δεν μπορούσε να μένει πάντοτε, γιατί ο Φράνκι μου ήθελε να είναι ελεύθερος. Ένας άντρας πού είχε τόσα καρίτια. Κι' ές άλλου από τότε πού γνωρίστηκαμε δεν μπορούσε να κάνει χωρίς έμένα και η Νικίτα τόν ένοχλούσε.

— Νικίτα... Τό επιθέτο της; ρώτησε ο αστυνομικός.
— Νικίτα. Δεν ξέρω πως αλλοιάς τη λένε. Έτσι τήν έφεραν όλοι στην όδο Μπαμπούνιο και στην όδο Μαργκούτα.

— Ο αστυνομικός στράφηκε προς τόν Φαρίζι.
— Έσεις τό έχετε τό επιθέτο αυτής της κοπέλλας; ρώτησε.
— Όχι, απάντησε ο Φαρίζι. Δεν τό ξέρω.

— Η Μαριάννα δεν στράφηκε να τόν κυττάξει, αλλά αισθάνθηκε ευγνωμοσύνη για τήν άρνησή του. Για τό ό-τι θέλησε να κρατήσει τήν Βιόλλα έξω απ' αυτό τό δράμα.

— Λοιπόν, θέλετε να μου δώσετε τό δνομα και τό επιθέτο σας; επέμεινε ακόμη ο αστυνομικός.
— Ο Φαρίζι έδωσε ήρεμα τήν ταυτότητα του, και τού τήν έδωσε.

— Ο αστυνομικός τήν εξέτασε προσεκτικά και μετά τού τήν επέστρεψε. Κατόπιν στράφηκε προς τή Σάντρα Όμπιτάτι.
— Εμπρός, έλατε έξω, τής είπε. Ο διευθυντής θέλει να σας άνακρίνει. Πρέπει να πήτε τί άπάντες ή άλλη κοπέλλα, ή Νικίτα, όπως τήν είπατε.

— Μακάρι να τό ήξερα. Δεν έχω ιδέα. Τη γυρεύω τώρα και δυο μέρες, κύριε αστυνομικό, μά δεν τήν βρίσκω πουθενά.
— Δεν είμαι ο κύριος αστυνομικός. Ο δεύτερος από τους αστυνομικούς τήν έπιασε από τό μπράτσο. Έλα, πάμε, είπε. Άσε τις ιστορίες.

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

— Η κοπέλλα άρχισε να φωνάζει και να διαμαρτυρείται.
— Έγώ δεν έχω καμιά σχέση, φώναζε. Τι δουλειά έχω έγώ στην αστυνομία;
— Ήταν τρομοκρατημένη. Τά σαρκώδη χείλη της έτρεμαν, κι' έξακολουθούσε να επαναλαμβάνει: «Έγώ αγαπώ τόν Φράνκι μου. Κι' αυτός με αγαπά. Δεν ξέρω τίποτα έγω. Ούτε μπορώ να φανταστώ ποιος θέλησε να τόν κάνει κακό».

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

που είναι στο τρελλοκομείο, μην την πιστέψετε. Είναι ικανή να σηκώσει και τη μάνη της από το μηνιά όταν έχει ανάγκη από λεπτά. Για ν' αγοράσει από κείνα τα «ειδικά» τσιγάρα. Νομίζω πως τέτοια καπνίζει και η Νικίτα. Ο κυνισμός της σε αδιαφέρει.

— Τι τσιγάρα; ρώτησε η Μαριάννα με έκπληξη.

— Η Λέα στράφηκε προς τον Φαρίκι κι έκανε μια ερωτική γκριμάτσα, για την αθωότητα της κοπέλλας. «Υστερα παίρνοντας ένα κομμάτι ψωμί, το θούτηξε στο πιάτο του συντρόφου της, που έξεκολλούσε να τρώει, χωρίς να ενδιαφέρεται για τους άλλους.

— Μή μιλάτε άσχημα για τη Νικίτα, είπε ο νέος. Τρώω τις χίλιες λιρέτες της. Η καμμένη σήμερα είχε ένα ύψος σε να ήθελε να πείσει στον Τίβερι. Χλωμιά, με τα μαλλιά ριγμένα στο πρόσωπό της.

— Η Λέα γέλασε. — Μα πού τα βρήκε τα μαλλιά της Νικίτα, είπε. Νομίζω κανείς ότι έχει διαμμένο το κρανίο της με λάκα. Σχεδόν την ίδια στιγμή βγήκε από το μαγαζί ένα παιδί, ξανθό και ροδαλό, σαν χερουβείμ.

— Ζητάτε τη Νικίτα; τούς ρώτησε. «Άκουσα να λέτε γι' αυτήν ενώ μιλούσα στο τηλέφωνο. Είναι μέσα. Η Μαριάννα αναπήδησε από τη θέσι της.

— Πού είναι; ρώτησε. — Μέσα. Στο σαλονάκι του δάθους. Είναι μόνη της. Να πάω να τη φωνάξω;

— «Οχι... ψιθύρισε η Μαριάννα.

— «Οχι, επανέλαβε και ο Πάολο. Θα πάμε έμεις να τη βρούμε.

— Περίεργο είπε ο κωμωδιογράφος. Δεν την είδα να μπαίνει και είμαι εδώ από αρκετή ώρα.

— Έχει έρθει από το πρωί, απάντησε το ξανθό χερουβείμ.

— Ο Πάολο υπέθετε πρώτος στο μαγαζί. Η Μαριάννα τον ακολουθούσε, παρακαλώντας τον χαμηλόφωνα.

— Πάμε να φύγουμε, σας παρακαλώ. Μην της πείτε τίποτα, σας ικετεύω.

Διέσχισαν τη μεγάλη αίθουσα και σταμάτησαν στο κατάφλι ενός μικρού δωματίου. Μια ήλιαχτίδα ζωγράφισε ένα χρυσάφι κύκλο, ακριβώς στη μέση του δαπέδου. Στη σκιά του τοίχου καθόταν μια κοπέλλα. Φορούσε μια χοντρή μάλλινη ζακέτα, σαν να ήταν χειμώνας και ένα μπερέ τοποθετημένο οσοστό πάνω στο κεφάλι της. Τα μαλλιά της ήταν κομμένα πολύ κοντά, μαύρα και γυαλιστερά. Χάρωσε με το μαχαίρι της μια μακρυνά πορτοκαλόφλουδα, και ήταν τόσο άποροσημένη από αυτή την παιδιαστική απασχόληση, ώστε δεν πήρε είδηση τον άνδρα που υπήκει και που την κτύπησε με επιμονή. Όταν άκουσε να προσφώνουν τ' όνομά της, ένα όνομα ξεχασμένο από καιρό, σήκωσε το κεφάλι της άπονησμένη.

— Η Μαριάννα προχώρησε και στάθηκε μπροστά της.

— Με θυμάσαι; τη ρώτησε.

— Θα έπρεπε να έχω χάσει τελείως τη μνήμη μου για να σε ξεχάσω, απάντησε η Νικίτα.

Είπε μια φωνή βαθεία, έκφραση, αλλά λίγο βραχνή. Κτύπησε πάνω τη Μαριάννα, ήρεμα, κατόπιν σήκωσε το βλέμμα της στο Φαρίκι — τα μάτια της ήταν μακρυνά, σκούρα, αναστενωμένα προς τους κροτάφους — αλλά δεν έδειξε ούτε περιέργεια, ούτε δυσπιστία, ούτε ενδιαφέρον που τους έβλεπε.

— Είναι αλήθεια ότι ονομάζεσαι τώρα Νικίτα; ρώτησε η Μαριάννα.

— Ναι. (Και με τόνο άχρωμο,

πρόσθεσε): Χαίρομαι που σε βλέπω, Μαριάννα. Πώς δρέθηκες σ' αυτά τα μέρη; Και ποιος σου είπε πως με λένε Νικίτα; Ο κύριος, είναι αλήθεια;

— «Οχι. Είχαμε πάει να σε ζητήσουμε στο ατελιέ του γλύπτη Φράνκι, είπε η Μαριάννα με ραγισμένη φωνή. Μας είπαν ότι εργάζεστε μαζί.

— Η Νικίτα άφησε να πέσει στο πιάτο της η πορτοκαλόφλουδα. Πήρε από τη φρουτιέρα που ήταν μπροστά της μια μπανάνια και έμπηξε πάνω της τρεις δοντογλυφίδες.

— Δεν θα βρήκατε κανένα, είπε, γιατί ο γλύπτης είναι στο νοσοκομείο. Πώς βρήκες τη διεύθυνσή μου, Μαριάννα; Με χρειάζεσαι τίποτα;

— Σας χρειάζομαστε, απάντησε ο Φαρίκι. Αντι της Μαριάννας, αλλά νομίζω ότι σας βρίσκουμε σε μια στιγμή πολύ... ακατάλληλη.

— Μια παράξενη λάμψη άστραψε στο βλέμμα της Νικίτα, αλλά ρώτησε ήρεμα και με ευγένεια.

— Γιατί δεν κάθαστε; Μαριάννα, μπορώ να σου προσφέρω ένα καφέ;

— Ευχαριστώ. Δεν θέλω τίποτα, Νικίτα. Μην ένοχλησαι. Είμαι ευχαριστημένη που σε βρήκα. Έχω να σου πω τόσα πράγματα, απάντησε η Μαριάννα.

— Η Νικίτα πήρε μια χάρτινη πε-

τσέτα, τη διπλώσε και την πέρασε στις δοντογλυφίδες που είχε καρφώσει προηγουμένως στη μπανάνια, μεταμορφώνοντας την έτσι σε καρδιά.

— Η Νικίτα τού κτύπησε για μια στιγμή με φανερό ικανοποίησι και ύστερα είπε:

— Δεν μου συνέστησες ακόμη τον κύριο που είναι μαζί σου.

— Ονομάζεται Πάολο Φαρίκι, και είναι ο...

— Η Νικίτα τη διέκοψε:

— Μου φαίνεται πολύ ταραγμένη, Μαριάννα. Τι σου συμβαίνει;

— Η Μαριάννα δεν απάντησε, μονάχα την κτύπησε με αγωνία. Η Νικίτα, αντίθετως, φαινόταν απολύτως ήσυχη. Βρισκόταν σ' ένα ρεστοράν, είχε μόλις τελειώσει το φαί κι έπαιζε με τα φρούτα. Όλα ήταν ήσυχια, φυσιολογικά.

— Θα σας πω τώρα άμεσως εγώ ποιος είμαι και τι αντιπροσωπεύω για τη Μαριάννα, είπε ο Πάολο. Τη βασανίζουν πάνω από μια εβδομάδα τώρα. Θέλω να μου πη τη δυνάμη του κοριτσιού που έδωσε ένα ραντεβού στον αδελφό μου. Ένα μοιραίο ραντεβού, από το οποίο ο δυστυχισμένος νέος δεν επέστρεψε ποτέ πια.

— Πριν από λίγο καιρό ανέκαμψα το γράμμα που τον παρέσυρε σε μια θανάσιμη παγίδα. Προερχόταν από κάποια τρέφιμο του ορφανοτροφείου στο οποίο ζούσατε εκείνη την εποχή εσείς και η Μαριάννα.

— Η Νικίτα έμεινε άπαθής. Δεν σήκωσε τα μάτια να κτυπήσει τη Μαριάννα που την παρακαλούσε με το βλέμμα, ούτε τον άνδρα που της μιλούσε. Πήρε μερικά ψίχουλα ψωμιού και άρχισε να τα τοποθετεί σε διάφορα σχήματα πάνω στο τραπέζι, με τα λεπτά της δάχτυλα.

— Έχω την απόλυτη πεποίθηση, ξανάρχισε ο Φαρίκι, ότι τον αδελφό

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ

Τα μοντέρνα καλυντικά «MIRACLE» πληροφορούν την εκλεκτήν πελατεία τους ότι από της 13/3/59 η αρτι άφιχθείσα αισθητικός ΜΑΡΙ ΛΑΒΕΛΕΤ ΚΑΡ θα δέχεται καθημερινά και θα παρέχει δωρεάν διαγνώσεις δερμάτων και πολυτιμους συμβουλές δια της καταπολέμησης των ρυτίδων, ακμών και παυδών, ως και δια της διατήρησης της όμορφης και υγιούς του δερμάτος.

Όροι επίσκεψης από 9ης πρωινής έως 1 μ.μ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

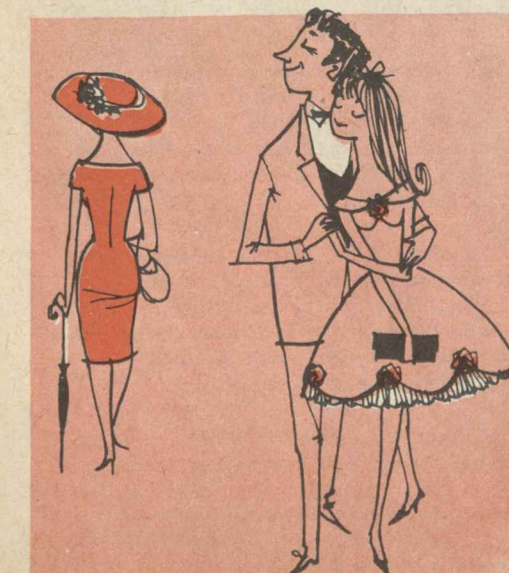
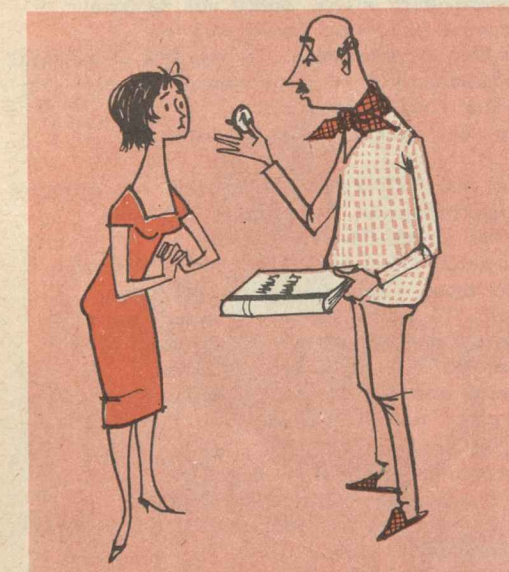
- 13/3/59 Α. Ρουτζούνη, Γ' Σεπτεμβρίου 2.
- 16/3/59 Ε. Παπαδοπούλου, Άχαρνών 310.
- 18/3/59 Π. Καλίκη — Πατησίων 187.
- 19/3/59 Ε. Χιρτέλης, Ύμηττου 2, Παγκράτι.
- 21/3/59 Β. Αραπίδης, Θησέως 37, Καλλιθέα.
- 24/3/59 Ν. Ζαφειρόπουλος, Πατησίων 306.
- 25/3/59 Ν. Καραγιάννης, Πατησίων.
- 27/3/59 Ι. Ζαχαρόπουλος, Σόλωνος 35.
- 28/3/59 Κ. Χασάπης, Κηφισίας 98.
- 31/3/59 Ι. Πρωτοπαπάς, Σπολιών 15.
- 1/4/59 Ε. Παπαράκης, Βεϊκού 40.
- 3/4/59 Κύρκος — Πλατής, Ύμηττου 31.
- 4/4/59 Ν. Καραγιάννης, Αγ. Κων/νου.
- 7/4/59 Σ. Παπαϊωάννου, Άχαρνών 110.
- 9/4/59 Αικ. Καλίκη, Παπαδιαμαντοπούλου 34.
- 10/4/59 Ε. Εμμανουηλίδης, Πλ. Ν. Σμύρνης.
- 13/4/59 Δ. Ζαχαρόπουλος, Θράκης 1, Ν. Σφαγεία.
- 14/4/59 Δ. Γερόλυμος, Γκίζη 21.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- 14/3/59 Καρατζά, Β. Γεωργίου 35.
- 17/3/59 Μ. Μαντζάρα, Αγ. Ιωάννου Ρέντη 36.
- 20/3/59 Σ. Καραντζάκου, Παλαμίδου 67.
- 23/3/59 Τ. Ψυχονίος, Β. Κων/νου 35.
- 26/3/59 Θ. Χαμογεωργάκη, Αγ. Ιωάννου Ρέντη.
- 30/3/59 Κ. Κουδράκη, Αγ. Ιωάννου Ρέντη.
- 2/4/59 Π. Σαχύνγλου, Ε. Βενιζέλου 15.
- 6/4/59 Κ. Δημουλίκας, Β. Γεωργίου Α' 9α.
- 8/4/59 Α. Μαραντωνάκης, Ρ. Τσαυδάκη 61 (Νίκαια).
- 11/4/59 Κ. Μπορλόνι, Ολύμπου — Αιτωλικού.
- 15/4/59 Α. Βενιέρης, Ολύμπου 50.

Μακρυνά από τέτοιους τύπους!

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ
ΣΤΙΣ ΝΕΕΣ
ΚΟΠΕΛΛΕΣ

Ο ΜΟΥΡΜΟΥΡΗΣ Δεν υπάρχει τίποτα στον κόσμο, που να μην το ξέρει αυτός καλύτερα από τον καθένα. «Ο,τι να το φέρετε στο τ' ατελιέ ή στο γκρινιάσι, ή στο πολύ ωμό ή καμένο. Ανακαλύπτει παντού ακόντες και τις μπιρζιές πιάνοντας τις στο δαχτυλίδι του. Αν του χαρίσετε ένα κομμάτι ποικίμο στο γιορτή του ή το χρώμα δεν θα του άρεση, ή το σχέδιο ή κάτι τέλος πάντων. Και ενώ δεν παραλείπει ευκαιρία να εκθειάζει τον εαυτό του. Της γυναίκας του δεν της βρίσκει τίποτα καλό. «Έχει τη γνώμη ότι μια και καταδέχτηκε να σας παντρευτεί, αυτό του δίνει δικαίωμα να σας ταπεινώνει και να σας τυραννί. Έχει μια καταπληκτική επιδεξιότητα να καταστρέφει και τη δική σας και των άλλων τη χαρά. Αν αργήσετε ένα τέταρτο να πάτε στο ραντεβού σας θα σας κοπανάει την καθυστέρηση αυτή σ' όλη σας τη ζωή. Πριν πητέ το «ναι» σκεφθείτε, γιατί ύστερα θάναί άργα. Μ' έναν άνδρα τέτοιον ποτέ δεν θα δημιουργηθεί μια θερμή, οικογενειακή ατμόσφαιρα. Μπορεί ποτέ να γνωρίσει μια γυναίκα εύτυχια κάτω από τη συνεχή μουρμούρα και γκρινιά;

Ο ΣΠΑΓΓΟΡΡΑΜΜΕΝΟΣ Ο τύπος πάλι αυτός, όταν αποφασίσει να παντρευτεί, το κάνει έπειδη πιστεύει ότι έτσι θα γίνει λιγότερα έξοδα. Και τα καταφέρει τόσο καλά, ώστε η γυναίκα του να βάζει όλα τα δυνατά της για να μπορεί να τα βγάλει πέρα με το τίποτα. «Όλα τα βρίσκει πανάκριβα και κάθε δεκάρα τη γυρίζει στο χέρι του δέκα φορές αναστενάζοντας πριν τη δώσει. Τα ρούχα του είναι χάλια, τα παπούτσια του τρύπια, αλλά δεν πάει η καρδιά του να δώσει λεφτά να αγοράσει καινούργια, μολοντί έχει αρκετές οικονομίες στην άκρη. Και όταν ακόμα βρίσκεται στη χρυσή εποχή του έρωτά του, το πολύ να δαλάει δυο εισιτήρια για κανένα κινηματογράφο, και όχι απ' τους πρώτες προβολές μάλιστα. Δεν είναι οικονομός—πράγμα που είναι καλό—αλλά τσιγκουνής. Δεν δίνει σε κανένα τσιγάρο, δεν αφήνει όμως ευκαιρία να καπνίσει τα ξένα. Για να πάρει τις γυναίκες του ένα χειμωνιάτικο παλτό, πηρεί εκείνη να αγωνιστεί δολοφονικές εβδομάδες και στο τέλος να της πάρει το φθηνότερο που μπορεί να γίνει. Ο περιπάτος στο υπαίθριο είναι η μόνη του διασκέδαση, γιατί φυσικά δεν του στοιχίζει τίποτα.

Ο ΓΥΝΑΙΚΑΣ Έχει μια δολοφονική αίσθηση από κατακτήσεις πίσω του, και ενώ εσάς σας βρίσκει γοητευτική και σας κάνει

φοβερούς όρκους αιωνίας πίστωσης, το ανήσυχο βλέμμα του αναζητά κι' άλλες καινούργιες περιπέτειες. Δεν πρέπει να περιμένετε συζυγική πίστι απ' αυτόν. Όλες οι καλές προθέσεις που έχει κάθε τόσο, πάνε χαμένες μόλις βρεθεί μπροστά σε μια χαριτωμένη κοπέλλα. Όταν βρίσκονται ανάμεσα σε άνδρες παριστάνει τον έμπειρο στις δουλειές αυτές που δεν το ξεφεύγει καμιά. Μά αξίζει τον κόπο, για ένα ελάχιστο διαστήμα ευτυχίας να τον πάρτε και ύστερα να τον κάνετε πέρα σαν ένα παλιό και άχρηστο επίπλο; Δεν είναι καθόλου άστοχο το να κτυπήσει άλλες γυναίκες ένας άνδρας, προ πάντων για τη γυναίκα του. «Όσο καλή και αν είσαστε, είναι αδύνατο ύστερα από τα αλλεπάλληλα «παραιοτραγουδά» του να τον κτυπάτε χαμογελώντας με επίεικεια. Μη φαντάζεστε ότι είναι μικρό το μαρτύριο αυτό, γιατί έχετε να κάνετε μ' ένα ελάττωμα του άνδρος που και αν άργότερα, όταν περάσουν τα χρόνια, εγκαταλείψει, θα σας έχει καταστρέψει την έγγαμη ζωή σας.

Ο ΕΓΩ-ΙΣΤΗΣ Γι' αυτόν τίποτε δεν είναι άλλο πολύ ακριβό, τίποτε αρκετά καλό. Ανεβαίνει πρώτος στο λεωφορείο σπαρώνοντας θάνατος τους άλλους που περιμένουν. Στο σπίτι κάθεται πρώτος στο τραπέζι και διαλέγει την καλύτερη μερίδα. Πετάνει τις στάχτες του τσιγάρου στο πάτωμα και την εφημερίδα τσαλακωμένη όπου νάναι. Κάνει ό,τι του άρεσει, χωρίς να λογαριάζει τους άλλους. Σέρνει τη γυναίκα του στα μαγαζιά, της φορτώνει τα ψώνια και ύστερα περπατά δίπλα της με τα χέρια στις τσέπες σαν πασάς. Είναι τόσο πεπεισμένος για το αλάθητό του ώστε θεωρεί και την παραμικρή επίκριση έναντιόν του σαν έγκλημα καθυστάσεως. Στη ντουλάπα του κρεμόνται πέντε πρώτες τάξεως κοστούμια, ενώ η γυναίκα του μπορεί να περάσει με το ένα φορέμα που έχει. Είναι εγωίστης και θεωρεί ότι έχει όλα τα δικαιώματα μόνο και μόνο έπειδη είναι «άνδρας». Στο γραφείο τον φδοούνται και τ' όνομά του. Αδιαφορώντας για όλα μπορεί να πατήσει επί πτωμάτων για να πετύχει το σκοπό του. Μ' αυτόν μπορεί μια γυναίκα να ζήσει μόνο αν τον υπακούει σαν σκλάβο. Αλλά δεν είναι εύκολο αυτό σήμερα.

Ο ΕΠΙΠΟΛΙΣ Φαίνεται τύπος κομψότατος και δεν χάνει ευκαιρία να δείχνει τα άσπρα δόντια με ένα διαρκές χαμόγελο νικητό. Στις αίθουσες χορού, στα γήπεδα, στον ιππόδρομο, στο καφεενίο είναι σαν στο σπίτι του. Ξερεί όλο τον κόσμο και κάνει τον έμπειρο γάμο σε όλα. Έχει ανεξάντλητο ρεπερτόριο ανεκδότων—πολλές φορές σόκιν—που διασκεδάζει τους άνδρες. Με τις γυναίκες φλερτάρει διαρκώς, μιλάει με ύψος τουλάχιστο πρωθυπουργού, υποσχεται λαγούς με πετραχήλια και φυσικά δεν κρατά καμιά υπόσχεση του. Οι συνάδελφοί του δεν τον παίρνουν ποτέ στα σοβαρά. Αλλά, είναι τελείως ακατάλληλος για κάθε τι σοβαρό. Καμνείται για τις γυναίκες κατακτήσεις του και γοητεύεται και ο ίδιος από τις κομψολογίες του. Οι γυναίκες που μπορούν να ψυχολογήσουν έναν άνδρα τον αποφεύγουν. Ο τύπος αυτός ταίριαζει μόνο αμαθών γυναίκα με τον ίδιο με το δικό του χαρακτήρα. Είναι όμως γλεντζές και κοινωνικός, με κάποια γοητεία είναι αλήθεια, αλλά μόνο γι' αυτά ικανός. Είναι όμως αυτό αρκετό. ***

οί 'Ανοιξιιάτικες Κολεξιόν

Η έφετεινή γραμμή της μόδας επανέρχεται σε φυσιολογικώτερα πρότυπα και ξαναδίνει στη γυναίκα τη βοηθητική θηλυκότητά της. Στις δεκαπέντε σελίδες που αφιερώθηκαν για τη μόδα στο τεύχος μας αυτό, παίρνετε μία γενική ιδέα των έφετεινών εξελίξεων όπως την παρουσιάζουν οι δικτάτορες της μόδας οι οποίοι επέτρεψαν την κατ' αποκλειστικότητα δημοσίευση των πραγματικά ωραιότερων μοντέλων τους στο περιοδικό «Γυναίκα».

ΠΑΡΙΣΙ, Μάρτιος

ΠΙΕΡ ΜΠΑΛΜΑΙΝ

ΚΑΡΒΕΝ

ΓΚΥ ΛΑΡΟΣ

ΛΑΝΒΕΝ ΚΑΣΤΙΓΙΟ

ΖΑΝ ΠΑΤΟΥ

ΖΑΚ ΓΚΡΙΦ

ΕΑΝ ΟΙ θέστες των ντέ πιές που εμφανίστηκαν στις καινούργιες κολεξιόν είναι γενικώς κοντές, ωστόσο υπάρχουν μερικές εξαιρέσεις. Μια από αυτές, παραδείγματος χάρι μπορεί να την δρή κανείς στο πρωτότυπο αυτό ανσάμπλ του...

■ ΠΙΕΡ ΜΠΑΛΜΑΙΝ: Η μαύρη φούστα καλύπτεται κατά το μεγαλύτερο μέρος από μία θέστα γκριζα, της οποίας τα φαρδιά πέτα συνεχίζουν στενεύοντας ως τον λαιμό, και φανεώνουν ένα μέρος του έσωτερου που στολίζεται με μία τσέπη τοποθετημένη πάνω στο στήθος. Τα μανίκια είναι τρουά κάρ και φαρδιά, σύμφωνα με τη νέα γραμμή. Το μικρό καπελάκι που συνοδεύει το μοντέλο αυτό, είναι από γκίζο τουάλ γαρνιρισμένο με τρέσα σε τόνο σκουρότερο.

■ Η ΚΑΡΒΕΝ λανσάρισε ένα φόρεμα από μπέλ σαντουγκ. Έχει φαρδιά φούστα με αστάκιτες πιέτες, φαρδύ και πλούσιο κορσάζ που κρουαζάρει μπροστά και όπως ξεκινά από την άκρη των ώμων γυρίζει σε δυο μεγάλα πέτα. Το ντεκολτέ καλύπτεται από μία φάσα του ίδιου χρώματος που κι' αυτή γαρνίρεται με λεπτά κουμπάκια. Τα μανίκια είναι μεγάλα και φουσκωτά. Ζώνη φαρδιά μ' ένα κουμπί τονίζει τη μέση.

■ Στην ανοιξιιάτικη συλλογή του ΓΚΥ ΛΑΡΟΣ κυριαρχεί ένα ανσάμπλ πολύ κοκέτικο και πολύ χαρακτηριστικό. Αποτελείται από τρία κομμάτια. Φούστα, ζακέτα και μαντό. Είναι από ώραφο ριγέ ύφασμα σε δυο τόνους μπέλ. Πάνω στην ίσια φούστα, η ζακέτα πέφτει με χάρι, έχει μανίκια τρουά - κάρ πολύ στενά και γιακά στρογγυλό, αρκετά ξεχειλωτό. Το μαντό έχει κοντά και φαρδιά μανίκια και μπροστά στολίζεται με δυο σειρές κουμπιά. Η φούστα διακρίνεται μερικώς πόντους κάτω από το μαντό. Το ανσάμπλ αυτό συνοδεύεται από ένα καπέλο ζέρσευ μπέλ, σε σχήμα κάσας κι' έχει στο πίσω μέρος του ένα φλόγκο.

■ Στα μοντέλα του οίκου ΛΑΝΒΕΝ ΚΑΣΤΙΓΙΟ ξαναδίνουμε την κοντή ζακετούλα, η οποία είναι καμωμένη από συρά ασπρο με μαύρα πουάν. Φοριέται δε πάνω από ένα φόρεμα από μαύρο αλπακά. Η φούστα του φορέματος σχηματίζει ελαφρά κλό. Η ζακέτα έχει τρουά κάρ μανίκι, φαρδείς ώμους, γιακά και πέτα ελαφρά ξεχειλωτά, κλείνει δε με ένα κουμπί μεγάλο λίγο πιο πάνω από τη μέση. Ένα μπερέ από φαίγ ασπρο συμπληρώνει το κομψό και χαριτωμένο αυτό σύνολο.

■ Ο ΖΑΝ ΠΑΤΟΥ παρουσιάζει ένα φόρεμα που αποτελείται από δυο κομμάτια. Το χρώμα του είναι κόκκινο χτυπητό, το ύφασμά του μάλλινο. Έχει κορσάζ πολύ σφιγμένο στη μέση, μεγάλο μπατό ντεκολτέ που ξεχειλώνει στους ώμους και μανίκι τρουά κάρ. Η φούστα είναι ίσια, αλλά ανοίγει όσο προχωρεί προς τα άνω, με πολύ ελαφρές σουρές.

■ Ο ΖΑΚ ΓΚΡΙΦ λανσάρει για την άνοιξη και το καλοκαίρι ταγιέρ που έχουν πολύ νεανική γραμμή και πλησιάζουν πολύ τα γνωστά σε όλες, κλασικά σχέδια. Έτσι το ταγιέρ αυτό είναι από λεπτό μάλλινο ύφασμα σε χρώμα ασπρόμαυρο. Η φούστα είναι πλισέ. Η ζακέτα έχει κανονικό μάκρος, πέτο γιακά ανδρικό. Μία ζώνη δερμάτινη φαρδιά σφίγγει με χάρι τη μέση.

■ Βλέποντας κανείς το ξαναγύρισμα της μέσης στη θέση της, διαπιστώνει ότι η μόδα του 'Αμπίρ έχει οριστικά παρέλθει. Παρά δε τα κοινά σημεία που έχει η έφετεινή μόδα, υπάρχουν ποικιλίες γραμμής οι οποίες φανερώνουν την πλούσια έμπνευσι των ραπτών και προσφέρουν δυνατότητα απόλυτου εκλογής για κάθε γούστο και για κάθε σιλουέτα.

1

2

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΚΟΛΕΞΙΟΝ

ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΟΡ:

ΤΟΝΙΣΜΕΝΗ ΜΕΣΗ ΚΑΙ ΑΝΣ, ΞΕΧΕΙΛΩΤΟΙ ΓΙΑΚΑΔΕΣ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤ

Τα μοντέλα που λανσάρισε φέτος ο μεγάλος παρισινός οίκος ήταν ωραιότατα κι' είχε το καθένα δική του γραμμή. Ο 'Υβ Σαιν Λωράν, ο σχεδιαστής του οίκου Ντιόρ, παρουσίασε στην ανοιξιιάτικη κολεξιόν του μοντέλα με τονισμένη τη μέση και στις άνω, ελαφρά ξεχειλωτούς γιακάδες και ζακέτες που είναι λίγο μακρύτερες από τις προηγούμενες.

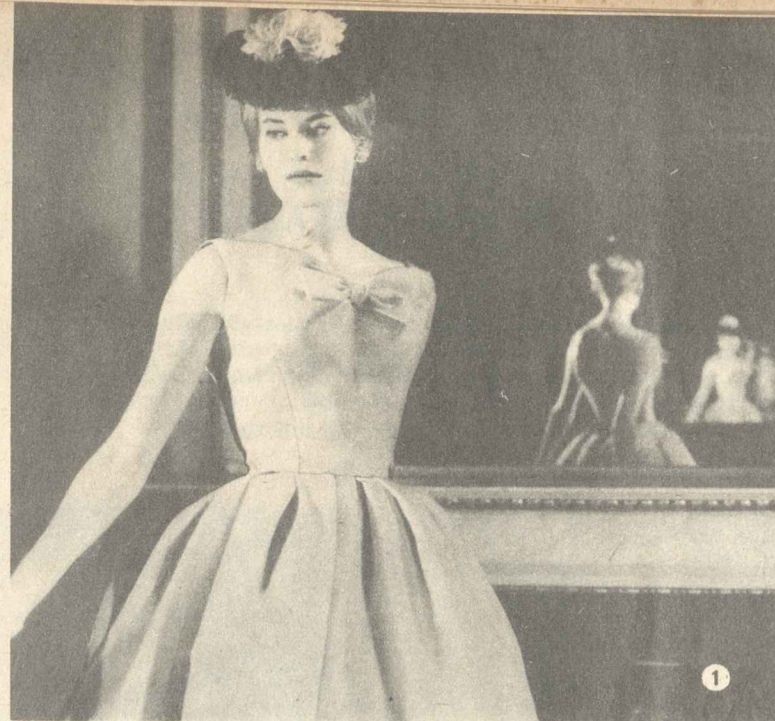
1 Ταγιέρ από πιέ ντέ πούλ. Η φούστα σχηματίζει πιέτες. Η ζακέτα διαγράφει ελαφρά τη μέση και κλείνει με κουμπιά ύφασματινα.

2 'Ανσάμπλ από πιέ ντέ πούλ ασπρόμαυρο. Η φούστα είναι ίσια με μερικές σουρές εμπρός, η θέστα δένει με ζωνάκι στη μέση.

3 Φόρεμα βραδυνό από λευκό μεταξωτό. Έχει έντονα τονισμένη τη μέση. Φιογκάκια στο πίσω μέρος.

3

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΚΟΛΕΞΙΟΝ

ΖΑΝ ΠΑΤΟΥ:

ΜΑΚΡΥΤΕΡΗ ΦΟΥΣΤΑ
ΚΑΠΩΣ ΦΑΡΔΥΤΕΡΕΣ
ΠΛΑΤΕΣ, ΤΟΝΙΣΜΕΝΗ
ΜΕΣΗ ΚΑΙ ΑΝΣ

Ο οίκος του Ζαν Πατού θεωρείται σήμερα από τους πιο μεγάλους οίκους της Ευρώπης. Η φετινή ανοιξιάτικη και καλοκαιρινή έκθεσής του είχε μεγάλη επιτυχία. Τα μοντέλα του αξιοποιήθηκαν καταλλήλως από τα καλλίγραμμα μανεκέν που τα παρουσίασαν. Κι' έδω συναντά κανείς τη σφιχτή μέση, το στήθος που ανοίγει σαν δοντάλια, τις κάπως φαρδύτερες πλάτες, το μάκρος της φούστας και το απαλό και αρμονικό κόψιμο που τονίζει την περιφέρεια, λεπτομέρεια που δίνει χάρι στη γυναικεία σιλουέτα.

1 Φόρεμα από σαντούγκ. Το κορσάκι είναι πολύ άγιστε χωρίς μανίκι και με μπαστό ντεκολτέ, που στολίζεται με φλόγκο. Η μέση πολύ σφιγμένη. Η περιφέρεια τονίζεται από τις φλού άτακίστες πιέτες, που έχει η φούστα του.

2 Φόρεμα και ζακέτα από ύφασμα αλεουτιέν. Το βραδυνό αυτό ανσάμπλ έχει τα διακριτικά σημεία της νέας γραμμής. Η μέση είναι τοποθετημένη στη θέση της. Μακρύτερη ζακέτα και φούστα ή όποια πέφτει κάτω απ' τα γόνατα.

3 Φούστα και μπολερό από πουαντιγιέ μαύρο - άσπρο. Το μπολερό κουμπώνει πίσω. Η μπλούζα από μέσα είναι από μαύρη μουσελίνα και δένει σφιχτά μαρκάροντας τη μέση. Καπέλο από τούλι μαύρο συμπληρώνει το σύνολο.

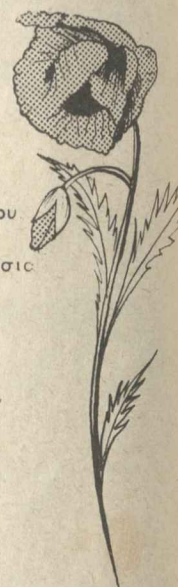
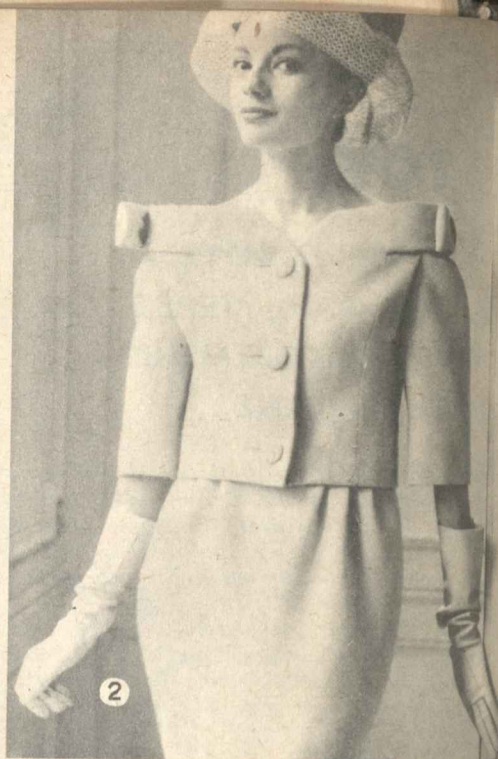
4 Ταγιέρ από γκριζο μάλλινο ύφασμα. Η ζακέτα είναι κοντή και σταυρώνει με έξι μεγάλα μαύρα κουμπιά. Η φούστα, οι μανσέτες και ο γιακάς γαρνίρονται με μία λεπτή γκρό μαύρη καρδέλα που προσδίδει μία ξεχωρή χάρι.

5 Φόρεμα από γκριζα φανέλα, κουμπωτό μπροστά με τσέπες σκιστές και μία πολύ φαρδιά ύφασμάτινη ζώνη. Το μαντό είναι φτιαγμένο από λευκό ύφασμα. Έχει δύο μεγάλες τσέπες και κουμπιά λευκά από καλής ποιότητας φιλντισί.

1
Μαντὸ ἀμπιγιῆ ἀπὸ μεταξωτὸ
ῥάσµα σὲ πλούσια γραµµὴ μὲ
ἓνα τεράστιο ξεχειλωτὸ γιακά.

Ὁ παρισινὸς αὐτὸς
 ράπτης ἔβωσε ὅτι καλύτερο
 εἶχε στὴν ἀνοιξιάτικη
 καὶ καλοκαιρινὴ κολεξιὸν τοῦ
 Τά μοντέλα του ἦταν ὅλα
 χαριτωμένα νεανικά μὲ θαυμάσι-
 αὐτοὺς. Τὰ ὑφάσματα ποῦ
 μεταχειρίστηκε γιὰ τὴν
 ἐφετηνὴν σαῖζὸν ἦταν
 μάλλινα μὲ ἀραιὰ ὕφανσι,
 μεταξωτὰ μὲ κεντητὰ σχέδια,
 καὶ βαμβάκερα μὲ
 χρωματικὲς ἀρμονίες.

2
Ταγιέρ από μάλλινο υφασμα. Ζακέτα κοντή με ιδιότυπο κόψιμο στους ώμους. Καπέλο Γκαρντέν.

ПІЕР ГКАРНТЕН:

ΚΟΜΨΟΤΑΤΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΣΕ ΝΕΑΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ

3 Ταγιερ από πρένς ντε γκάλ. 'Η ζακέτα είναι σταυρωτή. Έχει ένα πολύ όμορφο μεγάλο γιακά.

4
Μαντό από μάλλινο ύφασμα. Μανίκια και ώμοι με ιδιότυπο κόψιμο. Μεγάλα κουμπιά. Ντεκολτέ.

Μαντὸ ἀπὸ λευκὸ μάλλινο ὕφασμα. Σταυρώνει μὲ διπλὰ κουμπιά κι' ἔχει μεγάλο σμόκιν γιὰ κά.

2
Ταγιέρ από αλπακά. Έχει οβάλ
ντεκολτέ, ρεγκλάν μανίκι. Ή ζακέ-
τα είναι αρκετά μακρυά και φαρδιά.

3 Ταγιερ από τουαλ ντε σάκ. Ή ζα-
κέτα είναι φαρδειά και στη μέση
σφίγγεται με μιὰ δερμάτινη ζώνη.

4
Ἀμπιγιὲ φόρεμα ἀπὸ μουαρέ πρά-
σινο κεντημένο μὲ παγιέτες στὸν ἴ-
διο χρωματισμὸ τοῦ ὑφάσματος.

5 Βραδυνό φόρεμα από λευκό ύφασμα κεντημένο με πράσινες και ροζ μεγάλες και μικρές - μικρές παγιέτες.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΚΟΛΛΕΙΟΝ

ΙΔΙΟΤΥΠΑ ΣΧΕΔΙΑ, ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Ἡ Νίνα Ρίτσι παρουσίασε στὸ Παρίσι τὶς θαυμάσιες δημιουργίες της καὶ μαζί με αὐτὲς καὶ τὰ ὑφάσματα καὶ τὰ χρώματα ποὺ λανσάρισε γι' αὐτὴ τὴ σαιζὸν ὁ οἶκος της. Τὰ φορέματά της χαρακτηρίζονται ἀπὸ ἰδιότυπα σχέδια, διακριτικὰ χρώματα καὶ θαυμάσια ὑφάσματα.

ΓΙΝΑΤΑ
αὶ ἀγκώνε
ἵδου περιτο
τοῦ τροσῆποι
ροῖ καὶ ἀσχη
α να μάσκω
οὐν ἰα λεία
λὴ μέμα τοῦ

ГА ЮУЛ

[illegible]

σπ
 πο
 φόλ
 γεπ
 τον
 έρος

Ε ΘΑ

10

Ε-
ΤΟ

၈၄

22

στα
ησε

raw

7-10

3-2

Η ΠΟΙΚΙΛΙΑ
ΤΩΝ ΤΑΓΙΕΡ

- 1** Ταγιέρ από τ'ουήντ στο χρώμα τής άμμου. Φούστα με σκι-
στες πιέτες και θέστα άρκετά κοντή με μαρκαρισμένη μέση.
- 2** Ταγιέρ από λαϊνίζ. Ή ζακετούλα είναι κοντή και ριχτή
γαυριονισμένη με κτυπητά γαζιά που καταλήγουν σε τόςα.
- 3** Ή φλου ζακέτα του ταγιέρ έχει δυο τσέπες τοποθετημένες
ψηλά, μανίκι τρουά κάρ συνέχεια με το μπροστινό κομμάτι.
- 4** Ταγιέρ από λεπτό μπουκλέ. Ή κοντή ζακέτα σταυρώνει
με τέσσερα κομμάτι. Πέτο και γιακάς είναι μονοκόμματα.
- 5** Όμορφο ταγιέρ με κοντή ριχτή ζακέτα. Ό νωμίτης συ-
νεχίζεται σε ρεγκλάν τρουά κάρ μανίκι. Γιακάς χειλιωτός.
- 6** Νεανικό ταγιέρ. Ή φούστα είναι με κουφότητα. Ή ζακέτα,
λίγο μακρύτερα, στολίζεται στο στήθος με στενόμακρο φίδικο

ΓΕΝΑΤΑ
καὶ ἡ ἀγκώνη
ἴδιον περιτο-
νὸν τρυφήν
ροῖται ἀσχη-
χὸν μολακώ-
συν ἵα λεί-
λῃ ἡμέρα τοῦ

ГА РОУХА

[illegible]

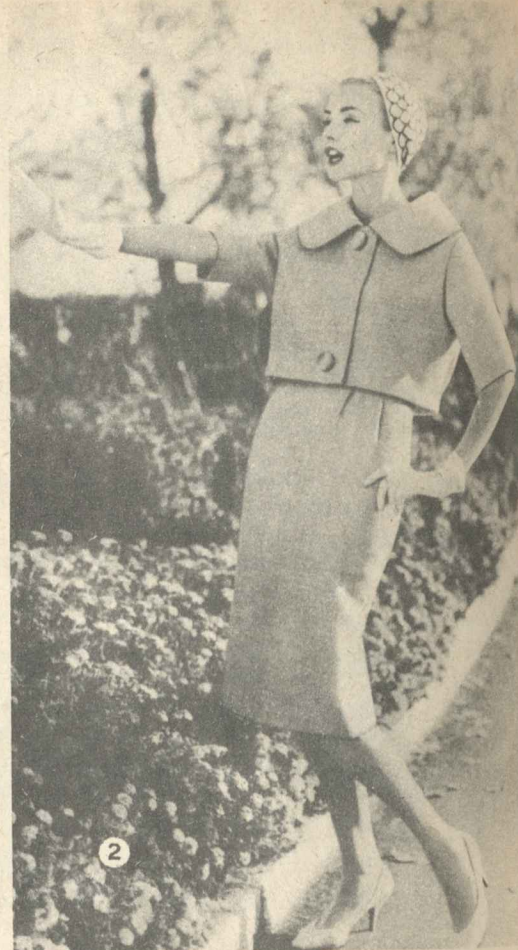
2. σπ
 1. πα
 1. φόλ
 1. γει
 1. τος
 1. έρος

ἁ
 ε θᾶ
 ρ
 ρ ἥ
 ι
 ιο ρν
 ὀ- ᾶ-
 ἐ-
 ρῶ ὀ
 ᾶ- ὀ
 να ο
 ᾶ ο

ατε
 ρα
 δυ-
 γυ-
 σα
 ησε
 οω-
 ημα
 ράω

19

11

Άνοιξιότικη Μόδα

ΤΑΓΙΕΡ ΚΑΙ ΝΤΕ-ΠΙΕΣ

- 1** Ταγιέρ από σινέ ύφασμα. Ή ζακέτα είναι κοντή και στολίζεται στο στήθος με μεγάλες τετράγωνες τσέπες. Μανίκι τρουά - κάρ και φαρδύ.
- 2** Νεανικό ταγεράκι με πολύ κοντή ζακέτα που κουμπώνει μπροστά με δύο φιλντισένια κουμπιά. Το μανίκι κοντό, φθάνει έως τόν αγκώνα.
- 3** Άμπιγιέ ντε πιές από αλπακά. Δύο φιογκάκια γαρνίρουν χαμηλά τη βέστα. Φούστα ίσια στενή με κάθετα γαζιά και μία μικρή πιέτα πίσω.
- 4** Όμορφο ανοιξιότικο ντε πιές από μάλλινο ζέρσεϋ. Ή βέστα είναι ριχή με κοντό μανίκι ζαπονέ. Πολύ κατάλληλο ανσάμπλ για τις ζέστες.
- 5** Πολύ κομψό τρουά πιές. Ό μεγάλος γιακάς της ζακέτας γαρνίρεται με το πουαντιγιέ ύφασμα από το οποίο είναι φτιαγμένη κι' ή μπλούζα.

Αντί

ΓΙΝΑΤΑ
και εγινε
του προσηπου
ροται οχι
3 η μακα
ου η τατα
λη μερα του

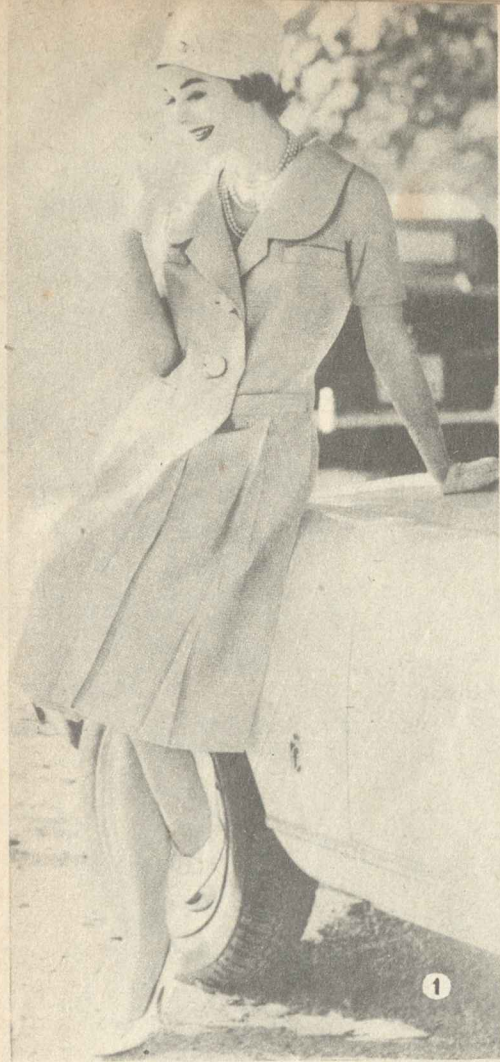
ΤΑ ΙΟΥΛΙΑ
αν ο οδε
σπιδος
το ειναι
ρο. η πο
δ. οηλπει
ειναι κα
επειν
δγαυε η
και ρι
καλα Μ
ον η ρι
ασιωτοι
υτη ηρε
λοκατοι
κουλι
κατη οι
δγατον
νο στα
δευτε 1
αμμι
ναδα
ρο.

στ
π
κ
γ
τ
ε

ο
η
ιο
ε
ο
α
να
ο
ης
τε
ρα
δυ
γυ
στα
σε
ρω

μα
τα
19

τι
ε

Ανοιξιάτικη Μόδα ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Τα φορέματα που παρουσίασαν όλοι οι ευρωπαϊκοί οίκοι στις κολεξιόν τους παρουσιάζουν το πλεονέκτημα ότι, μπορούν να φορεθούν από οποιοδήποτε σώμα. Υπάρχουν στενά, άλλα σε ίσια γραμμή και άλλα φλού. Φαρδειά με ελαφρά κλός, με πιέτες, σούρες. Μάκρος 46 πόντ.

1

Φόρεμα από καρδ ύφασμα, κουμπωτό ως τη μέση, με φαρδείες πιέτες στη φούστα και πāt στις τσέπες.

2

Φόρεμα και ζακέτα από ριγέ ύφασμα. Έχει νωμίτη με οριζόντιες ριγές και λεπτές πένσες στα πλάγια.

3

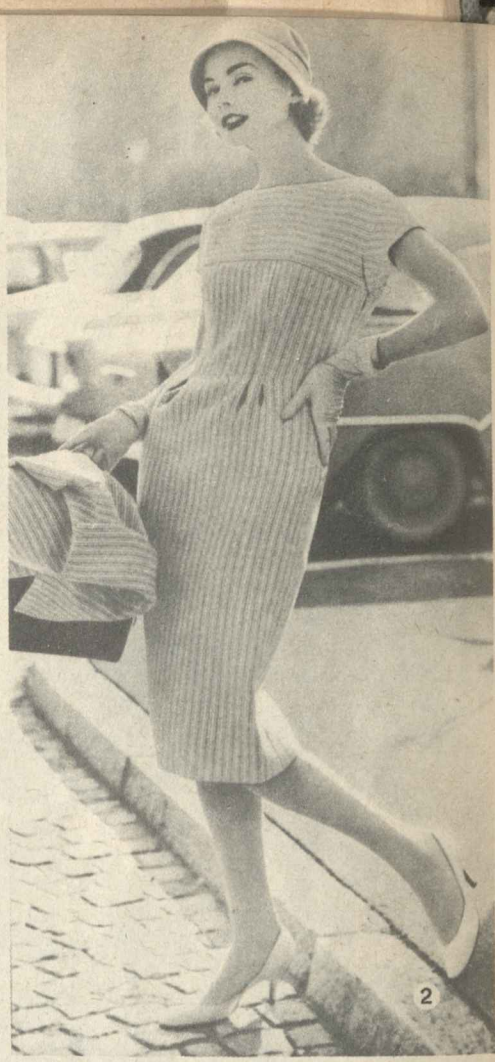
Φόρεμα από βαμβακερό ύφασμα, με στρογγυλό ξεχειλωτό ντεκολτέ και μια ζώνη αρκετά φαρδειά εμπρός.

4

Φόρεμα από αλπακά σε ίσια γραμμή. Η μέση διακρίνεται αρκετά και το στήθος μαρκάρεται με γκοφρέ.

5

Χαριτωμένο φόρεμα από λεπτό μαλινάκι. Ίδιότυπο σχέδιο στο ντεκολτέ. Ζαπινέ μανίκι, ζωνάκι περαστό.

3

4

5

ή Μαγεμένη Γή...

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΙΡΕΝ ΤΕΜΠΛ - ΜΠΑΙΝΛΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ : Στη Φλωρίδα, σε μια πόλη οικονομικά καταστραμμένη, μένει ο νεαρός γιατρός Πήτερ Φέρνι, με το φίλο του Ντένις και τη γυναίκα του Τζίνκς, νοσοκόμα. Τον Πήτερ αγαπούσε η Λού Γκόρμαν, που όμως μετά την καταστροφή τον εγκατέλειψε. Ένα βράδυ έρχεται μια κοπέλλα, η Μαίρη Χάμιλτον και τον ειδοποιεί να τρέξει γιατί ο πατέρας της αποπειράθηκε να αυτοκτονήσει, επειδή ένας πλοίαρχος, αλλά πολύ σκληρός κτηματίας, ο Μπουν Μάσγκραϊντ, νέος κι άμορφος άνδρας, τον εξηπάτησε πουλώντας του σε υπέροχη τιμή ένα ερειπωμένο σπίτι. Ο Πήτερ πηγαίνει μαζί της και δίνει τις πρώτες βοήθειες στον Χάμιλτον. Στο δωμάτιό της ομορφιά της Μαίρης έχει κάνει καταπληκτική εντύπωση στον Πήτερ. Οι Χάμιλτον εύποροι σαν άλλοτε, τώρα όμως ήταν καταστραμμένοι. Η Τζίνκς αναλαμβάνει γρήγορα νοσοκόμας για τον τραυματία, που όμως έχει νευρικές κρίσεις και δεν δέχεται κανένα. Η Τζίνκς όμως με την καλωσύνη και την υπομονή της καταφέρνει να τον καθυπνώσει και να την υπακούει. Ο Πήτερ έρωτεύεται πρώτα τη Μαίρη. Ο Χάμιλτον στέλνει την κόρη του στον Μάσγκραϊντ να του πη να του δώσει πίσω τα λεφτά τους και να πάρει το παραδεδωρισμένο σπίτι του. Η Μαίρη συναντά τον Μάσγκραϊντ, που της φέρεται ευγενικά και την οδηγεί στο σπίτι του να της δείξει την πολυτέλειά του. Γοητευμένος από την ομορφιά και την αγωγή της Μαίρης ο Μπουν Μάσγκραϊντ της προτείνει, αντί να τους δώσει τα λεφτά και να φύγει με τον πατέρα της, να της επιστρέψει το σπίτι και να το κάνει εδωάκι με το δικό του. Η Μαίρη δεν πιστεύει ότι ο ευγενικός αυτός άνθρωπος είναι τόσο σκληρός, όσο της είχε πει ο Πήτερ. Αποκρίνοντας τον Μάσγκραϊντ για να γυρίσει πάλι πίσω στο σπίτι της.

3 Ο Μπουν συνώδεψε για λίγο τη Μαίρη και προχώρησε μαζί ανάμεσα στις πορτοκαλιές. — Θα δώ αύριο ή μεθαύριο τον πατέρα σας, είπε ο Μπουν. Και πέστε του προ πάντων ότι δεν υπάρχουν λόγος να στενοχωριέται. Δεν θα το άναγνωρίσει το σπίτι του όταν θα το αναλάβω εγώ. — Άπλωσε το χέρι του στη Μαίρη. — Σας παρακαλώ, της είπε με παρακλητικό ύφος, να μη με κρίνετε σκληρά. Δεν είμαι στην πραγματικότητα όσο κακός φαίνομαι. — Μα αλήθεια σείς απολογείσθε του είπε η Μαίρη απλώνοντας το χέρι της. — Κι' όταν απομακρύνθηκε το βλέμμα του Μάσγκραϊντ την ακολούθησε για πολλή ώρα. — Ξαναπέρασε στο δρόμο που οδηγούσε στο μικρό σπίτι με την κληματαία και απλώνοντας το κεφάλι στο παράθυρο της κουζίνας, είπε στη μητέρα του: — Την είδες αυτή την κοπέλλα; — Η μητέρα του που έδειχνε την ώρα καθάριζε πατάτες, σήκωσε το κεφάλι της. — Μια κοπέλλα με κίτρινο φόρεμα; ρώτησε. — Ναι. — Αν ξανάρθη κίτταξέ τη καλά. Είναι η γυναίκα που θα παντρευτώ. — ΥΙΙ — Κάνοντας εκείνο το πρωί τις επισκέψεις του ο Πήτερ είχε διαρκώς τη σκέψη του στη συνάντησή της Μαίρης και του Μπουν Μάσγκραϊντ. Βιάζονταν να γυρίσει στο Χουάιτ Φέδερς για να μάθει νέα, αλλά οι πελάτες του τον κράτησαν έξω ως αργά το απόγευμα. — Μερικές από τις επισκέψεις αυτές είχαν κάποιο δυσάρεστο δεσμό με τον Μπουν Μάσγκραϊντ, όπως η γυναίκα του Βάνς Τύντωλ, που είχε επισκεφθεί μόλις τον κάλεσαν ο Πήτερ.

Τον είχε κι' άλλες φορές επισκεφθεί χωρίς ο Τύντωλ να τον πληρώσει ακόμα. Όταν άρχισε η οικονομική κρίση ο Τύντωλ το είχε ρίξει στο πιστό. Ο Πήτερ είχε πολύ στενοχωρηθεί για την κυρία Τύντωλ, μια νεαρή λεπτή γυναίκα που υπέφερε, γιατί εύρισκε θλιβερό να συναντά το βλέμμα της γυναίκας αυτής, που καιγόταν από τον πυρετό, χωρίς να μπορεί να της κάνει τίποτα. Το σπίτι που πήγε ήταν μια οικοδομή πολύ εμφανισιμη απ' έξω, αλλά κι' αυτή εγκαταλελειμμένη, όπως τα πιο πολλά κτίρια μετά την κρίση. Η πόρτα ήταν ανοιχτή. Καθώς ο Πήτερ ανέβαινε τα σκαλιά, ο Τύντωλ φάνηκε από το μεγάλο σκοτεινό χώλ. — Ήταν κι' αυτός νέος και θα ήταν ωραίος άνδρας αν δεν τον είχε καταβάλει το πιστό. — Είναι χειρότερα σήμερα, είπε στο γιατρό. — Γιατί δεν με φωνάξετε νωρίτερα; — Δεν ήθελε. — Άνέθηκαν στο πρώτο πάτωμα και μπήκαν σε ένα μεγάλο δωμάτιο με λίγα έπιπλα. Η άρρωστη ανέπνεε με δυσκολία, τα μάτια της έλαμπαν από τον πυρετό. — Ο Βάνς ήθελε σώνει και καλά να σας φωνάξουμε, γιατρέ, είπε. — Κι' έκανε καλά, αφού με χρειάζεστε. — Μα σας οφείλουμε τόσες επισκέψεις... — Μα δεν γεννάται ζήτημα, είπε χαμογελώντας ο Πήτερ. — Άστερα με μόνο επιπλήξεως επανέλαβε: — Σηκωθήκατε; — Ναι. — Δεν έπρεπε να το κάνετε! — Και πώς να κάνω αλλιώς; Άναγκάστηκα να διώξω τη Μάρθα. — Ο Πήτερ έστειλε τον Τύντωλ να φέρει ένα ποτήρι από την κουζίνα. — Σανόπιε πάλι; ρώτησε όταν έμεινε μόνος με την άρρωστη. — Αχ, ναι. Άλλα μην τον μαλώσετε, γιατί είναι πολύ καλός σε μένα και τη Σίντυ. Έκανε δτι μπορούσε για να με βοηθήσει στο σπίτι, αλλά έχει χάσει τελείως το κουράγιο του. — Θα σας ξαναστείλω τη Μάρθα αύριο το πρωί. Μη σας νοιάζει για τους μισθούς της. Με προσκαλεί διαρκώς για να την ανακουφίσω από τις μικροπαθήσεις της. Θα με εξοφλήσει μ' αυτό τον τρόπο, να ξανάρθει δηλαδή εδώ. — Φεύγοντας, ο Πήτερ στάθηκε μια στιγμή στο χώλ και είπε στον Τύντωλ: — Άγαπητέ μου, κίτταξε να σταθής στα πόδια σου! Δεν είναι ώρα να κάνεις δυστυχισμένη τη γυναίκα σου! — Το ξέρω. Και είμαι άξιος για κρέμασμα! — Μπορεί, αλλά μ' αυτό δεν θγαίνει τίποτα. — Ο Τύντωλ ζάρωσε τα φρύδια του. — Ο Μάσγκραϊντ φταίει! φώναξε. Αυτός τα φταίει όλα! Δεν έχω πιά πενήντα και δεν πρόκειται να μου τη χαρίσει! — Έλα δά! Θα σας πετάξω έξω; — Γιατί, μήπως θα τον στενοχωρήσει αυτό; Μάταια του είπα ότι η Σίνθια είναι άρρωστη. Ούτε να μ' ακούσει δεν θέλησε. — Η γυναίκα σου το ξέρει; — Διάβολε! Δεν μπορούσα να

της το κρύψω. Ήρθε εδώ ο Μάσγκραϊντ και μιλούσε δυνατά. Φυσικά τον άκουσε. — Το πρόσωπο του Πήτερ σκοτεινίασε. — Ίσως θάπρεπε να πάω να τον δω, είπε. Για πέντε μου περί τίνος πρόκειται. — Άπο τη διήγησι του Τύντωλ για τον τρόπο που τον είχε «τυλίξει» ο Μάσγκραϊντ, δένοντάς τον χειροπόδα, ήταν φανερό ότι ο τελευταίος αυτός δεν ήταν μόνο απάνθρωπος, αλλά και πονηρός. — Αν ο Τύντωλ καταφεύγε στα δικαστήρια, θα μπορούσε να βρή το δικό του. — Άλλά δεν έχω βλέπετε λεφτά, γιατρέ, για να τον πάω στα δικαστήρια, είπε ο Τύντωλ. Και έφερε τι έπιρροή έχει εδώ! — Έν πάση περιπτώσει, είπε άγανακτισμένος ο Πήτερ, δεν πρόκειται να παραλειφω να του πω τι γνώμη έχω γι' αυτόν. Και τώρα, αν μου επιτρέψης, θα ήθελα να δω λίγο τη Σίντυ. Η μητέρα της φαντάζεται πως η μικρή έχει πυρετό. — Βρήκαν το μικρό κορίτσι άποκοιμισμένο σε ένα ντιβάνι στη βεράντα, με το ρόβιο προσωπάκι του περιβαλλόμενο από μπουκλές καστανών μαλλιών. Άκούοντας τη φωνή τους έγυμνησε. — Ω, εσύ είσαι, Πήτερ; έκανε. — Ο Πήτερ την πήρε στην άγκαλιά του. — Πώς πάει η μικρούλα μας; ρώτησε. — Έξέτασε τη μικρή, διάταξε ένα άλλο φάρμακο και άφησε τον Τύντωλ λέγοντας: — Δεν μπορείς να ρίχνης όλο το βάρος στον Μάσγκραϊντ. Φρόντισε νασαι και συ άνδρας! — Το ξέρω. — Ο Βάνς φαινόταν νέος και τέλεια άποθαρρημένος και ο Πήτερ ένοιωσε μεγάλη συμπάθεια γι' αυτόν. Τα νιάτα που βρίσκονταν σ' απελτίγια τον συγκινούσαν πάντοτε. Θα ήθελε να τον βοηθήσει αλλά σ' αυτή την περίπτωση ήταν δύσκολο. — Φτάνοντας στο νοσοκομείο βρήκε κάποιον που τον περίμενε. Μια γυναίκα με ήλιοκαμένο δέρμα που φορούσε ένα σκούφο της παλιάς μόδας. — Ο Πήτερ τη γνώριζε καλά. — Η κυρία Μάσγκραϊντ, είπε. — Άνοιξε την πόρτα του Ιατρείου του και βάζοντας την μέσα της πρόσφερε μια καρέκλα. — Για σας πρόκειται; τη ρώτησε. — Ναι. — Η γυναίκα του είπε τα συμπτώματα της άρρώσταίας της και όταν ο Πήτερ την εξέτασε, της είπε: — Κατά πάσαν πιθανότητα έχετε ανάγκη από ενγχείρησι. — Η ψυχραιμία της κυρίας Μάσγκραϊντ ήταν αξιοσημείωτη. — Δεν μπορεί να γίνει τίποτ' άλλο; ρώτησε. — Υπάρχουν μερικές θεραπείες... — Θέλετε να δοκιμάσετε; Θάρχωμαι εδώ γι' αυτό, γιατί δεν κάνει να το μάθω ο Μπουν. — Δεν θα το μάθω άμα σας δούν ναρχεσθε συχνά εδώ; — Υπάρχουν πολλοί φτωχοί που νοσηλεύονται σ' αυτό το νοσοκομείο και που τους επισκέπτομαι μερικές φορές. Έτσι θα το εξηγήσω την παρουσία μου εδώ αν το μάθω. — Πλήρωσε το γιατρό, τον ευχαρίστησε και φεύγοντας του είπε: — Πάντοτε σκεφτόμουν πως αν μια μέρα άρρώσταινα αληθινά θα ήθελα να με φροντίσετε σείς. Ο Μπουν

δεν θα μ' άφινε ναρθώ, αν του τώλεγα. Δεν είσατε καλοί φίλοι, έσεις και αυτός, δόκτωρ Φέρνι, και είναι κρίμα. — Ο Πήτερ χαμογέλασε και δεν άπάντησε. Δεν μπορούσε να πη σε μια γυναίκα σαν κι' αυτήν ότι ο γιός της ήταν ένας παλιάνθρωπος. Σά να είχε διαβάσει όμως τη σκέψη του εκείνη του είχε: — Δεν είναι και τόσο μαύρος δσος θέλουν να τον παραστήσουν. — Πώς έξερετε τι σκέφτομαι γι' αυτόν; — Ξέρω τί σκέφτεται ο πιο πολύς κόσμος. Δεν καταλαβαίνω όμως. — Και έφυγε. — Όταν τέλος ο Πήτερ τέλειωσε τη δουλειά του και γύρισε στο Χουάιτ Φέδερς βρήκε την Τζίνκς άναστατωμένη. — Ω! του είπε η νέα, συνέδεσαν ένα σωρό πράγματα! — Πήρα ένα γράμμα από τον Ντένις και ένα δώρο από τη Μαίρη Χάμιλτον. — Τον άδύγησε ως το λίκβιγκ - ρούμ όπου ένα πελώριο χαρτονένιο κουτί ήταν άκουπισμένο σε μια καρέκλα. — Η Τζίνκς άναστήκωσε το καπάκι. — Κίτταξε! — Μέσα στο κουτί ύπήρχε ένας σωρός από γοητευτικά πράγματα: εσώρουχα με δαντέλες, λεπτές μουσελίνες... — Είναι δώρο για τους γάμους μου, παρακαλώ! Δεν είχα φανταστή ποτέ πως ύπήρχαν άνθρωποι που μπορούσαν να φορούν τέτοια πράγματα κάθε μέρα. Και όλα αυτά είναι τώρα δικά μου! — Το άείλεις, άπάντησε ο Πήτερ. — Μόλις τώρα ή ζωή δεν σε παραχάιδεψε, μικρή μου. — Τί σημασία έχει αυτό μια κι' έχω τώρα τον Ντένις! — Φαινόταν να φωτίζεται από ένα εσωτερικό φως. — Όλα έπρεπε να αποτελούν μέρος από ένα σχέδιο, βλέπεις. Πρώτα η σκληρή ζωή και ύστερα η άτυχία. Και ο Ντένις είναι τόσο υπέροχος! — Όχι πτο υπέροχος από σένα, μικρή μου Τζίνκς. — Ω! δεν έχω τίποτα το υπέροχο εγώ, αλλά μ' άναπα! Κι' όλα αυτά τα ωραία πράγματα είναι δικά μου! — Είχε τα μπότσας της φωτωμένα από τα άφωδη εσώρουχα σε λεπτό ρολό χρώμα. — Ω, Πήτερ, είπε, δεν βούσκες ότι είμαι τωμερά έλαφρόμυαλη για γυναίκα ενός πύστορα; — Άντίθετα, βρίσκω πως ο πύστορας πρέπει να μακαρίζει τον εαυτό του. — Μετά το δείπνο, το βράδυ, ο Πήτερ είπε στη Μαίρη: — Έκάνετε μια καλή πράξη, έξέρετε. — Πότε; — Σήμερα. Το γαμήλιο δώρο σας στην Τζίνκς. — Ένηύωσα μεγάλη ευχαρίστησι κάνοντάς το. Και θα της δώω και ένα νυφικό φόρεμα. Έχω ένα άσπρο που δεν θα νοσηστή παρά λίγη μεταποίηση. Για το πέπλο, μια δαντέλνια έσώοπα είναι ό,τι χρειάζεται. — Ήταν και οι δυο καθισμένοι στο μπαλκόνι που περιέβαλλε το δέντρο που πάτωμα και έβλεπε στον κήπο. — Άσπλώνοι σε δυο σελί λογικ παρατηρούσαν τη σελήνη που φαινόταν μέσα από τα σύννεφα. — Ο Ντένις πρέπει να ξαναγυρίσει τη Δευτέρα, είπε ο Πήτερ, και σας

ή Μαγεμένη Γῆ...

θέλω και τους τρεις το ίδιο δρόμο. "Υστερα απ' αυτό, θα μπορούσαν να φύγουν και οι δυο για το ταξίδι του μέλιτος.

— Δεν ξέρω αν θα μπορέσω να-
ρω μαζί σας.
— Γιατί όχι;

— Ο μπαμπάς είναι έξω φρενών που η Τζίνκς παντρεύτηκε. Λέει ότι οι νοσοκόμες δεν θα πρέπει να παντρεύονται ποτέ. Δεν θα του άρεση να πάω στη γιορτή των γάμων της.
— Αν δεν έρθετε δεν θα γίνω γιορτή του γάμου. "Αλλά θα έρθετε έστω και αν επρόκειτο να σας απαγάγω!"

— Η Μαίρη γέλασε ακούγοντας αυ-
τά τα λόγια, γοητευμένη κατά βά-
θος.

Ακολούθησε μικρή σιωπή. Πρώ-
τος τη δέκωσε ο Πήτερ:
— Δεν μου είπατε για τον Μάσγκ-
κραιβ, είπε.

— Τον βρίσκω, πώς να σας πώ:
θεαματικότατο. Δεν υπάρχει ένας
μαύρος άγγελος, ο Έωσφόρος; Του
μοιάζει.

— Δεν είναι και τόσο λαμπρός.
Περιμένετε να τον γνωρίσετε καλύτε-
ρα.

— Και όμως ήταν λογικάτατος.
Δέχτηκε να κάνει όλες τις επισκευές
που χρειάζεται το σπίτι, αν δεχθού-
με να μείνουμε.

— Και φαντάζεστε ότι αυτό έγι-
νε επειδή είναι λογικός; Για σας θα
το κάνει αυτό, Μαίρη. "Αντιπροσωπεύ-
ετε κάτι καινούργιο και πολύ ωραίο
επίσης και αυτό τον ενδιαφέρει. Είναι
το ίδιο επικίνδυνο για μια γυναίκα,
όσο και μια τίγρις που τριγυρίζει
στο δάσος. Δεν είναι παρά μια κα-
μουφλαρισμένη επανέκδοσι του πατέ-
ρα του. Είδατε τη μητέρα του; Λένε
πώς ήταν πολύ ωραία όταν πρωτόρθε
εδώ. "Ο άνδρας της την αγαπούσε
όσο διαρκούσε η όμορφιά της... αλλά
υστερα την έκανε να υποφέρει πολύ."

— Είναι περίεργο, αλλά δεν κα-
τορθώω να φαντασθώ τον Μπουλ
Μάσγκκραιβ σαν ένα σκληρό πλά-
σμα!

Θα προτιμούσα να μην τον
σκεφτόσαστε καθόλου.

— Είσαστε βέβαιος ότι τον κρί-
νετε άμερόληπτα, Πήτερ;

— Όχι, δεν μπορώ να είμαι άμε-
ρόληπτος τη στιγμή που είσαστε
σείς στη μέση. Σας αγαπώ πολύ για
να μην είμαι.

— Η Μαίρη ήταν εαυλωμένη ακίνη-
τη στη σάϊς λόγκ. Το φεγγάρι που
έλαμπε από ψηλά φώτιζε τον Πήτερ
που είχε άνασκηκωθεί στον ένα άγκω-
να και την κούτασε. "Η νέα είπε με
φωνή που έτρεψε:

— Μην χαλάτε αυτό το ωραίο
φως του φεγγαριού.

— Ο Πήτερ έμεινε για μια στιγμή
σιωπηλός και ύστερα σηκώθηκε από-
τομα και πήγε στο στηθαίο του
μπαλκονιού.

— Επακολούθησε πάλι σιωπή. "Υ-
στερα η Μαίρη είπε:

— Και αν ακόμα ήθελα, ο πατέ-
ρας μου θα αρνιόταν.

— Θα μπορούσε να καταστρέψει
τη ζωή σας; Δεν μπορεί βέβαια να
σας κλείσει σε μοναστήρι.

— Όχι, αλλά μπορεί να με κλεί-
ση μαζί του.

Σηκώθηκε ταραγμένη και προχώ-
ρησε στο στηθαίο, δίπλα στον Πήτερ.

— Δεν θέλει να με ωριαστή με
κανέναν στον κόσμο, είπε. Κάθε φο-
ρά που γνωρίζουμε κανέναν γίνεται
το ίδιο πράγμα: αλλάζουμε στίπτι:
και έτσι είναι αδύνατο να συνδεθώ
περισσότερο με κανέναν που να μ'
αγαπά.

— "Αλλά δεν μπορείτε να κάνετε
πάντα το ίδιο!"

— "Ισως νάμαστε σαν τον περι-
πλανώμενο "Ιουδαίο, διαδίδοντας ό-
ληνεία μπροστά μας. "Ο πατέρας λέει
πως θα μουναι πιο εύτυχισμένη μένο-
ντας γεροντοκόρη. Και ίσως νάκαι α-
λήθεια. "Όλες οι γυναίκες που παν-

τρεύονται δεν είναι αναγκαστικά
εύτυχισμένες.

— "Όχι. "Αλλά σείς κι' εγώ, Μαί-
ρη!

— Η φωνή του Πήτερ ήταν βραχνή,
τόσο τον έπνιγε η συγκίνηση.

— "Αν μ' αγαπούσατε... φιθύρισε.

— Η άναπνοή της νέας είχε γίνει
γρηγορύτερη.

— Νοιώθω ασφαλίσμένη κοντά
σου, είπε, και νέα και χαρούμενη.

— "Αλλά νομίζω πως λές πως αυτός
δεν είναι ο έρωτας.

— "Ισως όμως και ναι...

— "Όχι. Θα ήθελα κάτι παραπά-
νω από αυτό, Πήτερ.

— Έσκυψε πάνω από το μπαλκόνι
κουτάζοντας κάτω στον κήπο.

— Θα ήθελα να ήμουν σαν την
"Ιουλιέττα, έρωτευμένη κάτω από το
φως της σελήνης.

— "Ενα σύννεφο είχε κρύψει το φεγ-
γάρι εκείνη τη στιγμή. Βρίσκονταν
στο σκοτάδι, ο ένας δίπλα στον άλ-
λον. Και εαφνικά τα μπράτσια του
Πήτερ τυλίχτηκαν στους ώμους της
Μαίρης ενώ το πρόσωπό του χαϊδεύε
τα χρυσά μαλλιά και φιθύριζε με
πάθος:

— Μαίρη...

— Η Μαίρη παρασύρθηκε από μια μέ-
θη που της έφερε ένα γλυκό "Ιλιγγο.

— "Ακουσε την ίδια της τη φωνή να ψι-
θυρίζει:

— Πήτερ, σε ίκετεύω...

— Αυτός τραβήχτηκε άμέσως.

— Με συγχωρή, είπε.

— Όταν ξαναφάνηκε το φεγγάρι, ο
νέος είδε ότι η Μαίρη είχε τραβήχτη
πιο πέρα.

— Μαίρη...

— Η Μαίρη παρασύρθηκε από μια μέ-
θη που της έφερε ένα γλυκό "Ιλιγγο.

— "Ακουσε την ίδια της τη φωνή να ψι-
θυρίζει:

— Πήτερ, σε ίκετεύω...

— Αυτός τραβήχτηκε άμέσως.

— Με συγχωρή, είπε.

— Όταν ξαναφάνηκε το φεγγάρι, ο
νέος είδε ότι η Μαίρη είχε τραβήχτη
πιο πέρα.

— Μαίρη...

— Η Μαίρη παρασύρθηκε από μια μέ-
θη που της έφερε ένα γλυκό "Ιλιγγο.

— "Ακουσε την ίδια της τη φωνή να ψι-
θυρίζει:

— Πήτερ, σε ίκετεύω...

— Αυτός τραβήχτηκε άμέσως.

— Με συγχωρή, είπε.

— Όταν ξαναφάνηκε το φεγγάρι, ο
νέος είδε ότι η Μαίρη είχε τραβήχτη
πιο πέρα.

— Μαίρη...

— Η Μαίρη παρασύρθηκε από μια μέ-
θη που της έφερε ένα γλυκό "Ιλιγγο.

— "Ακουσε την ίδια της τη φωνή να ψι-
θυρίζει:

— Πήτερ, σε ίκετεύω...

— Αυτός τραβήχτηκε άμέσως.

— Με φοβάστε; τη ρώτησε γλυ-
κά.

— "Όχι. Μόνο είναι η πρώτη φο-
ρά...

— Ποιτέ δεν σε άγκάλιασε ως τώ-
ρα άλλος άνδρας;

— Όχι, ποτέ.

— Αυτό φαίνεται απίστευτο στον
Πήτερ. Τότε, με μια έναγώνια φωνή,
που φάνερωνε το βάθος των αισθη-
μάτων του, φιθύρισε:

— "Αν τολμούσα να σου ζητήσω
μονάχα μιάν υπόσχεση.

— Δεν είναι πολύς καιρός που σέ
γνωρίζω.

— Πόσος καιρός πρέπει να πε-
ράσει για να είναι αρκετός;

— Δεν ξέρω.

— "Εμειναν έτσι κουβεντιάζοντας
πολλή ώρα, βαθιά άναστατώνμένοι
και οι δυο. Και όταν τέλος ο γιατρός
την άφησε να φύγει, η νέα έτρεξε
στο δωμάτιό της και έκλεισε την
πόρτα τρέμοντας. Κτύπησε το πρό-
σωπό της στον καθρέφτη καθώς φω-
τιζόταν από το φως της λάμπας και
της φάνηκε σαν καινούργιο, τόσο α-
κτινοβολούσε από λάμψη και όμορ-
φιά. "Έσκυψε εαφνικά να φιλήσει την
εικόνα και ύστερα σβήνοντας τις λα-
μπές έμεινε καθισμένη πολλή ώρα
στο φως της σελήνης, γιατί φοβό-
ταν να πάει να κοιμηθεί, μήπως χά-
σει και μια στιγμή τις ώρες αυτές
έκστασεως.

— Την άλλη μέρα το πρωί, ο Χάμιλ-
τον επέμενε να δει ο ίδιος τον Μπουλ
γιατί η Μαίρη, όπως έλεγε, τα είχε
κάνει βάλσασα.

— Δεν θέλω να επισκευάσει το
σπίτι. Θέλω να μου δώσει πίσω τα
λεφτά μου!

— Ο Πήτερ στον όποιο ανέφεραν
το έπεισδο, συμβούλεψε τον πραγμα-
τία να περιμένη τουλάχιστον να ά-
ναστήσει τις δυνάμεις του πριν άπο-
φασίσει να μετοικήσει. "Αλλά ο Χά-
μιλτον άνυπομονούσε και άναγκάστη-

καν να υποχωρήσουν. "Ετσι, πριν
από την ώρα του προγεύματος, ο
Μάσγκκραιβ, που τον είχαν ειδοποιή-
σει, σταμάτησε μπροστά στο σπίτι
το πολυτελές ατκόκινιό του. Τον ύ-
ποδέχτηκε ο Πήτερ.

— Μου επιτρέπετε να σας πώ,
Μάσγκκραιβ, είπε, ότι ο άρωστός
μου είναι αρκετά σοδάρ. Και του
επέτρεψα βέβαια να σας δει, αλλά
θα προτιμούσα να μην τον έρεθίσε-
τε.

— Όχι, ποτέ.

— Αυτό φαίνεται απίστευτο στον
Πήτερ. Τότε, με μια έναγώνια φωνή,
που φάνερωνε το βάθος των αισθη-
μάτων του, φιθύρισε:

— "Αν τολμούσα να σου ζητήσω
μονάχα μιάν υπόσχεση.

— Δεν είναι πολύς καιρός που σέ
γνωρίζω.

— Πόσος καιρός πρέπει να πε-
ράσει για να είναι αρκετός;

— Δεν ξέρω.

— "Εμειναν έτσι κουβεντιάζοντας
πολλή ώρα, βαθιά άναστατώνμένοι
και οι δυο. Και όταν τέλος ο γιατρός
την άφησε να φύγει, η νέα έτρεξε
στο δωμάτιό της και έκλεισε την
πόρτα τρέμοντας. Κτύπησε το πρό-
σωπό της στον καθρέφτη καθώς φω-
τιζόταν από το φως της λάμπας και
της φάνηκε σαν καινούργιο, τόσο α-
κτινοβολούσε από λάμψη και όμορ-
φιά. "Έσκυψε εαφνικά να φιλήσει την
εικόνα και ύστερα σβήνοντας τις λα-
μπές έμεινε καθισμένη πολλή ώρα
στο φως της σελήνης, γιατί φοβό-
ταν να πάει να κοιμηθεί, μήπως χά-
σει και μια στιγμή τις ώρες αυτές
έκστασεως.

— Την άλλη μέρα το πρωί, ο Χάμιλ-
τον επέμενε να δει ο ίδιος τον Μπουλ
γιατί η Μαίρη, όπως έλεγε, τα είχε
κάνει βάλσασα.

— Δεν θέλω να επισκευάσει το
σπίτι. Θέλω να μου δώσει πίσω τα
λεφτά μου!

— Ο Πήτερ στον όποιο ανέφεραν
το έπεισδο, συμβούλεψε τον πραγμα-
τία να περιμένη τουλάχιστον να ά-
ναστήσει τις δυνάμεις του πριν άπο-
φασίσει να μετοικήσει. "Αλλά ο Χά-
μιλτον άνυπομονούσε και άναγκάστη-

καν να υποχωρήσουν. "Ετσι, πριν
από την ώρα του προγεύματος, ο
Μάσγκκραιβ, που τον είχαν ειδοποιή-
σει, σταμάτησε μπροστά στο σπίτι
το πολυτελές ατκόκινιό του. Τον ύ-
ποδέχτηκε ο Πήτερ.

— Μου επιτρέπετε να σας πώ,
Μάσγκκραιβ, είπε, ότι ο άρωστός
μου είναι αρκετά σοδάρ. Και του
επέτρεψα βέβαια να σας δει, αλλά
θα προτιμούσα να μην τον έρεθίσε-
τε.

— Όχι, ποτέ.

— Αυτό φαίνεται απίστευτο στον
Πήτερ. Τότε, με μια έναγώνια φωνή,
που φάνερωνε το βάθος των αισθη-
μάτων του, φιθύρισε:

— "Αν τολμούσα να σου ζητήσω
μονάχα μιάν υπόσχεση.

— Δεν είναι πολύς καιρός που σέ
γνωρίζω.

— Πόσος καιρός πρέπει να πε-
ράσει για να είναι αρκετός;

— Δεν ξέρω.

— "Εμειναν έτσι κουβεντιάζοντας
πολλή ώρα, βαθιά άναστατώνμένοι
και οι δυο. Και όταν τέλος ο γιατρός
την άφησε να φύγει, η νέα έτρεξε
στο δωμάτιό της και έκλεισε την
πόρτα τρέμοντας. Κτύπησε το πρό-
σωπό της στον καθρέφτη καθώς φω-
τιζόταν από το φως της λάμπας και
της φάνηκε σαν καινούργιο, τόσο α-
κτινοβολούσε από λάμψη και όμορ-
φιά. "Έσκυψε εαφνικά να φιλήσει την
εικόνα και ύστερα σβήνοντας τις λα-
μπές έμεινε καθισμένη πολλή ώρα
στο φως της σελήνης, γιατί φοβό-
ταν να πάει να κοιμηθεί, μήπως χά-
σει και μια στιγμή τις ώρες αυτές
έκστασεως.

— Την άλλη μέρα το πρωί, ο Χάμιλ-
τον επέμενε να δει ο ίδιος τον Μπουλ
γιατί η Μαίρη, όπως έλεγε, τα είχε
κάνει βάλσασα.

— Δεν θέλω να επισκευάσει το
σπίτι. Θέλω να μου δώσει πίσω τα
λεφτά μου!

— Ο Πήτερ στον όποιο ανέφεραν
το έπεισδο, συμβούλεψε τον πραγμα-
τία να περιμένη τουλάχιστον να ά-
ναστήσει τις δυνάμεις του πριν άπο-
φασίσει να μετοικήσει. "Αλλά ο Χά-
μιλτον άνυπομονούσε και άναγκάστη-

καν να υποχωρήσουν. "Ετσι, πριν
από την ώρα του προγεύματος, ο
Μάσγκκραιβ, που τον είχαν ειδοποιή-
σει, σταμάτησε μπροστά στο σπίτι
το πολυτελές ατκόκινιό του. Τον ύ-
ποδέχτηκε ο Πήτερ.

— Μου επιτρέπετε να σας πώ,
Μάσγκκραιβ, είπε, ότι ο άρωστός
μου είναι αρκετά σοδάρ. Και του
επέτρεψα βέβαια να σας δει, αλλά
θα προτιμούσα να μην τον έρεθίσε-
τε.

— Όχι, ποτέ.

— Αυτό φαίνεται απίστευτο στον
Πήτερ. Τότε, με μια έναγώνια φωνή,
που φάνερωνε το βάθος των αισθη-
μάτων του, φιθύρισε:

— "Αν τολμούσα να σου ζητήσω
μονάχα μιάν υπόσχεση.

— Δεν είναι πολύς καιρός που σέ
γνωρίζω.

— Πόσος καιρός πρέπει να πε-
ράσει για να είναι αρκετός;

— Δεν ξέρω.

— "Εμειναν έτσι κουβεντιάζοντας
πολλή ώρα, βαθιά άναστατώνμένοι
και οι δυο. Και όταν τέλος ο γιατρός
την άφησε να φύγει, η νέα έτρεξε
στο δωμάτιό της και έκλεισε την
πόρτα τρέμοντας. Κτύπησε το πρό-
σωπό της στον καθρέφτη καθώς φω-
τιζόταν από το φως της λάμπας και
της φάνηκε σαν καινούργιο, τόσο α-
κτινοβολούσε από λάμψη και όμορ-
φιά. "Έσκυψε εαφνικά να φιλήσει την
εικόνα και ύστερα σβήνοντας τις λα-
μπές έμεινε καθισμένη πολλή ώρα
στο φως της σελήνης, γιατί φοβό-
ταν να πάει να κοιμηθεί, μήπως χά-
σει και μια στιγμή τις ώρες αυτές
έκστασεως.

— Την άλλη μέρα το πρωί, ο Χάμιλ-
τον επέμενε να δει ο ίδιος τον Μπουλ
γιατί η Μαίρη, όπως έλεγε, τα είχε
κάνει βάλσασα.

— Δεν θέλω να επισκευάσει το
σπίτι. Θέλω να μου δώσει πίσω τα
λεφτά μου!

— Ο Πήτερ στον όποιο ανέφεραν
το έπεισδο, συμβούλεψε τον πραγμα-
τία να περιμένη τουλάχιστον να ά-
ναστήσει τις δυνάμεις του πριν άπο-
φασίσει να μετοικήσει. "Αλλά ο Χά-
μιλτον άνυπομονούσε και άναγκάστη-

στις ντουλάπες, απάντησε η νέα.
Είμαστε πάντοτε επί ποδός, όπως
λένε.

— Ο Μπουλ πήρε έναν μικρό καθρέ-
φτη, που το άσημένο πλαίσίό του
ήταν διακοσμημένο με πολύτιμες πέ-
τρες.

— Αυτό είναι πολύ παλιό άσφα-
λως, είπε.

— Ναί, το είχε φέρι η μητέρα
της γιαγιάς μου από τη Γαλλία.

— Και μένα η μητέρα της για-
γιάς μου, από την οικογένεια της μη-
τέρας μου, είχε φέρι τέτοια πρά-
γματα εδώ. "Εγώ όμως τώρα έχω
γίνει πια αληθινός χωριάτης.

— Μου φαίνεται ότι συκοφαντεί-
τε τον εαυτό σας, είπε με ένα χαμό-
γελο η Μαίρη.

— Βλέποντας εσάς νοιώθω τον έ-
αυτό μου έτσι! Είπαε αυτός με κά-
ποια όρμητικότητα.

— Είχε αφήσει χάρω τον μικρό κα-
θρέφτη και δοθιος, με τα χέρια πι-
σω, φαίνονταν ολόκληρος μέσα στο
μεγάλο καθρέφτη, έτσι που θάλεγε
κάνει ότι υπήρχαν δυο άνδρες μέσα
στο δωμάτιο. "Ο ένας που κούταζε τη
νέα με το διατηραστικό και σκοτεινό
βλέμμα του και ο άλλος που το πρό-
σωπό του ήταν άρατο. "Αργότερα
ύστερα από μήνες, η Μαίρη θυμόταν
πάντα το άρατο αυτό πρόσωπο και
αναρωτιόταν ποιος ήταν ο αληθινός
Μπουλ: αυτός που έδειχνε το πρό-
σωπό του ή εκείνος που έμενε διαρ-
κώς κρυμμένος.

— Ο Μάσγκκραιβ συνέχισε άργά:
— "Ετσι είναι. "Όταν είμαι μαζί
σας, έχω την εντύπωση ότι είμαι κά-
τι καινούργιο και δλο θερμικωμένο,
που προσπαθεί να συγκριθεί με ένα
ωραίο παλιό άκαζού.

— Μ' έχουν με πολλά πράγματα
παρμολιάσει, αλλά όχι και μ' άκα-
ζού, είπε γελώντας η Μαίρη.

— Καταλαβαίνετε καλά τί θέλω
να πώ. "Έχω ένα μεγάλο στίπτι με
ωραία πράγματα, αλλά δεν έχω γνω-
ρίσει ανθρώπους σαν και αυτούς που
έχετε εκεί στις φωτογραφίες. Και ό-
μως, αν γυρίσω μερικές γενεές πίσω,
η οικογένειά μου ήταν όπως και η
δική σας. Θα μπορούσα νάμαι σαν
και σας, αν η μητέρα μου δεν παν-
τρευόταν με έναν άνδρα σαν τον πα-
τέρα μου...

— Σταμάτησε απότομα.

— "Αναρωτιέμαι γιατί σας τα
λέω αυτά, είπε. Με συγχωρήτε...

— "Η νέα σηκώταν κοντά στο παρά-
θυρο και ο Μπουλ πλησιάζοντας της
είπε:

— Αυτό κεϊ κάτω που βλέπετε
είναι το σπίτι μου.

— Πέρα, σαν μια άπεραντη πράσινη
θάλασσα, απλωνόταν ο πορτοκαλε-
ώνας, αληθινό δάσος από πορτοκα-
λίες.

— Είναι το κτήμα μου, συνέχισε
ο Μπουλ. "Όσο φτάνει το μάτι σας.

— Γαιοκτήμονας με όλη τη ση-
μασία της λέξεως. Φευδάρης.

— Και κάτι παραπάνω, είπε με
υπερηφάνεια ο Μπουλ.

— Το φως του δεν είχε τώρα την
ταπεινότητα που είχε προηγήτερα.

— Η Μαίρη γύρισε από το παράθυ-
ρο και αυτός την άκολουθούσε ως το
χώλ του ίσογειού όπου δοήκαν την
Τζίνκς. "Η νεαρή νοσοκόμα είπε στον
Μπουλ ότι ο Χάμιλτον ήθελε να τον
εααδή.

— Όταν τέλος ο Μπουλ έφυγε, η
Μαίρη γύρισε στον πατέρα της.

— Μ' άρέσει πολύ αυτός ο νέος,
της είπε ο Χάμιλτον. Τί γνώμη έχεις
εσύ, Μαίρη;

— Τον βρίσκω ενδιαφέροντα. "Αλ-
λά δεν είμαι σίγουρη αν πρέπει να
ταυχω μεγάλη έμπιστοσύνη.

— Γιατί να μην ταύχης έμπιστο-
σύνη; Δεν υπάρχει λόγος να του έ-
χης λιγώτερη από τους άλλους. "Υ-
στερα, τι να σου πώ: αυτός ο Μπουλ
Μάσγκκραιβ μούδωσε την αίσθησι
ότι εααζώ, εγώ που ήμουν μισοπει-
θαμένος!

— "Αναταράχτηκε στο κρεβάτι του
και συνέχισε:

— Μισοπεθαμένος, Μαίρη! Και
μούδωσε καινούργια ζωή! Και τώ-
ρα, κάνε μου τη χάρη και φώναζε
μου τη νοσοκόμα να μου φτιάσει τα
μαξιλάρια. Θα προσπαθώ να κοι-
μηθώ, τώρα που ήσυχασε κάπως η
ψυχή μου. Και είναι η πρώτη φορά

— "Όσα ξέρετε,"

— Ναί, "Ότι μεταχειρισθήκατε
μέσα τα όποια δεν είναι απόλυτα
νομιμα. Και το ξέρετε καλά!

— Το πρόσωπο του Μάσγκκραιβ εί-
χε γίνει κατακόκκινο.

— Μην άνακατεύετε στις δου-

— "Όσα ξέρετε,"

— Ναί, "Ότι μεταχειρισθήκατε
μέσα τα όποια δεν είναι απόλυτα
νομιμα. Και το ξέρετε καλά!

— Το πρόσωπο του Μάσγκκραιβ εί-
χε γίνει κατακόκκινο.

— Μην άνακατεύετε στις δου-

— "Όσα ξέρετε,"

— Ναί, "Ότι μεταχειρισθήκατε
μέσα τα όποια δεν είναι απόλυτα
νομιμα. Και το ξέρετε καλά!

— Το πρόσωπο του Μάσγκκραιβ εί-
χε γίνει κατακόκκινο.

— "Όσα ξέρετε,"

— Ναί, "Ότι μεταχειρισθήκατε
μέσα τα όποια δεν είναι απόλυτα
νομιμα. Και το ξέρετε καλά!

— Το πρόσωπο του Μάσγκκραιβ εί-
χε γίνει κατακόκκινο.

— Μην άνακατεύετε στις δου-

— "Όσα

ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ

Τάκαινούργιαέμαγιέ σκεύητῆςκουζίνας

ΑΠΟ ΠΟΛΛΑ χρόνια—άκόμη και οι γιαγιάδες μας—ήσαν τα επίσημα σκεύη της κουζίνας: τις κατσαρόλες, τα τηγάνια, ακόμη και τα πιάτα. Και εξακολουθούσαν μερικές να τα χρησιμοποιούν και όταν εμφανίστηκαν τα από αλουμίνιο σκεύη. Και τώρα πάλι βλέπουμε τα έμαγιέ σκεύη να φημιούνται μέσα στις προθήκες των καταστημάτων ηλεκτρικών ειδών. Μάλιστα πραγματικά προσελκύουν την προσοχή της νοικοκυράς, γιατί είναι πολύ καλύτερα από τα παλαιά, γιατί η επιστρώση και η μεταλλουργική διωμηνχανία τα παρουσιάζει πιο όμορφα, πιο στέρεα και τελειοποιημένα. «Ας δοῦμε λοιπόν ποια είναι τα συστατικά τους και ποια τα προτερήματά τους.

Τα νέα έμαγιέ σκεύη της κουζίνας είναι φτιαγμένα από ειδικό πυριτικό άσφαλι, επισμαλτωμένο με ειδικό σμάλτο που αντέχει σε υψηλούς βαθμούς πυρκατωσέως, χωρίς να σπάει, να σκεδρώνει ή να ραγίζει. Ζεσταίνονται γρήγορα και κατόπιν τούτου το φαγητό βράζει κανονικά σε πολύ σιγανή φωτιά. Δεν σημειώνεται ούτε η παραμικρή απώλεια καυσίμου ὕλης και έτσι η νοικοκυρά που τα χρησιμοποιεί έχει σημαντική οικονομία στο ηλεκτρικό ρεύμα, στο φωταέριο ή στο ὑγραέριο. Είναι δε στερεότατα, γιατί έχουν στεφάνι από ανθεξιδωτό χάλυβα που τα προφυλάσσει από χτυπήματα στα μάρμαρα του νεροχύτη.

Εκτός όμως από τη στερεότητά και την οικονομία στην καύσιμη ὕλη, τα σκεύη αυτά παρουσιάζουν και άλλα πλεονεκτήματα σπουδαία. Το εύκολο πλύσιμό τους. Αυτό θεωρώ ότι είναι πλεονέκτημα μεγάλο, γιατί, αν οι κατσαρόλες δεν χρειάζονται το πολύωρο και καταστρεπτικό για τα χέρια τρίψιμο με το σόμπα, τότε το πλύσιμό των πιάτων δεν θα είναι και τόσο κοποτικό για τη νοικοκυρά. Τα πιάτα πλένονται και ξεπλένονται γρήγορα. Όταν όμως φθάση η στιγμή που θα άρχισαν το τρίψιμο με σόμπα των σκευών της κουζίνας, αρχίζει η ταλαιπωρία: Μαυρίζουν τα χέρια, το μάρμαρο του νεροχύτη και σπάζουν τα νύχια.

Τα νέα όμως σκεύη από πυριτικό άσφαλι, που είναι σχεδόν άθραυστα και άφθορα, ξεκουράζουν πολύ τη γυναίκα. Δεν χρειάζονται τρίψιμο με σόμπα, γιατί δεν πιάνουν πάνω τους ποτέ πομπί, ούτε σκουριά. Πλένονται άκριβώς όπως τα πιάτα. Επὶ πλέον δεν είναι απαραίτητο το σκούπισμά τους, γιατί εύκολα και γρήγορα στεγνώνουν. Άλλο επίσης μεγάλο πλεονέκτημά τους είναι ότι το φαγητό μπο-

ρεί να παραμείνει μέσα στην κατσαρόλα, χωρίς να υπάρχει κίνδυνος άξιδώσεως. «Αν κάποτε, από έλλειψη ὕγρων ή λιπαρών, το φαγητό καθίσει κατωκάσει στην επεστρώση. «Ηταν ευχρηστικῆς που είχε αυτά τα λεφτά στα χέρια και έφυγε με χαλαρωμένη καρδιά.

«Ηταν πολύ κουρασμένος όταν έφτασε στο Χουαίτ Φέδερς, αλλά πήρε ένα καλό μπάνιο και άλλαξε, ένοιωσε πιο φρέσκο και ευδιάθετο τὸν ἑαυτό του. Τὴν ὥρα που κάθισε στο τραπέζι. Η Μαίρη, καθισμένη απέναντί του ὡς ὅρα ἑτρωγαν, ήταν ὑπερήφανη μέσα στο στανέ με κτρινωτές αποχωρητικές φόρεμά της, δι-που το φός παίζοντας δημιουργούσε χρυσάφηνες ανταύγειες.

Μοιράζει σαν κόρη του βασιλιά Μίδα, Μαίρη, έπτε. — Σ' άρσεσι αυτό το φόρεμα; — Θά προτιμούσα τ' άλλο. — Ναι. — Η νέα έδωλε τα γέλια και η ὑπόθεσι θα σταματούσε εκεί, αλλά μετά το δείπνο καθὼς σηκωνόταν από την καρέκλα ὁ Πήτερ έπτε: — Θά ήθελα να αλλάξω. — Ν' αλλάξω τί; — Φόρεμα. — Μα, Πήτερ, είναι γελοίο αυτό που ζητάς.

— Όχι, δεν είναι γελοίο. Άλλά μ' αυτό έχεις το ὕφος θαυτολυττης, που δεν ταιριάζει καθόλου στη γυναίκα ενός φτωχού άνδρα.

— Άλλά δεν είμαι γυναίκα κανενός!

— Για την ὥρα βέβαια. Αυτό ήταν θρασυτητα από μέρους του Πήτερ και ὁ νεαρός γιατρός το καταλάβαινε.

— Πήγαινε να αλλάξεις φόρεμα, έπέμεινε.

Η Μαίρη δίστασε για μιά στιγμή. — Άλλά τί διαφορά θάχη αυτό; —

— Διαφορά τεράστια για μένα. Ο νέος καταλάβαινε καλά ότι το έκανε για να τη δοκιμάσει. Δεν ήξερε και ὁ ίδιος αν ζήτοσε να μετοήση το βάθος τού αισθηματός της γι' αυτόν ή να διαπιστώση ὡς πού έφθανε η επιθυμία του να δοκιμάση τη δύναμη που ήταν ικανός να ασκήσει επάνω της. Άλλά είτε για τὸν ἑνα, είτε για τὸν ἄλλο λόγο, ένοιούσε να σπρώξει ὡς το τέλος το πειράματά του.

Πρὸς μεγάλη έκπληξη του Πήτερ η νέα έπρεσε γελώντας στη σκάλα κι' ἐνῷ αὐτός την περίμενε στη βεράντα, ένοιωσε να μειώνεται μέσα του η αίσθησι τού θριάμβου που είχε δοκιμάσει. Είχε παίξει το ρόλο του αυθαρχικού άνδρα μόνο και μόνο για να ικανοποιήσει τη ματαιοδοξία του.

Εν πάση περιπτώσει, όταν η Μαίρη ξανακατέβηκε δεν της ζήτησε συγγνώμη για την τυραννική αξίωσή του.

ή Μαγεμένη Γῆ...

λιείς μου. Φέρρυ, έπτε. Θά μετανοήσετε.

Όταν άφισε το σπίτι ὁ Πήτερ άκουσε τὸν Μπουν να ξαναπαίζει στο πιάνο το βάλς του. Παρά τὸν Τύντωλ και όλες τις συμφορές τους, ἡ μουσική εξακολουθούσε να είναι ἑλαφρά και χαρούμενη.

Περνώνας ὁ Πήτερ σταμάτησε στοὺς Τύντωλ.

— Αν σὰς πετάξουν έξω, έπτε στον Βάνς, μπορείτε νάρηθε να εγκατασταθήτε στο δικό μου σπίτι.

— Αν με πετάξη έξω, θα τὸν σκοτώσω!

— Και θα σκοτώσης με τὸ ἴδιο χτύπημα και τη γυναίκα σου!

— Αὐτὸς φταίει για ὅλα, ξανάπε με πείσμα ὁ Τύντωλ.

— Άγαπήτέ μου, πρέπει να καταλάβης ότι είσαι κατὰ ἑνα μέρος ὑπεύθυνος για τις άτυχίες σου. Σκέψου τη γυναίκα σου και κύτταξε να βρῆς και σὺ τὸν ἴσιο δρόμο.

Ο Πήτερ άφισε στον Τύντωλ τα λεφτά που τὸν είχε δώσει για τὴν ἐπίσκεψί της ἡ κυρία Μάσγκραιφ.

Αὐτὸ τὸ φαινὸντὸν σαν μιά εἰρωνεία της τύχης: ἡ μητέρα να βοηθά χωρίς να τὸ ξέρη εκείνους που ὁ γυιὸς της είχε καταδικάσει στην επεστρώση.

— Άνταν ευχρηστικῆς που είχε αυτά τα λεφτά στα χέρια και έφυγε με χαλαρωμένη καρδιά.

— Ηταν πολύ κουρασμένος όταν έφτασε στο Χουαίτ Φέδερς, αλλά πήρε ένα καλό μπάνιο και άλλαξε, ένοιωσε πιο φρέσκο και ευδιάθετο τὸν ἑαυτό του.

Τὴν ὥρα που κάθισε στο τραπέζι. Η Μαίρη, καθισμένη απέναντί του ὡς ὅρα ἑτρωγαν, ήταν ὑπερήφανη μέσα στο στανέ με κτρινωτές αποχωρητικές φόρεμά της, δι-

που το φός παίζοντας δημιουργούσε χρυσάφηνες ανταύγειες.

Μοιράζει σαν κόρη του βασιλιά Μίδα, Μαίρη, έπτε.

— Σ' άρσεσι αυτό το φόρεμα; — Θά προτιμούσα τ' άλλο.

— Ναι.

— Η νέα έδωλε τα γέλια και η ὑπόθεσι θα σταματούσε εκεί, αλλά μετά το δείπνο καθὼς σηκωνόταν από την καρέκλα ὁ Πήτερ έπτε:

— Θά ήθελα να αλλάξω.

— Ν' αλλάξω τί; — Φόρεμα.

— Μα, Πήτερ, είναι γελοίο αυτό που ζητάς.

— Όχι, δεν είναι γελοίο. Άλλά μ' αυτό έχεις το ὕφος θαυτολυττης, που δεν ταιριάζει καθόλου στη γυναίκα ενός φτωχού άνδρα.

— Άλλά δεν είμαι γυναίκα κανενός!

— Για την ὥρα βέβαια. Αυτό ήταν θρασυτητα από μέρους του Πήτερ και ὁ νεαρός γιατρός το καταλάβαινε.

— Πήγαινε να αλλάξεις φόρεμα, έπέμεινε.

Η Μαίρη δίστασε για μιά στιγμή. — Άλλά τί διαφορά θάχη αυτό; —

— Διαφορά τεράστια για μένα. Ο νέος καταλάβαινε καλά ότι το έκανε για να τη δοκιμάσει. Δεν ήξερε και ὁ ίδιος αν ζήτοσε να μετοήση το βάθος τού αισθηματός της γι' αυτόν ή να διαπιστώση ὡς πού έφθανε η επιθυμία του να δοκιμάση τη δύναμη που ήταν ικανός να ασκήσει επάνω της. Άλλά είτε για τὸν ἑνα, είτε για τὸν ἄλλο λόγο, ένοιούσε να σπρώξει ὡς το τέλος το πειράματά του.

Πρὸς μεγάλη έκπληξη του Πήτερ η νέα έπρεσε γελώντας στη σκάλα κι' ἐνῷ αὐτός την περίμενε στη βεράντα, ένοιωσε να μειώνεται μέσα του η αίσθησι τού θριάμβου που είχε δοκιμάσει. Είχε παίξει το ρόλο του αυθαρχικού άνδρα μόνο και μόνο για να ικανοποιήσει τη ματαιοδοξία του.

Εν πάση περιπτώσει, όταν η Μαίρη ξανακατέβηκε δεν της ζήτησε συγγνώμη για την τυραννική αξίωσή του.

Προχώρησε πρὸς το μέρος της λεγοντας:

— Θέλεις να φορέσης αὐτὸ το φόρεμα τὴν ἡμέρα τὸν γάμον μας, Μαίρη;

Τὰ μάγουλα της νέας έγιναν κατακόκκινα.

— Να ἑνας κύριος που είναι πολύ σίγουρος για τὸν ἑαυτό του! τὸν έπτε πειρακτικά.

— Ένας άνδρας πρέπει νάναι πολύ σίγουρος για τὸν ἑαυτό του, όταν πρόκειται για τὴν εὐτυχία της ζωῆς του.

— Ηταν ὄρθιοι ὁ ἑνας κοντὰ στον ἄλλο, κατὰ ἀπὸ τὸ φανέρη της βεράντας. Η νύχτα είχε πέσει για καλά πιά τυλίγοντας στὰ σκοτάδια της ὅλα τὰ γύρω. Και έτσι ὁ Μπουν Μάσγκραιφ είχε ὅλη τὴν εὐχέρεια να τὸν κυττάζει, σαν δὺο φωτεινές εἰκόνες σ' ἑνα σκοτεινὸ φόντο: τὴ Μαίρη με τὸ πρόσωπο σηκωμένο πρὸς τὰ γεμάτα ἑρωτα μάτια τὸν Πήτερ.

Αὐτὸ λοιπὸν ἦταν! Ο Φέρρυ συνέχιζε τὸν ἄθλον του! Κανείς δεν άγνοούσε με ποιά ελαφρότητα ἑπαίρων τις ἑρωτικές του ὑποθέσεις ὁ νεαρός γιατρός. Η τελευταία του περιπέτεια ἦταν ἡ Λου Γκόρναν που ὁ Μπουν είχε τὴν ευκαιρία να τὴν γνωρίσει και τὴ βρῆκε πολύ τὸν γούστο του. Κάτι στην ἐπιθυμὴ με τὴν ὁποία ἡ Λου κυνηγούσε τὸν Πήτερ είχε προκαλέσει τὸ θαυμασμό του Μπουν, που είχε μεγάλο σεβασμὸ για τὸν ἄνθρωπο που ἦσαν τὴν ἑλθουν και πὰς να τὸ πετύχουν.

Είχε κάνει μιά βόλτα στο κτήμα του, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὴν ἀνύριστι γάτα του. Ἀπὸ τὴν ὥρα που είχε συνήθει με τὴ Μαίρη, εκείνο τὸ πρωί, είχε διαπιστώσει ότι ἡ νέα κυριαρχούσε στις σκέψεις του. Τὴν έδρασε διαδοχὰς με τὴ φαντασία του, ὡς ἀκριβὸς τὸν είχε παρουσιάσει, στην ἀρχὴ σαν μιά νύμφη πὸν πρόβαλε μέσα ἀπὸ τὰ δένδρα και ὕστερα στο δωμάτιό της, ἀνάμεσα στὰ προσωπικά μπιμπιλιό της. Είχε τὸ θάρρος να καυχήθη μισοστὰς της για τὰ πλάτη του και είχε νοιώσει παγαμένο τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὸ συχρό ὕφος της Μαίρης.

Καὶ να τὸν τώρα παρευρισκόταν σὲ μιά ἰδιαίτερη συνάντησι τὸν Πήτερ Φέρρυ. Τὸ ζευγάρι είχε φύγει ἀπὸ τὴν βεράντα. Ο Μπουν τὸν παρακολουθούσε με τὸ βλέμμα ἐνῷ ἀπομακρύνονταν στὸ σκοτάδι τὸ κτήμα.

Με βαρεία τὴν καρδιά και φλογισμένο τὸ κεφάλι, περίμενε να τὸν δῇ νὰ ξαναγυρίζουν ἀπὸ τὸν πρώτο πὸς, ἀλλά ὁ Πήτερ είχε πῶς να πάρη τ' ἀμείλι του και είχε φύγει μαζί με τὴ Μαίρη. Ἀφώνοντας τότε τὸ παρατηρητήριό του ὁ Μπουν άπόφασισε να φύγη ἀφού έρριξε ἑνα βλέμμα στὸ παραθύρο τὸν δωμάτιό της Μαίρης, ὅπου ἔλαμπε λίγο φός.

Όταν ἡ νέα θά γύριζε, κατὰ ἀπὸ τὸ φός τῆς ἀπαλῆς αὐτῆς λάμπας θά πῆγαινε να καθῆθι μπροστὰ στὸ καθρέφτη της και θά χρησιμοποιούσε τις ὥρες δορυστές της ἀπὸ ἑλεφαντόδοντο, ποικιλιμένο με λεπτὸ χρυσάφι. Ἀρωμάτιζε τὸ λευκὸ δέρμα της με τὸν περιεχόμενο τὸν κρυστάλλινον μπουκαλιῶν...

Ο Μπουν θυμήθηκε ἑνα παλιὸ τραγούδι, πὸν τὸν τραγουδοῦσε ὁ λοτε ἡ μητέρα του, όταν ἦταν μικρός:

Ἀπὸ τί είναι φτιαγμένες οἱ ὁμορφες (κυρίες); Ἀπὸ δαντέλες και κορδέλες Κι' ἀπὸ τὸ ὥραίο τους πρόσωπο...

Καὶ ὡς, ἡ Μαίρη ἦταν φτιαγμένη ἀπὸ κάτι καλύτερο ἀπ' αὐτὰ. Ἀπὸ κρυστάλλο, ἑλεφαντόδοντο και χρυσάφι! Ἡ φαντασία του ἑπλάσε μιά παρὰδενή σύγκρισι: τὰ μαλλιά της ἦταν τὸ χρυσάφι, τὸ ἀπαλὸ δερ-

μα της τὸ ἑλεφαντόδοντο και ἡ καρδιά της τὸ κρυστάλλο!

Ι Χ

Όταν γύρισαν με τ' ἀμείλι τους ὁ Πήτερ και ἡ Μαίρη βρῆκαν τὴν Τζίνκς ἀναστατωμένη.

— Ο πατέρας σας θέλει να σὰς δῇ, έπτε στη νέα ἡ νοσοκόμα.

Μπαίνοντας μονάχη μέσα στὸ δωμάτιο, ἡ Μαίρη προχώρησε πρὸς τὸν πατέρα της που ἦταν ἀνακαθισμένος στὸ κρεβάτι του.

— Ἀπὸ πότε, Μαίρη, ρώτησε ὁ Χάμιλτον, σὺ ἔχω δώσει τὴν ἀδεια να πηγαίνης περίπτωση μ' ἄνδρες τὴ νύχτα;

— Μα ἦταν τόσο ὥραία βραδυά, μπαμπά.

— Θά μπορούσες να με ρωτήσης...

— Η νέα δεν είχε να τὴ τίποτα πρὸς ὑπεράσπισί της και δεν άπάντησε.

Ο Χάμιλτον συνέχισε με δικαιότητα:

— Ο Φέρρυ φυσικά είναι ἑρωτευμένος μαζί σου!

— Μα φαντάζεσαι πάντοτε ὅτι ὅλοι οἱ ἄνδρες μ' ἑρωτεύονται;

— Έλως πάντως, ἔλως να καταλάβης μιά για πάντα: δεν έχει πιά περιπάτους με τὸν Φέρρυ. Και ἂν αὐτὸ ἑπαναληφθῇ, θά φροντίσω να ἀπαλλάξω ἀπ' αὐτόν.

Η Μαίρη είχε καθῆσι κοντὰ στον πατέρα της προσπαθώντας να τὸν καθησυχάσει και τὸν φίλησε πρὶν τὸν ἀφήσει. Η Τζίνκς, πὸν τὴ συνάντησε τὴ στιγμή που ἔβγαινε ἀπὸ τὸ δωμάτιο τὸν ἀρρώστο, της έπτε:

— Προσπάθησα να τὸν κρῶω τὴν ἀλήθεια, Μαίρη, ἀλλά σὰς ἔτασε με τόσο ἐπιθυμὴ, ὡς ἀνὰγκαστικά να τὸν πῶ. Φοβήθηκα μὴ τυχὸν ὁ Πήτερ γύριζε μαζί σας και τότε ὁ πατέρας σας θά θυμῶνε ἀκόμα περισσότερο.

— Ο γιατρός είχε μιά ἐπισκεψι να κἀνη πρὶν γύριση, ἀπάντησε ἡ Μαίρη.

Η Μαίρη διενύνηκε ἀργὰ πρὸς τὴ σκάλα. Ὅλη ἡ χαρὰ που είχε δοκιμάσει ἀπὸ τὴν παρουσίαν της Πήτερ είχε ὀδύσει μονομιάς. Ὑπῆρχε στὴ στάσι τὸν πατέρα της ἑνα εἶδος ψυχρῆς λυσίας που τὴν είχε τρομοκρατήσει. Ἡ ληψία ὅτι δεν θά συνέβαινε καμμία σκηνὴ όταν θά γύριζε ὁ Πήτερ, ὅταν καλύτερο ἴσως να τὸν εἰδοποιήσει. Ἐτσι, ἀποφάσισε να μείνη ἑνῆς και να τὸν περιμένει. Ἐβγαλε τὸ φόρεμά της, φόρεσε τὴν κόκκινη μεταξωτὴ ρὸμπ ντὲ σάμπρ της και θῆκε τὸν μπαλκόνι που ἔβλεπε στὸν κήπο. Στριγμένη στὸ στήθος είχε τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἦταν ἑνα ἀσπίσαντο πλάσμα. Ο περιπάτος με τὸν Πήτερ ἦταν μιά μεγάλη περιπέτεια! Τῆς έδειξε ἑνα σωρὸ πράγματα και ἀνάμεσα στ' ἄλλα τὴν ἑκκλησία τὸν Ντένις, που είχε μείνει ἀτέλειωτη.

— Ο Ντένις ὡς δεν έχει ἀνάγκη ἀπὸ στέγη, έπτε ὁ Πήτερ. Οἱ πι-στοί του ἔρχονται ὡς ὡδηγοί. Είναι ὁ «μικρὸς τους πάστορας» και είναι ὅλοι ἐνθουσιασμένοι μαζί του. Είναι ὁ ἀρχηγὸς και αὐτοὶ τὸν ἀκολουθοῦν: ἀληθινὰ ἀποστολικὸ αὐτό!

— Πιστεύεις σ' αὐτὰ που διδάσκει, Πήτερ;

— Γιατί ὄχι; Αὐτὸς ἀσχολεῖται με τις ψυχές, ἐνῷ ἐγὼ ἀσχολοῦμαι με τὰ σώματα. Κατὰ συνέπεια συνεργαζόμαστε κατὰ κάποιον τρόπο.

Η Μαίρη ἦταν κατασκευημένη. Ὅταν ἦταν κατὰ ὑπόθεσι να ἐργάζεται κανείς με τὸν Πήτερ.

Τὴν είχε πάρει μαζί του και σὲ κάποιο γέρο, στὸν ὄρειο πῆγαινε κάποιο φάρμακο. Ο γέρος και ἡ γυναίκα του ζούσαν ἀπὸ τὴν πώλησι τὸν καρπὸν τὸν περιβολίου τους και μάζευαν σὲ μικρὰ δοχεῖα μέλι ἀπὸ τὰς ἀνθισμένες πορτοκαλίες που καλλιεργούσαν. Είχαν ἀπ' αὐτὸ ἑνα ἀρκετὰ καλὸ εἰσόδημα, ἀκόμα και στὴν περίοδο αὐτῆς τῆς οικονομικῆς κρίσεως και ἦταν ἑνα ζευγάρι ἀγαπημένο.

Η γυναίκα είχε προσφέρει ἑνα μικρὸ δοχεῖο μέλι στὴ Μαίρη λέγοντας:

— Συνηθίζουν ἐδὼ να προσφέρουν μέλι στὰ νεογῆντρα ζευγάρια. Καὶ θαρρὼ πὸς είναι μιά ευκαιρία να σὰς τὸ προσφέρω και σὰς δεν εἶναι ἑτσι;

Είχε προσφέρει ἐπίσης και στὸν Πήτερ μιά σακούλα γεμάτη μανδάρινα, πὸν οἱ δὺο νέοι τὰ είχαν φάει στὸ δρόμο κατὰ τὴν ἐπιστροφή τους. Η Μαίρη τὰ ξεφλούδιζε και ἔδινε στὸν Πήτερ τὰ καλύτερα κομμάτια.

Η νέα είχε φέρι στὸ δωμάτιό της τὸ δοχεῖο με τὸ μέλι, και τὸ είχε τοποθετήσει με προσοχή. Ἐλεγε μέσα τῆς ὅτι και αὐτὴ κάποια μέρα θά ἦταν νεαρή νοφούλα και θά μπορούσε να μοιραστὴ τὸ μέλι αὐτὸ με τὸν Πήτερ.

Ο Πήτερ δεν τὴν είχε ἀγγίσει καθόλου σὲ ὅλη τὴ διαδρομή, ἀλλά της ἔλεγε κάτι πράγματα που τὴν είχαν συγκλονίσει. Δὲν τὸν είχε τίποτε ὑποσχεθῇ. Ὅμως ἦξερε ὅτι είχε ἀφήσει τὴν πόρτα ἀνοιχτὴ σὲ κάθε ἐλπίδα.

Είχαν σταματήσει μπροστὰ στὸ σπίτι τὸν Πήτερ και είχαν καθῆσι στὰ σκαλοπάτια, ἔχοντας κοντὰ τους τὴ Μπέκυ. Καὶ κεί ὁ Πήτερ της είχε μιλήσει για τὴ μοναξιά του.

Τῆς είχε μιλήσει τῆς πὸς ἡ ἄγρια θάλασσα, ἔξωγώντας της πὸς ἡ ἄγρια θάλασσα κέρδιζε διαρκῶς ἑδαφος, σαν ἑνα μυθικὸ προϊστορικὸ θῆριο, για να καταπιῇ σιγά-σιγά κάθε σημεῖο πολιτισμοῦ. Τὴν είχε ὕστερα μπάσει στὸ σπίτι λέγοντας:

— Μαίρη, θῆλω μιά μέρα να σε δῶ ἐδὼ μαζί μου. Τὸ κτήμα μου εἶναι ὑποθηκεμένο στὸν Μάσγκραιφ.

— Ὅσο ὅμως πληρώνω τὸν τόκον του χρέους μου δεν μπορεῖ να μὴ κἀνη τίποτα. Καὶ ὕστερα μπορεῖ τὰ πράγματα να ἀλλάξουν στὸ καλύτερο για μένα.

Είχε δείξει μιά ἀετοφωλιὰ στὴν κορυφὴ ἑνὸς παύσηλου δένδρου:

— Είναι ἑνα ζευγάρι που ἦρε ἐδὼ ἀπὸ χρόνια και θά μείνη ὅλα τὰ χρόνια που θά ζήσουμε ὁ δὺο μας!

— Άλλά δεν πῆρα ἀκόμα καμμία ἀπόφασι, Πήτερ!

— Ἀρσέ με να τὴν πάρω ἐγὼ για σένα!

Τὴν είχε κατεβάσει στὴν πόρτα τὸν Χουαίτ Φέδερς και ἡ Μαίρη είχε μπη μέσα ἀκτινοβολώντας και εὐτυχιζόμενη για να βρῇ τὸν πατέρα της ἔξω φρενὼν να ἀπειλῇ πὸς θά διώξη τὸν Πήτερ.

Ενωίωσε ἑνα θανάσιμο ρίγος στὴ σκέψι αὐτῆ. Τί θά ἔκανε ἂν τῆς ἔλειπε ἡ ζεστασιά της προστασίας τὸν Πήτερ;

Ενα θρόισμα τὸν φύλλων ἀπὸ κάτω της τὴν ἔκανε να τεντώση τ' αὐτιά της και σκύδοντας προσπαθῆσε να διακρίνη ποῖος ἦταν.

— Ποῖος είναι ἐκεῖ; ρώτησε.

— Ο Μπουν Μάσγκραιφ. Κάνοντας μιά βόλτα μέσα στῆς πορτοκαλιές μου, σὰς δέκρινε: Η 'Ιουλιέττα στὸ μπαλκόνι της!

Η Μαίρη μπορούσε να τὸν δῇ τώρα, ὄρθιο κατὰ ἀπὸ τὸν ἐξώστη. Μόλις δέκρινε τὰ χαρακτηριστικά του συγκεχυμένα στὸ σκοτάδι τὸν κήπου.

— ἂν εἶχα ἀρκετὴ τὸλμη θά δοκίμαζο να σκαρφαλώσω ἐπάνω, έπτε ὁ Μπουν.

— Μα δεν θά μπορούσατε, γιατί θά κινδυνεύατε να τσακισθῆτε.

— Θέλετε να δοκιμάσω;

— Όχι! φώναξε ἡ Μαίρη και τραβήχτηκε ζωηρά πίσω.

— Περιμένετε! παρακάλεσε ὁ Μάσγκραιφ. Ἐλῶ να σὰς μιλήσω. Καὶ μ' ἀρσέ να σὰς βλέπω ἑτσι. Μιά γυναίκα σ' ἑνα μπαλκόνι. Είναι πολύ συμβολικὸ, δεν είναι ἑτσι; Ἡ 'Ιουλιέττα... και τὸσες ἄλλες. Καὶ οἱ ἄνδρες που τῆς κύτταξαν και είχαν τὸση ἐπιθυμία να σκαρφαλώσουν ἐπάνω!

Η Μαίρη δεν άπάντησε άμέσως. Παρατηρούσε ἐπιμῶνα τὸ ἀνασηκωμένο αὐτὸ πρόσωπο, με τὰ μαῦρα ριγμένα πῶς μαλλιά και πὸν ἑαυμονικὴ ὁμορφία του ἀπαλυνόταν ἀπὸ τὴ μαγεῖα της νύχτας. Δοκίμαζε ἑνα παρὰδενή τρόπο, σὰ να φοβόταν κατὶ τὸ ἀπαίσιο. Ἐκανε να ἀποτραβῆχτι.

— Περιμένετε! ξανάπε ὁ Μάσγκραιφ.

Μιά στιγμή ἀργότερα θρικόταν διπλά της και τὰ φύλλα της κλημαριάς πάνω στὴν ὁποία είχε σκαρφαλώσει ριγοῦσαν ἀκόμη ἀπὸ τὸ τράνταγμα.

* ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια *

του νέου σα να ντράπηκε ξαφνικά.

Τά καλλυντικά "Φυλλίς," εκτός από τις φαρμακευτικῶς καθαρῆς πρώτες ὕλες, τὴν τέλεια ἐπιστημονικῶς σύνδεση και τὰ ἀναμφισβήτητα εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα, ἔχουν ὅσο ἀκόμα ἐξαιρετικὰ προσόντα. Είναι εύκολα στή χρῆση και σταθερὰ διαρκείας.

Οἱ γυναίκες της δράσης βρίσκουν σ' αὐτὰ ὅτι ἀκριβῶς τὸς χρειάζεται. Ἀ

Η ΑΝΟΙΞΙΣ Η ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΣΕΙΣ

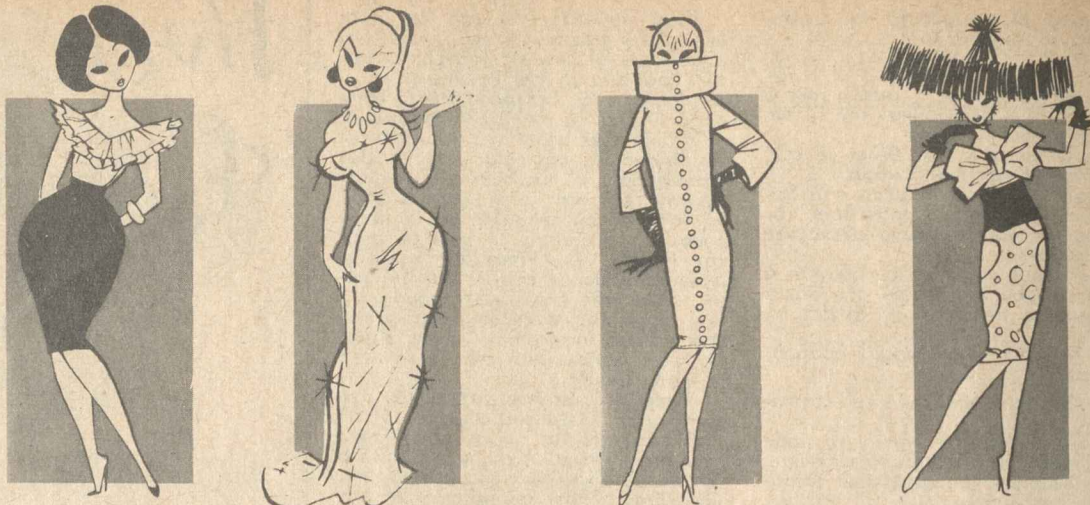
ΠΟΣΕΣ γυναίκες δεν ονειρεύονται να έχουν ένα αρμονικό σώμα, με τέλειες ιδεώδεις γραμμές... Και οι εφημερίδες φαίνεται να δοκιμάζουν μία κακεντρεχή ευχαρίστηση δημοσιεύοντας καθημερινά και από μία φωτογραφία κάποιας καλλίγραμμης και όμορφης στάας, σ'α να ήθελαν μ' αυτό να υπενθυμίσουν στις πιο πολλές γυναίκες τις σωματικές τους ατέλειες που έρχονται συνήθως με την πάροδο των χρόνων. 'Η δε φετεινή μόδα, είναι πολύ απαιτητική: θέλει τονισμένη μέση. 'Αλλά είναι δυνατόν να διατηρήσει μία γυναίκα σε όλη τη ζωή της το ίδιο βάρος; Είναι δυνατόν στα 40 ή στα 50 χρόνια να έχει τις ίδιες αρμονικές γραμμές που είχε όταν ήταν είκοσι;

Μερικές φορές είναι βέβαια δυνατόν, αλλά όχι πάντοτε κατά τη γνώμη τουλάχιστον των πιο πολλών ειδικών γιατρών και αισθητικών. Δεν είναι δε εύκολο να διατηρήσει μία γυναίκα πάντοτε το ίδιο βάρος της πρώτης της νεότητας για τόν έξης λόγο: ανατομικά, το σώμα πρέπει να γίνεται ελαφρότερο γερώντας. Πράγματι ο κυτταρικός ιστός που σχηματίζει τη μάζα του δέρματος λεπτύνεται, χαλαρώνεται, οι μύες είναι λιγότερο σφιχτοί, τα κόκκαλα γίνονται λίγο πιο ελαφρά: θα έπρεπε κατά συνέπεια να έπαυτο η φυσική ολογική μιά ελάττωσι του σώματος. 'Αλλά με την απώλεια αυτή της ζωτικότητας των ιστών και των μυών, με την ελαφρά αυτή γενική χαλάρωση της σάρκας, το λίπος—τό τόσο μισητό αυτό λίπος—κάνει το θαύμα: Περιβάλλει τη χαλαρή σάρκα μας, που έχει πια χάσει τη ρωμαλεότητα της.

Το πρόσωπο διατηρεί καλύτερα τη νεότητα από το σώμα

Όπως όμως κάθε πτώκα και αυτός που σ'α παρουσιάζουμε εδώ είναι κάπως αυθαίρετος και μόνο σαν συμβούλος μπορεί να σ'α χρησιμεύσει. Θά είναι, ας πούμε, η άρεσθρία από όπου θά ξεκινήσετε. Γιατί φυσικά υπάρχουν και οι εξαιρέσεις. Συμβαίνει να συναντήσουμε γυναίκες 40 και 50 χρόνων που καταρβύσαν να διατηρήσουν ένα λυγρό και κομψό σώμα, μία σφιχτή σάρκα με ζωρή, υγιείς χρώμα. Πόσες όμως είναι αυτές; Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι έχουν ένα χάρισμα από τη φύση, όπως λ.χ. άλλες γεννιούνται όμορφες, άλλες πολύ έμπνες κλπ. 'Αλλά δεν έχουν μονάχα το χάρισμα, αλλά και την καλαισθησία και το χρόνο για να προσπατήσουν αυτό το είδος της φυσικής τελειότητας. Οι περισσότερες απ' αυτές είναι επαγγελματίες αθλήτριες: τενίστριες, χορεύτριες, ακροβάτισσες. Το σώμα καλλιεργείται όποις σ'α είναι και εκείνες που το επάγγελμά τους ή η έννοσηση ψυχαγωγία τους είναι τα σπορ έχουν περισσότερη τύχη από τις άλλες να διατηρήσουν σε καλή κατάσταση τη σωματική τους εμφάνιση, που σ' άλλες καταβάλλει το πέρασμα του χρόνου.

Για τις περισσότερες όμως από μας, που το πεπρωμένο τους—μετά τα 25 χρόνια—είναι να γίνουν μητέρες και να εργαζόμαστε σε κάποιο γραφείο ή εργοστάσιο, τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά. 'Η καθιστική ζωή σκοτώνει λίγο—λίγο την άραία ζωτικότητα του σώματος. Οι φροντίδες, ο λίγος ύπνος, η ταλαιπωρία από τις μεγάλες συγκυρτώσεις στα μαγαζιά π.χ., ή έλλειψη καθαρού αέρα και συχνά ή έλλειψη χρημάτων—ή κακή κατανόηση των χρημάτων αυτών—είναι σημαντικώτατοι λόγοι που κάνουν μία γυναίκα να παραμε-

'Αρμονικές 'Αναλογίες...

λή το σώμα της ή, ακριβέστερα, να πωψη να φροντίσει για τη διατήρηση του σώματός της σε καλή κατάσταση. Σ' εκείνες λίγο πάχος είναι αναγκαίο: σε μία ώριμη ηλικία, το λίπος αντικαθιστά έποφελώς τους άπτοντες μύς.

Ποιές διαστάσεις είναι κείνες που μεταβάλλονται περισσότερο με την πάροδο των χρόνων; 'Η περιφέρεια της μέσης, του στήθους και των γοφών. Σ' αντίσταθμισμα, το πρόσωπο «διατηρείται» καλύτερα από το σώμα και οι περισσότερες γυναίκες είναι πιο κερδισμένες ντυμένες παρά γυμνές. Το πρόσωπό τους—ίσως γιατί το φροντίζουν περισσότερο από το σώμα και οι περισσότερες γυναίκες είναι πιο κερδισμένες ντυμένες παρά γυμνές. Το πρόσωπό τους—ίσως γιατί το φροντίζουν περισσότερο από το σώμα και οι περισσότερες γυναίκες είναι πιο κερδισμένες ντυμένες παρά γυμνές.

Εκτός όμως από τα «μεγάλα μέτρα»—γυμναστική, δίαιτα, ζωή στο ύπαιθρο, μασάζ, υδροθεραπεία—που επιτρέπουν να ξεγελούμε το χρόνο, υπάρχουν μερικά πολύ απλά μυστικά, μία και ζούμε ντυμένες, για να καμουφλάρουμε μία ατέλεια, για να «εξαπατήσουμε» χαριτωμένα τόν πλησίον μας χωρίς να τόν βλάψουμε—τό αντίθετο μάλιστα.

Άνοιχτά ή σκούρα χρώματα : Γραμμές κάθεται ή διορθώνει; Μάθετε να διαλέγετε

■ Μην ξεχνάτε ποτέ ότι τα άνοιχτά χρώματα παχύνουν και ότι μόνο το μαύρο, το μπλε μαρέν και τα ουδέτερα χρώματα (μαρόν, γκριζό σκούρο, πράσινο βαθύ) σ'α κάνουν θαυμάσια λεπτές.

■ 'Αν έχετε θώρακα πολύ ανεπτυγμένο και γοφούς στενούς, μη φοράτε πολύ εφαρμοστή φούστα. 'Αλλιώς δεν θά κάνετε άλλο, παρά να υπογραμμίσετε την ανισορροπία των αναλογιών σας. 'Αν, αντίθετα, οι γοφοί σας είναι φαρδικοί και ο θώρακας σας λεπτός, φοράτε κορσάκ και φούστες ίσιες χωρίς φιοριτούρες.

■ 'Αν θέλετε να λεπτύνετε και να ψηλώσετε, διαλέξτε κάθεται γραμμές: ύφασματά με ρίγες, πλάσδες, κεντήματα που να πηγαίνουν από πάνω προς τα κάτω. 'Αποφεύγετε τα ντε πίες (φούστα και κορσάκ ή πουλόβερ) και μη φοράτε μονόχρωμα ύφασματά.

■ Μή φοράτε σατέν ή λαμέ, αν δεν είσαστε πολύ λεπτή. Τα λαμπερά ύφασματά τονίζουν με τις αντανακλάσεις τους τις στρογγυλότητες του σώματος και υπογραμμίζουν τις ατέλειες ή τις πολύ γενναιώδεις αναλογίες, όπως πάνω—κάτω ή προβολές τονίζει τις λεπτομέρειες ενός αντικειμένου ή ενός θεάματος.

■ 'Αν είσαστε πολύ ψηλή—τό δεινό των περισσότερων από μας—

μην τονίζετε περισσότερο την έντονη φωνή σας ένα φόρεμα ή ένα παντό με μία σειρά κουμπιών που πηγαίνουν από το λαιμό ως τόν ποδόγυρο.

■ 'Αν πάλι είσαστε πολύ κοντή, μη φοράτε φορέματα διχρόμα ή από αντίθετα υλικά, παραδείγματος χάριν: κορσάκ από σατέν και φούστα από βελούδο. Φορέστε ή το ένα το άλλο ύφασμα. Θά κερδίσετε έτσι σε απλότητα, πράγμα που πρέπει να επιδιώκει πάντοτε μία μικρόσωμη γυναίκα.

■ 'Εχετε τους γοφούς πολύ φαρδείς; 'Αποφεύγετε τις κοντές βέστες,

που είναι ή μόδα τώρα, και φοράτε λίγο πιο μακρές. Οι ράφες ξέρουν την αδυναμία του ανθρώπινου σώματος και στις συλλογές τους παρουσιάζουν τα κατάλληλα για την περίπτωση ταγιέρ. 'Εχετε άλλωστε, κάθε συμφέρον να διαλέξετε τη γραμμή αυτή: φεύγει πολύ άργότερα από τη μόδα.

■ 'Εχετε τόν μπουστό πολύ μακρύ; Φορέστε κάθεται γραμμές από τη μέση και κάτω και αν είσθε ψηλή κι αδύνατη διαλέξτε διορθωτικές γραμμές.

■ Μην ξεχνάτε ότι τα τόσο γοητευτικά σκιωσέζικα, είναι τα δυσκολότερα να φορεθούν σχέδια. Γιατί προσ-

'Η φετεινή μόδα απαιτεί περισσότερο από κάθε φορά, σώμα με αρμονικές αναλογίες. 'Αν όμως το σώμα σας δεν είναι τόσο καλλίγραμμο, φροντίστε να προσαρμόσετε τη μόδα στο σώμα σας και ν' ακολουθήτε ώριμμένους κανόνες της που θά σας διευκολύνουν να παρουσιάσετε ένα κομψό σύνολο!...

θέτουν συγχρόνως και ύψος και πλάτος. Είναι φτιαγμένα σε σχέδια που προχωρούν και προς τις δύο κατευθύνσεις και δεν ταιριάζουν τελείως παρά σε γυναίκες κοντές και λεπτές.

■ Τα ζερεσά, οι μουσελίνες ντραπέ, τα λαμπερά φουρ, προδίδουν τη γραμμή. Μην τα φοράτε, παρά μόνον αν έχετε σώμα νεράιδας.

Κάθε τι που φοράτε πρέπει να είναι ισορροπημένο

■ Μην κυττάτε πάντοτε το πρόσωπό σας και την εμπρόσθια εμφάνισή σας. 'Υπάρχει και ή πλάτη σας και όπως σ'α βλέπουν από μπροστά σ'α βλέπουν και από πίσω. Προσέξτε τη ραφή της κάλτσας σας, το πίσω της φούστα σας και του μαντύ σας και φροντίστε να καθόσαστε με προσοχή, για να μη τούς δώσετε άσχημη εμφάνιση με τα τσαλακώματά τους.

■ Όλο το σύνολο της εμφάνισής σας πρέπει να είναι ένα αρμονικό σύνολο. 'Εχετε έναν αρκετά μεγάλο καθρέφτη που να μπορείτε να βλέπετε τόν εαυτό σας ολόσωμο. 'Ετσι δεν θά κάνετε λάθος στις λεπτομέρειες της γραμμής σας: πολύ μεγάλοι κόμποι στο κορσάκ όταν ο θώρακας σας είναι λίγο κοντός, ζώνη πολύ φαρδιά που τονίζει ένα κάπως βαρύ σώμα, καπέλο πολύ ογκώδες στο κεφάλι μιας κοντής και λίγο στρογγυλούτσικης γυναίκας...

■ Καί τα άξεσουάρ; Όπως γράφουμε παραπάνω οι λεπτομέρειες είναι εκείνες που βρίσκονται στη βάση της αρμονίας μίας τουαλέτας. Προσέξτε πάντοτε ό,τιδήποτε φοράτε να είναι ισορροπημένο: όχι ογκώδεις τσάντες αν είσαστε μικρόσωμη, όχι πρός τα επάνω κόμμωσι αν είσαστε πολύ ψηλή, όχι μεγάλος γιανκάς από γούνα με μακρές τρίχες αν είσαστε λίγο σωματώδης.

■ Διαλέξτε με προσοχή το σχήμα και το ύψος των τακουιών σας. 'Απ' αυτά εξαρτάται όλη ή κομψότητα του σώματός σας. 'Ενα άγετο βιδισμα θά σ'α κάνει να φαίνεται πιο ελαφρότερη και πολύ πιο λεπτή από όσο είσαστε. Μή φοράτε λοιπόν υπερβολικά υψηλά τακουία, θά κερδίσετε, άλλωστε, και σε ύψεια και σε άνεση. Το σχήμα του παπουτσιού σας να εναρμονίζεται πάντοτε με το σχήμα του αστραγάλου σας.

'Η φωτογραφία είναι αδυσώπητη: Μην παραβλέπετε τη συμβουλή της

Πράγματι, το καλύτερο «τέστ», αν δεν έχετε κριτικό μάτι, είναι ή φωτογραφία. Πόσες φορές θά νοιώσατε έκπληξη βλέποντας τόν εαυτό

σας σε μία φωτογραφία που σ'α τραβήξει στο δρόμο ένας υπάθιος φωτογράφος, ή μία φίλη σας στην έξοχ. 'Ισως να ήταν εύχρηστη ή έκπληξη αυτή, αλλά τις πιο πολλές φορές είναι βέβαιο ότι δοκιμάζετε κάποια απογοήτευση. Πράγματι, μπορεί ένα φόρεμα που σ'α αρέσει σαν ύφασμα να σ'α παχαίνει, ή να μη σας πηγαίνει καθόλου.

Δεν είναι μόνο ή φωτογραφία ό καλύτερος καθρέφτης για να δείτε αν ταιριάζει στο σώμα σας ένα φόρεμα. Και το πρόσωπό σας, που είναι ή διτρίνα της εμφάνισής σας παρουσιάζεται αντικειμενικά στη φωτογραφία. Σ' αυτή θά δите αν σ'α πηγαίνει το είδος του χτενίσματος που κάνετε, το καπέλο σας ή τα μπιζού σας.

'Οποιαδήποτε κι' αν είναι ή ηλικία και το ανάστημά σας, ή κομψότητά σας πρέπει να είναι διακριτική

Όλα αυτά είναι λίγο περίπλοκα, θά πείτε. Μείνετε ήσυχη όμως. 'Υπάρχει μία ούσιαστική βάση, είτε ψηλή, είτε κοντή, παχεία ή αδύνατη: είσαστε; το μέτρο, οποιαδήποτε και αν είναι ή ηλικία σας και ακόμη περισσότερο αν αυτή ή ηλικία έχει περάσει στα σαράντα. Κυττάστε γύρω σας: οι πιο κομψές γυναίκες δεν είναι κείνες που είναι πιο πολύ φαρτωμένες με μπιζού ή με πολυτίμα γυναικικά. 'Αντίθετα, είναι κείνες που κατορθώνουν να διατηρήσουν

το σώμα τους στις κατάλληλες αναλογίες και να ντυθούν ανάλογα με το πρόσωπό τους και τις περιστάσεις και που προπάντων φροντίζουν για τόν εαυτό τους: χέρια που αείζει όσο δεν αξίζουν δλες οι μόδες του κόσμου μαζί.

■ 'Η υπερβολή, φέρνει πάντοτε τα αντίθετα αποτελέσματα. Το παραγέμισμα ή εκκεντρικότητα, ή επίδειξη, όλα αυτά είναι βαρεία ελαττώματα της γυναικείας όμορφας. Όλα πρέπει να γίνονται με μέτρο. Μην ξεχνάτε πρώτ' από όλα την ηλικία σας και κατά δεύτερο λόγο τη σωματική σας διάπλαση. 'Η επιταγή της μόδας είναι γενική, δεν μπορεί να αξιωση από κάθε γυναίκα την εφαρμογή της. 'Η μάλλον, κάθε έξυπνη γυναίκα δεν προσαρμόζεται αυτή στη μόδα αλλά προσαρμόζει τη μόδα στον εαυτό της. Αυτή είναι και η πιο κερδισμένη. 'Αποφεύγει πολύ τις κακοτοπιές γιατί μπορεί κάτι που επιβάλλει ή μόδα να μην της ταιριάζει.

■ 'Αλλά μερικές που θά διαβάσουν τις γραμμές αυτές θά πουν: «'Εχω παιδιά να κυττάω, να τα ντύω, να τα πλύνω, στίτι να φροντίσω, να μαγειρέω και επί πλέον εργάζομαι κι' έξω». 'Ησυχάστε όμως: οι άνδρες σας ξέρουν τί αξίζει. Το χαμόγελό σας, το κέφι σας, ή καλώςή σας θά είναι ένα ακόμη θαυμάσιος τρόπος να γίνετε ή πιο όμορφη και ή πιο αγαπημένη γυναίκα. Μή ζηλεύετε εκείνες που από το πρωί ως το βράδυ δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να προσέχουν την εμφάνισή τους.

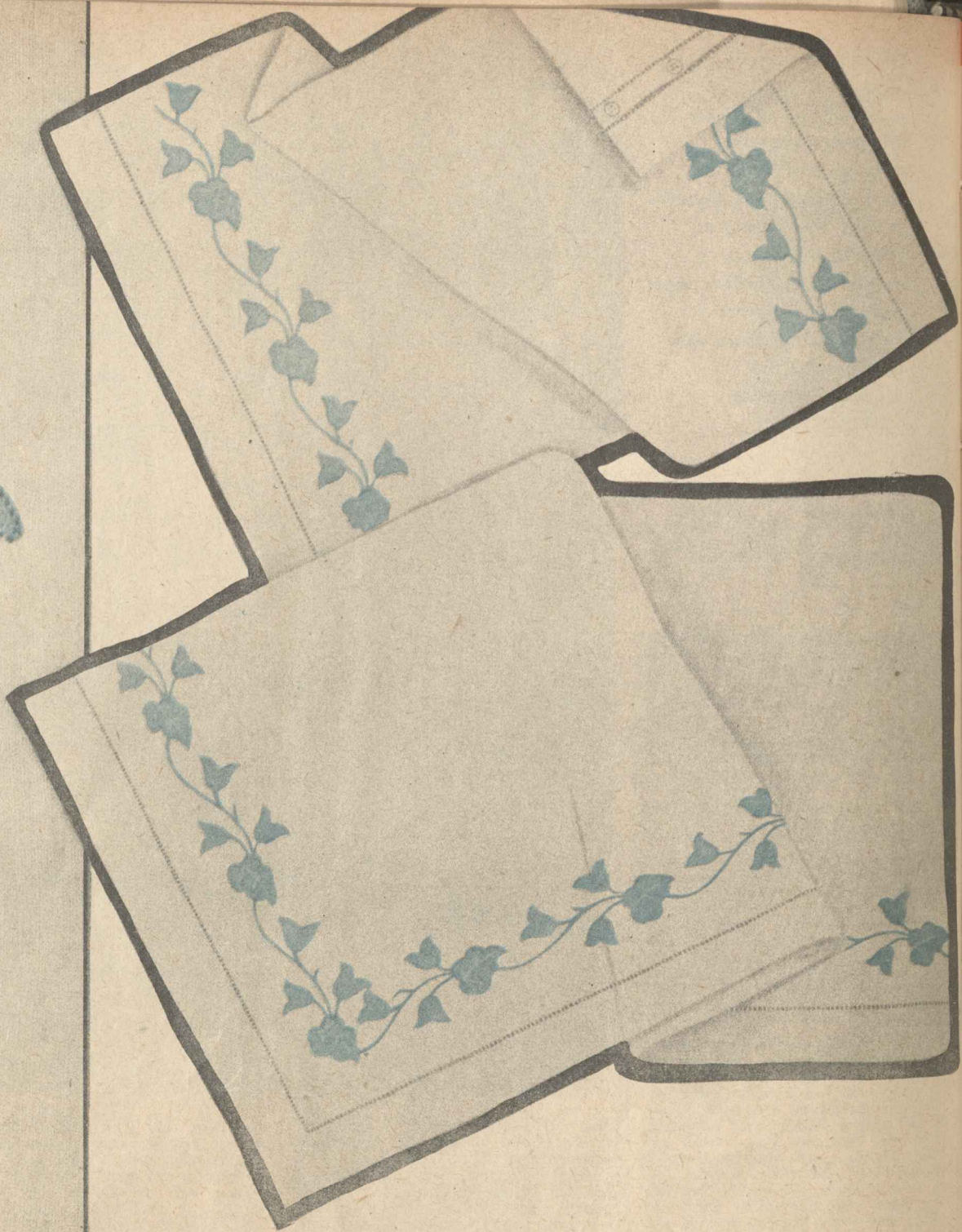
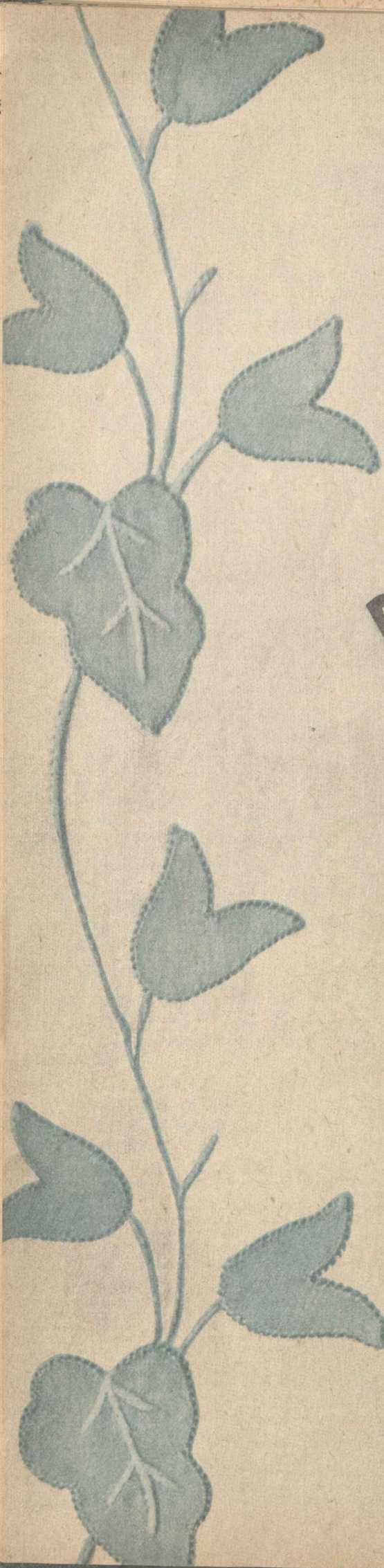
Στο κάτω - κάτω οι διτρίνες δεν έχουν ψυχή. Καλύτερα, λοιπόν να αποφύγετε να γίνετε διτρίνα της μόδας και να κρατήσετε την ψυχή σας που αξίζει όσο δεν αξίζουν δλες οι μόδες του κόσμου μαζί.

Ροζέ-Τιμπώ

ΛΕΠΤΗ ΣΙΛΟΥΕΤΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ

Στην Γερμανία τα δημοφιλή «εναυματογόνα γόστ», πράγματι αξίζει αυτόν τον χαρακτηρισμό, διότι άσπαιρεί κιλά, δίδωνει το περιττό πάχος, χωρίς να είναι κάτι επικίνδυνος και χωρίς μεγάλη δίαιτα. Οι παχύσαρκες θά δουν τόν κόσμον, πιστοποιούν με συγκίνηση την αποτυπωτική δύναμή του. Πρόκειται για μία ανώμαλη είδικών γόστων και ανδρών. Ένα απλό φυτικό παρασκεύασμα που πίνει κανείς σαν τσάι μία ή δυο φορές την ημέρα. 'Εχει εύχρηστη γεύση, κρατεί το σώμα λεπτό και επιτρέπει το νωστό σχηματισμό πεπτησινών. Με το ρόφημα αυτό και σχετικά μόνο δίαιτα έχετε σε λίγο καιρό ένα έξοχο αποτέλεσμα. 'Αποκτάτε την σιλουέτα ενός μακένει και νοιώθετε το σώμα σας ελαστικό και εύκινητο. 'Αν σας ενδιαφέρει να γίνετε πιο όμορφη, τότε «Ελληνικά Φαρμακεία, Λέγεται τσάι Ρύκτη».

Είναι απολύτως άβλαβές το τσάι Ρύκτη. Θά σας βοηθήσει να αδυνατίσετε τόσο εύκολα και εύχρηστα, που θά μείνετε καταπληκτικοί. Προσφέρει μία άληπνη ευεργεσία στους ανδράδες και πρό πάντων στις «γυναίκες». 'Αδυνατίζουν χωρίς να παθαίνουν της πείνας.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΗΜΑ

"Ονειρα γλυκά

ΣΤΑ ΑΠΛΙΚΑΣΙΟΝ ΣΕΝΤΟΝΙΑ ΚΑΙ ΜΑΞΙΛΑΡΙΑ

ΜΕ ΣΙΕΖ λινό κεντήστε τὸ φίνο καὶ ἀπλὸ αὐτὸ σχέδιο στὰ σεντόνια καὶ στὰ μαξιλάρια σας. Σχεδιάστε τὰ κλαδιά, ἀφροῦ τὰ ἐπαναλάβετε στὸ σεντόνι σας κάνοντας καὶ τὴ γωνία τους. Κόψτε ἀπὸ τὸ χρωματιστὸ λινό ὅσα φύλλα θὰ σὰς χρειαστοῦν καὶ ἀπλικαρετέ τα με κλωστή τοῦ ἰδίου χρώματος. Στὰ μεγάλα φύλλα θὰ κεντήσετε με λευκὴ κλωστή σὲ ριζοβελονιὰ τὶς ἴνες. Τὰ κλαδιά θὰ τὰ κάνετε με ριζοβελονιὰ ἀπὸ τὴ χρωματιστὴ κλωστή. Στὶς δυὸ πλευρὲς τῶν μαξιλαριῶν θὰ κεντήσετε τὴ γιρλάντα. Τὸ στρίφωμα θὰ γυρίση καὶ θὰ κεντηθῇ με ἀζούρ. Τὸ σχέδιο αὐτὸ μπορεῖτε νὰ τὸ κεντήσετε καὶ σὲ δυὸ - τρεῖς ἀποχρώσεις βερμὼν σὲ ὕφασμα καὶ κλωστές.

Ἡ ἐπιστροφὴ τῆς Μπιάνκας

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ἡ Μπιάνκα καὶ ὁ Σάντρο, πηγαينوερχόντουσαν με δῆματα ἀργά, στὴν πλατφόρμ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τοῦ Μιλάνου, κατὰ μῆκος τοῦ τραίνου ποὺ θὰ ξεκινούσε σὲ λίγο. Πότε πότε σταματούσαν, ἀποκαμωμένοι ἀπ' αὐτὸ τὸ ἐκνευριστικὸ πῆγαινε ἔλα, καὶ κυττάζοντουσαν στὰ μάτια σιωπηλοῦ.

— Αὔριο τέτοια ὥρα θὰ ἔχουν τελειώσει ὅλα, ψιθύρισε σὲ μιὰ στιγμή ἡ Μπιάνκα. Αὔριο τέτοια ὥρα θὰ εἴμαστε καὶ πάλι μαζί. Γιὰ πάντα!

Ὁ Σάντρο κούνησε καταφατικὰ τὸ κεφάλι του, καὶ τὸ νεανικὸ, σχεδὸν ἐφηβικὸ του πρόσωπο, φανέρωνε χίλια δυὸ ἀντικρουόμενα συναισθήματα. Ἀγάπη, ἐλπίδα, φόβο.

Τὸ βλέμμα τῆς γυναίκας ἦταν πιδ σταθερὸ, πιδ ἤρεμο. Τώρα πιά εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασί της. Δὲν εἶχε ἐνδοιασμούς. Θὰ βάδιζε κατ' εὐθείαν στὸ σκοπὸ της. Κι' ὁμως, ἤξερε πῶς αὐτὸ ποὺ ἐπρόκειτο νὰ κἀν ἦταν πολὺ ὀδυνηρὸ. Καὶ γι' αὐτὴ τὴν ἰδίαν καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους. Ἐπρεπε νὰ μιλήσῃ στὸν Μαυρίκιο. Νὰ τοῦ τὰ πῇ ὅλα. Ὅλη τὴν ἀλήθεια. Ἀρχίζοντας ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα ποὺ εἶχε ἐρθεῖ μόνη στὸ Μιλάνο, γιὰ νὰ δῇ τοὺς γονεῖς της καὶ εἶχε γνωρίσει τὸν Σάντρο. Ἦταν ἓνας ξένος ὁ Σάντρο, κι' ὁμως ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή ποὺ συναντήθηκαν τὰ βλέμματά τους, αἰσθάνθηκαν ὅταν νὰ γνωρίζοντουσαν ἀπὸ χρόνια. Κι' ὕστερα ἦρθε ὁ ἔρωτας. Ἐνας ἔρωτας ὅταν χείμαρρος, ποὺ παρασύρει, καταστρέφει τὰ πάντα στὸ παρασμά του, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ ἀντισταθῇ καμμιὰ δύναμι. Αὐτὴ προσπάθησε ν' ἀντισταθῇ. Μὰ ἦταν κατὰ ἀδύνατο. Θὰ τὰ ἔλεγε ὅλ' αὐτὰ στὸν Μαυρίκιο. Κι' ἐκεῖνος θὰ καταλάβαινε. — Ὁ, γι' αὐτὸ ἦταν σίγουρη. — Δὲν ὑπῆρξε περίπτωση ποὺ ὁ Μαυρίκιο νὰ μὴν εἶχε δεῖξαι κατανόησι γιὰ τίς πράξεις καὶ τὰ αἰσθηματά των ἄλλων. — Καὶ τώρα ὅταν, θὰ ἀκούει τὴν ἐξομολόγησί της τῆς γυναίκας του, θὰ τὴν κυττάζει σιωπηλὰ καὶ πονεμένα (κι' αὐτὸ γιὰ τὴν Μπιάνκα θὰ ἦταν ἀβάσταχτο) καὶ θὰ καταλάβαινε. Δὲν θὰ συγχωρούσε ἴσως, μὰ θὰ καταλάβαινε. Κι' ὕστερα ἡ Μπιάνκα θὰ ἐμπαινε στὸ δωμάτιο τῆς μικρῆς, γιὰ νὰ τὴ σφίξῃ στὴν ἀγκαλιά της. Θὰ ἦταν τὸ τελευταῖο φιλὶ ποὺ θὰ ἔδινε στὴν κόρη της, τὸ τελευταῖο ἀγκαλίσμα, καὶ θὰ ἦταν κι' αὐτὸ πικρὸ, ἀνυπόφορο. Ἀλλὰ ὕστερα, ὅλα θὰ τελείωναν καὶ θὰ ξεαγύριζε στὸν Σάντρο. Θὰ φεύγανε ἀπὸ τὴν Ἰταλία καὶ θὰ ζούσαν μαζί γιὰ πάντα. Δὲν θὰ ἦταν μιὰ εὐτυχία ἀπόλυτη ἢ δική τους, τὸ ἤξερε καλὰ ἡ Μπιάνκα, ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ κἀν διαφορετικὰ. Γιὰ νὰ μείνῃ με τὸ Σάντρο, γιὰ νὰ μὴν τελειώσῃ ἡ ἀγάπη τους, ἔπρεπε νὰ φύγῃ μαζί του, καὶ νὰ τὰ ἐγκαταλείψῃ ὅλα.

Τὴ στιγμή ποὺ τὸν εἶδε ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ τραίνου, ποὺ ἐτοιμαζόταν νὰ ξεκινήσῃ, δοκίμασε τὴν ἐπιθυμία νὰ κατέβῃ, νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴ φοβερὴ δοκιμασία, ποὺ θὰ ἦταν ἡ ἐπιστροφὴ, καὶ μετὰ ἡ φυγὴ ἀπὸ τὸ σπίτι της. Ἀλλὰ ἓνα αἰσθημα καθήκοντος, καὶ συγχρόνως ὁ πόθος νὰ δῇ τὴν κόρη της τουλάχιστο γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη, τὴν συνεκράτησαν.

Πρέπει νὰ σκέπτομαι τὴν ἐπιστροφὴ στὸν Σάντρο, ἔλεγε καὶ ξανάλεγε στὸν ἑαυτὸ της, ἐνὺ τὸ τραῖνο ἀπομακρυνόταν ἀπὸ τὸ Μιλάνο. Ἐτοί θὰ μὰς φανούν ὅλα πὶν εύκολα. Ἐξερε στὸ νοῦ της τὸ βλέμμα τοῦ Σάντρο, τὸ τόσο νεανικὸ, τὸ τόσο δεῖλο καὶ ἀνυπεράσπιστο, ποὺ αἰσθάνθηκε τὴν καρδιά της νὰ πλημμυρίζῃ ἀπὸ τρυφερότητα. Ἡ Μπιάνκα ἦταν μερικὰ χρόνια μεγαλύτερη του, ἀλλὰ τὰ χρόνια αὐτὰ ἄντι τὰ τοὺς χωρίζουν, τοὺς ἔνωσαν ἀκόμη περισσότερο. Ἡ Μπιάνκα ἔδλεπε τὸ Σάντρο ὅταν ἓνα παιδί ποὺ εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ τὴν προστασία της κι' ὁ ἔρωτάς της γι' αὐτὸν μεγάλωνε.

Ἐφερνε στὸ νοῦ της τὰ τελευταῖα λόγια ποὺ εἶχαν ἀνταλλάξει με τὸν Σάντρο:

— Αὔριο τὸ πρωί, τῆς εἶχε πῇ, ἐκεῖνος, αὐτὴ τὴν ὥρα, θὰ εἶσαι πάλι πίσω. Δὲν θὰ κοιμηθῶ ἀπόψε. Καὶ μόλις ἡμερώσῃ θὰ περιμένω πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα, γιὰ ν' ἀκούσω τὰ βήματά σου.

«Δὲν πρέπει νὰ σκέπτομαι παρ' αὐτὸ μονάχα», ἐπαναλάμβανε στὸν ἑαυτὸ της ἡ Μπιάνκα. «Τὴ στιγμή ποὺ θ' ἀνοίξῃ ἡ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Σάντρο, καὶ θ' ἀντικρύσω τὸ γεμάτο πάθος βλέμμα του, κι' ὅλα θ' ἀνήκουν πιά στὸ παρελθόν».

Στὸ σπίτι βρῆκε τὸ Μαυρίκιο ποὺ τὴν περίμενε. Κυτταχτήκαν ἐπίμονα στὰ μάτια, κατόπιν ἡ Μπιάνκα τὸν ρώτησε γιὰ τὴ μικρὴ.

— Εἶναι πολὺ καλὰ. Σὲ ζητοῦσε διαρκῶς, τῆς ἀπάντησε ἐκεῖνος.

Ἡ Μπιάνκα αἰσθάνθηκε τὸ κεφάλι της νὰ γυρίζῃ. «Τί νὰ κάνω;» σκέπτοταν. «Τί νὰ κάνω;» Ἐφερε στὸ νοῦ της τὴν εἰκόνα τοῦ Σάντρο, κι' ἐτοί κατάρθωσε νὰ μιλήσῃ. Ὅταν τελείωσε σήκωσε τὸ βλέμμα της στὸν ἄντρα της καὶ τὸν κυττάζε. Τὸ πρόσωπό του δὲν φανέρωνε οὔτε ἴχνος θυμοῦ. Εἶχε μονάχα μιὰ τέτοια ἐκφρασι ἀπελπισίας, ποὺ ἐκείνη ἀναστατάθηκε ἀπὸ αὐτὸν τὸ βαθὺ καὶ ἀνθρώπινο πόνο. Θὰ προτιμούσε νὰ τῆς ἔλεγε λόγια σκληρά, νὰ τὴν ἔδιωχνε ἀμέσως ἀπὸ τὸ σπίτι, νὰ τὴν περιφρονούσε. Ἐκεῖνος ὁμως τῆς εἶπε με φωνὴ βραχνή ἀπὸ τὴ συγκίνηση:

— Πῆγαινε νὰ χαιρετήσῃς τὴ Σαμπίνα.

Ἡ Μπιάνκα πῆγε στὸ δωμάτιο τῆς κόρης της καὶ γιὰ μιὰ στιγμή, ἐνὺ τὴν ἐσθίγγε στὴν ἀγκαλιά της ἀπελπισμένα, νόμιζε πῶς θὰ λύγιζε, πῶς δὲν θὰ εἶχε πιά τὸ κουράγιο νὰ φύγῃ.

Μὰ τὴν ἄλλη στιγμή πετάχτηκε στὸ διάδρομο, κι' ἀρχισε νὰ κατεβαίνῃ, τρέχοντας τὶς σκάλες. Ὅχι δὲν εἶχε τὸ κουράγιο νὰ στερηθῇ τὴν ἀγάπῃ τοῦ Σάντρο. Θὰ τὰ ἔδινε ὅλα, θὰ τὰ θυσιάσε ὅλα γιὰ κείνον. Μὰ ἔπρεπε νὰ φύγῃ ἀμέσως. Δὲν μπορούσε νὰ συνεχισθῇ ἀκόμη αὐτὸ τὸ μαρτύριο.

Βγῆκε στὸ δρόμο κι' ἀνέπνευσε βαθεῖα. Ἡ δύσκολη στιγμή εἶχε περάσει. Τὴν εἶχε ἀντιμετωπίσει. Ἦταν ὅταν εἶχε χάσει τὴ μισὴ τῆς ζωῆς, μὰ οὔτε κι' αὐτὸ πιά εἶχε σημασία. Σὲ λίγες ὥρες θὰ ἦταν κοντὰ στὸν Σάντρο.

«Δὲν θὰ κοιμηθῶ ὅλη τὴ νύχτα. Τῆς εἶχε πῇ ἐκεῖνος. Θὰ περιμένω πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα, γιὰ ν' ἀκούσω τὰ βήματά σου».

Τὴ φράσι αὐτὴ, τῆς φάνηκε πῶς τὴν ἐπαναλάμβανε χιλιάδες φορές ἡ μηχανὴ τοῦ τραίνου, γιὰ νὰ τῆς δώσῃ κουράγιο.

Τὸ μαρτύριο τώρα εἶχε τελειώσει. Νὰ τὸ σπίτι τοῦ Σάντρο. Πέρασε τρέμοντας τὴν πόρτα, ἀνέβηκε τὶς ἐξωτερικὲς μαρμαρινὲς σκάλες. Νά,

ἡ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ. Ἐκεῖ πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα, ἦταν ὁ Σάντρο, καὶ τὴν περίμενε. Ἀσφαλῶς εἶχε ἀκούσει τὰ βήματά της. Μιὰ στιγμή ἀκόμη, καὶ θὰ βρισκόταν στὴν ἀγκαλιά του.

Ἀλλὰ παραδόξως, ἡ στιγμή αὐτὴ παρατεινόταν, καὶ ἡ σιωπὴ τῆς ἔφερε πανικό. Χτύπησε δυνατὰ τὶς γροθιές της στὴν κλειστὴ πόρτα.

— Σάντρο!... Σάντρο!... φώναξε.

Ποῦ ἦταν ὁ Σάντρο; Γιατί δὲν ἦταν ἐκεῖ; Γιατί δὲν τὴν περίμενε; Μιὰ γυναίκα βγῆκε ἀπὸ ἓνα παράθυρο, καὶ τὴν κυττάζε τρομαγμένη.

— Ὁ Σάντρο... ψιθύρισε ἡ Μπιάνκα. Ποῦ εἶναι;

— Ὁ κύριος Βόλι, ρώτησε ἡ γυναίκα διστακτικὰ. Δὲν τὸ μάθατε; Πέθανε χθὲς τὸ πρωί. Ἐνα δυστύχημα. Τὸν χτύπησε κάποιον αὐτοκίνητο. κοντὰ στὸ σταθμό.

*

Ἀκίνητη πάνω στὸ κρεβάτι, με τὰ μάτια κλειστά, ἡ Μπιάνκα σκεπτόταν ὅτι ἦταν ἀκόμη ζωντανή.

Μιὰ σκέψι ποὺ τὴν τρομάζε περισσότερο κι' ἀπὸ τὸ θάνατο. Θυμόταν τώρα τὸ γεγονός πολὺ καθαρά. Τὴ φυγὴ της ἀπὸ τὸ σπίτι, τὸ χωρισμὸ της ἀπὸ τὸν Μαυρίκιο καὶ τὴ Σαμπίνα, ἐκείνη τὴ φοβερὴ ἀναμονὴ ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ Σάντρο, τέλος τὴν εἶδισι τοῦ θανάτου του. Θυμόταν ἀκόμη τὴ στιγμή ποὺ, νοιώθοντας νὰ στριφογυρίζουν ὅλα γύρω της, καταράχθηκε στὴν ἐξωτερικὴ μαρμαρινὴ σκάλα.

Καὶ τώρα; Τί τῆς ἀπόμεινε; ἀναρωτιόταν. Τὰ εἶχε θυσιάσει ὅλα γιὰ κείνον ποὺ δὲν ὑπῆρχε πιά. Αἰσθάνθηκε τρόμο. Ἦταν μόνη τώρα. Ὅλο-τελα μόνη, στὸ ψυχρὸ δωμάτιο μιᾶς κλινικῆς.

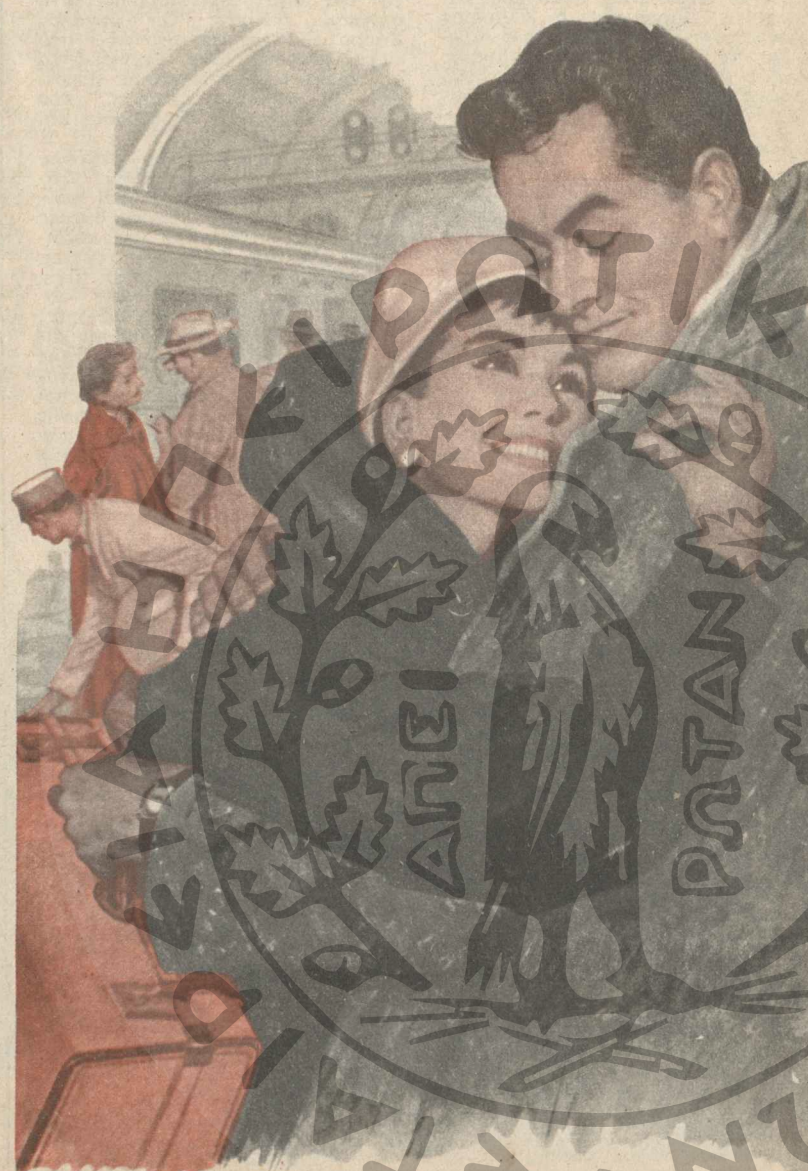
Ἀνοίξε τὰ μάτια της, ἀλλὰ, πράγμα παράξενο, τὸ περιβάλλον τῆς φάνηκε γνώριμο, ὅπως ἡ ἀτμόσφαιρα ποὺ ἀνέπνεε καὶ τὸ σχῆμα τῶν πραγμάτων.

Ποῦ εἰμαι; ρώτησε. Ποῦ βρίσκομαι;

Καὶ μιὰ φωνὴ ποὺ τὴν εἶχε ἀκούσει χιλιάδες φορές, στὰ δέκα χρόνια τῆς συζυγικῆς ζωῆς της, τῆς ἀπάντησε σιγανά:

— Εἶσαι στὸ σπίτι σου, Μπιάνκα.

Φράνκα Μπέλλι

**Στὸ βασίλειο
τῆς μουσικῆς**

△

Τὸ δραματικό στοιχείο στὴ μουσική, δηλαδή ἡ ὄπερα, γεννήθηκε ἀνεμφισβήτητα στὴν Ἰταλία καὶ δὲν ἔχει καμμιά σχέση μὲ τὴν ἰταλικὴ ὄπερα, ὅπως τὴν ἐννοοῦμε σήμερα. Τὸ μουσικὸ αὐτὸ εἶδος ἐπεβλήθηκε ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 17ου αἰῶνα τόσο ἀπότομα, σὰν νὰ εἶχε ἔλθει σὲ ἀπόλυτη ρῆ- ξι μὲ τὸ μουσικὸ παρελθὸν τό- σον αἰῶνων.

Οι πρώτες προσπάθειες για τη γέννηση της όπερας έγιναν στη Φλωρεντία. Στο παλάτι του φιλομούσου κόμητα Μπάρντι συγκεντρώνονταν ποιητές, μουσικοί, βασιμαστές της κλασικής αρχαιότητας, ανάμεσα δὲ σ' αὐτοὺς ἦταν καὶ ὁ Βικέντιο Γαλιλαῖος, σταυδαῖος συνθέτης καὶ λαούτι-στας, πατέρας τοῦ μεγάλου ἀστρονόμου Γαλιλαίου. Ἡ πρώτη ὄπερα ποὺ γράφτηκε τότε ἦταν ἡ «Δάφνη» τοῦ Φλωρεντινοῦ τραγουδιστῆ Πέρι.

Είναι παράξενο, ότι ο αντιπροσωπευτικότερος τύπος της μουσικής αυτής επαναστάσεως που έβαλε το δραματικό στοιχείο στη μουσική ήταν ένας ευλαβικός και ταπεινός μουσικός, ο Καυδίνος Μοντεβέρνι. Γεννήθηκε στην Κριμόνα το 1567 και πολύ μικρός υπήρξε φάλτης στην αυλή του Δούκα της Μάντοβας. Ο Μοντεβέρνι χάρισε στη μουσική τη δοξά πρωτοπόρη δύναμη και βαθιά εκφραστικότητα. Θεωρείται ο 3ος πατέρας της όπερας και ο μεγαλύτερος καλλιτέχνης της Άναγενήσεως. Από 16 χρόνια άρχισε να συνθέτει ορχηστρικά, ματριγκάκια, λειτούργειες, φαμόους, νοτέτα, μαγνιφικάκι «Δοξασθήτω», από την πρώτη λέξη του ψαλλιού «Δοξασθήτω» το όνομα σου, Θεοτόκε». Το περισσότερο μέρος της ζωής του το πέρασε στη Βενετία, σαν αρχιμουσικός του Αγίου Μάρκου και στο τέλος έλαβε και το μοναχικό σχήμα. Παρ' όλα αυτά, την έντιμνη του την αναζήτηση πάντα στη ελληνική αρχαιότητα. Τα μεγαλύτερα αριστουργήματά του είναι οι όπερές του που πολλές απ' αυτές χάθηκαν. Οι περισσότερες είναι οι «Οφεύς», πολύ τολμηρός σε τεχνοσότητα για την εποχή του, ή «Αοιδιά» που σ'έχειται μόνο το περίφημο «λαμμένο» της (θρήνος). Το κομμάτι αυτό που αχίζιζε με τις λέξεις «Αφστή με να πεθάνω» το έγραψε ο συνθέτης πριν άκομα συνειδηθεί από το θάνατο της γυναικός του.

δηγοί και οικονομικοί γραφάροι της εποχής διηγούνται ότι στην πρώτη έκτα-
λεσι της «Αριάδνης», 6.000 θα-
τάι, στο άκουσμα του «Χαμέντου»,
ξέσπασαν σε λυγμούς. Το κύ-
κνειο του άσματος είναι η όπερα
«Η Στέφι της Πομπαιάς» που την
έγραψε σε ηλικία 75 χρόνων. Με
το τελευταίο αυτό έργο, που θεω-
ρείται ανώτερο από όλα, όσα σύν-
θεσε ο γενάρχος αυτός καλλιτέ-
χνης, θοιβάβευσε η ιστορική όπε-
ρα στη Βενετία και χόρισε σ' α-
υτή την πόλι αήλυν μουσική.

Μετά τη βενετσιάνικη όπερα, στο τέλος του 17ου αιώνα άνθισε και στη Νεάπολη η όπερα με κυριώτερος αντίπροσώπου τον συνθέτη έκκλησιαστικής μουσικής Άλεξανδρο Στραντέλλα και Άλεξανδρο Σκαλάττι. Ο δεύτερος, που δολοφονήθηκε, άφησε έκτός

ἀπὸ τὰ ὁρατόρια καὶ τὶς καντάτες
του, 115 ὅπερες ποὺ λίγες σῶζον-
ται ἢ παίζονται σήμερα.

TA «INTERMETZA»

Μετά από την Ίταλία, ο νεο-τερσμός της όπερας πέρασε στη Γαλλία, όπου ο περίφημος Έτελι-λι από τη Φλωρεντία την έτελει-ποίησε. Διευθυντής της Μουσικής 'Ακαδημίας που είχε ιδρύσει ο Λαοδοβίκος 14ος, ο Λούλι, πολιτογραφημένος Γάλλος, έγραψε όπερες σε πομπώτικο ύφος με θέ-ματα από την ελληνική μυθολο-γία και συνεργάστηκε με το Μο-λιερό, συνθέτοντας ιερντέμτζα και μπαλέτα για τις κωμωδίες του. 'Ιερντέμτζα (ένδιαμσεσόν) νόημα-σαν αρχικά ένα μουσικό κομμάτι προωρισμένο να εκτελείται στα διαλείμματα, ανάμεσα σε δύο πράξεις ή σε δύο σκηνές και που σκοπό είχε να ποικίλλει τη δράση του έργου. Σήμερα ιερντέμτζα μπορούν να ονομάσουμε ένα σχε-τικό συντομο κομμάτι για όρχη-στρα σε μορφή ελεύθερη.

Στην Ἀγγλία ἐκείνης τῆς ἐπο-
χῆς ἓνα μόνο ὄνομα ἐξοχρεῖται στὴ
συνθεσί: ὁπότε: Ὁ μεγάλος
Χάρου Πέρσελ, ὁργανίστας στὸ
παρεκλήσιο τοῦ Οὔεστμίνστερ
καὶ συνθέτης θρησκευτικῆς μουσι-
κῆς. Οἱ κυριώτερες ὁπτερές του
εἶναι ὁ «Βασίλεις Ἀρθούρος» καὶ
«Διδὸ καὶ Αἰνείας».

Με το θάνατο του μεγάλου Μονβερτί, οι όπερα στην Ίταλια άρχισαν να ξεπερνά. Οι συνθέτες άρχισαν να γράφουν όπερες όπου η άγνη μουσική παραμελη-όταν για να δοθεί περισσότερη σημασία στο «μυτέλ κάντο», στις φανταχτερές επιδείξεις των οράσιων φωνών. Οι τραγουδιστές, άντρες και γυναίκες, ζήτησαν δι-ακόνα από τους συνθέτες να τους γράφουν άριες που θα επιδεικνυ-αν στον έπαρκο βαθμό την έκτα-σι και τη λαμπρότητα της φωνής-τους, χωρίς να νοιάζονται για την ποιότητα της μελωδίας ή για την έννοτητα της δράσεως. Στους νέ-ους μουσικούς έπρεσε τότε το βαρύ-χρος να ξεγεννισθούν και πάλι η μουσική.

Το μεγάλο πνεύμα που μπόρεσε να επιτελέσει το καθόρθωμα αυτό δεν ήλθε αυτή τη φορά από την Ιταλία, αλλά από τη Γερμανία. Στη χώρα αυτή έγιναν οι σοβαρώτερες προσπάθειες για την πνευματικοποίησι της μουσικής από θεοσκευτικούς συνθέτες, όπως ο θρησκευτικός μεταρρυθμιστής

Μαρτίνος Λούθηρος, καθ' ὅσον τοῦτο ἔχοντες ἔρκομεν, ζῆτε καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Αὐτοὶ καὶ τὰ ἔργα τοῦ δημιουργοῦσαν τὴν προπρόθεσιν γιὰ νὰ φανῇ στὸν κόσμῳ τὴν ἰδιότητα τοῦ θ. ἐνανθεῖς τὴν ἀνθρώπιν ψυχὴν ἐξ ἐπικρινοῦναι καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ σὺμπαντος καὶ θ. τὴν χάρις τὴν νοσταλγία τῆς ἀγνῆς μουσικῆς. Τὸ μοναδικό αὐτοῦ πνεῦμα, τὸ προκείμενόν ἐν πίστι, ἀλλὰ καὶ ἐν καλλιτεχνικῇ ἀνυσμῇ, ἐν ἀπλοῦς, ἀλλὰ καὶ ἐν μουσικῇ σοφίᾳ καὶ μαθηματικῇ

με μουσική ουσία, με μαθηματικά
υπολογισμένη ύψη και υπεριοποιη-
τική ευαισθησία, είναι ο 'Ιωάννης
Σεβαστιανός Μπάχ, που κανείς
ούτε πριν, ούτε μετά
απ' αυτόν,
μπόρεσε να ξεπεράσει.

Ζωή Φραντζή
ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Οί ρομαντικοί.

ΣΤΗ ΜΑΚΡΥΝΗ ΒΟΛΙΒΙΑ ΤΗΣ Ν. ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Οἱ
κόρες τοῦ ἡλίου
φοροῦν
ψηλὸ καπέλο!...

Η ΚΟΚΕΤΑΡΙΑ, λένε, δεν χάνει ποτέ και πουθενά τα δικαιώματά της. Μακριά όμως από την Εύρωπη, το ατού αυτό της γυναίκας και της γοητείας της μπορεί να πάει μορφές που φαίνονται στα μάτια μας παράξενες και μερικές φορές αντιαισθητικές... «Ο σκοπός όμως, μένει ο ίδιος: ν' άρσει, να θαμπώσει και να ύπαιξη και λίγη ματαιοδοξία να ξεπερνάει τις άλλες επιδεικνύοντας τα στολίσια της σαν παραδείσιο πολυί. Από την άποψη αυτή, ο Βολιδιανός είναι προνομιούχος. Πράγματι, σύμφωνα με το έθιμο, κάθε καινούργιο φόρεμα — και τα φορέματα εκεί είναι πολύχρωμα — φοριέται επάνω από το προηγούμενο κι έτσι μπορεί κανείς να συναντήσει Βολιδιανές γυρνες να φορούν το ένα πάνω στ' άλλο μια δολιχληνη ντουζίνα παραλάι φορέματα. Κι' επειδή οι Ίνδιανες δεν πλένονται παρά σπανιωτάτα και δεν γύνονται όταν πέφτουν να κοιμηθούν, η φορητή αυτή γκαρνταμέρια δεν τις ενοχλεί καθόλου σχεδόν και τα χρώματά τους δίνουν κάποια γραφικότητα στη μονοτονία του τοπίου».

Μή φαντασθείτε όμως ότι οι Βολιδιανές δεν έχουν άλλες φροντίδες εκτός απ' αυτή. 'Αντίθετα, στη Βολιδια, η γυναίκα είναι εκείνη που εργάζεται. 'Εκείνη είναι που κατά τις μακρές πορείες ακολουθεί πεζή το μούλαρι πάνω στο οποίο καβαλά νωχελία ο άνδρας της. 'Εκείνη επίσης φέρνει στους ώμους της το εμπόρευμα που πηγαίνει να πουλήσει στην αγορά της πόλεως και πολλές φορές στο φορτίο αυτό προστίθεται ακόμα και κανένα μωρό, που κοιμάται πάνω στα καρδιά και τα πανγάρια που κουβαλάει η μητέρα του...

Ενα άλλο χαρακτηριστικό είναι τα καπέλα. Ύψηλά, κάτασπρα, μελόν, έτσι που σὰ μάτια μας δίνουν ένα κωμικό θέαμα, άλλα πάλι σὰν ρεγουμπάκιες, γεμάτες σκόνη.

Όλες όμως αυτές οι συνθήκες τείνουν να εξαφανισθούν. Οι άνδρες αρχίζουν πια να ντυνούνται κατά τον ευρωπαϊκό τρόπο και οι γυναίκες δεν β' άρχισουν να κάνουν το ίδιο κι έτσι σιγά σιγά δεν εγκαταλείφουν τις τοπικές φορεσιές τους που χρονολογούνται από την εποχή των Ίνκας. Βρίσκονται σ' ένα στάδιο εξέλιξης που θα τους οδηγήσει στην ηλεκτρική κουζίνα και στο ηλεκτρικό σίδερο... Μιά μέρα θα υπάρχουν οι ευρωπαικές δικηγόρινες, που όμως δεν αποκλείεται να κάνουν άερα στη μέση της αίθουσας των συνεδριάσεων με κανένα ημιψήλο ή μελόν καπέλο. Γιατί είναι βέβαια αν θα έχουν β' άποκοιτισθούν το γραφικότερο χαρακτηριστικό τους, το καπέλο.

1 Ὁ βολιβιανὸς λαὸς εἶναι πολὺ εὐσεβής, ἀλλὰ, πράγμα παρόδοιο, πιστεύει ὅτι δὲν ἔχει ναί, προσευχεται! "Ἐγὼ ἀπευθύνεται στ' ἕνα θεμόσιο προσευχητῆ", συνήθως ἕναν τυφλὸ ἢ ἀναπηρὸ, πὺ ἀναλαμβάνει ναί προσευχητῆ γιὰ λογαριασμὸ του. Τὸ δοχεῖο περιέχει ἄγαθισμ..."

2 Στην αγορά, ή γρηά αυτή πουλάει τὸ ἀλάτι πού ἔφερε ἀπὸ τὴ «Μεγάλη Ἑρμού» τοῦ Ἀλατίου». Φτάνει στὶς πόλεις καθόλα σ' ἕνα λάμα (μεγαλόσωμο πρόβατο) ὑπόστερο ἀπὸ ταξίδι πού διαρκεῖ τέσσερις μῆνες. Τὰ τετράγωνα αὐτὰ κοματάκια δὲν εἶναι κατεργασμένο ἀλάτι, ἀλλὰ ὅπως βγήκε ἀπὸ τὸ ἔδοχος τῆς ἐρήμου.

3 Μιγάδες της περιοχής Κοτσαμπάμπα. Μόνο οι καθαρόαιμες Ινδιάνες φορούν μελόν καπέλο. Τα περίφημα φουστάνια, για τα οποία γράφουμε στο άρθρο μας. Φαίνεται το πάχος.

4 Η γηρά αυτή Ίνδιάνια της Βολιβίας φωτογραφίζεται στο παραθύρου του περπατάουου θεατοίου της καθώς πηγαίνει στην πόλι. Πληρώνει το εισιτήριο της πουλώντας φρούτα και χορταρικά στις αγορές που βρίσκονται στους διάφορους σταθμούς κατά τη διαδρομή...

ΜΕΝΟΥ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ

Καρότα ωμά σαλάτα
Μικρές ομελέτες ανοιξιάτικες
Άγινάρες βουτύρου
Φρούτο

ΤΡΙΤΗ

Άρακάς με ρύζι
Γιαούρτι
Μπιρτέκια από κιμά σχάρας

ΤΕΤΑΡΤΗ

Ταραμοσαλάτα. Ήλνες
Κουκιά φρέσκα με τὸ λάδι
Μήλα στην κατσαρόλα

ΠΕΜΠΤΗ

Χυμός καρότων
Άρνάκι με διάφορα λαχανικά ή
κοτολέτες αρνιού σχάρας με άρα-
κά βουτύρου

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Φιλέτα ψαριού «πανε»
Πατζάρια σκορδαλιά

ΣΑΒΒΑΤΟ

Σούπα κρέμα άρακά
Όμελέτα με πατάτες
Σαλάτα
Τυρί. Φρούτο

ΚΥΡΙΑΚΗ

Αγνά «άν ζελέ»
Άρνάκι ψητό
Πατάτες ρισολλέ
Καρότα βουτύρου
Σαλάτα μαρούλι
Μυζηθορόπητα

"Ανοιξι στο τραπέζι σας!..

ΑΡΑΚΑΣ ΒΟΥΤΥΡΟΥ

1 όκά άρακάς ■ Άλάτι, πιπέρι
■ 2 κουταλιές σούπας βούτυρο ■
Έλάχιστη ζάχαρη.

Έκτέλεσι: Καθαρίζετε τὸν άρακά και τὸν πλένετε. Τὸν βάτετε σὲ κατσαρόλα με ἑλάχιστο νερό ζεστό. Τὸν σκεπάτε και τὸν βάτετε νά βράση. Λίγο πρίν βράση προσθέτετε τὸ άλάτι και ἑλάχιστη ζάχαρη. Έάν μείνι νερό τὸ στραγγί-ζετε και ρίχνετε στὸν άρακά τὸ βούτυρο. Τὸν άνακατεύετε και άφί-νετε νά μείνι σὲ σιγανή φωτιά γιά νά διατηρήται ζεστός.

ΑΡΑΚΑΣ ΜΕ ΡΥΖΙ

1 φλυτζάνι τσαγιοού ρύζι ■ 2 κρεμ-
μύδια φρέσκα ψιλοκομμένα ■ ¾ φλυ-
τζάνι τσαγιοού βούτυρο ή φυτίνη ■
2 φλυτζάνια τσαγιοού άρακάς ■ Ά-
λάτι ■ Ζάχαρη.

Έκτέλεσι: Καθαρίζετε και πλένετε σὲ πολλά νερά τὸ ρύζι. Σω-
τάρετε τὰ κρεμμυδάκια με τὸ βού-
τυρο ἔως ὅτου μαραθοῦν και προσ-
θέτετε τὸ ρύζι. Τὸ σωτάρετε μερικά
λεπτά και προσθέτετε 2½ φλυτζάνια
τσαγιοού νερό ή ζωμό κρέατος, ή δι-
αλύετε στὸ νερό μιὰ ταμπλέτα ζωμό
βοδινο «Μάτζι». Τὸ σκεπάτετε και ά-
φίνετε νά σιγοβράση ἐπὶ 18 ὡς 20
λεπτά. Βράζειτε χωριστά σὲ ἑλάχιστο
νερό τὸν άρακά με μιὰ κουταλιά βού-
τυρο, με ἑλάχιστη ζάχαρη και άλά-
τι. Τὸν προσθέτετε στὸ ρύζι. Άνα-
κατεύετε τὸ φαγητό ἑλαφρά και τὸ
βάτετε σὲ φόρμα. Τὸ βγάτετε σὲ πι-
τέλα και τὸ σερβίρετε με γιαούρτι.

ΑΡΝΑΚΙ ΜΕ ΛΑΧΑΝΙΚΑ

300 δράμια άρνι (πλάτη ή νε-
φραμιά) ■ 2 κουταλιές σούπας ά-
λεύρι ■ Βούτυρο ή φυτίνη ■ Άλάτι
και πιπέρι ■ Νερό ζεστό ■ 6 μικρές
πατάτες ■ 6 μικρά καρότα ■ 6 μι-
κρά κρεμμυδάκια ■ 1 φλυτζάνι τσα-
γιοού άρακάς ■ ½ κουτί τοματούλες
αποφλοιωμένες.

Έκτέλεσι: Κόβετε τὸ κρέας
σὲ 6 κομμάτια, τὸ αλευρώνετε και
τὸ κοκκινίζετε με βούτυρο ή με φυ-
τίνη. Προσθέτετε άλάτι, πιπέρι και
λίγο ζεστό νερό και άφίνετε νά σι-
γοβράση ἐπὶ ½ ὡρα.

Καθαρίζετε τὰ λαχανικά. Τὰ σω-
τάρετε χωριστά τὸ καθένα με βού-
τυρο και τὰ βάτετε γύρω ἀπὸ τὸ
κοάς. Σωτάρετε και τὶς τοματούλες
και τὶς προσθέτετε. Σκεπάτετε τὸ
φαγητό και άφίνετε νά σιγοβράση
ἐπὶ ½ περίπου ὡρα.

ΚΑΡΟΤΑ ΒΟΥΤΥΡΟΥ

150 δράμια καρότα ■ ½ φλυτζά-

νι τσαγιοού βούτυρο ■ 1 κουταλιά
κοφτή ζάχαρη ■ Άλάτι.

Έκτέλεσι: Διαλέγετε φρέσκα
και τρυφερά καρότα. Τὰ ἔνυτε ἑλα-
φρά και τὰ βάτετε σὲ σωτέλα (κα-
τσαρόλα χαμηλή) με λίγο νερό, άλά-
τι, με τὴ ζάχαρη και με μιὰ κουτα-
λιά βούτυρο. Τὰ βράζειτε σὲ σιγανή
φωτιά ἔως ὅτου σωθῇ τὸ νερό τους
και μαλακώσουν. Προσθέτετε τὸ υπό-
λοιπο βούτυρο, τὰ σωτάρετε ἐπὶ ἑ-
να ὡς δύο λεπτά και τὰ σερβίρετε ὡς
γαρνιτούρα.

ΜΙΚΡΕΣ ΟΜΕΛΕΤΕΣ

4 αὔγά ■ 1 κουταλιά σούπας κο-
φτή κρεμμύδι τριμμένο ■ 5 κουτα-
λιές σούπας κοφτές άλεύρι ■ Άλά-
τι και πιπέρι ■ 1 κουταλάκι τσα-
γιοού κοφτό μπέικιν πάουτερ ■ 5
κουταλιές σούπας γάλα ἑθαπορέ,
νεοτλέ αδιάλυτο ή κρέμα ■ 1 φλυ-
τζάνι τσαγιοού τυρί τριμμένο ■ 1/3
φλυτζάνι τσαγιοού βούτυρο ή φυτίνη.

Έκτέλεσι: Χτυπάτε τὰ αὔγά
και προσθέτετε τὸ κρεμμύδι και τὸ
άλεύρι, άφου τὸ κοσκινίσετε με τὸ
άλάτι και με τὴ μπέικιν πάουτερ.
Ρίχνετε τὸ ἑθαπορέ και τὸ τυρί και
άνακατεύετε τὸ μίγμα.

Ζεσταίνετε σὲ πηγάνι τὸ βούτυρο
και ρίχνετε μεγάλες κουταλιές ἀπὸ
τὸ μίγμα.

Ψήνετε τὶς ὀμελέτες ἀπὸ τὶς
δύο πλευρές και τὶς σερβίρετε άμέ-
σως σὲ ζεστό πιάτο γαρνιρισμένες
με άμυκά και καρότα σωτέ.

ΠΑΤΑΤΕΣ «ΝΟΥΑΖΕΤ»

6 κουταλιές σούπας κοφτές βού-
τυρο ή φυτίνη ■ ½ όκά πατατούλες
ανοιξιάτικες ■ 2 κουταλάκια τσα-
γιοού κοφτά άλάτι.

Έκτέλεσι: Πλένετε και σκου-
πίζετε πατατούλες ανοιξιάτικες, χω-
ρίς νά αφαιρέσετε τὸ φλούδι. Λιώνε-
τε σὲ μεγάλο πηγάνι τὸ βούτυρο και
ρίχνετε μέσα τὶς πατατούλες και τὸ
άλάτι. Τὶς σκεπάτετε και άφίνετε νά
σιγοψηθοῦν ἐπὶ ½ ὡρα ή ἔως ὅτου
μαλακώσουν. Τὶς άνακατεύετε συ-
χνά.

ΣΟΥΠΑ ΚΡΕΜΑ ΑΡΑΚΑ

1 όκά άρακάς ■ Ζωμός κρέατος
■ Ψωμάκια θηγανισμένα σὲ βούτυ-
ρο ■ Τυρί. Βούτυρο φρέσκο ■ 2
κροκάδια αὔγῶν.

Έκτέλεσι: Καθαρίζετε τὸν άρα-
κά, τὸν πλένετε και τὸν βράζειτε με
ζωμό κρέατος. (Έάν δὲν ἔχετε ζωμό
κρέατος διαλύετε δύο ταμπλέτες ζω-
μό βοδινο «Μάτζι» σὲ 4 φλυτζάνια
τσαγιοού νερό ζεστό). Όταν ὁ άρα-
κάς βράση τὸν περνάτε ἀπὸ μηχανή
του πούρε ή ἀπὸ μουλινέτ. Βάτετε
τὸν πούρε τοῦ άρακά μαζί με τὸ ζω-

μὲ στὴν κατσαρόλα και άφίνετε νά
βράση μερικά λεπτά. Κατόπιν προσ-
θέτετε δύο κροκάδια αὔγῶν, άφου τὰ
χτυπήσετε με λίγο ἀπὸ τὴ ζεστή
σούπα. Άποσύρετε τὴ σούπα ἀπὸ τὴ
φωτιά και προσθέτετε λίγο φρέσκο
βούτυρο. Τὴ σερβίρετε με ψωμάκια
θηγανισμένα σὲ βούτυρο και με τυ-
ρί.

ΣΗΜ.: Μαζί με τὸν άρακά μπορεῖ-
τε νά βράσετε μερικά καρότα και μιὰ
ή δύο πατάτες.

ΚΟΤΟΛΕΤΕΣ ΑΡΝΙΟΥ ΣΧΑΡΑΣ

Κοτολέτες άρνιού ■ Άλάτι ■ Πι-
πέρι ■ Λάδι.

Πασπαλίζετε τὶς κοτολέτες με λί-
γο άλάτι και πιπέρι. Τὶς αἰεύετε
με λάδι και τὶς βάτετε νά ψηθοῦν
στὴ σχάρα ἐπὶ 10 λεπτά και γιά τὶς
δύο πλευρές. Τὶς σερβίρετε άμέσως
γαρνιρισμένες με άρακά βουτύρου.

ΑΓΓΑ «ΑΝ ΖΕΛΕ

6 αὔγά βρασμένα (σφικτά) ■ 1
κότσι μοσχario ■ 1 ποδαράκι μο-
σχario ■ 3 καρότα ■ Λίγο σέλινο
■ 2 κουταλιές κουιά ■ Άλάτι και
πιπέρι ■ Πολτός τομάτας.

Βάτετε σὲ κατσαρόλα τὸ κότσι και
τὸ ποδαράκι. Ρίχνετε 8 φλυτζάνια
τσαγιοού νερό. Όταν πάρουν βράσι
προσθέτετε τὰ καρότα καθαρισμέ-
να και ἑνα κλωνάρι σέλινο (χωρίς τὸ
φύλλα του). Ρίχνετε άλάτι και πιπέ-
ρι άκοπάνιστο και άφίνετε νά σιγο-
βράσουν ἐπὶ 3 ὡς 4 ὥρες. Στραγγί-
ζετε τὸ ζωμό και άφίνετε νά κου-
ώση. Αφαιρείτε τὸ πάχος. Βάτετε
πάλι τὸ ζωμό στὴ φωτιά και προσθέ-
τετε τὸ κουιά και λίγο πολύτο το-
μάτας γιά νά πάρη χρώμα ρόδινο.
Τὸν βράζειτε ἐπὶ 5 λεπτά. Τὸν κρυ-
ώνετε και τὸν βάτετε στὸ ψυγείο ή
ἐπάνω σὲ πάγο.

Βράζειτε τὰ αὔγά. Τὰ καθαρίζε-
τε και τὸ κόβετε στὴ μέση. Όταν
ὁ ζωμός άρχισῇ κάπως νά πήξη
ρίχνετε λίγο μέσα σὲ μικρές φορ-
μίτσες και βάτετε μέσα ἀπὸ μισό
αὔγο, με τὴν κομμένη ἐπιφάνεια πρὸς
τὰ ἐπάνω. Απογεμίζετε τὴ φόρμα
με τὸν μισόπηκτο ζελέ. Βάτετε τὶς
φορμίτσες στὸ ψυγείο και άφίνετε
νά μείνουν ἔως ὅτου ὁ ζελές πήξῃ
τελείως.

Βγάτετε τὰ αὔγά «άν ζελέ» μέσα
σὲ πιπέλα στρωμένη με φύλλα ἀπὸ
καρδιά μαρουλιού.

ΣΗΜ.: Γιά νά βεβαιωθῇ ἂν ὁ ζω-
μός θά πήξῃ, βάτετε λίγο σὲ ἑνα
φλυτζανάκι και τὸν άφίνετε στὸ ψυ-
γείο ή ἐπάνω σὲ πάγο. Έάν δὲν πῆ-
ξῃ τότε τὸν θαναλεοταίνετε και τὸν
ἐνισχύετε με 3 ἔως 4 φύλλα ζελατι-
νας.

ΣΤΗΝ ΚΑΤΣΑΡΟΛΑ ΑΤΜΟΥ:
Τὸ κότσι και τὸ ποδαράκι μοσχario
θά βράση πολὺ γρήγορα και ὁ ζω-
μός θά γίνῃ δυνατός. Βάτετε στὴν
κατσαρόλα ατμοῦ τὸ ποδαράκι, τὸ
κότσι, τὰ καρότα, τὸ σέλινο, λίγο ά-

λάτι, πιπέρι άκοπάνιστο και 6 φλυ-
τζάνια τσαγιοού νερό. Σκεπάτετε τὴν
κατσαρόλα και άφίνετε νά βράσουν
ἐπὶ 45 λεπτά ἀπὸ τὴ στιγμή που θά
άρχισῃ τὸ σφύριγμα τῆς θαλίδας.
Στραγγίζετε τὸ ζωμό και συνεχίζε-
τε ὅπως περιγράφεται ἀνωτέρω.

ΜΥΖΗΘΡΟΠΗΤΑ

2 φλυτζάνια τσαγιοού άλεύρι ■ ½
φλυτζάνι τσαγιοού ζάχαρη ■ 1 κου-
ταλάκι τσαγιοού ξύσμα λεμονιοῦ ■
Λίγη βανίλια ■ 1 φλυτζάνι τσαγιοού
βούτυρο φρέσκο ή βιτάμ ■ 2 κρο-
κάδια αὔγῶν ■ 300 δράμια μυζηθρα
ανάκατη ■ 1¼ φλυτζ. τσαγιοού ζά-
χαρη ■ Λίγο ξύσμα πορτοκαλιοῦ
και λεμονιοῦ ■ 3 κουτάλ. σούπας
κοφτές άλεύρι ■ 5 αὔγά ■ ¼ φλυτζ.
τσαγιοού κρέμα γάλακτος φρέσκια
ή τοῦ κουτιοῦ νεοτλέ.

Έκτέλεσι: Άναμινύετε, τὸ
άλεύρι, ½ φλυτζάνι τσαγιοού ζάχα-
ρη, τὸ ξύσμα λεμονιοῦ και λίγη βανί-
λια. Προσθέτετε τὸ βούτυρο χωρι-
σμένο σὲ κομματάκια και τριβετε
τὸ μίγμα. Ρίχνετε τὰ κροκάδια τῶν
αὔγῶν, άφου τὰ χτυπήσετε με δύο
κουταλιές νερό. Μαζεύετε τὴ ζύμη
σὲ μιὰ μπάλα, τὴν τυλίγετε σὲ λα-
δόχαρτο και τὴ βάτετε στὸ ψυγείο.
Άφίνετε νά μείνι ἐπὶ 1 ὡρα, τὴν ά-
νοίγετε σὲ φύλλο και τὴ σώνετε
μέσα σὲ ταψάκι εἰς τρῶπν. Ἄστε νά
σκεπασθοῦν ὁ πάτος και τὰ τοιχώ-
ματα.

Λιώνετε τὴ μυζηθρα και προσθέ-
τετε τὴ ζάχαρη, λίγη βανίλι, ξύσμα
πορτοκαλιοῦ και λεμονιοῦ, τὸ άλεύ-
ρι και τὰ αὔγά ἑνα - ἑνα, ἐνῶ ντυπά-
τε τὸ μίγμα συνεχώς. Ρίχνετε τὴν
κρέμα γάλακτος ή γάλα ἑθαπορέ ά-
διάλυτο. Αδειάζετε τὸ μίγμα μέσα
στὸ ταψάκι ἐπάνω στὸ φύλλο.

Ψήνετε τὴ μυζηθορόπητα σὲ μέ-
τριο φούρνο (375ο Φορενάιτ) ἐπὶ
45 περίπου λεπτά.

Τὴ σερβίρετε πασπαλισμένη με
κανέλα, ή με άμύγδαλα χοντροκομ-
μένα και ψημένα, ή ρίχνετε ἐπάνω
κεράσι ή φράουλα γλυκό.

ΚΑΡΟΤΑ ΣΑΛΑΤΑ

75 δράμια φρέσκα και τρυφερά
καρότα ■ Έλάχιστο άλάτι ■ 1 κου-
ταλάκι κομπόστας χυμός λεμονιοῦ
■ 3 κουταλάκια κομπόστας λάδι.

Έκτέλεσι: Καθαρίζετε με προσο-
χή τὰ καρότα, τὰ πλένετε και τὰ
τριβετε στὸν τρίφτη τῶν κοσμητιῶν
ή τὰ περνάτε ἀπὸ μηχανή ζουλιέν.
Προσθέτετε τὰ καρότα, τὸ άλάτι, τὸ
χυμό λεμονιοῦ και τὸ λάδι.

Ετοιμάζετε τὴ σαλάτα αὐτὴ μόνο
ὅταν πρόκειται νά τὴ σερβίρετε, γι-
ατί ἔάν μείνι οἱ διταμίνες καταστρέ-
φονται.

Η άνωτέρω ποσότητα εἶναι άρκε-
τή γιά τρία άτομα. Σερβίρετε τὴ
σαλάτα καρότων ὡς ὀρεκτικό στὴν
ἀρχή τοῦ γεύματος. Έάν θέλετε νά
ἀδυνατίσετε τρώτε τριπλάσια ποσό-

τητα, χωρίς τίποτα άλλο. Δὲν θά αὔ-
ξηθῇ τὸ βάρος σας οὔτε ἑνα δράμι
και δὲν θά αἰσθάνεσθε πείνα.

ΧΥΜΟΣ ΚΑΡΟΤΩΝ

Διαλέγετε καρότα φρέσκα και τρυ-
φερά. Τὰ πλένετε και τὰ περνάτε
ἀπὸ μηχανή εἰδική ή ἀπὸ «μουλι-
πρές», προσθέτετε ἔάν θέλετε, στὸ
χυμό τῶν καρότων λίγο χυμό πορ-
τοκαλιοῦ και τὸν σερβίρετε άμέ-
σως.

Ο χυμός καρότων σερβίρεται ὡς
ἀπεριτίφ στὴν ἀρχή ἑνὸς γεύματος
ή κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας ὅταν
πεινάτε ή διψάτε. Ο χυμός τῶν κα-
ρότων δὲν εἶναι μόνο πλούσιος σὲ
διταμίνες, ἀλλά και σὲ άλκαλικὰ ά-
λατα: άσβεστιο, ιώδιο, σίδηρο κλπ.
Μὲ τὸ χυμό τῶν καρότων θά ἀποκτή-
σετε ὡραίο δερμα.

ΚΟΥΚΙΑ ΦΡΕΣΚΑ ΜΕ ΛΑΔΙ

1 όκά κουκιά ■ Κρεμμυδάκια
φρέσκα ψιλοκομμένα ■ Άνιθος ■ 1
φλυτζάνι τσαγιοού λάδι ■ Άλάτι και
πιπέρι.

Έκτέλεσι: Καθαρίζετε τὰ
κουκιά και τὰ πλένετε. Σωτάρετε με
τὸ λάδι τὰ κρεμμυδάκια και ρίχνε-
τε τὰ κουκιά και τὸν άνιθο. Τὰ άνα-
κατεύετε, τὰ σκεπάτετε και άφίνετε
νά σιγοψηθοῦν ἔως ὅτου μείνουν μό-
νο με τὸ λάδι.

Τὰ κουκιά ψήνονται στὴν κατσα-
ρόλα ατμοῦ ἐπὶ 10 λεπτά ἀπὸ τὴ
στιγμὴ που θά άρχισῃ τὸ σφύριγμα
τῆς θαλίδας. Τὰ σερβίρετε κρύα με
γιαούρτι.

ΣΗΜ.: Στὰ κουκιά μπορεῖτε νά
προσθέσετε και μερικές άγκινάρες.

ΜΗΛΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΣΑΡΟΛΑ

Καθαρίζετε μερικά μπανανόμηλα
και αφαιρείτε με εἰδικό εργαλεῖο τὰ
καρδιά με τὰ κοκκινίσια. Τὰ βάτε-
τε σὲ μιὰ σειρά στὴν κατσαρόλα και
ρίχνετε στὸ άνοιγμα τους ἀπὸ μιὰ
γεμάτη κουταλιά ζάχαρη και ἀπὸ
μιὰ κουταλιά κουιά. Σκεπάτετε τὴν
κατσαρόλα και άφίνετε νά σιγοψη-
θοῦν ἐπὶ 45 περίπου λεπτά. Τὰ σερ-
βίρετε κρύα σκέτα πασπαλισμένα
με κανέλα ή γαρνιρισμένα με κρέμα
σαντιγύ.

ΑΡΑΚΑΣ ΜΕ ΣΟΥΠΙΕΣ

1½ όκά σουπιές ■ 1 φλυτζάνι
τσαγιοού λάδι ■ 1 κρεμμύδι ■ 2 σκε-
λίδες σκορδο ■ 2 άντζούγιες (προ-
αιρετικές) ■ 1 όκά άρακάς ■ Άλά-
τι ■ Πιπέρι.

Έκτέλεσι: Καθαρίζετε και
πλένετε σὲ πολλά νερά τὶς σουπιές.
Τὶς κόβετε σὲ κομματάκια.
Σωτάρετε με τὸ λάδι τὸ κρεμμύ-
δι, τὸ σκορδο και, ἂν θέλετε, τὶς ά-
ντζούγιες καθαρισμένες. Ρίχνετε τὶς
σουπιές και άφίνετε νά σιγοψηθοῦν
ἐπὶ 2 περίπου ὡρα. Κατόπιν ρίχνε-

τε τὸν άρακά και άφίνετε τὸ φαγη-
τό νά σιγοψηθῇ. Κατὰ τὸ τέλος
προσθέτετε, ἂν χρειασθῇ, λίγο άλά-
τι και πιπέρι.

ΑΓΚΙΝΑΡΕΣ ΜΕ ΣΟΥΠΙΕΣ:
Άντικαθιστάτε τὸν άρακά με άγκινά-
ρες καθαρισμένες και κομμένες στὴ
μέση.

ΑΓΚΙΝΑΡΕΣ ΚΑΙ ΑΡΑΚΑΣ ΜΕ
ΣΟΥΠΙΕΣ: Ετοιμάζετε τὸ φαγητό
ὅπως περιγράφεται στὴ βασική συν-
ταγή. Βάτετε μαζί με τὸν άρακά και
μερικές άγκινάρες.

ΣΤΗΝ ΚΑΤΣΑΡΟΛΑ ΑΤΜΟΥ:
Σωτάρετε με τὸ λάδι τὸ κρεμμύδι
και τὸ σκορδο και ρίχνετε τὶς σου-
πιές. Σκεπάτετε τὴν κατσαρόλα και
άφίνετε τὶς σουπιές νά ψηθοῦν ἐπὶ
15 λεπτά ἀπὸ τὴ στιγμή που θά άρ-
χισῃ τὸ σφύριγμα τῆς θαλίδας. Ά-
ποσύρετε τὴν κατσαρόλα ἀπὸ τὴ
φωτιά και τὴν άνοίγετε ὅταν σταμα-
τήσῃ τὸ σφύριγμα. Ρίχνετε τὶς άγκι-
νάρες ή τὸν άρακά, ή και ἀπὸ τὰ
δύο εἶδη σκεπάτετε τὴν κατσαρόλα
και άφίνετε τὸ φαγητό νά ψηθῇ ἐπὶ
5 λεπτά ἀπὸ τὴ στιγμή που θά άρ-
χισῃ τὸ σφύριγμα. Τὴν κρυώνετε
κάτω ἀπὸ τὴ βρύση και τὴν άνοίγε-
τε.

ΑΡΝΙ ΑΡΑΚΑ ΑΥΓΟΛΕΜΟΝΟ

300 δράμια κρέας (σπάλα ή νε-
φραμιά) ■ 3 ὡς 4 κρεμμυδάκια φρέ-
σκα ■ ½ φλυτζάνι τσαγιοού βούτυρο
ή φυτίνη ■ Άλάτι και πιπέρι ■ Ά-
νιθος ■ 2 κουταλιές σούπας κοφτές
άλεύρι ■ 1 όκά άρακάς ■ 2 κροκά-
δια αὔγῶν ■ 1 λεμόνι.

Έκτέλεσι: Κόβετε τὸ κοάς
σὲ μερίδες και τὰ βάτετε στὴν κα-
τσαρόλα με τὰ κρεμμυδάκια και με
τὸ βούτυρο. Σκεπάτετε τὴν κατσα-
ρόλα και άφίνετε τὸ κρέας με τὰ
κρεμμυδάκια νά σιγοψηθοῦν (χωρίς
νά κοκκινισθοῦν) ἐπὶ ½ περίπου ὡ-
ρα. Ρίχνετε τὸ άλεύρι, τὸ άνακατεύε-
τε και προσθέτετε δύο φλυτζάνια
τσαγιοού νερό ζεστό. Τὸ άφίνετε σὲ
σιγανή φωτιά ἔως ὅτου μαλακώσῃ.
Καθαρίζετε τὸν άρακά και τὸν
βράζειτε με τὴ συνταγή «Άρακάς
βουτύρου».

Χτυπάτε τὰ κροκάδια τῶν αὔγῶν
με λίγο νερό και προσθέτετε λίγη ἀ-
πὸ τὴ ζεστή σάλτα τοῦ φαγητοῦ.
Τὰ ρίχνετε στὸ κρέας και τὸ άνα-
κατεύετε σὲ σιγανή φωτιά, χωρίς νά
τὸ άφήσετε νά πάρη βράσι. Ρίχνε-
τε τὸν άρακά, και τὸ χυμό μισοῦ λε-
μονιοῦ, κινεῖτε τὴν κατσαρόλα και
σερβίρετε άμέσως. Γαρνίρετε τὸ πιά-
το με τριγώνα φετάκια ψωμιοῦ θηγ-
ανισμένα σὲ φυτίνη.

Χρυσά Παραδείση

ΦΤΙΑΣΤΕ ΠΡΟΖΥΜΙ

Μπορεῖ νά χρειασθῇ κάποτε
προζύμι—π.χ. γιά ἑνα γλυκίσμα—
και νά μὴν μπορήτε, γιά ὀποιοδήποτε
λόγο, νά πάρετε ἀπὸ τὸ φούρνο.
Τὸ φτιάχνετε τότε στὸ σπῆτι με
τὸν ἑξῆς τρόπο:

Βάτετε νά βράσουν μιὰ ὡρα 80
δράμια άλεύρι, 20 δράμια ζάχαρη
και λίγο άλάτι με 2½ ὀκάδες νερό.
Άφίνετε ὕστερα νά κρυώσῃ ὁ χυ-
μός, ξεσκεπάστε. Τὴν ἄλλη μέρα
θά ἔχη γίνῃ πρῶτης τάξεως προζύμι.

Στολίστε τὸν κήπο σας καὶ τὸ σπίτι σας μέ λουλούδια

Ἡ ἀνοιξὶς ἐφθάσε καὶ μαζί με αὐτὴν ἡ ἐποχὴ τῶν λουλουδιῶν. Ὁ ἀνθι-
νος κόσμος σὲ λίγο θὰ ζωντανέψῃ ἀπὸ τὴ χειμωνιάτικη νάρκη του καὶ
θὰ χαρίσῃ με τὴν ὁμορφιά του, τὴ χάρι του καὶ τὴ μεγάλη ποικι-
λία τῶν ὁρώων χρωμάτων του, τὴ χαρὰ καὶ τὴν ἀπόλυτη αἰσιοδοξία.

ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ

Τὸ χῶμα τοῦ κήπου κατὰ κανό-
να πρέπει νὰ εἶναι ἀφράτο, χωρὶς
χαλίκια κ' ἂν δὲν εἶναι πρέπει νὰ δι-
ορθωθῇ, εἴτε με ἄλλο χῶμα πού θὰ
φέρουμε ἀπ' ἔξω γερὸ, εἴτε καὶ με
καλοχωνεμένη κοπριά. Τὸ λουλούδι
ἔχει περισσότερες ἀπαιτήσεις ἀπὸ
τὸ λαχανικό. Εἶναι λεπτότερο καὶ
εὐγενέστερο. Δὲν ἀγαπᾷ τὸ ξερὸ χῶ-
μα, αὐτὸ πού σκάει ἐύκολα ἀπὸ
τὸν ἀέρα καὶ τὸν ἥλιο. Οὕτε καὶ τὸ
πολύ σφιχτό, γιατί οἱ ρίζες του δὲν
μποροῦν ν' ἀπλωθοῦν εὐκόλα καὶ νὰ
προχωρήσουν. Ἀλλωστε πολλὰ λου-
λούδια πού θὰ φυτέψουμε διαρκοῦν
τὸ πλὺ 4 μῆνες. Κατὰ τὸ διάστη-
μα αὐτὸ ἀνθίζουν. Ἀκατάλληλο λοι-
πὸν χῶμα καὶ περιβάλλον δὲν θὰ ἀ-
ποδώσουν καὶ δὲν θὰ μᾶς εὐχαριστη-
σουν. Πρῶτα θὰ σκάψουμε καλὰ τὸ
χῶμα με τσάπα καὶ θὰ ἀφαιρέσουμε
τὰ χαλίκια. Κατόπιν θὰ δώσουμε κο-
πριά τὸση πού δὲν θὰ φθάσῃ σὲ ὕψος
τῶν 5 πόντους καὶ θὰ τὴν ἀνακατέ-
ψουμε με τὸ χῶμα, ὥστε νὰ γίνῃ ἑ-
να μίγμα. Στὸ τέλος θὰ στρώσουμε
τὸ χῶμα με μιά τσουγκράνα. Τὸ χῶ-
μα τοῦ κήπου μας εἶναι πιά ἀφρά-
το καὶ κατάλληλο νὰ δεχθῇ τὰ φυτὰ
ἢ τοὺς σπόρους τῶν λουλουδιῶν, πού
κρίνουμε κατάλληλα γιὰ νὰ στολί-
σουν τὸν κήπο.

Ὅταν πρόκειται νὰ φυτέψουμε τὰ
φυτάνια πρέπει νὰ χωρίσουμε τὸν
κήπο μας, ὅταν εἶναι βέβαια ἐκτετα-
μένος, σὲ διάφορα ἄρμονικὰ σχήμα-
τα, τρίγωνα, τετράγωνα, ὀβάλ-
α, στρογγυλά. Τὸ χωρίσμα γίνεται εἴ-
τε με λουλούδια, ὅπως εἶναι τὸ μιλ-
φέιγ, τὰ λεβαντίνια, εἴτε καὶ με τού-
βλα. Θὰ λάβουμε ὁμῶς ὑπ' ὄψιν μας
ἀπαραίτητως καὶ τὰ πολύχρονα φυ-
τὰ, πού υπάρχουν μέσα στὸν κήπο,
ὥστε νὰ τὰ συμπεριλάβουμε κ' αὐ-
τά. Θὰ δοῦμε ἂν υπάρχουν φυτεμέ-
νες τριανταφυλλίες, ἀγῶνες, κακτο-
εἶδη, κάλλες, ξιφία, γλαδίοι. Ὅλα
αὐτὰ θὰ καταλάβουν τὸ μέσον τῶν
σχημάτων ἀκριβῶς. Ἐὰν υπάρχουν
καὶ θάμνοι ἀναρριχώμενοι, ὅπως γι-
ασιμα, φουξίες, κληματαῖδες, ρολό-
για, αἰγόκληματα στίς ἀκρες, αὐτὰ
θὰ κλαδεύονται καλὰ ἀπὸ τὰ ξερό-
κλαδά καὶ θὰ προσπαθήσουμε νὰ
μὴ φυτέψουμε κοντὰ στὶ ρίζες τους
λουλούδια, τὰ ὁποῖα θὰ σκιάζονται,
ὅπως εἶναι οἱ θερβένες, τὰ γαρύφα-
λα, οἱ πετούνιες καὶ πολλὰ ἄλλα,
πού θέλουν ἥλιο.

Ἐὰν υπάρχουν κιγκλιδιώματα κε-
νὰ, προτιμήσετε τὶς ἀναρριχώμενες
τριανταφυλλίες, τὰ αἰγόκληματα, τὴν
ἐλληνική περικοκιάδα καὶ τὴν ἀρι-
στολοχία. Κοντὰ στίς ρίζες τους μὴ
φυτέψετε λουλούδια. Δὲν θὰ εὐδοκι-
μήσουν, ὅπως εἶναι πολλὰ φυσι-
κά. Ἐὰν υπάρχουν παρτέρια κάτω ἀ-

ΟΙ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΕΣ, ΤΟ ΧΩΜΑ, ΤΑ ΣΚΑΛΙΣΜΑΤΑ, ΤΟ ΠΟΤΙΣΜΑ, ΠΟΡΟΙ, ΤΑ ΦΥΤΑΔΙΑ, ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ, ΤΟ ΦΥΤΕΜΑ Ἡ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ

τὸ τὰ κιγκλιδιώματα ἢ τὸ μαντρότοι-
χο, προτιμήστε νὰ βάλετε σ' αὐτὰ
σπόρους λουλουδιῶν τῆς ἀνοιξέως
καὶ τοῦ καλοκαιριοῦ. Ὅσοι ἀπαρά-
βατος, εἶναι ὅλα τὰ λουλούδια νὰ
δέχονται τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου καὶ
τὸν ἀέρα.

Ἐὰν υπάρχουν μέσα στὸν κήπο
δένδρα: Σὲ μικρὰ νὰ φυτέψετε λου-
λούδια ἔξω ἀπὸ τὸν κύκλο τοῦ δέν-
δρου, σὲ μεγάλα, μακριὰ πολὺ ὥς
ἑνα καὶ μισὸ μέτρο ἀπὸ τὴ ρίζα τοῦ
δένδρου.

Τὶ λουλούδια θὰ φυτέψουμε

Καὶ τώρα ἂς δοῦμε τί λουλούδια
θὰ φυτέψουμε με σπόρο, πού θὰ βά-
λουμε ἀπ' εὐθείας στὸ ψιλοχωνια-
σμένο χῶμα τοῦ κήπου μας. Ὑπάρ-
χουν πάρα πολλά. Αὐτὰ θὰ ἀνθίσουν
τὴν ἀνοιξὶ καὶ ὅλο τὸ καλοκαίρι.
Λοιπόν, αὐτὰ εἶναι:

Ἀστράκι, βλήτο ἢ ἀμάραντο, δε-
λοῦδο, βαλσαμίνη, θερβένα, γόμφρι
να, ζινιά, ἥλιο, κομπία, κορέψι
κόσμο, κοχία, κατφέ, νυκτολούου-
δο, δατούρα, πετούνια, πανσέ, πορ-
τούλακα, ρεζεδά, σάλβια, φασόλια,
φακελωτή. Ὅλα εἶναι πωδὴ. Ἀπὸ
τὰ ἀναρριχώμενα: Ἴππομαίνα, μίνα,
κολοκυθία καλλωπιστική.

Ἄλλων οἱ σπόροι εἶναι πολὺ λε-
πτοί, ἄλλων χοντροί, ὅπως τῆς κο-
λοκυθίας, τοῦ φασολιοῦ. Πωλοῦνται
στὰ ἀνθοκομικὰ καταστήματα. Τὸ
φακελλάκι ἔχει 10 δραχμὲς τὸ ἑνα.
Καλύτερα εἶναι νὰ σπέρνονται ὁμα-
δικὰ μέσα στὰ παρτέρια ἢ τὰ σχή-
ματα. Τὸς ψιλοὺς σπόρους ἀνακα-
τεύουμε με ἄμμο γιὰ νὰ φαίνονται
καὶ κάπως ἄσια καὶ τοὺς σκεπά-
ζουμε με κοπρόχωμα τὸ πλὺ ἑνὸς
πόντου καὶ ποτίζουμε με ποτιστήρι
με ψιλὲς τρύπες γιὰ νάρθη ὁ σπό-
ρος σ' ἐπαφῇ με τὸ χῶμα. Τὸς χον-
δρούς σπόρους θὰ τοὺς σπείρουμε
σὲ βάθος δύο πόντων, θὰ τοὺς σκε-
πάσουμε με κοπρόχωμα καὶ θὰ πο-
τίσουμε. Τὸς πλὺν χοντροὺς σπό-
ρους, ὅπου τοῦ ἡλίου τοῦ φασολιοῦ
τοὺς σπέρνουμε σὲ βάθος τριῶν πόν-
των, τοὺς σκεπάζουμε με κοπρόχω-
μα καὶ κατόπιν ποτίζουμε. Σὲ διμα-
δικὴ σπορὰ σπέρνουμε κατὰ γραμ-
μές.

Τὴν ἀνοιξὶ ὁμῶς, δὲν σπέρνονται
μόνον σπόροι. Φυτεύονται καὶ φυτὰ
ἔτοιμα, πού ἔχουν σπαρὶ τὸ φθινό-
πωρο καὶ εἶναι μεγαλωμένα με λίγο
χῶμα στὴ ρίζα. Αὐτοὶ ὁ τρόπος εἶναι
ὁ καλύτερος, γιατί τὰ φυτὰ, πιά-
νουν ἁμέσως, ἐνῶ οἱ σπόροι ὑπάρ-
χει πιθανότης νὰ μὴ πιάσουν. Εἶναι
δυστὸν νὰ εἶναι παλαιοί, ζουφοί
καὶ νὰ χῶνουν χάσει τὴ φυτρωτική τους
ικανότητα. Τὰ φυτὰ θὰ εἶναι ψημέ-
να, κοντόχοντρα, ζωηρά καὶ τῆς ποι-
κιλίας πού ἐπιθυμεῖτε. Πωλοῦνται σὲ
μεγάλῃ ἀφθονίᾳ στὴν Ἁγία Εἰρήνη.
Εἶναι δὲ τὰ ἑξῆς:

Ἀγρόστεμμα, ἀγριοβιολέτα, ἄ-
λυσος, ἀφίον, βραχυκάμπη, βιολέ-
τα, γαϊλαρδία, γοδετία, γυφοφίλη,
γαρύφαλο, δημοφροθήκη, ἐσχόλτζια,
ἡλέκτρα, ἱμπερη, κλάρκια, καπου-
τοῖνος, κορέψις, καλεντούλα, κρη-
πί, λινάρι, λουπτιν, μπέλλα, μο-
σχομπίζελο, μπλουέ, μολόχα, μὴ με-
λισμῶνι, μαυρομάτα, πανσέ, πετού-
νια, πύρεθο τὸ παρθένο, ρεζεδάς,
σουλκία, σνέκιο, σελινί, σκίκινη,
σάλβια, στατική, σκαμπιόζα, τρώ-
παιο, βασιλικά.

Ὑπάρχουν ὁμῶς καὶ τὰ πολύχρο-
να, πού πολλαπλασιάζονται με μο-
σχομάτα κατὰ τὴν ἀνοιξί. Ὅπως
εἶναι ἡ ἀμπαρρόριζα, ὁ ἀχυράνθος, ἡ
ἀλτενάντερ, τὸ χιλιόφυλλο, ἡ θερ-
βένα, τὰ γεράνια, ἡ συνέρα, ὁ τη-
λέγραφος, ἡ πολύχρονη ἱμπερη, τὰ
γαρύφαλα, ἡ καμπανούλα.

Εἶναι ἀκόμα ἐκεῖνα πού πολλα-
πλασιάζονται με χωρίσμα τῆς τού-
φας ἢ τοῦ ριζώματος, ὅπως εἶναι ἡ
ἀκανθος, ὁ ἀγάπανθος, οἱ ἱριδες, ἡ
κάννα.

Μὲ τοὺς δύο τρόπους φυτεύονται
τὰ ἑξῆς:

Μουγγέ, ἀχίλλεια, ἄστερ πολύ-
χρονο, γαϊλαρδία, γυνέριο, δελφίνιο,
κύπερη, παντεστήμων, στατική, τρί-
τομο, φλόγα, χρυσάνθεμο, ψευδο-
κρίνο, ἀνεμώνη ἡ ἱαπωνική, βαλερι-
ἀνη, πολύχρονη γαϊλαρδία, πολύχρο-
νη κορέψι, λευκὸ κενταύριο, λευκὸ
θεμο, πολύχρονο λινάρι, ἀλθαία,
σκαμπιόζα, ντάλια, νυκτολούουδο,
πύρεθο, σελινί.

Ἀπὸ τὰ βολβώδη καὶ πατατόρι-
ζα φυτεύονται οἱ μπιγκόνιες, τὰ γι-
ατέντα καὶ οἱ ντάλιες.
Ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ παραπάνω
πού πολλαπλασιάζονται με φυτὰ,
ρίζωματα, τούφα ἢ βολβούς, φυ-
τεύονται σὲ βάθος τὸ πλὺ 5 πόν-
των καὶ κατόπιν ποτίζονται νῆαι-
στικά. Τώρα σὰς ἀναφέρω καὶ κατὰ
κατηγορίες μερικὰ ἐκλεκτὰ φυτὰ καὶ
τὶς προτιμήσεις πού ἔχουν, τίς ὁ-
ποῖες δὲν πρέπει νὰ παραβλέψουμε.

Εὐδοκιμοῦν σὲ ξερὰ μέρη πού ἔ-
χουν πολὺν ἥλιο τὰ ἑξῆς: Ἀστρά-

Χρησιμοποιήτε γραμμοχαράκι

...καὶ τὸ φυτευτὴρι γιὰ τὸ φύτεμα.

κια, δελουδο, θερβένα, βιολέτα, βλή-
το, γόμφρινα, γαρύφαλο, γκλαντι-
δὲς, δημοφροθήκη, δελφίνιο, ζινιά,
ἥλιος, ἡλιοτρόπι, ἱριδες, ἱμπερη,
καπουτοῖνος, κοχία, κατφέ, κορέψι,
κόσμο, καλὲντούλα καμπανούλα,
κολοκυθία, λινάρι, ἀλθαία, μοσχο-
μπίζελο, μίνα, δατούρα, παντεστή-
μων, παπαρούνες, πετινία, πορτο-
λάκα, πύρεθο, ρεζεδά, σουλκία
καὶ ἡλέκτρα.

Κατάλληλα φυτὰ γιὰ μπορντού-
ρες εἶναι: ἱριδες, λεβαντίνες, λε-
βάντες, πολύχρονη ἱμπερη, γίγκα,
θαλασσινὴ σεναρρία, λευκόφυλλο
μπλουέ, γαρύφαλο, μινιαρτζί, μενε-
ξές, πυζάρι, σασσιφράγα, στατική.
Αὐτὰ εἶναι ὅλα πολύχρονα, κουρ-
νίζονται καὶ διαρκοῦν 2—3 χρόνια.
Τὸ χιλιόφυλλο καὶ ἡ λεβαντίνη βαστοῦν
ὥς 5 χρόνια.

Ἄν θέλετε νὰ φυτέψετε λουλούδια,
πού θὰ χρησιμοποιήσετε τὰ ἀνή-
τοιμα γιὰ μποκέτα μέσα στὸ δά-
κο καὶ γιὰ στολισμὰ τῶν δωμάτων, τό-
τε θὰ προτιμήσετε τὰ ἑξῆς, πού τὰ
ἀνήτοιμα τους διατηροῦνται τὸν καιρὸ
καὶ θὰ προσθέτετε καθημερινὰ 1—2
σταγόνας ἁμμωνίας: Ἀχυράντος, ἀ-
στράκια, ἀνεμώνη, νεραγκούλες,
δελουδο, γαϊλαρδία, γυφοφίλη, γα-
ρύφαλο, δελφίνιο, γιαντένο, ἥλιος,
ἱδερία, ἱριδες, κρίνο, κόσμο, κορέψι,
κρηπίς, καλὲντούλα, κόσμος, λιν-
αράκι, μὴ μελισμῶνι, μπλουέ, μο-
σχομπίζελο, μουγγέ, γαϊλαρδία,
καμπανούλα, κατφέ, γαδίοι, παπα-
ρούνες, παντεστήμων, στατική,
σουλκία, χρυσάνθεμα καὶ τριαντά-
φυλλα. Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ ἔχουν ἐντελὴ
ἀπὸ τὸν Νοέμβριο, ὅπως εἶναι τὰ
βολβώδη καὶ ὑποτίθεται ὅτι θὰ δύναν-
ται στὸν κήπο σας. Ὅλα αὐτὰ πρέ-
πει πάντοτε νὰ κόβονται προπὺ ὁ
νοῖζουν ἀκόμη τὰ μπομπόκια τους

καὶ νὰ χῶνουν μακρὺ κοτσάνι καὶ νὰ
κόβονται ἀπὸ τὸν κήπο πρὸ παντός
τὸ πρωί.

Ἡ προφύλαξις τῶν λουλουδιῶν

Γιὰ νὰ διατηρήσετε τὰ λουλούδια
στὸν κήπο καὶ νὰ τὰ προφυλάξετε
ἀπὸ τὰ σκουλήκια τῆς γῆς, σήμε-
ρα υπάρχουν ἀρκετὰ φάρμακα τὰ ὁποῖα
δὲν κοστίζουν. Εἶναι τὸ ἀλντριν, τὸ
καμεζάν, τὸ βενζόλιο. Ἀγοράζετε
ἀπὸ τὰ ἀνθοκομικὰ καταστήματα 1
—2 κιλὰ καὶ τὰ σκορπάζετε με ἀνα-
λογία 12 δραμίας κατὰ τετραγωνικὸ
μέτρο ἔπειτα ἀπὸ τὶς κοπριές. Κα-
τόπιν θὰ ἀνακατέψετε με σκάλισμα
τὶς κοπριές καὶ θὰ στρώσετε τὸν κή-
πο. Τὸ χῶμα πρέπει νᾶναι νωπὸ.
Τὰ φάρμακα ἔχουν τὴν ιδιότητα νὰ
παράγουν ἀτμούς μέσα στὸ ἔδαφος
καὶ νὰ δηλητηριάζουν τὰ σκουλήκια
καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἐντομα, πού βρί-
σκονται μέσα στὸ χῶμα. Ἐτσι τὰ
λουλούδια σας θὰ μείνουν ἀπείρα-

θὰ ποτίζουμε καθόλου, παρὰ ὅταν
πιάσῃ τὸ φυτὸ.

Τὰ σκαλίσματα

Μέσα στὸ μῆνα Μάρτιο ἢ ἀρχὰς
τοῦ Ἀπριλίου, οἱ σπόροι θὰ ἔχουν
φυτρώσει καὶ τὰ φυτὰ θὰ ἔχουν
πιάσει καλά. Τότε πρέπει νὰ σκα-
λίστε, γιὰ νὰ σπάσῃ ἡ κρούστα,
πού ἔχει δημιουργηθῇ ἀπὸ τὶς βρο-
χὲς ἢ τὰ ποτίσματα, νὰ ἀερίσθῃ τὸ
χῶμα καὶ ἀναπνεύσουν οἱ ρίζες τῶν
φυτῶν. Οἱ ἀνθοκηπουροὶ μας χρησι-
μοποιοῦν τὰ παμπάλαια σκαλιστή-
ρια, τὰ ὁποῖα πολλὲς φορὲς σπά-
ζουν τὶς ρίζες τῶν φυτῶν καὶ προ-
ξενοῦν ζημίες. Καὶ ὁμῶς τὰ τραβή-
χτὰ ἐργαλεῖα, πού χρησιμοποιοῦν οἱ
νοικοκυρὲς στὴν Εὐρώπη, εἶναι πολὺ
κατάλληλα γι' αὐτὴ τὴ δουλειά. Χω-
ρὶς κόπο, χωρὶς νὰ σκύβῃ ἡ νοικο-
κυρὰ, σκαλίζει καὶ ἀσκεῖται. Τὸ ἐρ-
γαλεῖο περνᾷ μέσα ἀπ' τὸ φυτὸ, ξε-
ριζώνει τὰ ἀγριόχορτα, ἀφαιραινέι
τὸ χῶμα, τὸ ἀναμειγνύει, χωρὶς νὰ
πάθῃ τίποτε.

Τὰ γκαζόν

Εἶναι ἀπαραίτητο τώρα νὰ ἀνα-
νεωθοῦν ἢ νὰ κουρευτοῦν, ὥστε νὰ
παρουσιάσουν πράσινο χῶμα, ὁμοῖο
με τὰ φυτὰ. Γιὰ νὰ τὸ κατορθώσουμε
δὲν εἶναι ἀρκετὸ μόνο τὸ πότισμα.
Συνήθως οἱ κηπουροὶ δὲν προσέχουν,
οὔτε τὴν ἀνάλογια τῆς κοπρίας πού
πρέπει νὰ εἶναι διπλάσια τῶν λου-
λουδιῶν καὶ καλὰ ἀνακατεμένη. Τὸ
γκαζόν, ὅταν υπάρχουν πολλὰ κρύα
σῆνει καὶ χρειάζεται νὰ λιπανθῇ
γιὰ νὰ ἀναβλαστήσῃ. Σκορπίζουμε
στὸ στρέμμα ὥς 30 ὀκάδες νίτρο
καὶ κουρευοῦμε κατόπιν. Ἐπίσης
με τὸ νερὸ θὰ λύσῃ τὸ λίπασμα
καὶ θὰ ἀπορροφηθῇ ἀπὸ τὶς ρίζες.
Τὸ κούρεμα γίνεται με τὴ μηχανή
καὶ ἀπὸ τὴ νοικοκυρὰ ἀκόπα.

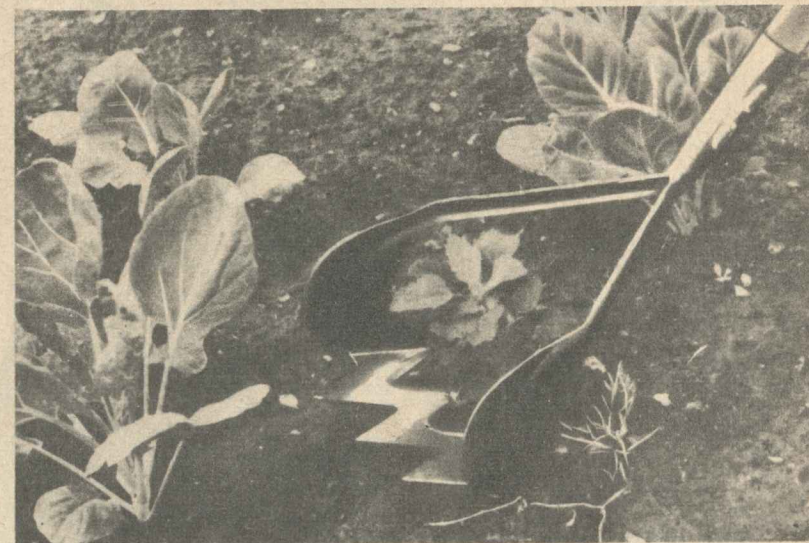
Τὰ ποτίσματα

Ὅταν ὑπάρχῃ ὑγρασία μέσα στὸ
χῶμα, δὲν χρειάζεται καθόλου πότι-
σμα. Ἀλλὰ στὰ μέρα μας πάντοτε
ὁ ἀέρας καὶ οἱ ἡλιακὲς ἀκτίνες, ἀ-
φαιρῶν τὴν ὑγρασία. Ἐπιβάλλεται
λοιπόν νὰ ποτίζουμε τὸν κήπο μας,
ὅταν τὸ χῶμα εἶναι ξερὸ, ἀλλὰ ὅταν
φυτράνουν οἱ σπόροι πού σπείραμε
καὶ τὰ φυτὰ πού φυτεύουμε ἔπιασαν
καλὰ. Μία φορὰ τὴν ἑβδομάδα εἶναι
ἀρκετὸ γιὰ νὰ ἀναζωογονηθοῦν τὰ
φυτὰ μας. Αὐτὸ γίνεται μέχρι τὶς
15 Ἀπριλίου. Ἀπὸ τὸν Ἀπρίλη καὶ
πέρα χρειάζονται καθημερινὸ πό-
τισμα.

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΣΤΗ ΓΛΑΣΤΡΑ

Μέσα στὴ γλάστρα ἢ τὰ κιβώτια,
τὰ λουλούδια ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ με-
γαλύτερες περιποιήσεις. Στὸ χῶμα
τοῦ κήπου ἔσφαλῶνουν τὶς ρίζες τους
ἀβίαστα καὶ πρὸς ὅλες τὶς κατευ-
θύνσεις, ἐνῶ στὴ γλάστρα δὲν συμ-
βαίνει τὸ ἴδιο. Ὁ χώρος εἶναι πε-
ριορισμένος καὶ οἱ ρίζες συμπλέκον-
ται καὶ στενοχωροῦνται. Τὰ θρεπτι-
κὰ στοιχεῖα, με τὸ συχνὸ πότισμα,
σιγὰ — σιγὰ φεύγουν πρὸς τὰ κάτω.
Ὅστε χρειάζεται μεγαλότερη προσο-
χή, συστηματικὴ περιποίησις, χορή-
γησις τροφῆς ἀπὸ λίπασμα καὶ πό-
τισμα ἀδυνάτερο. Ἐπειτα τὰ λου-
λούδια πού ζοῦν μέσα στὸ σπῆτι, δὲν
ἔχουν πάντα τὸν καθαρὸ ἀέρα τους.
Ἐπὶ πλέον σκονίζονται. Ἡ σκόνη
δὲν εἶναι ὁ χειρότερος ἐχθρὸς τῶν
λουλουδιῶν, τὰ μαρκαλόνια. Τὰ ἀδυ-
νατίζει καὶ καταντώνουν εὐπαθῆ.

Τὸ μέγεθος τῆς γλάστρας παίζει
μεγάλον ρόλο. Τὰ φυτὰ πρέπει νὰ φυ-
τεύονται, ἀνάλογα με τὴν ἀνάπτυ-
ξί πού θὰ πάρουν, σὲ κατάλληλες γλά-

Τὸ ἐργαλεῖο περνᾷ ἀνάμεσα χωρὶς νὰ πειράξῃ τὰ λουλούδια.

στρες. Κατ' ἀρχὴν θὰ ξέρούμε τὰ
φυσιτὰ τῶν λουλουδιῶν. Ποσο ἀνα-
πτύσσονται, ὥστε νὰ κανονίσουμε
τὸν ἀνάλογο χώρο. Οἱ ρίζες τους νὰ
μὴ πλέκονται καὶ νὰ μὴ πνέονται.
Ἐτσι ἐπέρχεται ἀνωμαλία καὶ δια-
τάραξις τῆς ζωῆς τοῦ φυτοῦ καὶ
πολλὰς φορὲς αὐτὸ ξεραίνεται. Ἡ
κάθε γλάστρα πρέπει νὰ ἔχῃ ἀπα-
ραιτῆς καὶ τὸ πιάτο τῆς. Ὅσα
νερά θὰ κατασταλάξουν μετὰ τὸ πό-
τισμα, πρέπει νὰ παίρνωνται με ἑνα
σφουγγάρι, γιατί ὅταν μείνουν δη-
μιουργοῦν ἀρρώστειες, πού εἰσχω-
ροῦν ἀπὸ τὴν τρύπα στὸ ἐσωτερικὸ
τῆς γλάστρας καὶ σαπίζουν τὶς ρί-
ζες. Γιὰ νὰ μὴ φράξῃ ἡ τρύπα, πρέ-
πει νὰ τοποθετοῦμε στὸν πιάτο τῆς
γλάστρας ἑνα κεραμίδι κυρτὸ. Ὅσα
φυτὰ φυτεύονται στὸν κήπο, μποροῦν
νὰ ζήσουν καὶ μέσα στὴ γλάστρα.

Ὅλα ὁμῶς θὰ εἶναι ἀναπτυγμένα
φυτὰ, με κοπρόχωμα στὴ ρίζα, ὥστε
νὰ πιάσουν εὐκόλα. Ζωηρά, ψημένα
καὶ γερά, χωρὶς καμμία ἀρρώστεια.
Θ' ἀλλάζουμε τὸ χῶμα τῆς γλά-
στρας γιὰ τὴ γαρβένια, τὴν ὀρντα-
να, τὴν ἀλθαία, τὸ ροδόδενδρο καὶ
τὴν μπιγκόνια. Τὸ ἄλλωγμα γίνεται
τὸ Φεβρουάριο. Τώρα γράφουμε γιὰ
τὰ μονόχρονα ἢ πολύχρονα λουλού-
δια, τὰ ὁποῖα θὰ φυτεύουμε γιὰ νὰ
στολίσουν εἰσόδους, μπαλκόνια, δε-
στρες.

Τὸ κούρεμα τοῦ γκαζόν γίνεται μ'
αὐτὸν τὸν τρόπο, εὐκόλα κ' ἀκόπα.

ράντες, διαζώματα.
Μίγμα πού θὰ
χρησιμοποιήσουμε γιὰ τὰ κοινὰ λου-
λούδια, εἶναι:

Κοκκινόχωμα	20%
Ἄμμος γλυκεῖα ψιλὴ	20%
Ἀσθέτης	5%
Κοπρόχωμα	30%
Καστανόχωμα	25%

Ἀντὶ καστανόχωμα θὰ προτιμή-
σουμε ἐρεϊκόχωμα ἂν τὸ βρούμε.
Ὅλα αὐτὰ τὰ υλικά τὰ ἀνακατεύου-
με καὶ φυτεύουμε τὸ φυτὸ, εἴτε αὐτὸ
βρίσκεται σὲ ἄλλη μικρότερη γλά-
στρα, εἴτε εἶναι φυτὸ πού ἀγορά-
σαμε. Πάντοτε, πρέπει νὰ εἶναι ρι-
ζωμένο. Στὰ πλατύφυλλα, ὅπως
τὸ πελαργόνιο, ἀφαιρούμε 2
— 3 φύλλα. Στὰ λεπτόφυλλα ὅπως εἶ-
ναι ὁ βασιλικός, τὰ γαρύφαλα καὶ
πολλὰ ἄλλα δὲν ἀγγίζουμε τὸ φύλ-
λωμα. Τὸ φυτὸν τὸ θέπετε στὴν
εἰκόνα. Ἡ ρίζα θὰ τοποθετηθῇ στὸ
βάθος τῆς γλάστρας τοῦλάχιστον ὁ
πόντος. θὰ σκεταστῇ καλὰ με τὸ
ἴδιο κοπρόχωμα, θὰ πατηθῇ με τὴν
παλάμη μας καὶ κατόπιν θὰ ποτι-
σθῇ χορταστικά. Μετὰ τὸ φύτεμα,
δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκθετοῦν τὴ γλά-
στρα στὸν ἥλιο καὶ τὸν ἀέρα. Θὰ
βρούμε μέρος σκιερὸ καὶ ἀπογευρὸ
καὶ ἐκεῖ θὰ τοποθετήσουμε τὶς γλά-
στρες.

Ὅταν περάσῃ μία βδομάδα ἐκ-
ναποτιζοῦμε. Τὸ φυτὸ θὰ δεῖξῃ ὅ-
τι ἀρχίζει νὰ συνέχεται μετὰ 6—8
μέρες. Τότε δημιουργεῖ μικρὰ ριζί-
δια, τὰ ὁποῖα ἀπορροφῶν τὰ θρεπ-
τικὰ διαλύματα καὶ τὰ μεταφέ-
ρουν οἱ χυμοὶ πρὸς τὰ φύλλα. Κατό-
πιν διοχετεύονται παντοῦ καὶ δημι-
ουργοῦνται τὰ κλαδιά, τὰ φύλλα καὶ
τὰ ἀνή.

Οἱ κατόπιν περιποιήσεις μέσα
στὴ γλάστρα τῶν κοινῶν λουλουδιῶν
εἶναι οἱ ἑξῆς:

- 1) Θὰ ποτίζουμε πάντοτε δύο φο-
ρὲς τὴν ἑβδομάδα.
- 2) Θὰ βρίσκονται οἱ γλάστρες
πάντοτε σὲ ἡλιαζόμενα μέρη.
- 3) Θὰ ἀνασκαλεύουμε τὸ χῶμα
ὅταν εἶναι ξερὸ γιὰ νὰ ἀερίσται.
- 4) Θὰ ἐνισχύουμε τὸ μίγμα κάθε
μῆνα με μιά παστιλία λιπάσματος.
- 5) Θὰ προσέχουμε ὥστε νὰ μὴ
προβληθοῦν ἀπὸ ἐντομα, παύνον-
τας τὰ κατάλληλα μέτρα.

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΗΤΙ

Ὁ ἀνθιὸς διάκοσμος μέσα στὸ
σπίτι, ἔχει πολὺ περισσότερες φρον-
τίδες γιὰ νὰ δημιουργηθῇ. Οἱ γυναί-
κες ἀγαποῦν νὰ διακοσμῶν τὰ εἰ-
δη.

ΓΝΩΣΤΑ

αὶ ἐπὶ τῶν
ἡμερῶν
τοῦ παρ-
οῦσι
καὶ ἐπὶ
τοῦ παρ-
οῦσι

ΓΑΛΟΥΔΙΑ

νὰ ὁδε-
σθῶν
τὸν
ἡμέ-
ρῳ
ἡμέ-
ρῳ

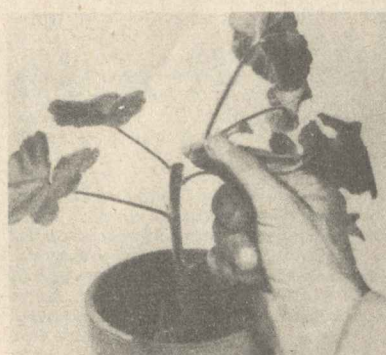
Στολίστε τόν κήπο σας καί τό σπίτι σας μέ λουλούδια

τερικά δωμάτια. Μερικές δὲν ἀρκούν-
ται μόνο στὰ χώλ, ἀλλὰ προχωροῦν
καί στὶς τραπεζαριές καί τὶς κρε-
βατοκάμαρες ἀκόμη.

Τὰ περισσότερα ἀνθοκομικά φυ-
τά, ἂν καὶ στολίζουν τὰ μέρη, δὲν
μποροῦν ν' ἀνθίσουν. Ὅσα ἔχουν
φύλλωμα παχύ καὶ μεγάλο κουρά-
ζονται. Δὲν ἔχουν ἀρκετὸ φῶς. Ὑ-
πάρχουν ὅμως μερικά, τὰ ὁποῖα ἀρ-
κοῦνται σὲ λίγο φῶς, ὅπως τὸ ἀδί-
αντο, τὸ ἀσπλῆνιο, τὸ νεφροδί-
ο, τὸ νυμφονιάς, ἡ φτέρη, ὁ χαμαϊρόπου-
ς, ἡ καντίνα, ἡ πράσινη ἀσπίδιστρα, οἱ
μπικόνιες ρέξ, ἡ γιούκα, ἡ ἀγαυή,
ὁ λάτρες νυμφίος, ἡ ἀλχη, γιὰ νὰ
ἀναδεύουν τὰ πὶν γινώστα, κατόρ-
θάνουν καὶ ζοῦν σὲ τέτοιο περιβάλ-
λον. Δὲν πρέπει ὅμως στὰ ἐσωτερικά
δωμάτια κατὰ τὸ χειμῶνα καὶ τὸ
Μάρτιο νὰ ὑπάρχῃ μεγάλη θερμο-
κρασία καὶ ἐπὶ πλέον νὰ κυκλοφορῇ
ὕγρασις ποὺ εἶναι ἀνεγκαίρια γιὰ τὰ
φυτά. Εἴμαστε ὅμως ὑποχρεωμένοι,
σὲ μιά ἡλιόλουστη μέρα, νὰ ποῦν
λίγο κρύο, νὰ τὰ μεταφέρουμε στὴν
αὐλή. Θὰ ραντίσουμε τὰ φύλλα νὰ
γλιστρῇ καὶ ὅχι κρύο, γιὰ νὰ
φύγουν οἱ σκόνης, θὰ σγαρλίσουμε
τὸ χῶμα καὶ θὰ πλύνουμε τὰ πιάτα.

Φύτεμα φυτοῦ σὲ γλάστρα

Ἡ ἀφαίρεσις τῶν φύλλων

Τὰ λουλούδια ποὺ χρησιμοποιοῦ-
με γιὰ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σπιτιοῦ τ'
ἀγοράζουμε αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ἔτισης,
γιατί εἶναι δημιουργημένα. Ἡ πρῶ-
τη μας δουλειὰ εἶναι νὰ προμηθευ-
θοῦμε γλάστρες σύμφωνα μὲ τὴν ἀ-
νάπτυξιν ποὺ θὰ πάρουν τὰ φυτά καὶ
νὰ προμηθευθοῦμε τὰ καπνοχόματα
ποὺ μᾶς χρειάζονται. Εἶναι πολὺ δύ-
σκολο νὰ καθορίσουμε τὰ μίγματα
τῶν φυτῶν τοῦ δωματίου. Θὰ δια-
ρεῖται τὰ φυτὰ σὲ δύο ὁμάδες.
Αὐτὰ ποὺ δίνουν μόνο φύλλα, ὅπως
εἶναι τὸ ὠραῖο φύλλο, τὸ φουξέρ, τὸ
νεφρίδιο, τὸ ἀσπλῆνιο, ἡ νεφρολεπί-
δα, οἱ φτέρες καὶ αὐτὰ ποὺ ἀνθίζουν,
ὅπως τὰ σπαράγγια, ὁ φίκος, οἱ
φοίνικες, ὁ πόθος κ.ά.

Γιὰ τὰ πρῶτα λοιπὸν θὰ φτιάξου-
με τὸ ἑξῆς μίγμα:

Χῶμα τοῦ κήπου	20%
Φυτόχωμα	30%
Ἀσβέστη	5%
Ἐρεκίτωμα	20%
Ἀμμο-ψιλή γλυκεῖα	20%
Καρβουνόσκονη	5%

Γιὰ ὅσα ἀνθίζουν τὸ ἑξῆς μίγμα
εἶναι κατάλληλο:

Χῶμα ἀραιὸ τοῦ κήπου	30%
Κοπρόχωμα	10%
Φυτόχωμα	10%
Ἀμμο-γλυκεῖα	20%
Καρβουνόσκονη	5%
Καστανόχωμα	25%

Γιὰ τὰ βολβώδη μποροῦμε νὰ χρῆ-
σιμοποιήσουμε μούσκληα.
Ὅταν ἐτοιμάσουμε τὸ μίγμα τὸ

τοποθετοῦμε στὴ γλάστρα. Κατόπιν
ἀφίνομε τὴ γλάστρα τοῦ φυτοῦ ποὺ
ἀγοράσαμε καὶ μὲ μαχαίρι ξεκολ-
λοῦμε γύρω-γύρω τὸ χῶμα καὶ τὴν
ἀναποδογυρίζουμε πᾶνω στὴ χούφτα
μας. Τὸ φυτὸ μὲ τὸ χῶμα τοποθε-
τεῖται μέσα στὴ γλάστρα, ὅπως καὶ
στὰ φυτὰ ποὺ ἀναφέραμε στὶς ἐκα-
νὲς γλάστρες, τακτοποιοῦμε τὸ μί-
γμα καὶ ποτίζουμε. Ἡ γλάστρα μὲ
τὸ φυτὸ καὶ τὸ πιάτο τῆς τοποθε-
τοῦνται ἐπὶ 5—6 μέρες στὸ χῶλ καὶ
κατόπιν, στὰ διαμερίσματα ποὺ θέ-
λουμε.

Οἱ κατοπινὲς περιποιήσεις τῶν
φυτῶν τοῦ δωματίου εἶναι οἱ ἑξῆς:
Θὰ τροφοδοτοῦμε τὶς γλάστρες
κάθε 15 ἡμέρες μὲ μιὰ παστίλια χη-
μικοῦ λιπάσματος, ὅταν ποτίζουμε.
Θὰ ἐκθέτουμε τὰ φυτὰ στὸ φῶς, γιὰ
νὰ γίνεταί ἡ ἐπεξεργασία τῶν φυτῶν
καὶ μὴ προκαλεῖται μαρασμός. Θὰ
φροντίζουμε ὥστε νὰ ὑπάρχῃ μέσα
στὰ δωμάτια σχετικὴ ὕγρασις, γιὰ-
τί ὅταν ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι ξερὴ
προκαλεῖται ἀφθονία ἐξάτμισιν τῶν
χυμῶν, ἡ ὁποία δὲν εἶναι πάντοτε
ἀνάλογη μὲ τὴν ποσότητα τοῦ νε-
ροῦ τοῦ ποτίσματος.

Θὰ φροντίζουμε νὰ μὴ ὑπάρχουν
μέσα στὰ δωμάτια ἀότμονες μετα-
βολὲς τῆς θερμοκρασίας. Μερικά δι-
αμερίσματα εἶναι πολὺ ζεστὰ τὴν
ἡμέρα καὶ κρύα τὴν νύχτα. Ἄλλα
δὲν ζεσταίνονται κανονικά καὶ τακτι-
κά. Ὁ ἀέρας δὲν ἀνανεώνεται συ-
χνὰ καὶ τὰ φυτὰ δηλητηριάζονται ἀ-
πὸ τὰ ἀέρια τῶν θερμαστῶν. Πάν-
τοτε ὑπάρχει σκόνη ἡ ὁποία φράσ-
σει τοὺς πόρους τῶν φύλλων καὶ ἐμ-
ποδίζει τὴν ἀναπνοὴ καὶ διαπνοή.
Ὑπάρχουν ρεῖματα ἀέρος. Γι' αὐ-
τό, εἴπαμε ὅτι σὲ ἡλιόλουστες ἡμέ-
ρες θὰ τὰ μεταφέρουμε στὴν αὐλή
καὶ θὰ τὰ ραντίσουμε μὲ χλιαρὸ νε-
ρὸ, ἀλλὰ νὰ τὰ βλεῖται κ' ὁ ἥλιος.
Πάντως, τὰ λουλούδια θὰ μείνουν
μακριὰ ἀπὸ τὶς θεμάστρες. Τὰ κα-
κτοειδῆ, ὅπως οἱ ἐχινόκακτοι, οἱ μα-
μυλάρειες, οἱ ἐχεδρείες, οἱ φραγκο-
κυκίες κ.λ.π. δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ
τὶς παραπάνω φροντίδες. Ζοῦν καὶ
ἀναπτύσσονται, ὅπου καὶ νὰ τὰ το-
ποθετήσουμε.

Τὸ ἐπιφύλλο εἶναι τὸ πιδ μίζερ-
ο, καθὼς καὶ τὸ ροδόδετρο καὶ ἡ ἀ-
ζαλέα καὶ τὸ μὴ μού ἄπτο. Αὐτὰ
θὰ τοποθετοῦνται στὰ ἐσωτερικά
δωμάτια. Οἱ γαρδένιες, οἱ ὀρταν-
σιές, οἱ φτέρες, εἶναι δυνατόν νὰ
ζήσουν παντοῦ μέσα στὸ σπίτι. Ὁ
πόθος πάντοτε στὸ χῶλ, ὅπως καὶ
τὸ κεράκι, καὶ ἡ ἀριστολόγισ.
Αὐτὲς τὶς φροντίδες θὰ ἔχουν τὰ
φυτὰ τοῦ δωματίου μέχρι τὸ τέλος
Ἀπριλίου. Ὅταν ζεσταῇ ὁ καιρὸς
καὶ μέχρι τὸν Νοέμβριο μποροῦν νὰ
ζήσουν καὶ ἐξω στὸ ὑπαίθριο.

Ἡ ἀνοιξὴ εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν λου-
λουδιῶν. Φροντίστε, λοιπὸν νὰ γεμί-
σετε τὸ σπῆτ καὶ τὸν κήπο σας μὲ
λουλούδια. Ἀπαιτοῦν λίγες σχετικὰ
φροντίδες καὶ σὰν ἀνταπόδοσιν μᾶς
προσφέρουν τὸ χῶμα καὶ τὸ ἀρω-
μα τοῦς, πράγματα ποὺ ἀπορροφᾷ-
νουν, ποὺ ἐκκουράζουν τὴ ζωὴ μας.
Τὰ λουλούδια εἶναι τὸ ἀπαραίτητο
στολίδι κάθε σπιτιοῦ, εἶναι ἡ ψυχὴ
τοῦ, ἡ ὁμορφία τοῦ. Μὴν τὰ ἀπαρ-
νέετε, λοιπὸν...

Ἐμμ. Ἀνάσσης
Γεωπόνος

Τὸ μονοπάτι τῶν ἐρωτευμένων..

ΣΤΗ ΜΙΚΡΗ ἀλλὰ ἱστορικὴ πό-
λιν Οὐνδσβαρ ὑπάρχει ἓνα πάρ-
κο στὸ ὁποῖο ὁδηγεῖ ἓνα ρο-
μαντικὸ δρομάκι ποὺ εἶναι στ' ἀρι-
στερὰ του καὶ στὰ δεξιὰ του ὑπερ-
λοῦς φυσικοὺς φράγτες ἀπὸ καλὰ-
μια, θάμνους, περικοκλάδες κ' ἄλ-
λα φυτά. Εἶναι τὸ «μονοπάτι τῶν
ἐρωτευμένων», ποὺ ὑπάρχει ἐκεῖ ἀ-
πὸ πολλοὺς αἰῶνες καὶ ποὺ ἡ ἀρ-
μόδια ὑπηρεσία φρόντισε νὰ τὸ
κάνῃ ἀκόμη πιὸ ρομαντικὸ στολί-
ζοντάς το μὲ διαφόρων εἰδῶν δια-
κοσμητικὰ στοιχεῖα στὰ ὁποῖα ἔ-
δωκε ὀνόματα ἀνάλογα μὲ τὸ πε-
ριβάλλον. Ἐτσι, παραδείγματος
χάριν, ὑπάρχουν ἐκεῖ ἡ «πηγὴ τῆς
καρδιάς», τὸ «παγκάκι τῶν ἀνεί-
ρων», τὸ «δένδρο τῶν ὀρκων», ἡ
«πύλη τῶν φιλιῶν» καὶ ἄλλα ἀνά-
λογα.

Εἶναι ἀμέτρητα τὰ ζευγάρια τῶν
ἐρωτευμένων ποὺ ζήτησαν καταφυ-
γίον στὸ μονοπάτι αὐτὸ καὶ ποὺ ἐν-
ώθηκαν ἀργότερα μὲ τὸν ἱερὸ δε-
σμὸ τοῦ γάμου κ' ἀπέκτησαν παι-
διὰ κ' ἐγγόνια ποὺ, σὰν ἦρε ὁ
καιρὸς τοὺς, ἐνοίωσαν κ' αὐτὰ τὰ
πρῶτα ἐρωτικά καρδιοχτύτια τοὺς
στὸ ἴδιο «μονοπάτι τοῦ ἔρωτος».

Ἐσφινικά ὅμως, πῆρε τὸ δημοτι-
κὸ συμβούλιον τὴν ἀπόφασιν νὰ πε-
ριφράξῃ τὸ ὑπαίθριον αὐτὸ τέμενος
τοῦ ἔρωτος μὲ συρματοπλέγματα,
καὶ νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴ χρησιμο-
ποίησιν τοῦ γιὰτι πολλοὶ μονήρεις
περιπατῆται διαμαρτυρήθηκαν γιὰ
τὶς τρυφερότητες ποὺ ἐπιδεικνύουν
τὰ ζευγάρια τῶν ἐρωτευμένων.

Ἡ ἀπόφασιν αὐτὴ τοῦ δημοτι-
κοῦ συμβουλίου προεκάλεσε τὴν ἐ-
ξέγερσιν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ οἱ
τοπικὲς ἐφημερίδες ἐξαπέλυσαν
δριμύτητες ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν
«πατέρων τῆς πόλεως» ποὺ εἶχαν
τὴν τόσο ἀτυχή καὶ τὴν τόσο ἀν-
τίθετη πρὸς τὸ κοινὸ αἶσθημα ἐμ-
πνευσί τῆς ἀπαγορεύσεως. Καὶ
γιὰ νὰ προσλάβῃ ἡ ἐξέγερσι ἀκό-
μη πιὸ ἐντονὸν χαρακτῆρα συνεστή-
θη μιὰ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ποὺ ἀνέ-
λαβε νὰ ὁργανώσῃ διαδήλωσιν δι-
αμαρτυρίας τῶν κατοίκων ἐναντίον
τῆς ἀποφάσεως τῶν συμβούλων.

Ἡ «διαδήλωσις τῶν ἐρωτευμέ-
νων», ὅπως ἐχαρακτήρισθη ἡ πρω-
τότυπη αὐτὴ ἐκδήλωσις διαμαρτυ-
ρίας, εἶναι πραγματικὰ καὶ ἐση-
μείωσε καταπληκτικὴ ἐπιτυχίαν γι-
ατί προσέλαβε πᾶνδημον χαρακτή-
ρα. Ἐπὶ κεφαλῆς ἐπήγαμε μιὰ
ὀρχήστρα ἀπὸ πνευστὰ ὄργανα,
ποὺ ἐπαιεῖ διάφορα παλιὰ ἐρωτι-
κά τραγούδια καὶ ἀκολουθοῦσαν ἐ-
κατοντάδες ζευγάρια κάθε τάξεως
καὶ κάθε ἡλικίας μὲ νύπτιρα φε-
ρμένα ἀπὸ ἀκόλουθον περιε-
χόμενον: «Κάτω οἱ ψευδοπαύστο-
λοι τῆς ἡθικῆς», «Ἀφῆστε τοὺς
νέους τὸ πάρκο τοὺς». «Μὴ χαλά-
τε μιὰ ὠραία παράδοσιν» κ.λ.π.
Πολλὰ ἡλικιωμένα ζευγάρια κρα-
τοῦσαν πινακίδες ποὺ ἔλεγαν: «Φι-
λιθήκαμε κ' ἐμεῖς στὸ μονοπάτι
τοῦ ἔρωτος», ἡ «Ἡ εὐτυχία μας
ἀρχισε ἀπὸ τὸ μονοπάτι τοῦ ἔρω-
τος» καὶ ἄλλα παρόμοια.

Ἀνάμεσα στοὺς διαδηλωτὲς ὑ-
πῆρχαν καὶ πολλὰ ἀξιοσεβαστά
πρόσωπα, μὲ κάτασπρα μαλλιά,
ποὺ ἀπεκάλυπταν δημοσίαν, πᾶς ἔ-
διναν καὶ αὐτοὶ στὰ νεῖατά τοὺς
τὰ ραντεβού τοὺς στὸ ἱστορικὸ πιδ
μονοπάτι. Πρῶτος καὶ καλύτερος
ἦταν ὁ πρῶν δήμαρχος τοῦ Οὐνδ-
σβαρ Μώλλου πίσω ἀπὸ τὸν ὁποῖο
ἐρχόταν ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπι-
στημίου Κάλμπερτ.

Ἡ διαδήλωσις κατέληξε μπροστὰ
στὸ δημαρχεῖο, ὅπου συνεδρίαζε
τὴν ὥρα ἐκείνη τὸ συμβούλιον. Καὶ
τὸ πλῆθος τῶν παλαιῶν καὶ νέων
ζευγαριῶν ἐξέσπασε σὲ χειροκροτή-
ματα καὶ ἐπαινετικὰς ἐκδηλώσεις
στὸν ἐξώστην ὁ δήμαρχος γιὰ νὰ
ἀναγγεῖλῃ ὅτι λίγες στιγμὲς πρὶν
εἶχε ἀναθεωρηθῇ ἡ ἀπόφασιν τῆς ἀ-
παγορεύσεως καὶ ὅτι τὸ «μονοπά-
τι τοῦ ἔρωτος» θὰ ἐξακολουθῇ νὰ
εἶναι στὴ διάθεσιν τῶν ἐρωτευμένων.

Με 350
Υποτιμή

TO
ΤΕΥΧΟΣ
ΑΝΟΙΞΕΩΣ
1959

Lana
Lobell

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΟΔΑΣ
ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
γὸ Ἀμερικανικόν
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 23 - ΤΗΛ. 23-573

ΛΑΝΟΛΙΝΗ
ΚΑΙ
ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ

Colax

ΕΞΑΛΕΙΦΕΙ ΡΥΤΙΔΕΙΣ
ΣΚΑΣΙΜΑΤΑ - ΛΕΙΧΗΝΕΙΣ
ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΤΟ ΔΕΡΜΑ
ΝΕΑΝΙΚΟ

ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟ
ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

■ Ἐξυπνὴ ὑπόδειξις

Ὁ διάσημος Ἀγγλος ζωγράφος
Οὐίτστον ἦταν ὀνομαστός γιὰ τὴν ἐτοι-
μοτήτα τοῦ πνεύματός του.

Κάποτε τὸν πλησίασε ἓνας συλλέ-
κτης ζωγραφικῶν πινάκων ποὺ ἐπι-
θυμοῦσε νὰ κληροδοτήσῃ τοὺς πίνα-
κές του σὲ ἓνα ἴδρυμα καὶ ἤθελε νὰ
συμβουλευθῇ τὸν Οὐίτστον ποιοὶ ἄ-
ξιζαν καλύτερα γιὰ νὰ τοὺς συμπε-
ριλάβῃ στὴ διαθήκη του.

Ὁ Οὐίτστον παρατήρησε τότε:
— Στὴ θέσιν σας θὰ τοὺς δώριζα
σὲ ἓνα ἴδρυμα τυφλῶν.

■ Σπουδαία γυναίκα

Ὁ πρόεδρος τῆς γαλλικῆς δημο-
κρατίας Κοτὺ ἐπισκέφθηκε τὸ χωριὸ
ὅπου γεννήθηκε καὶ ὅλοι οἱ συγχα-
ρανοὶ του καὶ συνομήλικοί του δρέ-
θηκαν παροταγμένοι στὸ σιδηροδρό-
μικὸ σταθμὸ γιὰ νὰ τὸν ὑποδεχτοῦν.

Στὴ μέση τῆς παρστάσεως ὁ πρό-
εδρος τοῦ χωριοῦ ἐξήγησε ψιθυριστὰ
στὸν πρόεδρο τῆς δημοκρατίας.
— Αὐτὸς, κύριε πρόεδρε, εἶναι
ὁ Πιέρ. Ἦταν συμπαθὴς σας στὴν
τετάρτη τάξιν τοῦ δημοτικοῦ. Κάπο-
τε μάλιστα ῥῆσθε στὰ χέρια μαζί
του γιὰ ἓνα κομμάτι κιμωλία. Ἡ ἀ-
δελφὴ του ἦταν ἡ πρώτη σας φιλενα-
δίστα.

Ὁ Κοτὺ ἔσφιξε τὸ χεῖρ τοῦ Πιέρ.
— Γεῖά σου, παιδικέ μου φίλε,
Πιέρ! τοῦ εἶπε.

Ὁ Πιέρ τὸν κύτταξε σὰ χαμένος.
— Δὲν με θυμάσαι, Πιέρ; τοῦ εἶ-
πε ὁ Κοτὺ. Εἴμαστε συμπαθεῖς στὴν
τετάρτη.

Καμιά ἀπάντησιν τοῦ Πιέρ.
— Δὲν με θυμάσαι λοιπὸν; ἐπέ-
μεινε ὁ Κοτὺ. Κάποτε εἶχαμε χαλά-
σει τὶς καρδιές μας. Μαλώσαμε γιὰ
ἓνα κομμάτι κιμωλία... Καὶ ἡ καλὴ
σου ἀδελφὴ ἦταν ἡ πρώτη μου φιλε-
νάδα...

Ἐπὶ τέλους τὸ μνημονικὸ τοῦ
Πιέρ φωτίστηκε.

— Ὁ, ναι, εἶπε τότε. Εἶσαι ὁ
Κοτὺ. Τώρα σὲ θυμήθηκα.

■ Διαταγμὸς

Ὅταν ὁ γραμματεὺς τοῦ προέ-
δρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Λίν-
κολν Σίουςαρτ, τοῦ παρουσιάσε γιὰ
νὰ ὑπογράψῃ τὴν κοσμοϊστορικὴ
διακήρυξιν τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν
Νέγκων, ὁ Λίνκολν πῆρε μιὰ πέννα,
τὴ δούλεψε στὸ μελάνι καὶ ἔφερε τὸ
χεῖρ του στὸ σημεῖον ὅπου ἐπρόκει-
το νὰ ὑπογράψῃ. Ἐκεῖ ὅμως κράτη-
σε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὴν πένναν, μετέω-
ρη καὶ κατόπιν ἀπέσυρε τὸ χεῖρ του
ἀφίνοντας τὴν πένναν νὰ πέσῃ πᾶνω
στὸ γραφεῖο.

Ἐπειτα ἀπὸ μικρὸν διαταγμὸν ὁ
Λίνκολν ἐξανήψε τὴν πένναν καὶ
ἐπανελάβε τὶς ἴδιες προηγουμένες κί-
νήσεις. Κατόπιν στράφηκε στὸ Σί-
ουςαρτ καὶ τοῦ ἐξήγησε:

— Ἀπὸ τὶς ἐννῆα τὸ πρῶτ' ἔκανα
χειραφίες καὶ τὸ δεξί μου χεῖρ εἶ-
ναι σχεδὸν παράλυτο. Ἄν τ' ὄνομά
μου μείνῃ στὴν ἱστορίαν, αὐτὸ θὰ συμ-
βῇ μόνο γι' αὐτὴ τὴν πράξιν, ποὺ
θὰ ὑπογράψω καὶ πρέπει νὰ δάλω-
σ' αὐτὴ ὅλη τὴν ψυχὴ μου. Ὅταν
λοιπὸν, τὸ χεῖρ μου τρέμῃ τὴ στι-
γμὴ ποὺ θὰ ὑπογράψω τὴ διακήρυ-
ξιν, ὅλοι οἱ μεταγενέστεροί, ὅταν θὰ
ἐξετάζουν τὸ ἔγγραφο, θὰ πούν:
«Δίστασε».

■ Ἡ μετριοφροσύνη τοῦ Καζάλε

Ὁ διάσημος βιολντιστὴς Πάμπλο Καζάλες εἶναι πολὺ μετρί-
οφρον. Σχετικὰ μ' αὐτὸ τοῦ τὸ χα-
ρακτηριστικὸν διηγούμενται τὰ ἑξῆς:

Ἐνα βράδυ ποὺ ὁ Καζάλες ἐθαί-
νε ἀπὸ ἓνα κανόνιο τὸν πλησίασε
μιὰ κυρία ποὺ τοῦ σύστησε τὴν κόρη
τῆς λέγοντας μὲ ὑπερφανείαν:

— Στὸ ρεσιτάλ βιολντιστέλου ποὺ
ἔδωκε ἡ κόρη μου οἱ κριτικοὶ εἶπαν
πὼς ἔπαιξε τὴ συνάτα τοῦ Μπράμς
σὰν κ' ἔσας.

Ὁ Καζάλες κούνησε τὸ κεφάλι του
καὶ ἀπάντησε:

— Τότε δὲν ἔπαιξε ἀρκετὰ καλὰ.

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

ΙΟΝ

Δὲν εἶναι τυχαίον

**Τὸ ὅτι καὶ οἱ δυὸ συμφωνοῦν
γιὰ τὴν ἀνωτερότητα τῆς
ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ ΑΜΥΓΔΑΛΟΥ ΙΟΝ**

...Γιατί ὅσοι θυμωθῶνται!

ΕἶΝΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ

—“Ένα σκυλί είναι σαν ένας φίλος, είπε η νέα.

ΤΡΥΦΕΡΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΗ στιγμή που η Λίντα είδε τον Μπέρτο να μπαίνει στην τραπεζαρία, κρατώντας στα χέρια του ένα μικρό μαύρο κουτάβι, πετάχτηκε από τη θέσι της τρομαγμένη.

—Ω, όχι, Μπέρτο, φώναξε. Ένα σκυλί είναι αδύνατο να μείνει στο σπίτι. Βρωμίζει τα πάντα, πηδάει στις πολυθρόνες, καταστρέφει τα έπιπλα.

—Ω, όχι, Μπέρτο. Σέ παρακαλώ. Ο Μπέρτο χαμογέλασε γι' αυτό το «σε παρακαλώ» της Λίντας. Ή Λίντα ήταν πάντα τόσο δυνατή, τόσο σίγουρη για τον εαυτό της, που ήταν σχεδόν άστειο να παρακαλή αυτόν για κάτι.

—Καλά, παραδέχθηκε ο Μπέρτο. Θα πω σ' ένα συνάδελφό μου, να το πάρει αυτός.

—Εδώ και έξη μήνες η Λίντα ερωθιμίζει τη ζωή του σπιτιού, και τη ζωή του Μπέρτο. Από την ημέρα του θανάτου της μητρός του, η «εξαδέλφη Λίντα» ήλθε εγκαταστάθηκε στο σπίτι του, κουβαλώντας μαζί της μία καμριέρα, μία μαγειρίτσα, και πέντε τεραστίες δαλίτσες.

«Μπέρτο, δεν μπορείς να μείνεις μόνος, του είχε πη. Ένας έπιστήμονας σαν κι' εμένα, σκυμμένος διαρκώς πάνω από τα βιβλία του δεν μπορεί να έχη συγχρόνως και τη φροντίδα του σπιτιού. Θα μείνω μαζί σου ώσπου αποφασίσεις να παντρευτείς».

Ο Μπέρτο βέβαια καταλάβαινε πολύ καλά τις προθέσεις της εξαδέλφης Λίντας. Ήξερε ότι ήθελε να μείνει στο σπίτι του και μετά το γάμο του, γιατί απλούστατα επιθυμούσε να είναι αυτή η ύψη. Και όταν η εξαδέλφη Λίντα επιθυμούσε κάτι, δεν άδούσε πολύ να το πραγματοποιήσει.

«Πρέπει να το αποφασίσω», σκεπτόταν ο Μπέρτο. «Η Λίντα θα είναι μία καλή σύζυγος, Μπεριποιητική, άφωσιωμένη, ώραια».

Αλλά μέσα του κάτι επαναστατούσε. Κάποια παλιά νεανικά όνειρα, ανέβαιναν από το βάθος της καρδιάς του. Άλλοιώς είχε φανταστή τον έρωτα. Κάτι πιο θεαμακό, πιο γλυκό.

Ο Μπέρτο σηκώθηκε και πλησίασε στην μπαλκονόπορτα. Ή Λίντα τον άκολουθησε.

—Είδες τί καλόν καιρό κάνει, είπε. Παρ' όλο που έχουμε πιά 'Οκτώβρη, οι μέρες είναι θερμές και φωτεινές σαν ανοιξιάτικες.

—Ναι, βέβαια. Ο Μπέρτο θα ήθελε να πή κάτι, ν' άνοιξη μία συζήτηση, γιατί ήταν φανερό ότι η Λίντα την περίμενε, μὰ δεν εύρισκε τίποτα. Τό παθαινε πάντα σχεδόν, όταν είχε πλάι του

Τὰ φύλλα τῆς καστανιάς!

τη Λίντα. Δεν εύρισκε τί να της πη. Δεν μπορούσε φυσικά να της μιλήσει για τα χημικά του πειράματα. «Είμαι ένας δειλός» συλλογίστηκε ενώ το βλέμμα του σπρίχτηκε άφηρημένα στο παράθυρο του αντικρινού σπιτιού.

Ή Λίντα άκούσθηκε το βλέμμα του.

—Ή κοπέλλα που κάθεται στο αντικρινό σπίτι, φαίνεται πως είναι μάλλον έλαφρών ή-θών, είπε. Πέντε μήνες που μένει, σ' αυτό το σπίτι, φαίνεται πως είναι μάλλον έλαφρών ή-εμβα από την Τίλντα την καμριέρα, πρόσθεσε.

—Δεν τη γνωρίζω, έκανε αδιάφορα ο Μπέρτο, και γύρισε μέσα στο δωμάτιο.

Ή Λίντα άναστένανε με άνακούφισι.

—Δεν παίζεις κάτι στο πιάνο; του πρότεινε.

—Εγώ; Μὰ δεν παίζω πιάνο, άπάντησε στενοχωρημένα εκείνος. Πού και πού μονάχα, μπορεί να παίζω ένα σκοπό, έτσι, μηχανικά. Πέρασε το χέρι του πάνω από τα πλήκτρα, και ένας ευθύμος σκοπός γέμισε το δωμάτιο.

—Ω, μὰ είναι θαυμάσιο, έκανε η Λίντα με υπερβολικό ένθουςιασμό. Ποιά τραγουδι είναι;

—Ούτε ξέρω. Τ' άκουσα στο ραδιόφωνο, άπάντησε ο Μπέρτο, κι' έκλεισε το πιάνο.

—Πρό ολίγου παίζατε στο πιάνο το «Όταν σε βλέπω», είπε στον Μπέρτο η άγνωστη κοπέλλα με ύφος μυστηριώδες, ενώ τραβούσε από το λουρί ένα σκυλάκι. Ύστερα στράφηκε προς το ζώο που προσπαθούσε να πηδήσει πάνω στον Μπέρτο και το μάλωσε τρυφερά: —Κάθισε φρόνιμος, Τζό! Κάθισε φρόνιμος!

Ο Μπέρτο που είχε σκύψει να χαιδέψει το σκυλί, σήκωσε το κεφάλι του, και την κύτταξε έκπληκτος.

—Όστε έτσι λέγεται εκείνος ο σκοπός; ρώτησε. «Όταν σε βλέπω». Ούτε το ήξερα καν. Αλλά έσείς πώς; το έζετε πως έγω έπαιξα στο πιάνο;

Τό κορίτσι γέλασε.

—Είμαι μαντίς, είπε.

—Αλλά ύστερα έξηγήσε με φωνή ευθύμη: —Κάθουαι στο αντικρινό σπίτι, και σὰς είδα.

—Α, σ' εκείνο με τα πράσινα παράθυρα; είπε ο Μπέρτο, και έφερε άβελα στο νου του τα λόγια της Λίντας.

—Μένω εκεί από τον περασμένο Ιούλιο.

—Ναι, το ξέρω, άπάντησε ο Μπέρτο. Τό έμαθα από την εξαδέλφη μου.

—Είναι εξαδέλφη σας εκείνη η ώραία μελαχρινή κοπέλλα; ρώτησε η άγνωστη. Έγώ νόμιζα πως ήταν γυναίκα σας.

—Οχι, είπε. Δεν είμαι παντρεμένος. Άλλα είμαι μόνος. Ή μητέρα μου πέθανε πριν από λίγον καιρό, και ήθελε η Λίντα στο σπίτι για να επιβλέπει το νοικοκυριό.

Τό κορίτσι κούνησε το κεφάλι μελαγχολικά:

—Καταλαβαίνω, είπε. Και έγω είμαι μόνη στον κόσμο. Μοναδική μου συντροφιά είναι το Τζό. (Και χαμογέλασε δείχνοντας με το βλέμμα το σκυλό). Ένα σκυλί, είναι σαν ένας φίλος, σαν ένας σύντροφος. Γεμίζει το σπίτι. Δεν είναι άδουρο; Είναι ράτσας, έζετε. Έκανα πολλές θυσίες για να το άποκτήσω.

—Αλλά τό επιθυμούσα τόσο... Στο σπίτι είχαμε πάντοτε σκυλιά. Έννοώ τό πατρικό μου σπίτι. Στην έπαρχία. Ύστερα πέθανε ο πατέρας μου και άναγκάστηκα να φύγω. Έτσι ήρθα εδώ, στη Ρώμη, και παραδίωω μαθήματα.

—Τί μαθήματα; ρώτησε ο Μπέρτο.

—Λογιστικά.

—Α, έκανε ο Μπέρτο, είμαστε συνάδελφοι λοιπόν;

—Έσείς τί διδάσκετε; τον ρώτησε εκείνη.

—Χημεία... στο Πανεπιστήμιο.

—Και λέτε πως είμαστε συνάδελφοι; Μὰ έσείς είσατε καθηγητής. Ύπαρχει τόση διαφορά μεταξύ μας.

—Μὰ όχι, όχι, καμιά διαφορά, διαμαρτυρήθηκε ο Μπέρτο, κυττάζοντας τα γαλάζια μάτια της άγνωστης που του χαμογέλουσαν.

—Αυτός ο σκοπός, είναι από το άμερικανικό τραγουδι «Όταν σε βλέπω», είπε ο Μπέρτο.

—Επαίξε στο πιάνο, και η μπαλκονόπορτα ήταν άνοιχτή πίσω από τις πλάτες της.

Ή Λίντα πήγε και έκλεισε την πόρτα.

—Θὰ κρυολογήσεις, παρετήρησε. Α, λοιπόν, πώς είπες ότι λέγεται αυτός ο σκοπός; «Όταν σε βλέπω»;

Καθώς μιλούσε, φαίνόταν άφηρημένη.

—Επί τέλους άπεφάσισε να μιλήσει: —Είδα ότι χαιρετάς... εκείνη, του άπεναντι σπιτιού, είπε.

—Τη γνώρισα πρό ήμερών στη στάσι του λεωφορείου. Έχει ένα σκυλάκι πολύ χαριτωμένο, άπάντησε.

Ή αλήθεια ήταν πως ο Μπέρτο άγαπούσε τη Νόρα. Δεν την έβλεπε πια μόνο στη στάσι του λεωφορείου, αλλά συναντιόντουσαν καθημερινά, και περπατούσαν άτέλειωτες ώρες, κουβεντιάζοντας. Και όταν χωρίζαν ο Μπέρτο σκεπτόταν όλα εκείνα τα λόγια που είχαν πη, όλα τα θέματα που του έρχόντουσαν τόσο εύκολα στα χείλη του, όταν μιλούσε με τη Νόρα. Κι' ύστερα την έφερε στο νου του, τόσο γλυκεία, τόσο δροσερή και άυθόρμητη, που καταλάβαινε επιτέλους, πως αυτή τη φορά δεν είχε κάνει λάθος στην έκλογη.

Ο Μπέρτο σηκώθηκε κι' έτοιμάστηκε να βγεί από το δωμάτιο.

—Με συγχωρείς Λίντα, είπε.

—Πρέπει να σου πω κάτι, Μπέρτο. Πρόκειται για την κοπέλλα του άπεναντι σπιτιού.

—Μὰ... πρόκειται για μία άπλη γυναίκα, Λίντα. Δεν νομίζω πως έχουμε τίποτα να πούμε γι' αυτήν.

—Ευτυχώς, είπε η Λίντα χαμογελώντας. Αισθάνθηκα να φεύγω ένα βάρος από το στήθος μου.

Τον είδε που την κύτταξε χλωμός και έκπληκτος, και ο τόνος της φωνής της έγινε πιο κακός.

—Ευτυχώς, που δεν έχεις τίποτα μαζί της, γιατί όλοι εκείνοι οι άνδρες που πηγαίνουν χονταί στο σπίτι της... καταλαβαίνεις...

—Είναι μαθητή της, άπάντησε άκόμη καλοκαίρινα. Αυτή φορούσε ένα προκλητικό φόρεμα με τεραστίο ντεκολτέ, χωρίς μανίκια.

—Οχι όλοι, φυσικά. Δεν ήθελα να σου πω τίποτα, γιὰ να μην φανώ άδιόκριτη, ή κουτομυόλα, αλλά μία μέρα, είδα τη νέα αυτή στην άγκαλιά ενός άνδρος. Τουλάχιστο αν είχε φροντίσει να τραβήξει τις κουρτίνες...

—Ακολουθείτε μακριά σιαπη. Τέλος άκούστηκε η φωνή του Μπέρτο, λίγο βραχνή.

—Πότε την είδες; ρώτησε.

—Θα είναι κανένας μήνας. Ή μάλλον... στάσου. Θυμάμαι ακριβώς την ημέρα. Ήταν τότε που είχες πάει ταξίδι στο Μιλάνο κατά τις είκοσι Αυγούστου. Φορούσας άκόμη καλοκαίρινα. Αυτή φορούσε ένα προκλητικό φόρεμα με τεραστίο ντεκολτέ, χωρίς μανίκια.

—Τότε δεν με γνώριζες άκόμη», σκέφθηκε ο Μπέρτο. Σκέφθηκε επίσης, πως θα τη ρωτούσε το ίδιο βράδυ, κι' εκείνη θα του άπαντούσε πως έπρόκειτο για ένα μικρό φλέρι, που δεν είχε πια καμιά σημασία.

Αλλά το βράδυ η Νόρα του είπε πως όχι. Δεν ήταν ποτέ έρωτευμένη με κανένα, δεν την είχε φιλήσει ποτέ, κανείς. Τό έλεγε μ' ένα ύφος τόσο άδωδ, που θα μπορούσε κανείς να την πιστέψει. Όμως η Λίντα την είχε δι με τα μάτια της, και φυσικά δεν μπορούσε να έχει πη ψέματα. Θυμόταν άκόμη και την ήμερομηνία. Ο Μπέρτο θα προτιμούσε χίλιες φορές να του έλεγε η Νόρα την αλήθεια. Τώρα με το ψέμα της, με την υποκρισία της, είχε μεταβάλει σε συντριμνία όλον εκείνον τον θαυμάσιο κόσμο, που είχε χτίσει γι' αυτήν.

Ήταν μία έπιστροφή σιωπηλή και θλιμμένη.

—Τί έχεις; Είσαι άλλοιώτικος από τα άλλα βράδια.

—Τίποτα, άπάντησε εκείνος λακωνικά... —Θέλεις να έρθης επάνω, να σου προσφέρω έναν καφέ; του πρότεινε η Νόρα.

Ο Μπέρτο σκέφθηκε για μία στιγμή όλους τους άντρες που πηγαίνονταν εκεί, ό-πως του είχε πη η Λίντα, κι' εκείνον τον μισητό άγνωστο που την είχε κρατήσει στην άγκαλιά του, και άρνήθηκε την προσκλησί της.

—Οχι, ευχαριστώ, είπε. Ο καφές μου φέρνει άύπνια.

Δεν είπαν τίποτ' άλλο, ή Νόρα στράφηκε και άπομακρύνθηκε με δήματα άργά. Και ο Μπέρτο έμεινε εκεί άκίνητος και την κύτταξε ώσπου την κατάπιε το σκοτάδι του κήπου.

Ύπεφερε άβάσταχτα, γιατί ήξερε πως δεν θα την ξανάβλεπε πια, πως για μία φορά άκόμη είχε γελαστή, κάνοντας άνώφελα άπατήλα όνειρα.

Ο χειμώνας κύλησε μονότονα για τον Μπέρτο και τη Λίντα. Εκείνος ήταν διαρκώς κλεισμένος στο γραφείο του, πεσμένος με τα μούτρα στη δουλειά, για να έτοιμάσει το καινούργιο του σύγγραμμα, κι' εκείνη έπληττε.

Επί τέλους το βιβλίο τελείωσε, ο Άπρίλης ξεπρόβαλε στο ήμερολόγιο.

Εκείνο το πρωί η Λίντα είχε βάλει στο τραπέζι τρία ροζ, τριαντάφυλλα.

—Σ' ένα μήνα, το βιβλίο θα έχη έκδοθη, είπε ο Μπέρτο.

Ήταν ευχαριστημένος, σαν να είχε κερδίσει μία μάχη. Αλλά δεν ήταν μονάχα μία μάχη έπιστημονική. Είχε παλαίψει σκληρά με τον εαυτό του, για να διώξει από το μυαλό του την εικόνα της Νόρας.

Τη στιγμή όμως που βγήκε στη βεράντα και ξαναείδε, ύστερα από τόσον καιρό, το σπίτι της Νόρας, ένιωσε μία δυνατή μελαγχολία.

Ή Λίντα άκούσθηκε το βλέμμα του.

—Άνοιξις πιά, είπε, προσπαθώντας ν' άποσπάσει τη σκέψη του. Ή καστανιά είναι γεμάτη καινούργια φύλλα.

—Ναι, είπε άφηρημένα ο Μπέρτο. Τώρα προσπαθώ να δι το παράθυρο της Νόρας, αλλά δεν τό καταρθω. Τα φύλλα της καταστραφούν το έκρυσαν σχεδόν τελείως.

Ξαφνικά, ο Μπέρτο αίσθάνθηκε σαν χιλιάδες μικρές καμπάνες να χτύπησαν μέσα στο μυαλό του έορταστικά. Κύτταξε σαν ύπνωτισμένος τα φρέσκα φύλλα της καστανιάς και θυβήρισε σαν να μιλούσε στον εαυτό του:

—Την είδες τον Αυγούστο, από το παράθυρο, μέσα στην άγκαλιά ενός άνδρα. Στις είκοσι Αυγούστου. Έκανε άκόμη ζέστη, κι' εκείνη φορούσε ένα προκλητικό ντεκολτέ...

—Δεν καταλαβαίνω, Μπέρτο, μωρουίρισε, τί είναι αυτά που λές;

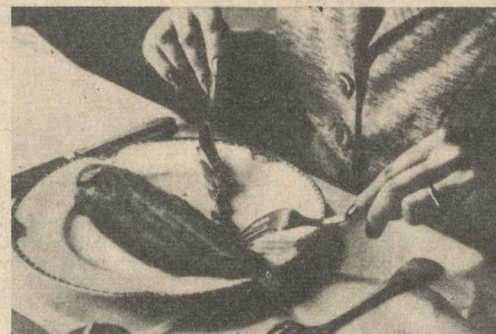
—Όμως δεν σκέφτηκες κάτι βασικό, Λίντα, συνέχισε εκείνος χωρίς να δώσει προσοχή στα λόγια της. Ότι τα φύλλα της καστανιάς πέφτουν μονάχα το φθινόπωρο. Τον Αυγούστο το φύλλωμα αυτό είναι τόσο πυκνό, που δεν μπορεί να δι κανείς τίποτα από την άπεναντι πλευρά. Δεν τό σκέφθηκες, Λίντα...

Δεν άπείχαν παρά λίγα μέτρα τό ένα σπίτι από το άλλο. Αλλά ο Μπέρτο έφθασε μπροστά στην καγκελόπορτα του κήπου της Νόρας με κομμένη άνάσα. Κι' αν η Νόρα είχε φύγει; άναρωτιόταν. Αν δεν έμεινε πια εκεί; Όταν είδε τό όνομα της πλάι στο κουδούνι, έβγαλε ένα βαθύ άναστεναγμό άνακουφίσως και άκούμπησε στο κάγκελο, άποκαμωμένος. Είχε τόσα πράγματα να της πη, να της έξηγήσει. Για τη Λίντα που αυτή τη στιγμή έτοιμάζε τις δαλίτσες της, και για τό πρόστυχο ψέμα της. Και για την καταστανιά έπρεπε να της πη, που δεν πέφτουν τα φύλλα της παρά μόνο το φθινόπωρο. Και για τον εαυτό του. Πού την άγαπούσε σαν τρελλός και πού ήταν τρελλά εύτυχισμένος. Από πού θα άρχιζε; Δεν ήξερε άκόμη. Σήκωσε το χέρι του, χτύπησε τρέμοντας να έρθη η Νόρα να του άνοίξει.

Πίνα Τζιανίνι

ΤΡΩΤΕ ΕΤΣΙ:

Τὰ ψάρια

Τό μαχαίρι και τό πηρούνι του ψαριού χρησιμοποιούνται όπως τα συνηθισμένα μαχαίροπηρούνια. Με τό μαχαίρι αφαιρείτε τα έξω κόκκαλα και τό κεφάλι με προσοχή.

Με τό μαχαίρι χαράζετε τό κέντρο του ψαριού και τό χωρίζετε σε φιλέτα. Τα διάφορα άλλα υπολείμματα τα τοποθετείτε στην άκρη του πιάτου για να μη σας μωδιάζουν.

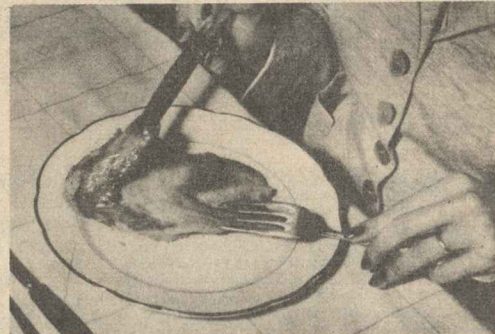

Τρώτε τό ψάρι κόβοντάς το σιγά - σιγά, με μικρές μπουκιές που τις φέρνετε στ στόμα. Για τό σκοπό αυτό χρησιμοποιείτε πάντοτε μονάχα τό πηρούνι. Οχι μαχαίρι.

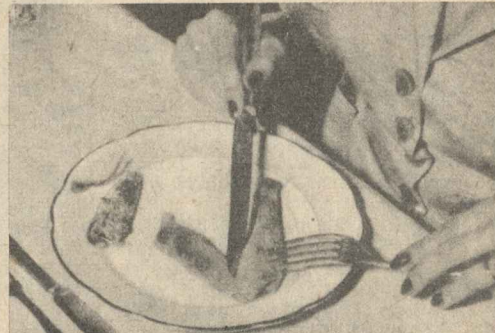

Όταν τελειώση τό επάνω μέρος του ψαριού, θγάζετε τη μεσαία ραχοκοκκαλία του και την τοποθετείτε στην άκρη του πιάτου με τ' άλλα υπολείμματα, όπως κανάτε προηγουμένως.

Τό κοτόπουλο

“Αν σας σερβίρουν μισό κοτόπουλο, πρέπει ν' άρχίσετε να χωρίζετε τα κομμάτια, κόβοντας τις άρθρώσεις, αλλά χωρίς να σας πεταχτή τό κοτόπουλο έξω απ' τό πιάτο σας.

Δεν είναι αλήθεια ότι τό πόδι είναι τό δυσκολώτερο να τεμαχισθή. Κρατήστε το με τό πηρούνι και κόψτε τό ψαχνό παράλληλα στο κόκκαλο, άποστώντας το άργά με προσοχή.

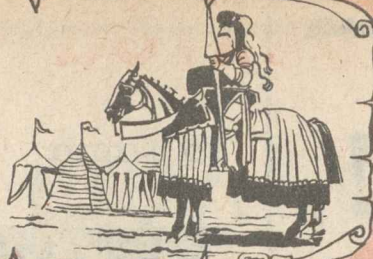

“Αν τό κοτόπουλο είναι καλά θρασμένο, τό κόκκαλο αφαιρείτε με ένα μονάχα τράχημα. Προσέξτε όμως στους τένοντες, τα «νεύρα» δηλαδή όπως τα λέμε συνηθώς.

Τα υπολείμματα, δηλαδή τα κόκκαλα, δεν πρέπει να τα γλείψετε, όπως άσφαλώς θα έβλεπα. Τα βάζετε λοιπόν όλα μαζί σε μία μεριά του πιάτου σας και όχι στο τραπέζι.

Τὸ φυλαχτὸ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΩΝ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ: Ὁ ἱππότης Κένεθ, μετὰ τὸ ροῦα τοῦ Ζοχού, ἐνὸς σκλάβου τῆς Ναυαίας, μονγού, ἀνακαλύπτει μετὰ τὴ βοήθεια τοῦ βασιλῆα Ριχάρδου τὸν προδότη ποὺ βρίσκεται στὸ στρατόπεδο. Ὁ σκλάβος τοῦ Κένεθ ἀναγνώρισε τὸν μαρκήσιο ντὲ Μονσερά καὶ ὁ Ριχάρδος ὁ Λεοντόκαρδος ζητεῖ νὰ ἐφορμήσῃ τὴν «Κρίσι τοῦ Θεοῦ». Στὸ μεταξύ, ὁ βασιλεὺς ἀναβῆκε στὸν Κένεθ νὰ πῇ ἕνα γράμμα τοῦ Σαλαντίν στὴν Πλανταζέν.

7^{ον} (τελευταίον)

Καθὼς ὁ Κένεθ διευθυνόταν πρὸς τὴ σκηνὴ τῆς Ἐντιβ Πλανταζέν σκεπτόταν:

«Πρέπει νὰ βρῶ τὸ μέσο γιὰ νὰ ἀποκατασταθῶ πάλι. Μὰ τώρα ὁ βασιλεὺς μου ἀνέθεσε νὰ πάω στὴν Ἐντιβ ἕνα δῆθεν μῆνυμα τοῦ Σαλαντίν. Καὶ δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ προσφέρω οὕτε μίαν λέξη».

Ὡστόσο, ὅταν δρέθηκε μπροστὰ στὴν Ἐντιβ, αὐτὴ τὸν ἀναγνώρισε.

— Σὲρ Κένεθ, σὰς ἀναγνώρισα μόλις μπήκατε στὴ σκηνή. Μὰ γιατί δὲν μιλάτε; Ἔχω νὰ ἀναμείψω ἐκεῖνον ποὺ μοῦ εἶναι τόσο πιστός.

Μὰ ὁ Κένεθ δὲν ἄνοιξε τὸ στόμα του. Ἡ Ἐντιβ πήρε τὸ γράμμα καὶ τὸ διάβασε. Καθὼς προχωροῦσε τὸ πρόσωπό της συνωφροδύθηκε.

— Ἐνα γράμμα τοῦ Σαλαντίν! εἶπε τέλος. Καταλαβαίνω τώρα γιατί δὲν μιλάτε. Ἔχετε γίνει ὄργανο αὐτοῦ τοῦ ἀπιστοῦ. Ὁ Σαλαντίν μὲ ζητεῖ σὲ γάμο! Αὐτὸ εἶναι ἀπίστευτο! Τώρα ντρέπομαι ποὺ σὰς ἐνεπίστευθκα! Φύγετε γρήγορα ἀπὸ δῶ! Φύγετε! Καὶ πηγαίνετε νὰ πῆτε στὸν κύριό σας, ὅτι ἡ Ἐντιβ Πλανταζέν, δὲν πρόκειται νὰ παντρευθῇ ποτὲ ἕναν ἀπιστό.

Ἡ Ἐντιβ ἦταν ἔξω φρενών. Ἡ καρδιά της πονούσε. Μὲ σπαραγμὸ ψυχῆς ὁ Κένεθ ἀναχώρησε πρὸς τὴ σκηνὴ χωρὶς νὰ πῇ λέξη γιὰ ὑπεράσπισίς του.

*

Ὅταν ἐφυγε ὁ Κένεθ, ἡ Ἐντιβ πῆγε στὴ σκηνὴ τοῦ βασιλῆα Ριχάρδου, ὁ ὁποῖος ἐκεῖνὴ τὴ στιγμὴ ἀκούγε ἕνα τροβαδούρο ποὺ τραγουδοῦσε κι' ἐπαίξε κιθάρα. Ὁ βασιλεὺς τῆς ἔ-

τὰ στρατεύματα ξεκίνησαν ἀμέσως γιὰ τὸ οὐδέτερο ἔδαφος.

κανε νόημα νὰ κάτσει κοντὰ του, μὰ βλέποντάς τὸ στενωχωρημένο τῆς ὕψος τῆς εἶπε:

— Τί, δὲν εἶς συγκινεῖ πιά ἡ μουσική;

— Μεγαλειότατε, πῆρα τὸ γράμμα τοῦ Σαλαντίν καὶ γι' αὐτὸ εἶμαι στενωχωρημένη.

Ὅταν τελείωσε ὁ τροβαδούρος τὸ τραγούδι του, ὁ Ριχάρδος τὸν ἐδίωξε καὶ ἐξήγησε στὴν Ἐντιβ ὅτι πολιτικοὶ λόγοι τὴν ὑποχρέωναν νὰ δεχθῇ τὴν πρότασι τοῦ σουλτάνου Σαλαντίν.

— Ἄν τὸν παντρευθῇ, τῆς εἶπε, θὰ μπῇ τέλος στὸν πόλεμο.

Μὰ ἡ Ἐντιβ ἀνέστηκε κατηγόρησε μακρικὰ νὰ γίνῃ γυναίκα τοῦ Σαλαντίν.

— Μεγαλειότατε, εἶπε με σταθερὸ ὕψος, μπορεῖ κανεὶς νὰ δώσῃ τὴν περιουσίαν του, ἀλλὰ ὄχι τὴν τιμὴ του. Γιὰ μένα θὰ εἶναι ἡ μεγαλυτέρα προσβολὴ νὰ παντρευθῇ ἕναν ἀπιστό, ἔστω κι' ἂν αὐτὸς εἶναι σουλτάνος. Θὰ προτιμῶσα νὰ πάω ἕνα ζῆτανο παρά ἕναν ἀπιστό.

Στὸ τέλος, ὁ Ριχάρδος παραιτήθηκε ἀπὸ τὸ σκοπὸ τοῦ καὶ ἀπεδόκισε νὰ στείλῃ χωρὶς καθυστέρησι τὴν ἀρνητικὴ ἀπάντησι στὸν σουλτάνο.

*

Τὴν ἐπομένη τὸ πρωὶ ὁ βασιλεὺς Ριχάρδος ζήτη νὰ γίνῃ συγκέντρωσι τοῦ Συμβουλίου τῶν Πριγκιπῶν. Μαζεύονται ὅλοι στὴ μεγάλη σκηνὴ πρὸς τὸν Κένεθ, ὁ ὁποῖος λέει:

— Αὐτοῦμαι πολὺ, Ριχάρδε, μὰ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀποσυρῶ τὰ στρατεύματά μου. Δὲν πρέπει πιά νὰ ὑπολογίζῃς σ' αὐτά.

Μετὰ τὸν βασιλῆα τῆς Γαλλίας, σηκώθηκε ὁ βασιλεὺς τῆς Αὐστρίας, ὁ ὁποῖος εἶπε κι' αὐτὸς τὰ ἴδια:

— Καὶ ὁ δικός μου στρατὸς θὰ πάρῃ τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ στὴν Αὐστρία.

— Οἱ σύμμαχοί μου με ἐγκολοῦν! εἶπε ὁ Ριχάρδος. Λοιπὸν, ἡ ἐκστρατεία μας θὰ ἀποτύχῃ.

Μὰ ἐκεῖνὴ τὴ στιγμὴ ἔβγαλε ἕνα ἀγγελιοφόρος, ὁ ὁποῖος ἔφερε ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν σουλτάνο Σαλαντίν.

Ὁ Ριχάρδος τὸ ἀνοίξε καὶ τὸ διάβασε. Ὑστερὰ, γυρίζοντας πρὸς τὸν Συμβούλιον εἶπε:

— Ὁ σουλτάνος μὰς προσφέρει ἕνα οὐδέτερο ἔδαφος γιὰ τὴν κονταρομαχίαν. Νὰ γίνῃ λοιπὸν ὁ ἀγώνας καὶ μετὰ ἀποφασίζετε ἂν θὰ γυρίσετε στὴν πατρίδα σας, βασιλῆα τῆς Γαλλίας καὶ βασιλῆα τῆς Αὐστρίας.

Οἱ δύο βασιλεῖς ποὺ ἦθελαν νὰ ἀποσύρουν τὰ στρατεύματά τους συμφώνησαν σ' αὐτὸ καὶ ἐπείτα ἀπὸ μερικὲς ὥρες ὅλα τὰ στρατεύματα ξεκίνησαν γιὰ τὸ οὐδέτερο ἔδαφος ποὺ εἶχε ὁρίσει ὁ σουλτάνος Σαλαντίν.

Ὅταν πλησίασαν οἱ στρατιῶτες τῆς προφυλακῆς δέχτηκαν μίαν βροχὴ ἀπὸ δόρυ.

— Προσοχή! φώναξε ὁ ἐπικεφαλῆς, μὰς κάνουν ἐπίθεσι. Πάρτε θέσε!

Μὰ ὁ Ριχάρδος ποὺ πλησίασε καὶ ἤξερε τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου, τοὺς σταμάτησε:

— Δὲν μὰς κάνουν ἐπίθεσι. Δὲν βλέπετε ὅτι αὐτὰ τὰ δόρυ δὲν ἔχουν μύτες; Τὰ ρίχνουν πρὸς τιμὴν μας.

Σὲ λίγο, πίσω ἀπὸ τὰ ὠμότατα φάνηκαν οἱ Ἀραβὲς πάνω στὰ ἄλγυα τους. Μπροστὰ πῆγαίνε ὁ σουλ-

τάνος Σαλαντίν, μὲ σκεπασμένο σχεδὸν τὸ πρόσωπό του. Ὅταν ἔφτασε κοντὰ στὰ χριστιανικὰ στρατεύματα, κατέβηκε ἀπὸ τὸ ἀλόγο του καὶ στάθηκε μπροστὰ στὸν Ριχάρδο.

— Καλὸς ὥρισε, τοῦ εἶπε. Ὁ ἐρχομός σου ἐδῶ εἶναι σὰν μίαν δασιὶ στὴν ἐρημο.

— Εὐχαριστῶ, σουλτάνε, ἀπάντησε ὁ Ριχάρδος.

Κατέβηκε κι' αὐτὸς ἀπὸ τὸ ἀλόγο τοῦ καὶ χαιρέτησε μὲ χειραψίαν τὸν σουλτάνο Σαλαντίν.

Στὸ μεταξύ εἶχε πλησιάσει καὶ ἡ κλειστή καρδόσα ποὺ μετέφερε τὴ βασιλίσσα καὶ τὴν Ἐντιβ.

— Μήπως θέλετε νὰ χαιρεθῆτε τὴς κυρίες; εἶπε ὁ Ριχάρδος.

— Εὐχαριστῶ, ἀπάντησε ὁ Σαλαντίν, μὰ... χωρὶς ἐλπίδες γιὰ τὸ γράμμα σας με ἀποθάρρυνε.

Ἡ βασιλίσσα καὶ ἡ Ἐντιβ πρόσδεσαν τὸ κεφάλι τους καὶ ὁ σουλτάνος τοὺς ἐκείναι μὰ θαθεῖα ὑπόκρισι.

Ἐπείτα ἀπὸ λίγη ὥρα, ὅταν στή-

Μ' ἕνα δυνατό γύπνια ὁ Κένεθ ἔρριξε κάτω τὸν πανίσχυρο κόμητα.

θηκαν οἱ σκηνές, ὁ Ριχάρδος δέχτηκε ἐπίσημος τὸν σουλτάνο. Μὰ πῶς ἐκπλήξει δοκίμασε ὅταν εἶδε τὸν Σαλαντίν νὰ μπαίνει μέσα, αὐτὴ τὴ φῶρα με ἀκαλύπτει τὸ πρόσωπό του.

— Μὰ... δὲν εἴσατε ὁ γιατρός ποὺ με γιάτρευε μετὰ τὸ φυλαχτό; Πῶς εἶναι δυνατό αὐτό.

— Ὅλα εἶναι δυνατὰ, μεγαλειότατε, εἶπε ὁ σουλτάνος χαμογελώντας.

Ἔτσι λοιπὸν τὸν Λιοντάρη τῶν Βουνῶν, ὁ Χακίμ ὁ γιατρός καὶ ὁ σουλτάνος Σαλαντίν δὲν ἦταν παρά ἕνα καὶ αὐτὸ θρυλικὸ πρόσωπο.

Κατόπιν ὁ Ριχάρδος εἶπε στὸν σουλτάνο ὅτι ὁ Κένεθ τὸν ὁποῖον εἶχε σῶσει ὁ ἴδιος ὁ Σαλαντίν, θὰ ἀγωνιζόταν τὴν ἐπομένη γιὰ λογαριασμό του. Τότε ὁ σουλτάνος προθυμοποιήθηκε νὰ τοῦ δώσῃ τὰ ὄπλα καὶ ἕνα ἀραβικὸ ἀλόγο.

Μία ὥρα ἀργότερα, ὁ βασιλεὺς Ριχάρδος συνάντησε τὴν Ἐντιβ Πλανταζέν καὶ, βλέποντάς τὴν νὰ εἶναι πάντα στενωχωρημένη, τῆς εἶπε:

— Ὁ ἱππότης Κένεθ θὰ ἀγωνισθῇ αὐριο γιὰ λογαριασμό μου στὴν «Κρίσι τοῦ Θεοῦ». Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ μπόρῃ νὰ ἀποκατασταθῇ στὰ μῆτρα δλων.

Χωρὶς νὰ κυτᾷ τὸν Ριχάρδο, ἡ Ἐντιβ εἶπε:

— Ὁ Κένεθ; Αὐτὸς ποὺ μ' ἔκανε τόσο νὰ ὑποφέρω;

Ἡ Ἐντιβ ἀγαποῦσε πάντα τὸν γενναῖο ἱππότη.

— Ἐλπίζω νὰ μὴ σὲ κάνῃ πιά νὰ υποφέρῃς, τῆς εἶπε ὁ βασιλεὺς.

*

Τὴν ἐπομένη τὸ πρωὶ ὅλα ἐτοιμά-

θηκαν γιὰ τὴν κονταρομαχίαν. Οἱ στρατιῶτες στήσανε μίαν ἐξέδρα γιὰ τὸν βασιλῆα Ριχάρδο καὶ τὸν σουλτάνο καὶ ἐπίασαν ἕνα ἔξυλον περίφραγμα. Ὅταν ὁ Ριχάρδος καὶ ὁ σουλτάνος πήραν τὴς θέσεις τους καὶ κοντὰ τους ἡ βασιλίσσα καὶ ἡ Ἐντιβ, ἕνας ἀξιωματικὸς διάβασε τὴν ἀπόφασι γιὰ τὴν κονταρομαχίαν:

«Ὁ ἱππότης Κένεθ, θὰ ἀγωνισθῇ ἐν ὄνματι τοῦ βασιλῆα τῆς Ἀγγλίας Ριχάρδου ἐναντίον τοῦ μαρκησιῦ ντὲ Μονσερά, ποὺ κατηγορεῖται γιὰ προδοσίαν...»

Καὶ ὁ ἀγώνας ἄρχισε σκληρός. Οἱ δύο ἀντίπαλοι πήραν τὴς θέσεις τους μακριὰ ἀπὸ τὸν ἄλλο καὶ ὅταν δόθηκε τὸ σύνθημα ἔτρεξαν μὲ προτεταμένο τὸ τεράστιο κοντάρι τους. Τὴν πρώτη φορὰ ποὺ συναντήθηκαν δὲν κατόρθωσαν νὰ χτυπηθοῦν. Τότε ἐξανάρχισαν τὸ ἴδιο γιὰ δεύτερη φορὰ. Ὁ Κένεθ ἐπαίει τὴν τιμὴ του καὶ τὸ μέλλον τῆς ἀραβιστικῆς του, γι' αὐτὸ ὤρμησε ἀγριὸς ἐναντίον τοῦ ἀντιπάλου του.

Ὅταν ἔφτασε κοντὰ του τοῦ κατέφερε ἕνα δυνατό χτύπημα καὶ τὸν ἔριξε χάμω. Οἱ συγκεντρωμένοι ἀρχισαν νὰ τὸν ἐπιθυμῶν. Ὁ μαρκήσιος ντὲ Μονσερά ἐβγαλε μίαν κραυγὴ πόνου καὶ σὲ κείνους ποὺ τὸν πλησίασαν, εἶπε φθισιστά:

— Εἶμαι πράγματι ἔνοχος, μὰ ὑπάρχουν ἐδῶ ἄλλοι ποὺ εἶναι πιὸ ἐνοχοὶ ἀπὸ μένα... πεθάνω... φέστε μου ἕναν παπά...

Παλὺ ἱπποτικὸς, ὁ βασιλεὺς Ριχάρδος ζήτησε τότε ἀπὸ τὸν σουλτάνο Σαλαντίν νὰ χρησιμοποιοῦν ἄλλη μίαν φορὰ τὸ περίφημο φυλαχτό του γιὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴ τοῦ μαρκησιῦ ντὲ Μονσερά, ποὺ ἦταν βαρεῖα τραυματισμένος.

— Εὐχαριστῶ, εἶπε ὁ σουλτάνος, κατέβηκε ἀπὸ τὴν ἐξέδρα καὶ διευθύνθηκε πρὸς τὸν νικημένο.

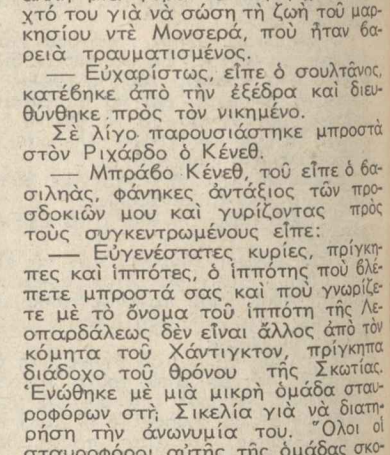
Σὲ λίγο παρουσιάστηκε μπροστὰ στὸν Ριχάρδο ὁ Κένεθ.

— Μιράδω Κένεθ, τοῦ εἶπε ὁ βασιλεὺς, φάνηκες ἀντάξιος τῶν προσδοκίων μου καὶ γυρίζοντας πρὸς τοὺς συγκεντρωμένους εἶπε:

— Εὐγενέστατες κυρίες, πρίγκιπες καὶ ἱππότες, ὁ ἱππότης ποὺ διέπετε μπροστὰ σας καὶ ποὺ γυροῦσε τὸ μετὰ τὸν ἱππότη τῆς Λεοπαρδάλως δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν κόμητα τοῦ Χάντιγκτον, πρίγκιπα διαδόχου τοῦ θρόνου τῆς Σκατίας.

Ἐνδόθηκε μὲ μίαν μικρὴ ομάδα σταυροφόρων στὴ Σικελία γιὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀνωμυία του. Ὅλοι οἱ σταυροφόροι αὐτῆς τῆς ομάδας σκοτώθηκαν τώρα καὶ παρὰ λίγο νὰ σκοτώσω ἐγὼ ἕναν ἀπὸ τοὺς εὐγενέστερους ἡγεμόνες τῆς Εὐρώπης.

Ὁ κόμης τοῦ Χάντιγκτον καὶ ἡ ὥραία Ἐντιβ παντρεύτηκαν.

Τὸ ποινικὸν ἐτρεψε ὁλόκληρο.

— Ναι, Γάτα. Γιατί τοίχε; Ἡ μαμά μου μοῦ εἶπε πῶς οἱ γάτες εἶναι κακές.

Ἐγὼ θύμισα πολὺ καὶ χί! χί! καὶ φωνάξα τὰ νυχάκια μου. Τσάκωσα πάλι τὸ ποινικὸν ἀπὸ τὴν οὐρά.

— Ναισιόου! Νὰ μὴν τὸ ξαναπῆς αὐτό, τοῦ λέω. Ἡ μαμά μου, ἡ κυρά γάτα εἶναι πολὺ καλὴ.

— Ίιι!... Ίιι!... τοίχιζε τὸ ποινικὸν καὶ ἔτρεψε.

— Γιατί; Δὲν θέλεις νὰ παίξεις μαζί μου;

— Ὁχι!... Ὁχι!... Τρεμουλιάζε τὸ ποινικὸν.

Θύμισα πάλι πολὺ καὶ τοῦ τράβηξα καὶ πάλι τὴν οὐρίστηκα του.

Ἀκού! ἐκεῖ νὰ μὴ θῇ νὰ παίξῃ μαζί μου. Ἡ ἐμένα ποὺ φορῶ φονιάκι στὸ λαιμό μου καὶ εἶμαι τὸ ψιφίνι τῆς Νίκης καὶ ἔχω νὰ ἴδω τὸ ποινικὸν.

— Γιατί; Δὲν θέλεις νὰ παίξεις μαζί μου;

— Ὁχι!... Ὁχι!... Τρεμουλιάζε τὸ ποινικὸν.

Θύμισα πάλι πολὺ καὶ τοῦ τράβηξα καὶ πάλι τὴν οὐρίστηκα του.

Ἀκού! ἐκεῖ νὰ μὴ θῇ νὰ παίξῃ μαζί μου. Ἡ ἐμένα ποὺ φορῶ φονιάκι στὸ λαιμό μου καὶ εἶμαι τὸ ψιφίνι τῆς Νίκης καὶ ἔχω νὰ ἴδω τὸ ποινικὸν.

— Γιατί; Δὲν θέλεις νὰ παίξεις μαζί μου;

— Ὁχι!... Ὁχι!... Τρεμουλιάζε τὸ ποινικὸν.

ΤΕΛΟΣ

Ἡ σελίδα τῶν παιδιῶν

Ἐπιμέλεια Πην. Μαξίμου

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Τὸ ψιφίνι καὶ τὸ κάτι - τί

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ἕνα κακὸ Ψιφίνι. Ἡ Νίκη μοῦ ἔδωσε μίαν ἐξελίξασα κι' ἐγὼ πῆδησα ἀπὸ τὸ παράθυρο.

Πῆδησα μὲ μεγάλον θυμὸ καὶ μπουμ! ἔκανε ἡ κεφάλι μου πάνω στὸ γρασιδί. Ἀμέως ἐγλύψα τὸ ποδαράκι μου κι' ἐπείσασα νὰ χαϊδέω τὸ κεφάλι μου ἐκεῖ ποὺ μοῦ πονούσε. Καὶ πάλι ἐγλύψα τὸ πόδι μου καὶ πάλι χαϊδεῖσα τὴν κεφαλὸν μου. Καὶ ἔσφηνκα τί δέλω;

Ἐνα κάτι - τί ἔτρεχε πέρα. Στὴ στιγμὴ ἀκούστηκα καὶ τὰ τέσσερα πόδια μου πάνω στὸ γρασιδί, τέντωσα τὸ λαιμό μου, γούρλωσα τὰ μάτια μου, ἔβλεπα.

Τὸ κάτι - τί ἔτρεχε πὸτ' ἐδῶ, πὸτ' ἐκεῖ, ἦταν μίαν σκαλίτσα μίαν καρμελίτσα, ἕνα τοσοδούλικο, ὁμῶς ἡ οὐρὰ του μεγάλη, μακριὰ καὶ ἴσιος, κατὰσινα καὶ δὲν εἶχε καμμία τρίχα καὶ καμμία φούντα.

Καὶ ἡ δική μου ἡ οὐρὰ ὅλο κουνιότανε.

— Οὐρά, τῆς λέγω σιγά, πολὺ - σιγά. Μὴν κουνιέσαι. Τί ἔπαθες; Θὰ μὰς πῶς εἶδισι τὸ κάτι - τί καὶ θὰ φύγῃ.

Ἡ οὐρὰ μου ὅμως, τὰ δικά της. Ὅλο κουνιότανε. Καὶ τὸ κάτι - τί ὅλο πῆγαινε, ὅλο ἐρδόνανε, ὅλο μυρίζονε καὶ ἔσφηνκα βρέθηκε ἀντίκρι μου, καταντίκρυ μου.

— Κολιμέρα, τοῦ λέω. Εἶμαι τὸ Ψιφίνι. Ἐσὺ τοῖο εἶσαι;

Φορρτ... καὶ πῆρε τὸ δρόμο τὸ κάτι - τί, γὰρ νὰ μὲ κατέστη. Μὰ ἐγὼ ἔβλεπα ὅλο μου τὴν φῶρα καὶ χάπ! τὸ τσάκωσα ἀπὸ τὴν οὐρίστη.

— Ίιι!... τοίχιζε τὸ κάτι - τί. Τί κάνεις ἔτσι; τοῦ λέω. Οἱ κουκλίτσες φωνάζουν πρῶτα Ίιι!... κι' ὕστερα λένε «Κα - ὤα». Μήπως εἶσαι... ἐνὸς κουκλίτσα;

— Ὁχι. Εἶμαι τὸ ποινικὸν. Τί ὀραῖες μουστᾶς ποὺ ἔχεις, τοῦ λέω. Πῶτὴ φορὰ βλέπω ἕνα ποινικόν. Ὅπως ἔχω δὴ ἀγέλας καὶ κοιλίες καὶ ποὺλερικά καὶ ἕνα ἀκούσις κι' ἕνα σκύλο νὰ γαυγίσῃ. Ἐγὼ δὴ καὶ γάτα.

— Γ... γ... γάτα! Γ... γάτα! Τὸ ποινικὸν ἐτρεψε ὁλόκληρο.

— Ναι, Γάτα. Γιατί τοίχε; Ἡ μαμά μου μοῦ εἶπε πῶς οἱ γάτες εἶναι κακές.

Ἐγὼ θύμισα πολὺ καὶ χί! χί! καὶ φωνάξα τὰ νυχάκια μου. Τσάκωσα πάλι τὸ ποινικὸν ἀπὸ τὴν οὐρά.

— Ναισιόου! Νὰ μὴν τὸ ξαναπῆς αὐτό, τοῦ λέω. Ἡ μαμά μου, ἡ κυρά γάτα εἶναι πολὺ καλὴ.

— Ίιι!... Ίιι!... τοίχιζε τὸ ποινικὸν καὶ ἔτρεψε.

— Γιατί; Δὲν θέλεις νὰ παίξεις μαζί μου;

— Ὁχι!... Ὁχι!... Τρεμουλιάζε τὸ ποινικὸν.

Θύμισα πάλι πολὺ καὶ τοῦ τράβηξα καὶ πάλι τὴν οὐρίστηκα του.

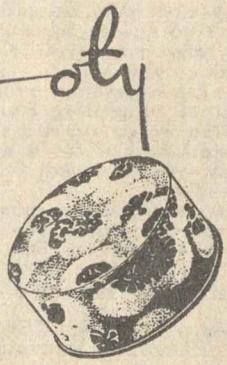
Ἀκού! ἐκεῖ νὰ μὴ θῇ νὰ παίξῃ μαζί μου. Ἡ ἐμένα ποὺ φορῶ φονιάκι στὸ λαιμό μου καὶ εἶμαι τὸ ψιφίνι τῆς Νίκης καὶ ἔχω νὰ ἴδω τὸ ποινικὸν.

— Γιατί; Δὲν θέλεις νὰ παίξεις μαζί μου;

— Ὁχι!... Ὁχι!... Τρεμουλιάζε τὸ ποινικὸν.

Θύμισα πάλι πολὺ καὶ τοῦ τράβηξα καὶ πάλι τὴν οὐρίστηκα του.

Ἀκού! ἐκεῖ νὰ μὴ θῇ νὰ παίξῃ μαζί μου. Ἡ ἐμένα ποὺ φορῶ φονιάκι στ

ΑΛΜΑ

ΜΑΡΙΟΣ ΚΟΡΜΟΥΛΗΣ

**Αδυνατίζετε
αδυνατίζετε
ΜΕ ΤΗ ΦΟΡΜΑ**

**Η ΦΟΡΜΑ
ΓΙΑΜΑΣΟΚΟ**
εξασφαλίζει
ΤΑ ΧΥ
ΥΓΙΕΙΝΟ
ΑΚΙΝΔΥΝΟ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ

**Οι κατασκευαστές της
ΦΟΡΜΑΣ
ΓΙΑΜΑΣΟΚΟ**
και οι οικοί που την
λαναίνουν στο Παρί-
σι εγγυώνται αδυνατί-
σμα από 100 - 200 gr.
ημερησίως.

**ΦΟΡΜΕΣ ΤΗΝ ΦΟΡΜΑ
ΓΙΑΜΑΣΟΚΟ**
την ώρα που ασχολεί-
σθε με τις δουλειές
του σπιτιού.

**Ευαγγελίδου
Κουρίδου**
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 6
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 12

**100%
ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ**
ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τις
περιττές τρίκες προσώπου,
σώματος **ΤΑΧΥΤΑΤΑ**
ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ
ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΟΔΥΝΑ ΥΠΕΡΟΥΝΑ
Είμαστε άσυναντίστοιχοι
Η υπέρβουρνη δερματίτιδα
Μ^ε ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ
ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΚΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΟΔΟΣ ΠΡΑΚΤΕΙΟΥ 6 ΠΕΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΗΛ. 812-010
ΧΑΛΑΡΕΙΣ ΣΤΗΘΟΥΣ ΜΥΤΕΣ ΡΥΤΙΔΕΣ ΑΚΜΕΣ

Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΩΣΤΡΙΑ: Εύχαιρι-
στό για τα καλά σας λόγια. Τηλεφω-
νήστε μου στο 812-222.

ΝΤΟΡΑ Μ.: Η σωστή χρήση των
δωμάτων σύμφωνα με τη διάταξη του
σπιτιού που παρουσιάζει, το σχεδια-
σμένο σας πρέπει να είναι η εξής:
Χώροι υποδοχής: γύρω 3.15X2.65 Σα-
λόνι το Υ. 3.75X3.20 τραπεζαρία το
δ. συνεχόμενο με το χώρο δωματίου, κρε-
πόιο σήμερα χρησιμοποιείται για κρε-
βάτισμα. Το δωμάτιο του ύπνου
πρέπει να είναι το 3.42X3.20 (κοντά
στο λουτρό) και το δωμάτιο 3.00X4.
30 θα είναι το καθημερινό. Μπορείτε
τις πολυθρόνες και τον καναπέ που
έχετε σήμερα στην τραπεζαρία να
τακτοποιήσετε με ύψος 40cm να γίνον-
τε στο χώρο που σας υπεισέρχεται να
τοποθετήσετε για σαλόνι. Επίσης η θέσι
του λαμπρατέρ είναι εκεί. Στο καθη-
μερινό δωμάτιο μπορεί να κοιμάται η
μυτέρα σας εφόσον διαθέτετε κασελντί
δανο.

Κ. Π. Αθήναι: Τη γωνιά (α) του
καλονίου πρέπει να την καμωθούνε
κατασκευάζοντας μια διτρίνα (β) που
θα έχει 1.10 πάνω από το πάτωμα
και θα φθάσει μέχρι το ύψος των κου-
φωμάτων. Στη θέση αυτή θα προσαρμό-
σετε ένα καναπέ (κ) όπως βλέπετε στο
σχ. Α. που δημοσιεύω για σας. Θα προσ-
καλεί δύο πολυθρόνες (π1, π2) θα
θέσει δύο πολυθρόνες (π1, π2) θα
καί (π2) ένα τραπέζι (τ) και ένα μπα-
ράκι (κ). Στην τραπεζαρία τα έπιπλα
θα τοποθετηθούν όπως δείχνει το σχέ-
διο. Το τραπέζι κάθεται προς τον τοί-
χο της προσόψεως και σε απόσταση 1
ένα μέτρο από τον τοίχο για να υπο-
ρίστε να περνάτε και ανοίγετε τα φύλλα
του γκαζιού να ενοχλήσετε το πρόσωπο
που θα κάθεται.

ΜΑΙΡΗ ΠΑΠ.: Αθήναι: Το σχ. Β.
που δημοσιεύω για σας εμφανίζει τον
τρόπο της επιτάξεως του λίκου -
ρούμ μέσα στο οποίο υπάρχει η σκάλα
που οδηγεί επάνω στα υπνοδωμάτια.
Ένας γωνιακός καναπές (κ) δύο πο-
λυθρόνες μικρές (π1, π2) ένα στενό-
μακρο τραπέζι (τ) μια διδύλη (β)
στην πρόξηση του καναπέ και ένα
έντονοισμένο μπαρ κάτω από τη σκά-
λα ή το καλύτερο έφ' όσον προσφέρε-
ται η θέσι μπαρ που εξυπηρετείται α-
πό μέσα. Στην περίπτωση αυτή θα το-
ποθετήσουμε διτρίνα στον τοίχο 20
πόντους κενό 70 πόντους και μπαρ
πλάτος κοπιακού 30 πόντους. Πάνω
από τον γωνιακό καναπέ μπορείτε να
τοποθετήσετε εταζέρα με δύο ράφια.

ΚΙΑ Β. Αθήναι: Εύχαιριστώ για τα
καλά σας λόγια. Η τοποθέτηση των
ντουλαπιών εφόσον θέλετε να τρώτε
στην κουζίνα μπορεί να γίνει όπως στο
σχ. Γ που δημοσιεύω για σας. Χρησι-
μοποιούμε τη γωνία που μας δίνει την
περισσότερη τυφή, επιφάνεια τριγώνου
και τοποθετούμε το ψυγείο (ψ) την
κουζίνα (κ) και το νεροχύτη (ν). Τα
κρεμαστά ντουλαπία θα πάνον θέσι
στον τοίχο που είναι το ψυγείο και
πάνω από το ψυγείο επίσης στον άπε-
ναντι τοίχο. Έτσι αφήνουμε ολόκληρο
τον άριστερο χώρο ελεύθερο ώστε να
τοποθετήσουμε το τραπέζι που θα τρώ-
με το οποίο μπορεί να έχει διαστάσεις
0.60X1.30.

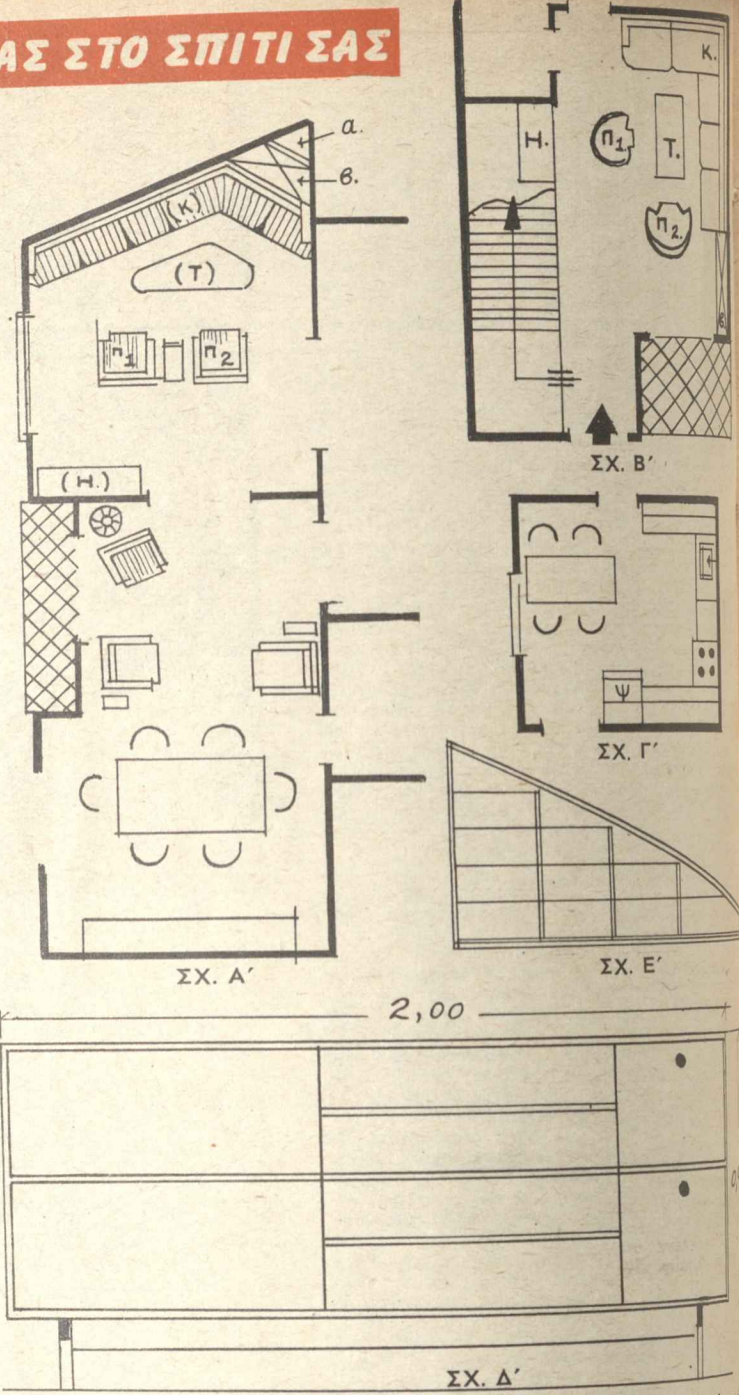
ΟΥΡΑΝΙΑ Π.: Θεσσαλονίκη: Πρωί-
μω να χρησιμοποιήσετε το χώρο 6.50
X3.60 για λίκινγκ - ρούμ και όχι για
τραπεζαρία ή θέσι της οποίας υπο-
ρεί να είναι το δωμάτιο 4.30X3.50
που έχετε για σαλόνι.

ΕΛΜΑ, Θεσσαλονίκη: Εύχαιριστώ

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΣΚΛΑΒΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ: Τώρα εί-
ναι πια άσχετο για να πω πως είπατα.
"Αν τύχη και το μάθω να πω ότι για
σένα δεν υπήρχε ποτέ ένα τέτοιο λή-
τημα και έτσι δεν υπήρχε θέμα για
να τού το αναφέρω. Ναι έπιμνης πώ-
να ο' αυτή την άποψη. Για σένα υπάρ-
χει μόνο αυτός που αγαπάς τώρα και
όλα τα άλλα είναι λόγια των καλοθε-
λητών. "Αν ο' αγαπάς θα πιστεύω μόνο
σένα και κανέναν άλλον.

Α. Ι. Κ.: Δεν συμφωνώ μαζί σου. Δεν
πρέπει να καταστρέψεις την εύτυχία
σου για ένα τέτοιο λήτημα. Άλλες κο-
πέλλες φορούνται τους γονείς του
άνδρος τους και πολλά άλλα βάρη. "Ε-
σύ έχεις πολλά ελαφροτικά και "εάν"
που μπορεί και τελικά να μη γίνη α-
υτό. Πρώτα πρώτα μετά δυο χρόνια
θα έχεις στρώσει το σπινθη σου και
δεν μπορεί να στο διαταράξη τίποτα
τέτοιο. Δεύτερον.

για τα καλά σας λόγια. Το σχ. Δ.
είν' η διδύλη που μου ζητάτε. Περι-
λαμβάνει ράφια για την εγκυκλοπαί-
δεια, για διάφορα βιβλία ΠΙΚ-ΑΠ
και διακοσμητικά. Μήκος 2.00 μέτρα, ύ-
ψος 0.90 και βάθος 0.40. Χρώμα υπε-
με μαύρο. Ράφια ανοιχτά ή με συρμέ-
να κροσάλλα. Η ταπετσαρία στις
καινούργιες πολυθρόνες να γίνει σε
χρώμα ταμπά.

ΜΙΑ ΑΝΥΠΟΜΟΝΗ (Φ.Π.Β.): Α.
θήναι: Το κάτω μέρος της σκάλας θα
το κλείσετε με ράφια πλάτους 20
πόντων. Τα ράφια θα ανοίγουν σαν

άνδρας και νέος και αυτό σημαίνει
πως δεν θα τον έχεις στα πόδια σου
πολύ, και αν νύχαι βάρος θύμω δο-
θείς σε πο-
αυτά δ' τ' οι
ελευθερία το
εωτερικό...
"εάν" που δ
μόνο να δημ
"Αφ' ου νάρθ
βλέπετε πως
Α. Π. "Η
γρσφα ιδιαι-
Με κάθε τρώ-
γη και την ε
υποφισσάθη δ
συμφέρο. Να
πο τις άναγ
ζητήσετε πο-
στε, μόνο δ
γαπάτε γορι-
ροντά και τ
ανταποδωθή
δωμάς να κερ-
αγάπη του γ
σας υποδέξω-
Α. Π. Αθήναι: Εύχαιριστώ. Αυτά εσαφώς. Τα η το
φωρεμά που θα φορέτε

σα. Για την κορέλα που μου γράφε-
τε, να μην τη φοράτε πλέον γαυπλά
στο μέτωπο γιατί και αυτή η μόδα πέ-
ρασε.

ΛΕΝΑ ΒΡΟΝΤΑΚΗ
...παρτήρητος

ΜΑΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΟΥ, Κώς:
Στο 238 πόντος έχουμε δημοσιεύσει
ένα δωρο σνέδιο για τραπεζομάντη-
λο σαπηνού. Νομίζω ότι είναι κατάλ-
ηλο για να το κεντήσετε. Έπίσης έ-
χουμε δημοσιεύσει πολλά σχέδια για
ταπετσαντήλα τσαγιού κατάλληλα
για το ύψος σας.

ΜΙΑ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΥΠΑΡΕΙ:
Τα μονογράμμάτα σας θα δημοσιευ-
θούν προσεχώς. Δεν νομίζω ότι θα εί-
ναι πολύ δυσφορ το δελούδο σε σέμιν.
θα βασιλιά πολύ. Προτιμήστε μια γυ-
στ βασιλιάτα θα είναι πολύ πιο φί-
να. Το πόσα σεντόνια και μαξιλάδια
θα κάνετε για την πρόικα σας εξαρτά-
ται από τα οικονομικά σας. Πάντως 24
είναι ένα άσχετο. Δεν έχει σημα-
σία που θα πέρη η ολγία του ύψους
στα μαξιλάρια.

ΟΛ. ΕΞΑΡΧΟΥ
...δικηγόρου

Β. Κ. 29: Το γράμμα σας δεν με
κατατοπίζει πλήρως στην υπόθεσι. Για
να μπορώ να σας δώσω μια σαφή
συμβολή πρέπει να μελετήσω το έ-
πισηκό που έχουν υπογράψει.

ΔΗΜ. Ν. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
...συντάξεως

Μ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Θεσσαλο-
νίκη: Το άρθρο για το γάμο καλό.
Να μας στείλετε το δνομα της "Ελδε-
τίνος συγγραφέως για να το δημοσι-
εύσουμε.

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΩΣΤΡΙΑ, Κύμη:
"Όλη η Μαγειρική τιμάται 20 δραχ.
έχουμε πια ξεχωριστά τεύχη.

ΛΗΤΟ ΚΟΥΜΙΔΟΥ: "Επήραμε το
γράμμα σας και το θέσαμε υπ' όψιν του
κ. Μάτσα.

...κινηματογράφου

ΠΛΑΤΕΡΣ: Οι δίσκοι των "Πλάτ-
τερς" είναι εγγράφως "MERCURY"
και "R.C.A." Μπορείτε να πληροφω-
ρήτε από τα μουσικά καταστήματα
πιο αντιπροσωπεύει αυτές τις εται-
ρείες στην Ελλάδα και αν αντιπροσω-
πεύονται. Είναι άγνωστο αν θα ξανα-
δουν.

Μ. Ν.: Να γράψετε στον ήθοποιό
που θέλετε στην διεύθυνσι "Ιωνος 5
και ελπίζω να το πάρη. "Ο Μιχάλης
Νικολαΐδης καθώς και οι περισσότεροι
ήθοποιοι αποφεύγουν να δίνουν τις δι-
ευθύνσεις τους.

ΓΙΑΝΝΗ ΒΛΑΧΟ, Κάιρο: "Ο
"Ηλίας Καζάν συνομάζεται με τον
Δρ. Στρατηγό στο "ACTORS STU-
DIO της Νέας "Υόρκης και έχουν
μια σχολή στην οποία δέχονται
μαθητές απ' όλο τον κόσμο. "Η διδα-
σκαλία τους είναι πρωτότυπη και θα-
σίζεται κυρίως στον αυτοσχεδιασμό.
Ξέρω ότι μιλά ελληνικά καθώς και ο
γυιός του και ελπίζω και να μπορή
να διαβάση. Αν υποθέσουμε όμως να
το γράψετε αγγλικά θα ήταν καλύτε-
ρα.

ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

ΖΑΝΝΙΝΑ: Καλά το καταλάβατε ό-
τι όλα αυτά είναι λόγια και αν
ήταν έτσι καθένας μας θα ήταν όπως
του άρεσε. Για το άλλο που μου γρά-
ψτε διαβάστε τι έγραφα στο "Διαβά-
τη".

Ι.Κ.Β.Σ.: Για την πιτυρίδα των
μαλλιών σας πάστε την σαμπουνά Σελ-
σούν. Χρησιμοποιήστε το κατά τις ό-
δηγίες του. Θα το βρείτε στα φαρμα-
κεία. Τα μαλλιά σας θα βελτιω-
θούν και θα λούετε κάθε εβδομά-
δα. Πάντως αποφεύγετε να τα στε-
γνώνετε σε σερουάρ του κομποτηριού
συχν. Βουρτίζετε τα μαλλιά σας πρωί
και βράδυ με βούρτσά από τρίχα. Κα-
λο θα σας έκανε μια και είναι τόσο λι-
πώδες αυτότα - βιάλε.

ΑΙΝΤΑ: Σταματήστε να αλλάζε-
τε κρέμες και μεσμες. Το γυνού εί-
ναι άσχετο μην αναπτυχθή με κρέμες.
Προσέχη μην το βγάλετε με τσιμπι-
κι γιατί θα γίνη τριχά. "Αν θέλετε κά-
τε αποτρίχωμαι με ηλεκτρισμό είναι ο
καλύτερος τρόπος. "Όσο για τη ρυτίδα
δε βράδυ στον ύπνο σας βάζετε κά-
ποι κρέμα πριν κοιμηθείτε λίγη κρέμα
σε υπομυλάδα το πρωί. "Αν θέλετε
να ανοίχτε το πρόσωπο με κρέμα
εμπνέω. Η κομωτική με κρέμα
είναι και άσχετο με κρέμα.

να ρυτίδων εκείνο το μέρος. Τα α-
μολούτρα σταματήστε τα. "Ότε στα
λιπαρά δερμάτα δεν τα κάνουν γιατί
αφυδατώνουν το δέρμα και το έρεθί-
ζουν περισσότερο. Λεμόνι, μη βάζετε
στο πρόσωπό σας μια και έχετε ξερό
δέρμα. Τώρα τί κρέμα να βάζετε: Μια
κρέμα που θα πάτε να την πάρετε από
ένα ινστιτούτο της εμπιστοσύνης σας.
ή φαρμακείο και εκεί θα δουν το δέρ-
μα σας και θα σας δώσουν μια κρέ-
μα ημέρας μια προσφοροτική και ένα
ντεμακιγιάν για ξερά νεανικά δερμάτα.

ΑΝΑΓΩΣΤΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣ-
ΣΑΛΟΝΙΚΗ: Κακώς νομίζετε, όπως
και πολλές άλλες γυναίκες, ότι άμα
βάλτε στυπτική λωσίων θα κλείσουν οι
πόροι. Με τέτοιου είδους λωσίων έχου-
με τα αντίθετα αποτελέσματα γιατί
σκληραίνουν το δέρμα. Το ξεραίνουν
και κρατούν πάντα τους πόρους ανοί-
κτους. "Ενα γαλάκτωμα για δερμα ξε-
ρό και μια κρέμα μαλακτική θα σας ω-
φελοΰσαν. Για τη μύτη σας που είναι
λιπαρή, το καλύτερο που έχετε να κά-
νετε είναι να πάτε σε ένα ινστιτούτο
κάνοντας μερικές στάσεις ολγία - βιά-
λε. "Από κεί που θα πάρετε την κρέ-
μα αδυνατίσματος θα σας πουν και τον
τρόπο χρήσεως. Πάντως θα πρέπει να
κάνετε και μασάζ. "Όχι, η μύτη δεν
αδυνατίζει με καμιά κρέμα γιατί α-
πλούστατα ο' αυτή δεν σχηματίζεται
λπιος ποτέ. Μοι γράψτε επίσης κάτι
άλλο αλλά δεν καταλαβαίνω τί θέλετε
να πείτε. "Αν δεν σας κάνει κόπο και
αν έχετε και άλλη άπορία ξαναγράψτε
μου.

ΚΕΡΚΥΡΑ: "Αποφεύγετε να καθαρί-
ζετε το δερμα σας με λωσίων μια και
είναι ξερό. Πάρτε ένα ντεμακιγιάν και
μια κρέμα ούτως - πιετηνάντ. Για να
δείτε μια καλύτερη οπτική στο δερμα σας
αφού έχετε άκετες ρυτίδες - σε ένα
ινστιτούτο θα πρέπει να κάνετε επί 4
εβδομάδες μια φορά την εβδομάδα μια
θεραπεία που θα στοιχίση 200 δραχ.

ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΗΣ ΑΠΟ ΑΝΑ-
ΤΟΛΗΣ: Το κραγιόν που θα σας αρ-
μόζη θα είναι ένα ανοιχτό γράμα πο-
τοκαλί. "Όσο για τις αναγίες του
σώματός σας αφού έχετε ύψος 1.68
πρέπει να είναι οι εξής: Βάρος 61.5
κιλά, στήθος 92 π., μείση 64 π., πε-
ριφέρεια 94 π., μηρός 56 π., γάμπια
35.6 π.

ΠΟΠΗ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ
Αισθητικός

Στους χορούς

Το πρώτο που θα προσέξουν είναι
χτένιασμα και το αυτολίσιασμα των
μαλλιών. Τι βρική αν τα μαλλιά σας
είναι κατασπασμένα ή αν η απείαση πι-
τυρίδα άσχει και το βράδυ της τής τής
στην τουαλέτα σας ή στο κοστούμι
του άνδρός σας. Μόνον με το άσυναγ-
νιστο και μοναδικό είς το είδος του

ΣΑΠΟΥΝΙ ΠΙΚΚΟΝ

μπορείτε να είσθε βέβαιοι ότι θα έχε-
τε μια λαμπρά κομωσι και καθαρό κε-
φάλι.
"Ενα λούσιμο με ΣΑΠΟΥΝΙ ΠΙΚ-
ΚΟΝ άσκει δια να ξεουθενωθή η ΠΙΓ-
ΡΙΔΑ και τα παράγωγά της ΘΑΓΟΥ-
ΡΑ, ΕΚΖΕΜΑΤΑ και ΤΡΙΧΟΠΤΗΣΙΣ.
Σε διάφορα δευτερολέπτια το Σα-
ΠΟΥΝΙ ΠΙΚΚΟΝ συντρίβει και δια-
λύνει πλήρως όλες τις νοσώδεις εστι-
ες του τριχουτού, χωρίς να αλλάξη το
χρώμα των μαλλιών ή να έρεθίση το
δέρμα, δίνοντας συγχρόνως στιλπνότη-
τα, ελγυσία και άραιότητα στα μαλ-
λιά.

Μοναδικό και άπαραίτητο συμπλή-
ρωμα της περιποίησης των μαλλιών
σας είναι η

ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΙΚΚΟΝ

ή οποία με τα είδικα τονοθερηπτικά και
καλλυντικά της συστατικά αναλ-
γογεί την τριχοφυΐα τωγόνων τα μαλ-
λιά άποκρίνεται τις λευκές τρίνες χω-
ρίς να τις βάρη και τους προσφέρει
ένα αιδέσιο άρωμα.
Το σαπουνί ΠΙΚΚΟΝ και η μπριγιαν-
τινή ΠΙΚΚΟΝ πωλούνται εις όλα τα
Φαρμακεία και Μυροπωλεία της "Ελλά-
δος. Ζητήτε επίσημα ΠΙΚΚΟΝ σε
πρόσχημα κομωτικής. Γεν. "Αντίπροσ. Μ.
Η ΦΟΥΝΤΟΥΚΟΣ Κλεισθένους 15
"Αθήναι τηλ. 522 - 416.

...πριν ή κακοκαιρία στεγνώσει
τό φυσικό λίπη της επιδερμίδος,
πριν εμφανισθούν λειχήνες, πριν
στο ΞΕΡΟ δερμα σχηματισθούν
ρυτίδες, περιποιηθήτε το με Λα-
νολίνη Μελάν.

● "Η Λανολίνη Μελάν ξαναδι-
νει στην επιδερμίδα την ελαστι-
κότητά της, άποτρέποντας έτσι
κάθε κίνδυνο. Χάρης στο EXTRAIT
PURIFIE A LA LANOLINE που πε-
ριέχει, η Λανολίνη Μελάν δια-
ποτίζει το δερμα με λιπαρά στοι-
χεΐα, τροφονοτικά συστατικά
και νερό και το ξανακάνει δια-
τηρώντάς το δροσερό, άπαλό,
βελούδινο.
● "Η Λανολίνη Μελάν τώρα τον
χειμώνα και πάντοτε είναι μιά
εϋλογία για το δερμα.

Ο ΦΥΛΑΞ ΑΓΓΕΛΟΣ
ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΑΣ

"Αντιπρόσωπος ΚΥΠΡΟΥ "Ανδρέας Λάμπρου
"Οδός Χατζηλοϊτζή - Μιχαηλίδη άρ. 2 ΛΕΜΕΣΟΣ

Το πρώτο που θα προσέξουν είναι
χτένιασμα και το αυτολίσιασμα των
μαλλιών. Τι βρική αν τα μαλλιά σας
είναι κατασπασμένα ή αν η απείαση πι-
τυρίδα άσχει και το βράδυ της τής τής
στην τουαλέτα σας ή στο κοστούμι
του άνδρός σας. Μόνον με το άσυναγ-
νιστο και μοναδικό είς το είδος του

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

"Ιατρός
Μαιευτήρ - Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' εκάστην 9-12.
5-7 ώς και επί συνεντεύξε-
X. Τρικούντη 113, τηλ. 613-610

Δια να εξασκερώσετε τη θα σας
συμβή εις το μέλλον και τί ή
μοίρα σας επιφυλάσσει, επι-
σκεφαίτε την μόνη εν "Ελλάδι

ΩΡΟΣΚΟΠΟΝ ANNA LEBENTH

Αριστοτέλους 109Α Πλατεία
Βικτωρίας (Κυριακού) Τηλέφ.
810.563.
Δέχεται καθ' εκάστην 8-2
και 4-7.
ΕΡΜΟΥ 54 & 55 - ΑΘΗΝΑΙ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' 6 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΓΥΝΑΙΚΑ
αί επιφάνει-
του προσώπου
ροίαι άσχει-
χ ή μαλακό-
συνήθεια
λη κρέμα του
...πριν ή κακοκαιρία στεγνώσει
τό φυσικό λίπη της επιδερμίδος,
πριν εμφανισθούν λειχήνες, πριν
στο ΞΕΡΟ δερμα σχηματισθούν
ρυτίδες, περιποιηθήτε το με Λα-
νολίνη Μελάν.
● "Η Λανολίνη Μελάν ξαναδι-
νει στην επιδερμίδα την ελαστι-
κότητά της, άποτρέποντας έτσι
κάθε κίνδυνο. Χάρης στο EXTRAIT
PURIFIE A LA LANOLINE που πε-
ριέχει, η Λανολίνη Μελάν δια-
ποτίζει το δερμα με λιπαρά στοι-
χεΐα, τροφονοτικά συστατικά
και νερό και το ξανακάνει δια-
τηρώντάς το δροσερό, άπαλό,
βελούδινο.
● "Η Λανολίνη Μελάν τώρα τον
χειμώνα και πάντοτε είναι μιά
εϋλογία για το δερμα.
...πριν ή κακοκαιρία στεγνώσει
τό φυσικό λίπη της επιδερμίδος,
πριν εμφανισθούν λειχήνες, πριν
στο ΞΕΡΟ δερμα σχηματισθούν
ρυτίδες, περιποιηθήτε το με Λα-
νολίνη Μελάν.
● "Η Λανολίνη Μελάν ξαναδι-
νει στην επιδερμίδα την ελαστι-
κότητά της, άποτρέποντας έτσι
κάθε κίνδυνο. Χάρης στο EXTRAIT
PURIFIE A LA LANOLINE που πε-
ριέχει, η Λανολίνη Μελάν δια-
ποτίζει το δερμα με λιπαρά στοι-
χεΐα, τροφονοτικά συστατικά
και νερό και το ξανακάνει δια-
τηρώντάς το δροσερό, άπαλό,
βελούδινο.
● "Η Λανολίνη Μελάν τώρα τον
χειμώνα και πάντοτε είναι μιά
εϋλογία για το δερμα.
...πριν ή κακοκαιρία στεγνώσει
τό φυσικό λίπη της επιδερμίδος,
πριν εμφανισθούν λειχήνες, πριν
στο ΞΕΡΟ δερμα σχηματισθούν
ρυτίδες, περιποιηθήτε το με Λα-
νολίνη Μελάν.
● "Η Λανολίνη Μελάν ξαναδι-
νει στην επιδερμίδα την ελαστι-
κότητά της, άποτρέποντας έτσι
κάθε κίνδυνο. Χάρης στο EXTRAIT
PURIFIE A LA LANOLINE που πε-
ριέχει, η Λανολίνη Μελάν δια-
ποτίζει το δερμα με λιπαρά στοι-
χεΐα, τροφονοτικά συστατικά
και νερό και το ξανακάνει δια-
τηρώντάς το δροσερό, άπαλό,
βελούδινο.
● "Η Λανολίνη Μελάν τώρα τον
χειμώνα και πάντοτε είναι μιά
εϋλογία για το δερμα.
...πριν ή κακοκαιρία στεγνώσει
τό φυσικό λίπη της επιδερμίδος,
πριν εμφανισθούν λειχήνες, πριν
στο ΞΕΡΟ δερμα σχηματισθούν
ρυτίδες, περιποιηθήτε το με Λα-
νολίνη Μελάν.
● "Η Λανολίνη Μελάν ξαναδι-
νει στην επιδερμίδα την ελαστι-
κότητά της, άποτρέποντας έτσι
κάθε κίνδυνο. Χάρης στο EXTRAIT
PURIFIE A LA LANOLINE που πε-
ριέχει, η Λανολίνη Μελάν δια-
ποτίζει το δερμα με λιπαρά στοι-
χεΐα, τροφονοτικά συστατικά
και νερό και το ξανακάνει δια-
τηρώντάς το δροσερό, άπαλό,
βελούδινο.
● "Η Λανολίνη Μελάν τώρα τον
χειμώνα και πάντοτε είναι μιά
εϋλογία για το δερμα.
...πριν ή κακοκαιρία στεγνώσει
τό φυσικό λίπη της επιδερμίδος,
πριν εμφανισθούν λειχήνες, πριν
στο ΞΕΡΟ δερμα σχηματισθούν
ρυτίδες, περιποιηθήτε το με Λα-
νολίνη Μελάν.
● "Η Λανολίνη Μελάν ξαναδι-
νει στην επιδερμίδα την ελαστι-
κότητά της, άποτρέποντας έτσι
κάθε κίνδυνο. Χάρης στο EXTRAIT
PURIFIE A LA LANOLINE που πε-
ριέχει, η Λανολίνη Μελάν δια-
ποτίζει το δερμα με λιπαρά στοι-
χεΐα, τροφονοτικά συστατικά
και νερό και το ξανακάνει δια-
τηρώντάς το δροσερό, άπαλό,
βελούδινο.
● "Η Λανολίνη Μελάν τώρα τον
χειμώνα και πάντοτε είναι μιά
εϋλογία για το δερμα.
...πριν ή κακοκαιρία στεγνώσει
τό φυσικό λίπη της επιδερμίδος,
πριν εμφανισθούν λειχήνες, πριν
στο ΞΕΡΟ δερμα σχηματισθούν
ρυτίδες, περιποιηθήτε το με Λα-
νολίνη Μελάν.
● "Η Λανολίνη Μελάν ξαναδι-
νει στην επιδερμίδα την ελαστι-
κότητά της, άποτρέποντας έτσι
κάθε κίνδυνο. Χάρης στο EXTRAIT
PURIFIE A LA LANOLINE που πε-
ριέχει, η Λανολίνη Μελάν δια-
ποτίζει το δερμα με λιπαρά στοι-
χεΐα, τροφονοτικά συστατικά
και νερό και το ξανακάνει δια-
τηρώντάς το δροσερό, άπαλό,
βελούδινο.
● "Η Λανολίνη Μελάν τώρα τον
χειμώνα και πάντοτε είναι μιά
εϋλογία για το δερμα.
...πριν ή κακοκαιρία στεγνώσει
τό φυσικό λίπη της επιδερμίδος,
πριν εμφανισθούν λειχήνες, πριν
στο ΞΕΡΟ δερμα σχηματισθούν
ρυτίδες, περιποιηθήτε το με Λα-
νολίνη Μελάν.
● "Η Λανολίνη Μελάν ξαναδι-
νει στην επιδερμίδα την ελαστι-
κότητά της, άποτρέποντας έτσι
κάθε κίνδυνο. Χάρης στο EXTRAIT
PURIFIE A LA LANOLINE που πε-
ριέχει, η Λανολίνη Μελάν δια-
ποτίζει το δερμα με λιπαρά στοι-
χεΐα, τροφονοτικά συστατικά
και νερό και το ξανακάνει δια-
τηρώντάς το δροσερό, άπαλό,
βελούδινο.
● "Η Λανολίνη Μελάν τώρα τον
χειμώνα και πάντοτε είναι μιά
εϋλογία για το δερμα.
...πριν ή κακοκαιρία στεγνώσει
τό φυσικό λίπη της επιδερμίδος,
πριν εμφανισθούν λειχήνες, πριν
στο ΞΕΡΟ δερμα σχηματισθούν
ρυτίδες, περιποιηθήτε το με Λα-
νολίνη Μελάν.
● "Η Λανολίνη Μελάν ξαναδι-
νει στην επιδερμίδα την ελαστι-
κότητά της, άποτρέποντας έτσι
κάθε κίνδυνο. Χάρης στο EXTRAIT
PURIFIE A LA LANOLINE που πε-
ριέχει, η Λανολίνη Μελάν δια-
ποτίζει το δερμα με λιπαρά στοι-
χεΐα, τροφονοτικά συστατικά
και νερό και το ξανακάνει δια-
τηρώντάς το δροσερό, άπαλό,
βελούδινο.
● "Η Λανολίνη Μελάν τώρα τον
χειμώνα και πάντοτε είναι μιά
εϋλογία για το δερμα.
...πριν ή κακοκαιρία στεγνώσει
τό φυσικό λίπη της επιδερμίδος,
πριν εμφανισθούν λειχήνες, πριν
στο ΞΕΡΟ δερμα σχηματισθούν
ρυτίδες, περιποιηθήτε το με Λα-
νολίνη Μελάν.
● "Η Λανολίνη Μελάν ξαναδι-
νει στην επιδερμίδα την ελαστι-
κότητά της, άποτρέποντας έτσι
κάθε κίνδυνο. Χάρης στο EXTRAIT
PURIFIE A LA LANOLINE που πε-
ριέχει, η Λανολίνη Μελάν δια-
ποτίζει το δερμα με λιπαρά στοι-
χεΐα, τροφονοτικά συστατικά
και νερό και το ξανακάνει δια-
τηρώντάς το δροσερό, άπαλό,
βελούδινο.
● "Η Λανολίνη Μελάν τώρα τον
χειμώνα και πάντοτε είναι μιά
εϋλογία για το δερμα.
...πριν ή κακοκαιρία στεγνώσει
τό φυσικό λίπη της επιδερμίδος,
πριν εμφανισθούν λειχήνες, πριν
στο ΞΕΡΟ δερμα σχηματισθούν
ρυτίδες, περιποιηθήτε το με Λα-
νολίνη Μελάν.
● "Η Λανολίνη Μελάν ξαναδι-
νει στην επιδερμίδα την ελαστι-
κότητά της, άποτρέποντας έτσι
κάθε κίνδυνο. Χάρης στο EXTRAIT
PURIFIE A LA LANOLINE που πε-
ριέχει, η Λανολίνη Μελάν δια-
ποτίζει το δερμα με λιπαρά στοι-
χεΐα, τροφονοτικά συστατικά
και νερό και το ξανακάνει δια-
τηρώντάς το δροσερό, άπαλό,
βελούδινο.
● "Η Λανολίνη Μελάν τώρα τον
χειμώνα και πάντοτε είναι μιά
εϋλογία για το δερμα.
...πριν ή κακοκαιρία στεγνώσει
τό φυσικό λίπη της επιδερμίδος,
πριν εμφανισθούν λειχήνες, πριν
στο ΞΕΡΟ δερμα σχηματισθούν
ρυτίδες, περιποιηθήτε το με Λα-
νολίνη Μελάν.
● "Η Λανολίνη Μελάν ξαναδι-
νει στην επιδερμίδα την ελαστι-
κότητά της, άποτρέποντας έτσι
κάθε κίνδυνο. Χάρης στο EXTRAIT
PURIFIE A LA LANOLINE που πε-
ριέχει, η Λανολίνη Μελάν δια-
ποτίζει το δερμα με λιπαρά στοι-
χεΐα, τροφονοτικά συστατικά
και νερό και το ξανακάνει δια-
τηρώντάς το δροσερό, άπα

Μιλούν τ' "Αστρα

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ - 31 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΚΡΙΟΣ

(21 Μαρτίου—20 'Απρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαρτίου): Προσπαθήστε να επιτύχετε την απόφαση γιατί κάθε παράταση θα είναι σε βάρος σας. Πολλές καταστάσεις μπορεί να δημιουργηθούν στο μεταξύ και να δυσχεράνουν τη λύση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Απριλίου): Πρέπει να είστε πεισμένοι για να επιτύχετε την απόφαση. Πολλές καταστάσεις μπορεί να δημιουργηθούν στο μεταξύ και να δυσχεράνουν τη λύση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 'Απριλίου): Μη απολαύετε τον καιρό σας σε άσκοπες ενέργειες. Κυττάτε τις δυνατότητες να αξιοποιήσετε αυτά που διαθέτετε. Μην τα περιφρονείτε, έστω και αν δεν έχουν ό,τι θέλετε σεις.

ΛΕΩΝ

(23 'Ιουλίου—22 Αύγ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 'Ιουλίου): Περιορίστε τις απαιτήσεις σας για να απορροήσετε να ικανοποιήσετε έστω και μερικώς. Με αυτόν τρόπο δεν ξοδεύετε τα πρωτοεπιθυμητά και τι να επιτύχετε κατά πρώτο λόγο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Αυγούστου): Μην περιμένετε την επιτυχία από τη μία στιγμή στην άλλη. Θα την κατακτήσετε λίγο - λίγο σιγά σιγά. Πάντα δεν θα έχετε όλα όσα θέλετε, αλλά αυτό δεν θα ανασταλάει τη στιγμή αυτή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Αυγούστου): 'Η ετυχία δεν βρίσκεται μόνο σε έντυχα αντικείμενα. Μπορεί να κεντρίεται λίγο - λίγο στον καιρό της ζωής. Το σπουδαιότερο είναι να την ξεχωρίζετε και να την αξιοποιείτε.

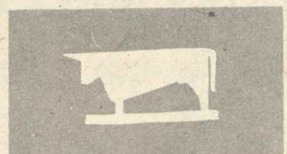
ΤΟΞΟΤΗΣ

(23 Νοέμβρ.—20 Δεκεμ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 — 30 Νοεμβρίου): Να είστε πιο συντηρητική έστω και αν κινδυνεύετε να σχολιασθήτε. Με αυτό τον τρόπο δεν έχετε φόβο να βρεθήτε μπροστά σε μια κατάσταση διασποράς από την πραγματικότητα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Δεκεμβρίου): Χωρίς έγγραφα και ειρωνείες θα επιτύχετε αυτά που νομίζετε ακατόρθωτα. Κυττάτε τα ενδιαφέροντα του πλανήτη σας και βοηθήστε αν υποψή. Θα δώτε πολύ μεγάλη αλλαγή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Δεκεμβρίου): Μη βασίζετε σε ανώμαλους δρόμους γιατί οι κινήσεις να πραγματοποιήσετε το στρατό δρόμο έστω και αν αν δεν βρίσκετε να παρουσιάσει εξαιρετικό ενδιαφέρον.

ΤΑΥΡΟΣ

(21 'Απριλ.—20 Μαΐου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 30 'Απριλίου): Τίποτα δεν είναι αδύνατο ούτε ακατόρθωτο. Περιμένετε όσο μπορείτε αλλά μην παρατηρήσετε γιατί θα μετανοήσετε. Τα πράγματα, διόλου απίθανο, να πάρουν κάποια εξέλιξη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαΐου): Θα επιτύχετε μεγάλη ικανοποίηση γιατί τα πράγματα θα εξελιχθούν όπως τα θέλετε. Προσέξτε όμως να μη δώσετε την έντυξη πώς θα συμβολοποιείτε με αυτό που επιτύχετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαΐου): Δεν πρέπει να εξωραϊζείτε όλες τις σχέσεις γιατί χωρίς να κερδίσετε τίποτα, απομακρύνετε από κοντά σας φιλικά πρόσωπα. Πρέπει να μάθετε να πολυτεύεστε αρκετά καλά.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αύγ.—22 Σεπτεμ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 Αυγούστου): Μη σας δάσει να ξεσπελάσετε, τελειώστε τα πράγματα. Αφαιρέστε από το μυαλό σας τα πράγματα φτάστε μόνο να μη τα απομακρύνετε από την πραγματικότητα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Σεπτεμβρίου): Μη ζητήσετε να βεβαιωθείτε γιατί αυτό θα σας βλάψει κατά κάποιον τρόπο. Προσπαθήστε την ανάλυση. Σε λίγο όλα θα περάσουν. Γι' αυτό να μην ζητήσετε εξηγήσεις καθόλου.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Σεπτεμβρίου): Δεν πρέπει να αμφισβητείτε ότι σας αγαπούν. Αλλά σταματήστε τις σκηνές ζήλοισι γιατί η ελπίδα εκδίδει και είναι σε βάρος σας με την άσχημη ατμόσφαιρα που δημιουργείτε.

ΑΙΓΟΚΕΡΗΣ

(21 Δεκεμβρ.—20 'Ιαν.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Δεκεμβρίου): 'Ο καιρός περνάει πολύ γρήγορα γι' αυτό μη χανόμαστε σχεδιάζοντας. Ασχολήστε να πραγματοποιήσετε αυτά που αποφασίσατε γιατί θα πρέπει να φροντίσετε και τις λεπτομέρειες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Ιανουαρίου): Προσέξτε το ζήτημα της υγείας σας. Μόνο όταν είσατε ξενοιασμένοι από το θέμα αυτό να ασχοληθείτε αυτά που σκεπτόσαστε γιατί θα χρειασθεί να ξεπεράσετε αρκετές δυσκολίες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 'Ιανουαρίου): Μη δημιουργείτε ζητήματα εκεί που δεν υπάρχουν. Κυττάτε πώς θα απλαύσετε καλύτερα τη χαρούμενη αυτή περίοδο της ζωής σας και πώς θα κρατήσετε την ετυχία σας.

ΔΙΔΥΜΟΙ

(21 Μαΐου—22 'Ιουνίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαΐου): Δεχθήτε επί του παρόντος αυτά που σας προσφέρουν και μείνετε με την άνομη ότι θα βρουν καλύτερες ημέρες. Μη δείξετε ανυπομονησία αλλά ούτε και αδιαφορία πολύ μεγάλη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Ιουνίου): Αυτοσυγκεντρωθείτε και κυττάτε αποκλειστικά και μόνον τα συμφέροντά σας. Περιορίστε όσο μπορείτε τον κύκλο των προσώπων που σας ενδιαφέρουν και συναναστραφείτε μαζί τους.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 'Ιουνίου): Μη δείχνετε αδιαφορία στη θλίψη των άλλων έστω και αν τα πρόσωπα αυτά δεν είναι φιλικά σας. 'Η συμπεριφορά σας αυτή κινείται χωρίς να ξέρετε από πολλά άλλα πρόσωπα.

ΖΥΓΟΣ

(23 Σεπτ.—22 Οκτωβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 Σεπτεμβρίου): Δημιουργήστε το μέγιστο περιβάλλον. Προσέξτε μήπως από τις λεπτομέρειες χάσετε την ουσία και τότε τίποτα δεν θα μπορέσει να σας βοηθήσει να ξεναυρίσετε ό,τι χάσατε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Οκτωβρίου): Αδιαφορήστε για τη γνώμη των τρίτων. Εσείς κάνετε αυτό που πρέπει και θα ανταμειωθείτε έστω και αν τώρα είσατε υποχρεωμένοι να περάσετε αρκετές δυσκολίες στιγμές.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 Οκτωβρίου): Μπορεί να έχετε μερικές δυσκολίες αλλά μη λιποψυχήσετε. Οι αριστερές ημέρες θα είναι καλύτερες και θα σας κάνουν να ξεχάσετε εύκολα και όλες τις αρκετά δυσκολίες ώρες.

ΙΧΘΕΙΣ

(21 'Ιανουαρί.—19 Φεβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 'Ιανουαρίου): Να επανέλθετε στο ζήτημα. Μη το θεωρήτε τελειωμένο και αφήνετε την έντυξη πώς αποτυπώνεται. Ζητήστε και τη συνδρομή κανενός φίλικού προσώπου σας να μεσολαβήσει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Φεβρουαρίου): Μη παρεξηγήστε τα πάντα γιατί κινδυνεύετε να κλεισθήτε στον εαυτό σας και να μείνετε χωρίς φίλικα πρόσωπα. Προσπαθήστε να δημιουργήσετε πιο ευνοϊκό ακόμη περιβάλλον.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 19 Φεβρουαρίου): Μην φανείτε τελευταία στιγμή. Στερείστε από την ανασί του χρόνου, πλγυμα που σας αναγκάζει να πάσετε αποφάσεις προωγείρες και όχι εξυπηρετικές.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

(23 'Ιουνίου—22 'Ιουλ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 30 'Ιουνίου): Σανοιχτήτε λίγο γιατί έτσι που ζήτε κλεισμένη στον εαυτό σας δεν υπάρχει ελπίδα να ξεφύγετε από τα περιτριμμένα ούτε να δημιουργήσετε την ευκαιρία αυτή που ζητάτε πολύ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 'Ιουλίου): Μην περιφρονείτε και τα λίγα. Αυτά θα σας φέρουν τα περισσότερα και ιδίως θα σας βοηθήσουν να φθάσετε στο σκοπό σας. Δεν είναι δύσκολο να επιτύχετε φθάνει να γίνει η αρχή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 22 'Ιουλίου): Μη διατάσετε να ακολουθήσετε τη σκέψη που κάνατε έστω και αν επί του παρόντος σας φαίνεται αυτό λίγο ακατόρθωτο. Τα ευπρόσδεκτα θα ξεμαλυνθούν ή θα παρακαμθούν.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

(23 'Οκτ.—22 Νοέμβρ.)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 — 31 Οκτωβρίου): Βασισθείτε αποκλειστικά στις δικές σας δυνατόσεις. Μην υποτιμάτε τις δυνατότητές σας. Να έχετε παραδείγματα αυτού που με λίγες δυνατόσεις καταφέρνουν να αποκτήσουν τόσα πολλά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Νοεμβρίου): Με τη γοητεία σας θα μπορείτε να επιτύχετε. Πρέπει όμως να έχετε πεποίθηση στον εαυτό σας και να απαλλαγείτε από το σύμπλεγμα που έχετε και που σας δεσμεύει αρκετά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 21 Νοεμβρίου): Μην εμπιστευθείτε σε όλους τα πιο κρυφά σας μυστικά γιατί αυτό θα σας βλάψει. Σκεφθείτε πώς η κατάσταση μπορεί να μεταβληθεί και τότε θα πρέπει να καλύψετε όσα είπατε.

Λύσεις

«ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΟ

Ορίζοντες: 1) ΚΑΦΕΣ 2) ΟΥΣ — ΚΕΑ — ΑΡΑ 3) ΜΑΤΣΟ ΠΟΝ 4) ΟΤΡΑΝΤΟ 5) ΕΛΑΖ — ΡΥΖΙ 6) ΜΑΛΤΑ 7) ΑΙΜΑ — ΠΙΝ 8) ΑΤΕΧΝΟΣ 9) ΑΦΡΩΝ — ΤΣΑ 10) ΠΟΤ — ΘΕΑ — ΑΥΚ 11) ΣΥΧΑ — ΝΕΚΡΑ.

Καθέτως: 1) ΚΟΜΠΕ — ΑΓΑΠΗ 2) ΑΝΑΛΕΙ — ΦΟΣ 3) ΦΕΤΟΣ — ΜΑΡΤ 4) ΣΤΑΜΑΤΩ 5) ΣΚΟΡ — ΕΝΕ 6) ΑΛΛΑΧ 7) ΚΑΙ — Ν — ΝΤΑΝ 8) ΑΤΡΑΠΟΣ 9) ΚΑΠΤΕΙΝ — ΙΣΑΑ 10) ΟΡΟ — ΖΑΝ — ΠΥΡ 11) ΖΑΝ ΣΙ — ΩΔΙΚΑ.

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ

Κάθετα: 1) Δέσ — Αδελ — Αρ — Οροστίδρας.

Παιγνιόχατος: ++ + Πάσο — Αγρός — Πάγος — Γράφο — ++ + Πη — Πας — Αρα — Παν — ++ + Η. Π. Α. — Πανόπη — Παντο — Καλ(λ)ίπεια.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

1) ΙΩΝΑΣ. "Εμεινε ζωντανός με στην κοιλιά τους. 2) ΚΑΠΙΤΛΙΟΝ. Το έσωσαν με τις σφαίρες τους από νυκτερινή εχθρική επίθεση. 3) ΑΝΝΙΒΑΣ. Πέρασε τις Άλπεις με στρατό του και τους πολέμους έφανεσε του. 4) ΝΑΖΙΤΣΕΙΝ. Η ΓΕΑΣ. Απορούσε γιατί ο γάμος του νόμιμος είχε γίνει με τον πατριό. 5) ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Αυτοανακαλύπτει τον σκύλο, γιατί ζούσε με τον απαλλαγμένο από κάθε συμβατότητα. 6) ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο ΜΑΚΕΔΩΝ. Κραμιά πόρτα φουρούς δεν άνοιξε. 7) ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ. Αυτοκτονία με το φίδι εσπία. 8) ΝΟΕ. Την έστειλε μετά τον κατακλυσμό, να δει αν υπάρχουν τα νερά. 9) ΑΝΔΡΟΚΛΗΣ. Δούλος που έβγαλε ένα άγκυρα από το πόδι ενός λιονταριού. 10) ΑΡΤΕΜΙΣ. Είχε ένα από τα ευαγγέλια. 11) ΑΡΙΟΝ Ο ΚΙΒΑΡΩΣ. Τον έσωσε ένα δελφίνι όταν ληστές τον έβρισαν στη θάλασσα. Τον στήν πλάτη του. 12) ΘΕΑ ΗΡΑ. Έβαλε τα λαμπρά μάτια του να λάκα. Άργου. στην ούρα του. 13) ΑΙΣΧΥΛΟΣ. Τον σκότασε με ένα που την είχε σπαστεί. 14) ΔΑΝΙΗΛ. Τον έβρισαν στο λάκκο των λιονταριών. 15) ΗΡΑΚΛΗΣ. Έσκαψαν τον λείοντα της Νεμέας.

ΚΡΥΦΗ ΠΑΡΟΙΜΙΑ

1) ΚΑΛΙΟΤΑΡΟΣ 2) ΠΕΝΤΕΛΟΣ 3) ΚΑΙΔΕΑΣ 4) ΣΤΟΥΑΣ 5) ΠΟΥΛΧΕΡΙ 6) ΠΑΡΑΘΥΡΟΝ 7) ΔΕΚΑΡΑ 8) ΚΑΙ ΣΑΡΕΙΑ 9) ΚΑΡΤΕΡΙΑ. 'Η παροιμία Κάλιο πέντε και στο χέρι παρά δεκά και καρτέρια.

ΣΥΛΛΑΒΟΓΡΗΦΟΣ

1) Κάστανα 2) Απρίλις 3) Πόρος 4) Όπλιον 5) Διάδοχος 6) 'Ιάσιον Το όνομα που σχηματίζεται είναι Καποδιστριας.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

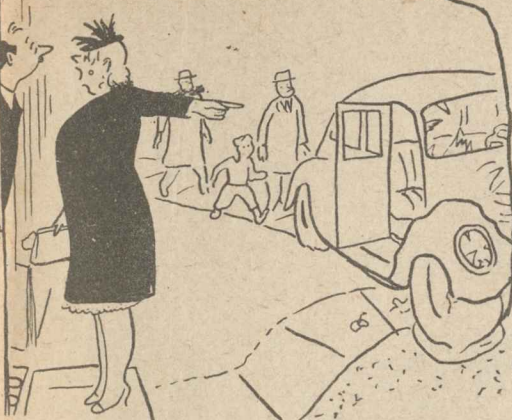
ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ Της 'Εταιρείας Ψυχικών Έρευνών (Βραβείον Τηλεπαθείας μακράς απόστασεως). Δέχεται καθ' εκάστην 9 π. μ. και 5—8 μ. μ. δέξαι Μετσόβου 25 Α' δροφ. (στην οδόν Μουσείου), τηλ. 810-975

ΠΕΦΤΟΥΝ ΤΑ ΜΑΛΙΑ ΣΑΣ

ΣΑΣ: 'Εξέταστε εάν τα τριχάτων της κεφαλής σας είναι λιπαρά. Τότε μεταναστεύει στην ΛΟΤΙΟΝ

SEBORINE

Είναι το μόνον φάρμακον που σώζει τα μαλλιά ΑΣΦΑΛΩΣ. 'Αλλως μετακινούνται. Ζητήσατε την στα Φαρμακεία.

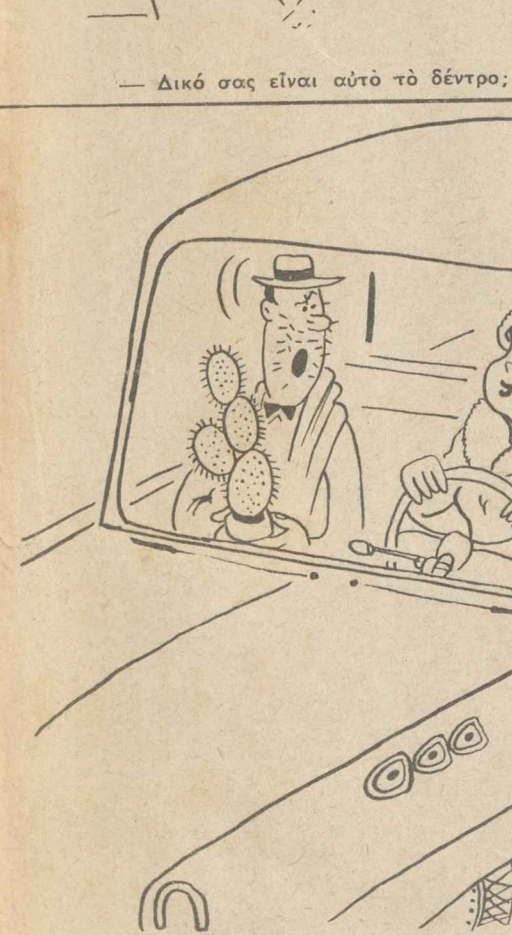
— Δικό σας είναι αυτό το δέντρο;

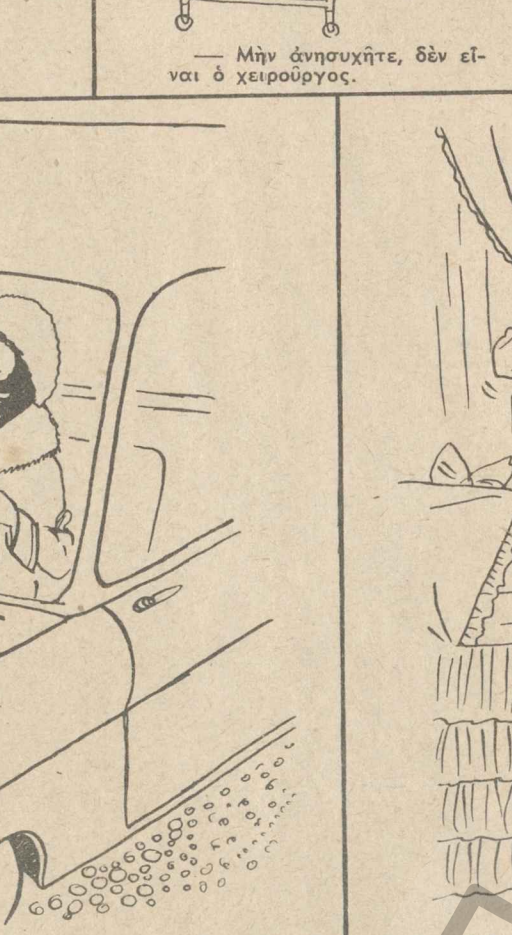
— Μην ανησυχείτε, δεν είναι ο χειρουργός.

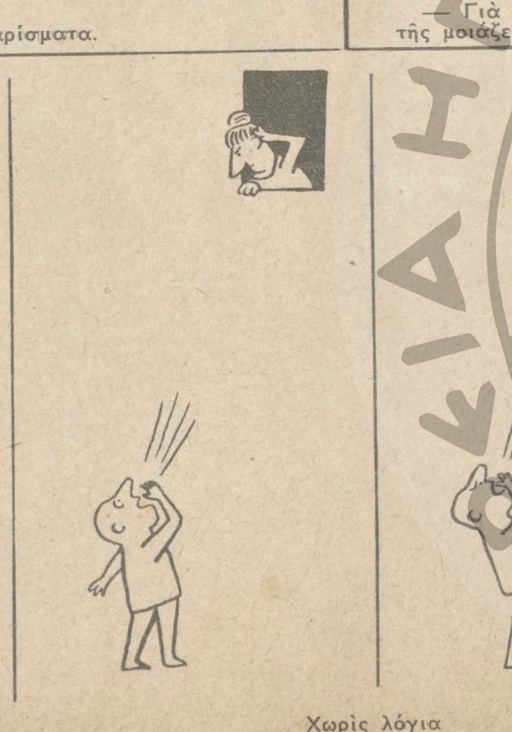
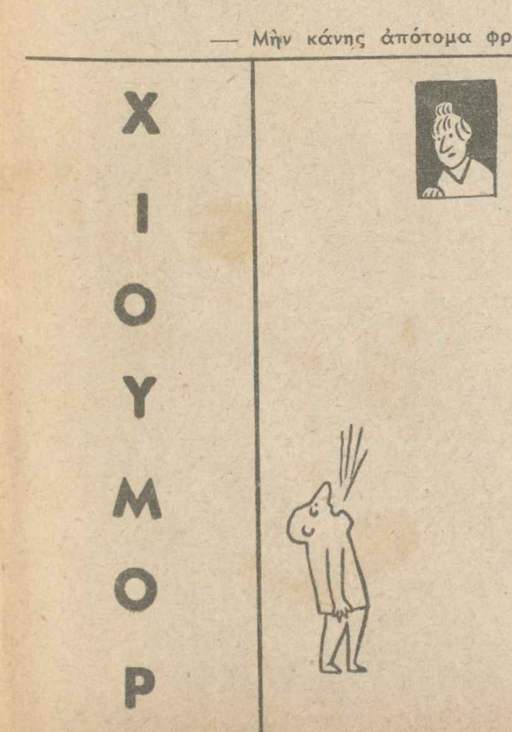
Χωρίς λόγια

— Μην κάνης απότομα φρεναρίσματα.

— Για μία φορά συμφώνη με τη μαμά σου. Ο μικρός της μοιάζει όλο και περισσότερο!...

Χωρίς λόγια

ΑΛΕΚΤΩΡ,

